

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

12 juni 2018

WETSONTWERP
betreffende de bescherming
van bedrijfsgeheimen

INHOUD

	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp	37
Impactanalyse	55
Advies van de Raad van State	71
Wetsontwerp	81
Concordantietabel	103
Coördinatie van de artikelen	109

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

12 juin 2018

PROJET DE LOI
relatif à la protection
des secrets d'affaires

SOMMAIRE

	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet	37
Analyse d'impact	63
Avis du Conseil d'État	71
Projet de loi	81
Tableau de correspondance	106
Coordination des articles	136

De regering heeft dit wetsontwerp op 12 juni 2018 ingediend.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 12 juin 2018.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 14 juni 2018 door de Kamer ontvangen.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 14 juin 2018.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: *Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer*
 QRVA: *Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
 CRIV: *Voorlopige versie van het Integraal Verslag*
 CRABV: *Beknopt Verslag*
 CRIV: *Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)*

PLEN: *Plenum*
 COM: *Commissievergadering*
 MOT: *Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)*

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: *Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif*
 QRVA: *Questions et Réponses écrites*
 CRIV: *Version Provisoire du Compte Rendu intégral*
 CRABV: *Compte Rendu Analytique*
 CRIV: *Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)*

PLEN: *Séance plénière*
 COM: *Réunion de commission*
 MOT: *Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.dekamer.be
 e-mail : publicaties@dekamer.be*

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél. : 02/ 549 81 60
 Fax : 02/549 82 74
 www.lachambre.be
 courriel : publications@lachambre.be*

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp heeft als oogmerk de omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte know-how en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.

Deze richtlijn strekt ertoe een harmonisatie tot stand te brengen van de bepalingen betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen, teneinde in eenzelfde niveau van bescherming te voorzien in de hele Europese Unie. Ze voorziet daarbij in een minimumharmonisatie, zodat de mogelijkheid bestaat voor de lidstaten om te voorzien in verder reikende bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, op voorwaarde dat een aantal waarborgen ter bescherming van de belangen van derden tot stand worden gebracht.

De richtlijn creëert geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of een exclusief verbodsrecht voor de houder van een bedrijfsgeheim, maar voorziet in een aantal gedragsnormen. De omzetting in het Belgische recht gebeurt via wijzigingen aan het Wetboek van economisch recht, aan het Gerechtelijk Wetboek en aan de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten.

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi a pour objectif de transposer la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.

Cette directive vise à harmoniser les dispositions relatives à la protection des secrets d'affaires, afin de garantir un même niveau de protection dans l'ensemble de l'Union européenne. Elle prévoit une harmonisation minimale, de sorte que les États membres ont la possibilité de prévoir une plus grande protection contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires, à condition que certaines mesures de sauvegarde en vue de la protection des intérêts des tiers soient mises en œuvre.

La directive ne crée pas de nouveau droit de propriété intellectuelle ni de droit exclusif d'interdiction pour le titulaire d'un secret d'affaires mais elle prévoit une série de normes de conduite. La transposition en droit belge s'effectue par des modifications apportées au Code de droit économique, au Code judiciaire et à la loi relative aux contrats de travail.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. — ALGEMENE TOELICHTING

Het wetsontwerp dat de regering de eer heeft u ter beraadslaging voor te leggen, beoogt een regelgevend kader in te stellen voor de bescherming van bedrijfsgeheimen in België, en heeft als doelstelling tegemoet te komen aan de verplichting van de Belgische Staat om de richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan (hierna “de richtlijn”) om te zetten in nationale wetgeving.

Bedrijfsgeheimen omvatten de knowhow van een onderneming, de fabrieks- of zakengeheimen of bepaalde andere informatie van een onderneming, die geheim is en die daarom een commerciële waarde heeft. Het is niet altijd mogelijk of wenselijk om dergelijke bedrijfsgeheimen te beschermen door een octrooi of enig ander intellectueel eigendomsrecht. Toch kunnen zij een grote economische waarde hebben en kunnen zij even belangrijk zijn voor innovatie en voor het concurrentievermogen van bedrijven als intellectuele eigendomsrechten. Door fenomenen zoals globalisatie, een toenemende uitbesteding, langere toeleveringsketens en gebruik van ICT, is er een toename in het onrechtmatig gebruik van bedrijfsgeheimen. Dit, in combinatie met het economische belang van bedrijfsgeheimen, zorgt ervoor dat de nood aan een goede rechtsbescherming ervan zich steeds sterker laat voelen. Voorts verplicht artikel 39 van de TRIPS-Overeenkomst inzake de handelsaspecten van intellectuele eigendom de lidstaten om te voorzien in een bescherming van niet openbaar gemaakte informatie via de rechtsvordering wegens oneerlijke mededinging. Door de verschillen in de rechtsbescherming van bedrijfsgeheimen in de lidstaten, genieten bedrijfsgeheimen echter niet dezelfde mate van bescherming in de Europese Unie. Dit leidt tot een versnippering van de interne markt op dit gebied.

De richtlijn strekt ertoe een harmonisatie tot stand te brengen van de bepalingen betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen, teneinde in eenzelfde niveau van bescherming te voorzien in de hele Europese Unie. Zij legt de lidstaten meer bepaald op om een toereikend en consistent niveau van civiele maatregelen te voorzien

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

I. — EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations vise à instaurer un cadre juridique pour la protection des secrets d'affaires en Belgique et a pour but de respecter l'obligation de l'État belge de transposer en droit national la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites (ci-après “la directive”).

Les secrets d'affaires comprennent les savoir-faire d'une entreprise, les secrets de fabrique ou d'affaires ou certaines informations qu'elle détient, qui sont secrètes et qui possèdent, à ce titre, une valeur commerciale. Il n'est pas toujours possible ou souhaitable de protéger de tels secrets d'affaires par un brevet ou un autre droit de propriété intellectuelle. Ils peuvent pourtant avoir une grande valeur économique et ils peuvent être tout aussi importants pour l'innovation et pour la compétitivité des entreprises en général que les droits de propriété intellectuelle. Un certain nombre de facteurs comme la mondialisation, l'externalisation, l'allongement des chaînes d'approvisionnement, l'utilisation accrue des technologies de l'information et des communications, etc. tend à faire augmenter le risque d'appropriation illicite de secrets d'affaires. En combinaison avec l'importance économique des secrets d'affaires, cela a pour conséquence que le besoin de les protéger juridiquement se fait de plus en plus sentir. Du reste, l'article 39 de l'Accord sur les Aspects des Droits de Propriété Intellectuelle qui touchent au Commerce (Accord sur les ADPIC) oblige les États membres à prévoir une protection des renseignements non divulgués par l'action en concurrence déloyale. Les différences existant entre États membres en matière de protection juridique des secrets d'affaires impliquent que ceux-ci ne bénéficient pas d'un niveau de protection équivalent dans toute l'Union, ce qui entraîne une fragmentation du marché intérieur dans ce domaine.

La directive vise à harmoniser les dispositions relatives à la protection des secrets d'affaires afin de prévoir un même niveau de protection dans l'ensemble de l'Union européenne. Elle impose en particulier aux États membres de prévoir des possibilités de réparation au civil suffisantes et cohérentes dans le marché

die kunnen worden toegepast in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. De richtlijn voorziet daarbij, overeenkomstig artikel 1, § 1, in een minimumharmonisatie, zodat de mogelijkheid bestaat voor de lidstaten om een verder reikende bescherming te organiseren tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, zolang de waarborgen ter bescherming van de belangen van derden die uitdrukkelijk in de richtlijn zijn vastgesteld, in acht worden genomen. De richtlijn moet uiterlijk op 9 juni 2018 zijn omgezet in het Belgische recht.

De richtlijn bestaat uit vier hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk bepaalt het onderwerp en het toepassingsgebied van de richtlijn. Dit hoofdstuk bepaalt onder andere het principe van minimumharmonisatie (met uitzonderingen), en het bevat ook een aantal definitie die mee het toepassingsgebied van de richtlijn bepalen. Belangrijk hierbij is de definitie van “bedrijfsgeheim”, welke woordelijk werd overgenomen van de TRIPS-Overeenkomst. Het tweede hoofdstuk bepaalt in welke gevallen het verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen respectievelijk rechtmatig of onrechtmatig is, alsook de uitzonderingen hierop. Het derde hoofdstuk bevat de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen die van toepassing zijn in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Naast voorlopige en conservatoire maatregelen enerzijds en maatregelen die in een procedure ten gronde kunnen worden opgelegd, bevat dit hoofdstuk onder meer ook een aantal waarborgen voor de vertrouwelijkheid van gerechtelijke procedures met betrekking tot bedrijfsgeheimen, en de verplichting om in een verjaringstermijn te voorzien die niet langer is dan zes jaar. Het vijfde hoofdstuk ten slotte bevat een aantal slotbepalingen.

De richtlijn is in grote mate geïnspireerd op de richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten. Het is evenwel niet de bedoeling van de Europese wetgever om een nieuw intellectueel eigendomsrecht te creëren. Hoewel er op procedureel vlak dus wordt voorzien in gelijkaardige maatregelen, procedures en rechtsmiddelen, mag de bescherming van bedrijfsgeheimen niet op dezelfde voet worden geplaatst als de bescherming van intellectuele eigendomsrechten. De richtlijn voorziet inderdaad in gedragsnormen, en niet in een exclusief verbodsrecht ten gunste van de houders van bedrijfsgeheimen. Dit wordt overigens bevestigd in overweging 16 van de richtlijn, waar wordt gesteld dat “gezien het belang van innovatie en om concurrentie te bevorderen, mag deze

intérior en cas d’obtention, d’utilisation ou de divulgation illicites d’un secret d’affaires. La directive prévoit en outre, conformément à l’article 1er, § 1er, une harmonisation minimale, de sorte que les États membres ont la possibilité d’organiser une protection plus étendue contre l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicites de secrets d’affaires pour autant que les mesures de sauvegarde explicitement prévues par la directive pour protéger les intérêts des tiers soient respectées. La directive doit être transposée en droit belge pour le 9 juin 2018 au plus tard.

La directive se compose de quatre chapitres. Le premier chapitre définit l’objet et le champ d’application de la directive. Ce chapitre définit notamment le principe de l’harmonisation minimale (avec des exceptions) et contient également des définitions qui contribuent à définir le champ d’application de la directive. A ce sujet, la définition de “secret d’affaires” est importante. Elle a été reprise littéralement de l’Accord sur les ADPIC. Le deuxième chapitre prévoit dans quels cas l’obtention, l’utilisation et la divulgation de secrets d’affaires est licite ou illicite, ainsi que les exceptions. Le troisième chapitre contient les mesures, procédures et recours applicables en cas d’obtention, d’utilisation et de divulgation illicites d’un secret d’affaires. En plus de mesures provisoires et conservatoires et de mesures pouvant être imposées dans une procédure quant au fond, ce chapitre contient certaines garanties relatives à la confidentialité des procédures judiciaires liées aux secrets d’affaires et l’obligation de prévoir un délai de prescription qui n’est pas supérieur à six ans. Le cinquième chapitre contient enfin les dispositions finales.

La directive s’inspire dans une large mesure de la directive 2004/48/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. L’intention du législateur européen n’est cependant pas de créer un nouveau droit de propriété intellectuelle. Bien que, sur le plan procédural, des mesures, procédures et réparation soient prévues de manière similaire, la protection des secrets d’affaires ne peut pas être placée sur pied d’égalité avec la protection des droits de propriété intellectuelle. La directive prévoit en effet des normes de conduite et n’organise pas un droit exclusif d’interdiction au profit des titulaires de secrets d’affaires. Cela est d’ailleurs confirmé par le considérant 16 de la directive, qui stipule que “Dans l’intérêt de l’innovation et en vue de favoriser la concurrence, les dispositions de la présente directive

richtlijn geen exclusieve rechten vaststellen op knowhow of informatie die als bedrijfsgeheim is beschermd”.

In het Belgische recht bestaat er geen algemeen wettelijk kader voor de bescherming van bedrijfsgeheimen. Deze worden ook niet beschouwd als intellectuele eigendomsrechten. Wel zijn er een aantal wettelijke bepalingen die toelaten om in bepaalde situaties op te treden tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen:

— in de arbeidsrelatie: artikel 17, 3°, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten bepaalt dat de werknemer de verplichting heeft *zowel gedurende de overeenkomst als na de beëindiging ervan, zich ervan te onthouden fabrieksgeheimen, zakengeheimen of geheimen in verband met persoonlijke of vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitvoering van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken*; artikel 309 van het Strafwetboek voorziet in een straf voor degene *die geheimen van de fabriek waarin hij werkzaam geweest is of nog is, kwaadwillig of bedrieglijk aan anderen meedeelt*;

— in het kader van oneerlijke marktpraktijken: artikel VI.104 van het Wetboek van economisch recht dat elke daad van oneerlijke concurrentie sanctioneert is van toepassing;

— algemeen kan men ook een vordering instellen op basis van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de buitencontractuele aansprakelijkheid, en op basis van artikel 491 van het Strafwetboek betreffende het misbruik van vertrouwen.

Deze bepalingen zijn echter versnipperd en onvolledig. De meeste bepalingen van de richtlijn komen als zodanig niet voor in het Belgische recht. Zo beschikken de rechters bijvoorbeeld over weinig mogelijkheden om de vertrouwelijkheid van informatie uitgewisseld in de loop van gerechtelijke procedures te garanderen. Een aantal van de voorziene middelen bestaan momenteel reeds in het Belgische recht, maar moeten aangepast worden aan de voorwaarden van de richtlijn. Verder biedt de toepassing van klassieke mechanismen van vergoeding van de geleden schade, op basis van hetzij een tekortkoming aan een contractuele verplichting, hetzij een gedraging in strijd met de eerlijke gebruiken, hetzij van een buitencontractuele aansprakelijkheid op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, niet steeds gehele voldoening wat betreft de precieze bepaling van de schade. Dit kan de houder van een bedrijfsgeheim ontraden om herstel in rechte te vragen.

Dit wetsontwerp strekt er derhalve toe om de bepalingen vereist om de maatregelen, procedures en

ne devraient créer aucun droit exclusif sur les savoir-faire ou informations protégés en tant que secrets d'affaires.”.

En droit belge, il n'existe actuellement pas de cadre légal général et homogène pour protéger les secrets d'affaires. Ils ne sont pas non plus considérés comme des droits de propriété intellectuelle. Certaines dispositions permettent cependant d'intervenir dans certaines situations contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires:

— dans les relations du travail: l'article 17, 3°, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail prévoit que le travailleur a l'obligation *de s'abstenir, tant au cours du contrat qu'après la cessation de celui-ci, de divulguer les secrets de fabrication, ou d'affaires, ainsi que le secret de toute affaire à caractère personnel ou confidentiel dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle*". Par ailleurs, l'article 309 du Code pénal sanctionne *celui qui aura méchamment ou frauduleusement communiqué des secrets de la fabrique dans laquelle il a été ou est encore employé*;

— dans le cadre des pratiques du commerce déloyales: l'article VI.104 du Code de droit économique qui sanctionne tout acte de concurrence déloyale est applicable;

— en général, il est également possible d'introduire une action sur la base de l'article 1382 du Code civil concernant la responsabilité extra-contractuelle et sur la base de l'article 491 du Code pénal concernant l'abus de confiance.

Ces dispositions sont cependant éparpillées et incomplètes. La plupart des dispositions de la directive ne se retrouvent pas en tant que telles en droit belge. Ainsi, les juges disposent par exemple de peu de possibilités pour garantir la confidentialité des informations échangées au cours des procédures judiciaires. Certains instruments prévus existent actuellement déjà en droit belge mais doivent être adaptés aux conditions de la directive. Par ailleurs, l'application des mécanismes classiques d'indemnisation du préjudice subi, sur la base soit d'un manquement à une obligation contractuelle, soit d'un comportement contraire aux usages honnêtes, soit d'une responsabilité extracontractuelle en application de l'article 1382 du Code civil, ne donne parfois pas pleinement satisfaction en ce qui concerne l'évaluation précise du dommage et peut dissuader le détenteur d'un secret d'affaire à réclamer réparation en justice.

Ce projet de loi vise par conséquent à introduire en droit belge les dispositions requises en vue de mettre en

waarborgen waarin de richtlijn voorziet, in het Belgische recht in te voeren, om zo in deze materie over een modern en duidelijk juridisch kader te beschikken.

Men kan hierbij onderstrepen dat tijdens de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 9 mei 2007 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van de bescherming van intellectuele eigendomsrechten door de Belgische wetgever overigens reeds werd gewezen op de nood aan een goede rechtsbescherming van bedrijfsgeheimen: *“De bescherming van vertrouwelijke informatie moet horizontaal worden geregeld in een afzonderlijk wetsontwerp, rekening houdend met het feit dat op deze kwestie, die niet enkel de intellectuele eigendom aanbelangt, een coherent antwoord dient te worden gegeven. De naleving van het recht van verdediging van elk van de procespartijen behoort inderdaad tot de fundamentele principes van ons gerechtelijk privaatrecht. Dit recht van verdediging dringt zowel aan de rechter als aan de partijen de tegenspraak op (Fettweis, A., Manuel de procédure civile, Fac. Dr. Liège, 1985, n° 9; Laenens, J., Handboek Gerechtelijk Recht, Intersentia, 2004, n° 76). Zo moet elke partij ontvangst krijgen van alle documenten en bewijselementen die door de tegenpartij worden ingeroepen en voorgelegd worden aan de rechter. De rechter kan zijn beslissing niet baseren op bewijselementen die niet onderworpen werden aan de tegenspraak. Het naleven van de tegenspraak is aldus moeilijk verzoenbaar met de noodzaak om vertrouwelijke gegevens te beschermen die een partij voor de rechter inroept, hetzij om zijn vordering te ondersteunen, hetzij ter verdediging. Er dient te worden gewezen op de dringendheid om de kwestie aangaande de bescherming van vertrouwelijke gegevens te regelen. Dergelijke bescherming wordt niet enkel opgelegd door richtlijn 2004/48/EG maar is ook nodig om de rechtszekerheid van de rechtzoekenden te versterken, met respect voor het fundamentele principe van de tegenspraak”* (Parl. Doc. 2943/001 p. 15). In zijn advies van 5 mei 2006 had de Raad voor intellectuele eigendom eveneens de opportuniteit onderstreept om een horizontale wetgeving uit te werken om een optimale bescherming van de bedrijfsgeheimen te verzekeren.

II. — OMZETTING VAN DE RICHTLIJN IN HET BELGISCHE RECHT

Gelet op de aanwezigheid van een aantal bepalingen in het Belgische recht, het versnipperde karakter van deze bestaande bepalingen, en de groepering van de economische regelgeving in het Wetboek van economisch recht, is het niet aangewezen in een op zichzelf staande wettekst te voorzien. Dit wetsontwerp voorziet daarom in een aantal wijzigingen die worden

œuvre les mesures, procédures et mesures de sauvegarde qui sont prévues par la directive afin de disposer d'un cadre juridique moderne et clair en cette matière.

Il convient ici de souligner qu'au cours des travaux préparatoires de la loi du 9 mai 2007 relative aux aspects civils de la protection des droits de propriété intellectuelle, le législateur belge avait d'ailleurs déjà souligné le besoin d'une protection juridique appropriée des secrets d'affaires: *“La protection des renseignements confidentiels devra être réglée de manière horizontale dans le cadre d'un projet de loi distinct, compte tenu de la nécessité de donner une réponse cohérente à cette question qui ne concerne pas seulement la propriété intellectuelle. En effet, le respect des droits de la défense de chacune des parties au procès constitue le principe fondamental de notre droit judiciaire privé. Les droits de la défense imposent le contradictoire tant aux parties qu'aux juges (Fettweis, A., Manuel de procédure civile, Fac. Dr. Liège, 1985, n° 9; Laenens, J., Handboek Gerechtelijk Recht, Intersentia, 2004, n° 76). Ainsi chacune des parties doit recevoir communication de tous les documents ou éléments de preuve invoqués par la partie adverse et soumis au juge. Celui-ci ne peut baser sa décision sur des éléments de preuve qui n'ont pas été soumis à la contradiction. Le respect du contradictoire est, dès lors, difficilement conciliable avec la nécessité de protéger des renseignements confidentiels qu'une partie invoque devant le juge soit pour soutenir sa demande, soit à titre de défense. Il convient de souligner l'urgence qu'il y a à régler la question de la protection des renseignements confidentiels. Une telle protection est non seulement imposée par la directive 2004/48/CE, mais elle est en outre nécessaire pour renforcer la sécurité juridique au profit des justiciables, dans le respect du principe fondamental du contradictoire”*. (doc. Parl. 2943/001 p. 15). Le Conseil de la Propriété Intellectuelle, dans son avis du 5 mai 2006, avait également souligné l'opportunité de légiférer de manière transversale pour assurer une protection optimale des secrets d'affaires.

II. — TRANSPOSITION DE LA DIRECTIVE EN DROIT BELGE

Compte tenu de la présence de certaines dispositions en droit belge, du caractère fragmenté des dispositions existantes et le regroupement de la législation économique dans le Code de droit économique, il n'est pas indiqué de prévoir une législation autonome. Le présent projet de loi prévoit par conséquent certaines modifications au Code de droit économique (Livres Ier,

aangebracht aan het Wetboek van economisch recht (Boeken I, XI en XVII), aan het Gerechtelijk Wetboek en aan de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Men heeft daarbij de bepalingen in de mate van het mogelijke gegroepeerd, met respect voor de indeling en structuur van de bestaande wetgeving. Daar waar het niet opportuun werd geacht om af te wijken van de formulering van de richtlijn, werd ervoor gekozen de bewoordingen van de richtlijn zo letterlijk mogelijk over te nemen. Wanneer het expliciet de bedoeling was om inhoudelijk van de richtlijn af te wijken, zal deze benadering duidelijk worden aangegeven in de artikelsgewijze bespreking van het wetsontwerp. In andere gevallen mag uit het gebruik van een lichtjes aangepaste bewoording ten opzichte van de richtlijn niet worden afgeleid dat er ook inhoudelijk wordt afgeweken van de richtlijn. Het betreft louter taalkundige aanpassingen, bijvoorbeeld met het oog op een consequent gebruik van termen binnen de Belgische wetgeving.

Taalkundige verschillen tussen de Nederlandstalige en de Franstalige tekst van het wetsontwerp zijn mogelijk, en vloeien voort uit de officiële vertalingen van de richtlijn, welke gebaseerd zijn op de Engelse tekst. In geval van twijfel in verband met de interpretatie dient dan ook naar de Engelstalige tekst van de richtlijn te worden verwezen.

Wijzigingen aan het Wetboek van economisch recht

In de eerste plaats brengt het wetsontwerp wijzigingen aan aan het Wetboek van economisch recht, meer bepaald in de boeken I, XI en XVII. In boek I worden een aantal definities eigen aan bedrijfsgeheimen ingevoegd. In boek XI worden de inhoudelijke bepalingen inzake bedrijfsgeheimen opgenomen in titel 8/1, en een aantal procedurele bepalingen in titel 9/1 en titel 10. In boek XVII worden de bepalingen in verband met de vordering tot staking zoals in kort geding opgenomen, met betrekking tot bedrijfsgeheimen.

Er werd voor gekozen om het grootste deel van de bepalingen in verband met bedrijfsgeheimen onder te brengen in boek XI van het Wetboek van economisch recht. Dit is de meest aangewezen plaats voor de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen, gelet op het feit dat dit boek gekenmerkt wordt door zijn ruime toepassingsgebied *ratione personae* en niet beperkt is tot B2B of B2C-relaties. Verder voorzien de bepalingen in verband met bedrijfsgeheimen in een beschermingsregeling die analoog is aan wat inzake intellectuele eigendom nagestreefd wordt (met de nadruk op de bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen, en niet op de oneerlijke concurrentie die daar het gevolg van is). Ten slotte

XI et XVII), au Code judiciaire ainsi qu'à la loi relative aux contrats de travail.

Les dispositions ont, dans la mesure du possible, été regroupées en respectant la répartition et la structure de la législation existante. Lorsqu'il n'a pas été jugé opportun de déroger au libellé de la directive, le choix a été fait de reprendre le plus littéralement possible les termes de la directive. Lorsque l'intention est explicitement de déroger à la directive sur le plan du contenu, cette approche sera clairement indiquée dans la discussion des articles. Dans les autres cas, on ne peut pas déduire de l'utilisation d'une terminologie légèrement adaptée par rapport à la directive que l'intention est de déroger au contenu à la directive. Il s'agit d'adaptations purement linguistiques, par exemple en vue d'une utilisation cohérente des termes dans la législation belge.

Des adaptations linguistiques mineures entre les textes français et néerlandais du projet de loi sont possibles et découlent des traductions officielles de la directive, qui sont basées sur le texte anglais. En cas de doute concernant l'interprétation, il convient dès lors de renvoyer au texte en langue anglaise de la directive.

Modifications au Code de droit économique

Tout d'abord, le projet de loi apporte des modifications au Code de droit économique, en particulier aux livres I, XI et XVII. Dans le livre I, certaines définitions propres aux secrets d'affaires sont insérées. Les dispositions de fond relatives aux secrets d'affaires sont reprises dans le livre XI, au titre 8/1, et certaines dispositions procédurales au titre 9/1 et titre 10. Les dispositions concernant l'action en cessation selon les formes du référé, relatives aux secrets d'affaires, sont reprises au livre XVII.

Il a été choisi de placer la plus grande partie des dispositions relatives aux secrets d'affaires dans le livre XI du Code de droit économique. Il s'agit de l'endroit le plus approprié pour les dispositions relatives aux secrets d'affaires, puisque ce livre est caractérisé par son large champ d'application *ratione personae* et n'est pas limité aux relations B2B ou B2C. En outre, les dispositions relatives aux secrets d'affaires prévoient un régime de protection analogue à celui qui est visé en matière de propriété intellectuelle (avec l'accent mis sur la protection contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires, et pas sur la concurrence déloyale qui en est la conséquence). Enfin, le législateur européen souhaitait délibérément une similitude entre

heeft de Europese wetgever doelbewust een gelijkenis gewenst tussen de procedures bepaald door de richtlijn betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen en richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten. Omdat in procedures om de rechten van de houder van een bedrijfsgeheim na te doen leven vaak zowel intellectuele eigendomsrechten als bedrijfsgeheimen aan bod komen, aangezien beiden nauw met elkaar verbonden zijn, werd ervoor gekozen om, in de mate van het mogelijke en rekening houdend met de specifieke bepalingen in de richtlijn, zoveel mogelijk aan te leunen bij de bestaande regimes voor intellectuele eigendomsrechten, en dit in het bijzonder op procedureel vlak.

Zoals hoger aangegeven, is het echter niet de bedoeling om een nieuw intellectueel eigendomsrecht te creëren. Dit wordt duidelijk gemaakt door de aanpassing van de titel van Boek XI naar "Intellectuele eigendom en bedrijfsgeheimen". Verder wordt dit duidelijk gemaakt door steeds afzonderlijke hoofdstukken of afdelingen te voorzien binnen boek XI en boek XVII, zodat geen verwarring mogelijk is met de bepalingen inzake intellectuele eigendomsrechten.

Ondanks het feit dat ervoor gekozen werd om zoveel mogelijk aan te leunen bij de bestaande regimes voor intellectuele eigendomsrechten, in het bijzonder op procedureel vlak, voorziet het wetsontwerp niet in een beslag inzake namaak voor bedrijfsgeheimen. Er zijn immers verschillende redenen om niet in dergelijke procedure te voorzien. In de eerste plaats wordt in deze mogelijke vordering voor de houder van een bedrijfsgeheim niet voorzien in de richtlijn. Daarnaast creëert de regelgeving inzake bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht, en het beslag inzake namaak is enkel voorzien voor intellectuele eigendomsrechten. Uit de richtlijn kan dan ook geen argument worden geput om het toepassingsgebied van het beslag inzake namaak hiertoe uit te breiden. Een uitbreiding van de procedure van beslag inzake namaak tot de bedrijfsgeheimen zou ook kunnen leiden tot misbruik van de procedure. Ten slotte is een eventuele herziening van de procedure van het beslag inzake namaak een afzonderlijke oefening die niet past in het kader van de omzetting van de richtlijn.

Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek

Daarnaast brengt het wetsontwerp een aantal wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek aan het betreft wijzigingen die omwille van hun algemeen en/of procedureel karakter beter thuishoren in het Gerechtelijk Wetboek dan in het Wetboek van economisch recht. De wijzigingen hebben betrekking op bevoegdheidsbepalingen, om in het equivalent te voorzien van de bepalingen die

les procédures prévues par la directive sur la protection des secrets d'affaires et la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. Comme les procédures visant à faire respecter les droits du détenteur d'un secret d'affaires traiteront éventuellement à la fois de droits de propriété intellectuelle et de secrets d'affaires, les deux étant étroitement liés, il a dès lors été choisi, dans la mesure du possible et compte tenu des dispositions spécifiques de la directive, de se rapprocher le plus possible des régimes existants pour les droits de propriété intellectuelle, en particulier au niveau de la procédure.

Comme indiqué ci-dessus, l'intention n'est pas de créer un nouveau droit de propriété intellectuelle. Cela est précisé en modifiant le titre du livre XI en "Propriété Intellectuelle et secrets d'affaires" et en prévoyant toujours des chapitres ou sections distincts dans le livre XI et le livre XVII, de telle façon qu'aucune confusion ne soit possible avec les dispositions relatives aux droits de propriété intellectuelle.

Bien qu'il ait été choisi de se rapprocher le plus possible des régimes existants pour les droits de propriété intellectuelle, en particulier au niveau de la procédure, le projet de loi ne prévoit pas une saisie en matière de contrefaçon pour les secrets d'affaires. En effet, différentes raisons plaident pour ne pas prévoir pareille procédure en cette matière. Tout d'abord, cette possibilité d'action pour le détenteur du secret d'affaires n'est pas prévue par la directive. Ensuite, la législation sur les secrets d'affaires ne crée pas de nouveau droit de propriété intellectuelle et la saisie en matière de contrefaçon est uniquement prévue pour les droits de propriété intellectuelle. La directive ne peut dès lors pas servir d'argument pour étendre à cet effet le champ d'application de la procédure de saisie en matière de contrefaçon. Une extension de la procédure de saisie en matière de contrefaçon aux secrets d'affaires pourrait en outre déboucher sur des abus de procédure. Enfin une éventuelle révision de la procédure de saisie en matière de contrefaçon est un exercice particulier qui n'a pas sa place dans le cadre de la transposition de la directive.

Modifications au Code judiciaire

Ensuite, le projet de loi apporte une série de modifications au Code judiciaire. Il s'agit de modifications qui, en raison de leur caractère général et/ou procédural, sont davantage à leur place dans le Code judiciaire que dans le Code de droit économique. Les modifications concernent les dispositions en matière de compétences, afin de prévoir l'équivalent des dispositions figurant dans

in het Wetboek van economisch recht voorkomen, op de voorlopige maatregelen, op de vertrouwelijkheidsverplichting en op de dwangsom.

Wijzingen aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Verder wordt ook artikel 17 van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten gewijzigd door het wetsontwerp, meer bepaald met het oog op het in overeenstemming brengen van de gebruikte termen met de nieuwe bepalingen in het Wetboek van economisch recht.

Bepalingen van de richtlijn die geen omzetting behoeven

Ten slotte bevat de richtlijn een aantal bepalingen die geen expliciete omzetting behoeven in het Belgische recht. Het betreft meer bepaald de artikelen 1, lid 1, 6, 7, 16, 17, 18, 19, lid 2, 20 en 21 van de richtlijn.

Artikel 1, lid 1, van de richtlijn bepaalt het onderwerp van de richtlijn en het niveau van harmonisatie dat de richtlijn teweegbrengt. De richtlijn voorziet in een minimumharmonisatie; dit houdt in dat de lidstaten kunnen voorzien in verder reikende bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen. Daarbij worden echter een aantal uitzonderingen bepaald: een aantal artikelen worden opgesomd welke in elk geval moeten worden nageleefd. Deze artikelen bevatten waarborgen ter bescherming van de belangen van derden. Artikel 1, lid 1, van de richtlijn behoeft geen omzetting, nu de naleving van de voorgeschreven waarborgen de omzetting ervan verzekert, zonder dat hiertoe een specifieke omzettingbepaling dient te worden voorzien. In het wetsontwerp werd op sommige plaatsen namelijk gebruik gemaakt van de mogelijkheid om te voorzien in een verder reikende bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, bijvoorbeeld in het kader van de vertrouwelijkheidsverplichting, zonder dat hierbij werd geraakt aan de waarborgen vervat in de in de richtlijn opgesomde artikelen.

Artikel 6 van de richtlijn voorziet in een algemene verplichting voor de lidstaten om de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen vast te stellen die nodig zijn om te waarborgen dat een burgerlijke vordering kan worden ingesteld tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen. De lidstaten dienen er tevens over te waken dat deze maatregelen, procedures en rechtsmiddelen eerlijk en billijk zijn, niet onnodig ingewikkeld of duur zijn en geen onredelijke termijnen of nodeloze vertragingen inhouden, en dat ze doeltreffend en afschrikkend zijn. Ook hier dient niet in

le Code de droit économique, les mesures provisoires, l'obligation de confidentialité et l'astreinte.

Modifications à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

En outre, l'article 17 de la loi relative aux contrats de travail est également modifié par le projet de loi, en particulier en vue de la mise en conformité des termes utilisés avec les nouvelles dispositions du Code de droit économique.

Dispositions de la directive qui ne requièrent pas de mesure de transposition

Enfin, la directive contient une série de dispositions pour lesquelles une mesure de transposition explicite en droit belge n'est pas nécessaire. Il s'agit en particulier des articles 1er, paragraphe 1er, 6, 7, 16, 17, 18, 19, paragraphe 2, 20 et 21 de la directive.

L'article 1er, paragraphe 1er, de la directive définit l'objet de la directive et le niveau d'harmonisation visé. La directive prévoit une harmonisation minimale, ce qui implique que les États membres peuvent prévoir une protection plus étendue contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires. Une série d'exceptions sont cependant prévues: certains articles qui doivent en tout cas être respectés sont cependant énumérés. Ces articles contiennent des mesures de sauvegarde en vue de protéger les intérêts des tiers. L'article 1er, paragraphe 1er, ne demande pas de transposition puisque le respect des mesures de sauvegarde prescrites garantit sa transposition, sans qu'une disposition de transposition spécifique ne doive être prévue. Dans le projet de loi, la possibilité a en effet été utilisée à certains endroits de prévoir une protection plus étendue contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites des secrets d'affaires, par exemple dans le cadre de l'obligation de confidentialité, sans porter atteinte aux mesures de sauvegarde énoncées dans les articles énumérés de la directive.

L'article 6 de la directive prévoit une obligation générale pour les États membres de prendre les mesures, procédures et réparations nécessaires pour qu'une réparation au civil soit possible en cas d'obtention, d'utilisation et de divulgation illicites de secrets d'affaires. Les États membres doivent également veiller à ce que ces mesures, procédures et réparations soient justes et équitables, pas inutilement complexes ou coûteuses et ne comportent pas de délais déraisonnables ni n'entraînent des retards injustifiés et à ce qu'elles soient effectives et dissuasives. Ici aussi, il n'est pas

een expliciete omzettingbepaling te worden voorzien, maar wordt de omzetting verzekerd door de beoogde maatregelen, procedures en rechtsmiddelen te voorzien in het Belgische recht en daarbij te waken over de vereisten waaraan deze overeenkomstig artikel 6 van de richtlijn dienen te voldoen.

Artikel 7 van de richtlijn bepaalt dat de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen waarin de richtlijn voorziet, moeten worden toegepast op een manier die evenredig is, het ontstaan van belemmeringen voor legitiem handelsverkeer binnen de interne markt vermijdt, en waarborgt dat ze niet worden misbruikt. In dit verband bepaalt artikel 7 ook dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de rechterlijke instanties, op verzoek van de verweerder, passende maatregelen kunnen toepassen wanneer een vordering betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kennelijk ongegrond is en wordt vastgesteld dat de eiser de gerechtelijke procedure met het oog op misbruik of te kwader trouw heeft ingeleid.

Ook voor dit artikel dient niet in een specifieke omzettingbepaling te worden voorzien. Het bestaande wettelijke kader in België biedt immers reeds voldoende mogelijkheden voor de rechters om in dergelijke gevallen een aantal maatregelen te bevelen. Zo is er in de eerste plaats de mogelijkheid voor de benadeelde partij om een schadevergoeding te vorderen op basis van artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Daarnaast is er artikel 780*bis* van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het tergend en roekeloos geding, volgens hetwelk de rechter een geldboete kan opleggen van 15 euro tot 2 500 euro. Artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt bovendien dat de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld wordt in de kosten. Deze bepaling kan indirect ook enig ontradend effect hebben voor procesmisbruik. Artikel 7 van de richtlijn verwijst ten slotte ook naar het verspreiden van informatie als bedoeld in artikel 15 van de richtlijn, hetgeen wordt omgezet door het wetsontwerp.

Artikel 16 van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de rechterlijke instanties sancties kunnen opleggen aan de personen die niet voldoen of weigeren te voldoen aan de maatregelen in het kader van de vertrouwelijkheidsverplichting, de voorlopige en conservatoire maatregelen en de maatregelen ten gronde. Deze sancties dienen ook de mogelijkheid tot het opleggen van een dwangsom te omvatten. Voor de omzetting van dit artikel dient, met uitzondering van hetgeen wordt vermeld in verband met de vertrouwelijkheidsverplichting, niet te worden voorzien in een specifieke omzettingbepaling, nu het bestaande wettelijke kader in België reeds voldoende mogelijkheden biedt op vlak van sancties voor partijen die niet voldoen

nécessaire de prévoir une mesure de transposition explicite car la transposition est assurée en prévoyant les mesures, procédures et réparations visées en droit belge, tout en veillant à se conformer aux exigences qu'elles doivent respecter conformément à l'article 6 de la directive.

L'article 7 de la directive stipule que les mesures, procédures et réparations prévues par la directive doivent être appliquées d'une manière qui est proportionnée, qui évite la création d'obstacles au commerce légitime dans le marché intérieur et qui prévoit des mesures de sauvegarde contre leur usage abusif. A ce sujet, l'article 7 prévoit également que les États membres doivent veiller à ce que les autorités judiciaires compétentes puissent, à la demande du défendeur, appliquer les mesures appropriées lorsqu'une demande concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicites d'un secret d'affaires est manifestement non fondée et qu'il est constaté que le demandeur a engagé la procédure judiciaire abusivement ou de mauvaise foi.

Cet article ne requiert pas non plus de disposition de transposition spécifique. Le cadre légal existant en Belgique offre en effet déjà suffisamment de possibilités pour les juges d'ordonner une série de mesures dans pareils cas. Ainsi, il y a en premier lieu la possibilité pour la partie lésée de réclamer des dommages-intérêts sur la base de l'article 1382 et suivants du Code civil. Ensuite, il y a l'article 780*bis* du Code civil relatif à la procédure téméraire et vexatoire, en vertu duquel le juge peut infliger une amende de 15 euros à 2 500 euros. L'article 1017 du Code judiciaire prévoit en outre que la partie qui a succombé est condamnée aux dépens. Cette disposition peut également avoir indirectement un effet dissuasif contre l'abus de procédure. L'article 7 de la directive renvoie enfin également à la diffusion d'informations relatives à une décision conformément à l'article 15 de la directive, ce qui est transposé par le présent projet de loi.

L'article 16 de la directive prévoit que les États membres doivent veiller à ce que les autorités judiciaires compétentes puissent imposer des sanctions à toute personne qui ne respecte pas, ou refuse de respecter les mesures dans le cadre de l'obligation de confidentialité, des mesures provisoires et conservatoires et des mesures sur le fond. Ces sanctions doivent aussi inclure la possibilité d'imposer des astreintes. Ici également, il n'est pas utile de prévoir une disposition de transposition spécifique puisque le cadre juridique existant offre déjà suffisamment de possibilités au regard des sanctions pour les parties qui ne respectent pas les mesures imposées, par exemple via les articles 1385*bis* et suivants du Code judiciaire concernant les astreintes. Pour ce qui est

aan de opgelegde maatregelen, bijvoorbeeld via artikel 1385*bis* van het Gerechtelijk Wetboek en volgende betreffende de dwangsom. Voor wat de vertrouwelijkheidsverplichting betreft, voorzien de artikelen 35 en 42 van het wetsontwerp in een eigen sanctieregeling, nu het bestaande wettelijke kader op dit vlak onvoldoende mogelijkheden biedt. Een wijziging van artikel 1385*bis* van het Gerechtelijk Wetboek zorgt ook voor de mogelijkheid tot het opleggen van een dwangsom in het kader van de vertrouwelijkheidsverplichting.

De artikelen 17, 18, 19, lid 2, 20 en 21 ten slotte betreffen bepalingen in verband met de verslaglegging en slotbepalingen. Deze behoeven geen specifieke omzettingbepaling.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 19, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn. Het vereist geen bijzonder commentaar.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen aangebracht aan het Wetboek van economisch recht

Afdeling 1

Wijziging aangebracht aan boek I van het Wetboek van economisch recht

Artikel 2

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 2 van de richtlijn. Het voegt in hoofdstuk 9 “Definities eigen aan boek XI” van boek I van het Wetboek van economisch recht vier definities toe met betrekking tot bedrijfsgeheimen. De definitie van het begrip “bedrijfsgeheim” stemt woordelijk overeen met deze in artikel 39 van de TRIPS-Overeenkomst. Men kan vaststellen dat de “redelijke maatregelen” om de informatie geheim te houden waarvan sprake onder 1°, c), door de rechter worden beoordeeld en verschillende vormen kunnen aannemen. Het kan bijvoorbeeld gaan om contractuele bepalingen, fysieke of virtuele beveiligingsmechanismen, het vastleggen van een idee middels het i-depot bij het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom, enz.

de l’obligation de confidentialité, les articles 35 et 42 du projet de loi mettent en œuvre un régime de sanctions spécifiques, étant donné que le cadre légal actuel n’offre à ce jour pas les outils nécessaires. Une modification de l’article 1385*bis* du Code judiciaire prévoit également la possibilité d’infliger une astreinte dans le cadre de l’obligation de confidentialité.

Enfin, les articles 17, 18, 19, paragraphe 2, 20 et 21 concernent des dispositions relatives au rapportage et aux dispositions finales, qui ne demandent pas de mesure spécifique de transposition.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Dispositions introductives

Article 1er

Cet article transpose l’article 19, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive. Il ne requiert aucun commentaire particulier.

CHAPITRE 2

Modifications apportées au Code de droit économique

Section 1re

Modification apportée au livre I du Code de droit économique

Article 2

Cet article transpose l’article 2 de la directive. Il insère dans le chapitre 9 “Définitions particulières au livre XI” du livre I du Code de droit économique quatre définitions concernant les secrets d’affaires. La définition de la notion de “secret d’affaires” correspond littéralement à celle de l’article 39 de l’Accord sur les ADPIC. On notera que les “mesures raisonnables” visant à garder secrètes les informations visées sous 1°), c), sont évaluées par le juge et peuvent revêtir différentes formes. Il peut par exemple s’agir de dispositions contractuelles, de mécanismes de sécurité physiques ou virtuels, de consigner une idée au moyen de l’i-Depot auprès de l’Office Benelux de la Propriété intellectuelle, etc.

Er wordt gepreciseerd dat de informatie die door deze definitie geïmpliceerd wordt, fabrieksgeheimen en geheimen van de fabriek omvat. Het begrip fabrieksgeheim, dat volgens een vaste rechtspraak de knowhow en de technische handelwijzen omvat, die een technisch voordeel bezorgen en die op concurrenten een superioriteit opleveren die van aard zijn een economisch voordeel te bieden, alsook het begrip geheimen van de fabriek, vallen bijgevolg onder de ruimere notie “bedrijfsgeheim”.

Afdeling 2

Wijzigingen aangebracht aan boek XI van het Wetboek van economisch recht

Artikel 3

Overeenkomstig dit artikel wordt de titel van boek XI gewijzigd in “Intellectuele eigendom en bedrijfsgeheimen”. Op deze manier wordt duidelijk gemaakt dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren.

Artikel 4

Met toepassing van dit artikel wordt een titel 8/1 ingevoegd in boek XI van het Wetboek van economisch recht. Deze titel bevat de materieelrechtelijke bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen. Om duidelijk te maken dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren, worden deze materieelrechtelijke bepalingen ondergebracht in een afzonderlijke titel.

Artikel 5

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 19, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn. Het nieuwe artikel XI.332/1 vermeldt dat het ertoe strekt, de richtlijn gedeeltelijk om te zetten. Hier moet worden verduidelijkt wat wordt verstaan onder gedeeltelijke omzetting. Vooreerst zijn de omgezette bepalingen verdeeld over verschillende regelgevingen, wat maakt dat de nieuwe titel 8/1. – Bedrijfsgeheimen – van boek XI van het Wetboek van economisch recht niet alle omzettingbepalingen bevat. Het wetsontwerp zet bovendien de bepalingen van de richtlijn maar om in de mate dat er in de Belgische wetgeving nog geen bepalingen voorhanden zijn met dezelfde gevolgen als die van de richtlijn. Zo kan het wetsontwerp een volledige omzetting van de richtlijn in Belgisch recht verzekeren.

Il est précisé que l’information qui est visée par cette définition, comprend les secrets de fabrication et les secrets de la fabrique. La notion de secret de fabrication qui, de jurisprudence constante, englobe les savoir-faire et les procédés techniques, procurant un avantage technique et assurant sur les concurrents une supériorité de nature à procurer un avantage économique, ainsi que la notion de secret de la fabrique, tombent dès lors sous la notion plus large de “secret d’affaires”.

Section 2

Modifications apportées au livre XI du Code de droit économique

Article 3

Conformément à cet article, le titre du livre XI est modifié et devient “Propriété intellectuelle et secrets d’affaires”. De cette manière, il est précisé clairement que les dispositions relatives aux secrets d’affaires ne créent pas de nouveau droit exclusif de propriété intellectuelle.

Article 4

En application de cet article, un titre 8/1 est inséré dans le livre XI du Code de droit économique. Ce titre contient les dispositions de droit matériel relatives aux secrets d’affaires. En vue de préciser clairement que les dispositions concernant les secrets d’affaires ne créent pas de nouveau droit de propriété intellectuelle ou un droit exclusif, ces dispositions de droit matériel sont rassemblées sous un titre séparé.

Article 5

Cet article transpose l’article 19, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive. L’article XI.332/1 nouveau indique qu’il a pour objet la transposition partielle de la directive. Il convient ici de préciser ce qu’il est entendu par transposition partielle. Tout d’abord, les dispositions transposées sont réparties dans plusieurs législations, de telle sorte que le nouveau titre 8/1. – Secrets d’affaires du livre XI du Code de droit économique ne contient pas la totalité des dispositions transposant la directive. Par ailleurs, le projet de loi ne transpose les dispositions de la directive que dans la mesure où le droit belge ne connaît pas déjà de dispositions ayant le même effet que celles de la directive. Par conséquent, le projet de loi permet d’assurer la transposition complète de la directive en droit belge.

Artikel 6

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 1, lid 2 van de richtlijn. Het betreft een vrijwaringsbepaling om duidelijk te maken dat aan de uitoefening van het recht van vrije meningsuiting en aan een aantal Europese of nationale regels geen afbreuk wordt gedaan. Onder paragraaf 1, 1°, wordt een algemenere formulering gebruikt dan in de richtlijn door te verwijzen naar de fundamentele rechten die zijn vervat in regels van inter- en supranationaal recht en in de Grondwet, en niet enkel naar het recht op de vrijheid van meningsuiting en van informatie. Dit om te vermijden dat uit de specifieke vermelding van deze laatste twee rechten zou worden afgeleid dat de vrijwaringsbepaling niet geldt voor andere fundamentele rechten. Onder paragraaf 1, 4°, werd de verwijzing naar “de nationale praktijken” overgenomen uit de richtlijn. Met deze term worden in feite de nationale gebruiken (in het Frans “*us et coutumes*”) bedoeld.

Artikel 7

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 3 van de richtlijn dat de voorwaarden beschrijft waarin het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als rechtmatig wordt beschouwd. Onder paragraaf 1, 3°, werd de verwijzing naar “de nationale praktijken” overgenomen uit de richtlijn. Met deze term worden in feite de nationale gebruiken (in het Frans “*us et coutumes*”) bedoeld.

De bepalingen met betrekking tot bedrijfsgeheimen mogen geen belemmering vormen voor de toegang tot informatie en de raadpleging van werknemers en van hun vertegenwoordigers binnen de bedrijven. Meer bepaald wordt geen afbreuk gedaan aan de wetgevingen die op dat vlak van toepassing zijn, onder meer: het koninklijk besluit van 27 november 1973 houdende reglementering van de economische en financiële inlichtingen te verstrekken aan de ondernemingsraden, de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 9, alsook de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 62 en 101 (Europese ondernemingsraad), nr. 84 (Europese vennootschap), nr. 88 (Europese coöperatieve vennootschap) en de bijbehorende omzettingswetten, of aan de kwaliteit van de te verstrekken informatie of de te houden raadpleging, met name op het niveau van de ondernemingsraad. Er wordt evenmin afbreuk gedaan aan de aanbeveling van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven van 17 december 2008 betreffende de innovatiecultuur en de onderneming in het kader van de tenuitvoerlegging van het interprofessioneel akkoord 2007-2008. Deze bevat richtsnoeren voor de discussie over innovatie

Article 6

Cet article transpose l'article 1er, paragraphe 2, de la directive. Il s'agit d'une disposition de sauvegarde visant à préciser clairement que la directive ne porte pas atteinte à l'exercice du droit à la liberté d'expression et à certaines règles de l'Union ou règles nationales. Dans le projet de loi, une formulation plus générale est utilisée au § 1er, 1°, en renvoyant aux droits fondamentaux figurant dans les règles de droit international et supranational et dans la Constitution et pas uniquement au droit à la liberté d'expression et d'information. Cette formulation générale vise à éviter qu'il soit déduit de la mention spécifique de ces deux derniers droits que la disposition de sauvegarde ne s'applique pas à d'autres droits fondamentaux. Le renvoi “aux pratiques nationales”, qui a été repris de la directive, figure au paragraphe 1er, 4°. Cette formule renvoie en réalité aux us et coutumes.

Article 7

Cet article transpose l'article 3 de la directive qui précise les conditions dans lesquelles l'obtention, l'utilisation et la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme licite. Le renvoi aux “pratiques nationales”, qui a été repris de la directive, figure au paragraphe 1er, 3°. Cette formule renvoie en réalité aux (us et coutumes).

Les dispositions concernant les secrets d'affaires ne peuvent pas constituer une entrave à l'information et à la consultation des travailleurs et de leurs représentants au sein des entreprises. Plus précisément, il n'est pas porté atteinte aux législations applicables en la matière, entre autres: l'arrêté royal du 27 novembre 1973 portant réglementation des informations économiques et financières à fournir aux conseils d'entreprises, la convention collective de travail n° 9, ainsi que les conventions collectives de travail n° 62 et 101 (conseil d'entreprise européen), n° 84 (société européenne), n° 88 (société coopérative européenne) et leurs lois de transposition, ni à la qualité des informations à fournir et de la consultation à mener, notamment au niveau du conseil d'entreprise. Il n'est pas non plus porté atteinte à la recommandation du Conseil central de l'Economie du 17 décembre 2008 sur la culture de l'innovation et l'entreprise dans le cadre de la mise en œuvre de l'accord interprofessionnel 2007-2008. Celle-ci contient des lignes directrices pour la discussion sur l'innovation au sein du conseil d'entreprise, lesquelles proposent des pratiques organisationnelles favorisant les discussions

in de ondernemingsraad, welke organisatiepraktijken aanreiken die de discussies in de ondernemingsraden bevorderen over innovatie, een materie die ook bedrijfsgeheimen omvat.

Artikel 8

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 4, leden 2 tot 5 van de richtlijn. Het schrijft voor wanneer het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim onrechtmatig is.

Artikel 9

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 5 van de richtlijn. Het schrijft voor in welke gevallen een vordering betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim moet worden afgewezen door de rechter omdat het een hypothese betreft waarin de toegang tot een bevoorrechte informatie als legitiem aanzien wordt. Onder deze bepaling vallen onder meer het geval waarin een fout, wangedrag of illegale activiteit aan het licht gebracht wordt met het oog op de bescherming van het algemeen belang. Het uitoefenen van de vrijheid van meningsuiting en van informatie en het rechtmatig uitoefenen van de functie van de vertegenwoordigers van de werknemers komen eveneens in aanmerking. Deze uitsluitingen worden integraal in de ontworpen regeling van het artikel XI.332/5 van het Wetboek van economisch recht opgenomen. De bepalingen met betrekking tot bedrijfsgeheimen mogen geen belemmering vormen voor de toegang tot informatie en de raadpleging van werknemers en van hun vertegenwoordigers binnen de bedrijven.

In zijn advies stelde de Raad van State dat ook hier, naar analogie met artikel 6 van het wetsontwerp, een algemenere formulering gebruikt kan worden ter vervanging van “het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie”, door te verwijzen naar “de fundamentele rechten”. De context van beide bepalingen is echter niet dezelfde. Artikel 6 van het wetsontwerp, dat de omzetting vormt van artikel 1, lid 2, van de richtlijn, betreft namelijk een vrijwaringsbepaling om te verduidelijken dat aan een aantal zaken geen afbreuk wordt gedaan. Dit geldt sowieso voor alle fundamentele rechten, ten gevolge van de hiërarchie der normen. Daarom werd er in artikel 6 van het wetsontwerp voor gekozen om de formulering te veralgemenen. Voor artikel 9 van het wetsontwerp geldt echter niet dezelfde redenering. Artikel 9 van het wetsontwerp betreft immers een aantal uitzonderingen waarbij een vordering betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim moet worden afgewezen.

au sein des conseils d'entreprises, dans une matière, l'innovation, recouvrant celle des secrets d'affaires.

Article 8

Cet article transpose l'article 4, paragraphes 2 à 5 de la directive. Il précise à partir de quand l'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est illicite.

Article 9

Cet article transpose l'article 5 de la directive. Il fixe les cas dans lesquels une action concernant une obtention, une utilisation ou une divulgation illicites d'un secret d'affaires doit être rejetée par le juge car il s'agit d'hypothèses faisant intervenir un moyen jugé légitime d'accès à une information privilégiée. Parmi les circonstances visées par cette disposition figurent celles dans lesquelles une faute, un acte répréhensible ou une activité illégale est révélée dans le but de protéger l'intérêt public général. L'exercice de la liberté d'expression et d'information et l'exercice légitime de leurs fonctions par les représentants des travailleurs sont également visés. Ces dérogations sont reprises intégralement à l'article XI.332/5 en projet du Code de droit économique. Les dispositions concernant les secrets d'affaires ne peuvent pas constituer une entrave à l'information et à la consultation des travailleurs et de leurs représentants au sein des entreprises.

Dans son avis, le Conseil d'État a indiqué qu'ici aussi, par analogie avec l'article 6 du projet de loi, une formulation plus générale pouvait être utilisée, qui remplace les termes “au droit à la liberté d'expression et d'information”, en renvoyant aux “droits fondamentaux”. Le contexte de ces deux dispositions n'est cependant pas le même. L'article 6 du projet de loi, qui constitue la transposition de l'article 1er, paragraphe 2, de la directive, concerne notamment une clause de sauvegarde visant à clarifier qu'un certain nombre de situations ne sont pas affectées. Cela s'applique en tout cas à tous les droits fondamentaux, en raison de la hiérarchie des normes. C'est pourquoi il a été décidé de généraliser la formulation dans l'article 6 du projet de loi. Le même raisonnement ne s'applique cependant pas à l'article 9 du projet de loi. L'article 9 du projet de loi concerne en effet un certain nombre d'exceptions dans lesquelles une action relative à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires doit être

Het veralgemenen van de formulering in dit artikel zou mogelijk een uitbreiding van de draagwijdte van artikel 5 van de richtlijn kunnen inhouden. Daarom werden in artikel 9 van het wetsontwerp de bewoordingen van artikel 5 van de richtlijn behouden.

Artikel 10

Dit artikel voegt een titel 9/1 in boek XI van het Wetboek van economisch recht. Deze titel bevat een groot deel van de procedurele bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen, met name de bepalingen in verband met de vordering ten gronde en in verband met de vordering tot schadevergoeding. Om het onderscheid met de intellectuele eigendomsrechten duidelijk te maken, worden deze bepalingen ondergebracht in een afzonderlijke titel.

Artikel 12

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 19, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn die de lidstaten ertoe verplicht te verwijzen naar de richtlijn in de bepalingen die deze omzetten. Het vereist geen bijzonder commentaar.

Artikel 14

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 4, lid 1, van de richtlijn. Deze bepaling schrijft voor wie een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kan instellen.

Artikel 15

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 12 van de richtlijn. Het bevat de bevelen en correctieve maatregelen die de rechter ten gronde kan opleggen wanneer hij vaststelt dat er sprake is van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. De rechter oordeelt in dit verband geval per geval, en houdt daarbij rekening met de voorwaarden voor de toepassing van de maatregelen, de waarborgen en de alternatieve maatregelen die zijn opgenomen in artikel 16 van het wetsontwerp. In het artikel werden sommige formuleringen afgestemd op deze die gebruikt werden bij de omzetting van de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten.

In het algemeen is het belangrijk om te benadrukken dat de richtlijn bevestigt dat een bevel tot staking in het

rejetée. La généralisation de la formulation dans cet article pourrait éventuellement impliquer une extension de la portée de l'article 5 de la directive. C'est la raison pour laquelle l'article 9 du projet de loi a conservé les termes de l'article 5 de la directive.

Article 10

Cet article insère un titre 9/1 dans le livre XI du Code de droit économique. Ce titre contient une grande partie des dispositions procédurales relatives aux secrets d'affaires, à savoir les dispositions concernant l'action quant au fond et concernant l'action en dommages-intérêts. Pour faire clairement la distinction avec des droits de propriété intellectuelle, ces dispositions sont rassemblées sous un titre séparé.

Article 12

Cet article transpose l'article 19, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive qui impose aux États membres de mentionner une référence à la directive dans leurs dispositions visant à transposer celle-ci. Il ne requiert aucun commentaire particulier.

Article 14

Cet article transpose l'article 4, paragraphe 1er, de la directive. Cette disposition définit qui a le pouvoir d'intenter une action en matière d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires.

Article 15

Cet article transpose l'article 12 de la directive. Il contient les injonctions et mesures correctives que le juge peut prononcer au fond lorsqu'il constate qu'il est question d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires. Le juge procède à une évaluation à cet égard au cas par cas et il tient compte pour ce faire des conditions d'application des mesures, des garanties et des mesures alternatives reprises à l'article 16 du projet de loi. Dans cet article, certaines formulations ont été harmonisées avec celles qui ont été utilisées lors de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle.

De manière générale, il convient de souligner que la directive confirme qu'un ordre de cessation dans le

kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim mogelijk is en ook nuttig kan zijn. Deze vordering werd in het verleden in de Belgische rechtsleer in twijfel getrokken, op basis van de redenering dat eens een bedrijfsgeheim openbaar werd gemaakt, het zijn geheim karakter verloren had en een bevel tot staking van het verder openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van het gebruik van het bedrijfsgeheim door een derde bijgevolg geen zin meer had (de “geest uit de fles” redenering). Volgens deze rechtsleer kon in deze omstandigheden het benutten van een bedrijfsgeheim door concurrenten rechtmatig worden, voor zover hiermee geen contractuele of extracontractuele verplichting geschonden werd. Verder zou een vordering tot staking niet meer toereikend zijn omdat de informatie reeds openbaar gemaakt zou zijn op het ogenblik dat het stakingsbevel zou gegeven zijn. Deze redenering kan niet meer worden gevolgd, nu de richtlijn uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid om een bevel tot staking op te leggen van het gebruik of de openbaarmaking van een bedrijfsgeheim.

In artikel 12, lid 1, a), van de richtlijn (dat niet genoemd wordt bij de uitzonderingen op het principe van minimumharmonisatie in artikel 1 van de richtlijn) wordt enkel melding gemaakt van de staking van of het verbod op het gebruik of de openbaarmaking van het bedrijfsgeheim, maar niet van het verkrijgen van een bedrijfsgeheim. In het wetsontwerp werd voor de rechter ook de mogelijkheid toegevoegd om de staking te bevelen van het toekomstige of nakende verkrijgen van een bedrijfsgeheim. Dit kan bijvoorbeeld nuttig zijn wanneer het gaat om een continu verkrijgen. Het werd daarentegen niet opportuun geacht om ook te voorzien dat een vordering tot staking kan worden ingesteld tegen tussenpersonen, zoals dit bij de intellectuele eigendomsrechten het geval is. Enerzijds voorziet de richtlijn deze mogelijkheid immers niet, en anderzijds kan dergelijke bepaling vergaande implicaties hebben, aangezien zo op onverantwoorde wijze derden bij het geschil zouden kunnen worden betrokken. Het kan bijvoorbeeld tussenpersonen betreffen wiens diensten van transport of publicatie (zoals internet service providers) gebruikt kunnen worden om een bedrijfsgeheim te schenden.

De bepalingen van artikel 12, leden 2 en 3, van de richtlijn werden samengevoegd in één paragraaf. Dit laat een vlottere lezing van het artikel toe wat de correctieve maatregelen betreft. Artikel 12, lid 4, van de richtlijn werd daarentegen opgedeeld in twee afzonderlijke paragrafen. Zo is het duidelijk dat bovenop alle in het artikel opgesomde bevelen en correctieve maatregelen nog een schadevergoeding kan worden gevraagd, en niet enkel in de gevallen die in de eerste zin van lid 4 van artikel 12 van de richtlijn vermeld worden. Met andere woorden, een vordering tot staking of een verbod kan

cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires est possible et peut aussi être utile. Dans le passé, cette possibilité d'action a été questionnée par la doctrine belge sur la base du raisonnement selon lequel une fois qu'un secret d'affaires a été divulgué, il a perdu son caractère secret et un ordre de cessation de divulgation ou d'utilisation du secret d'affaires n'a par conséquent pas de sens (raisonnement de “l'esprit qui est déjà sorti de la bouteille”). Selon cette doctrine, l'utilisation, dans ces conditions, d'un secret d'affaires par des concurrents deviendrait licite pour autant qu'il n'y ait pas violation d'une obligation contractuelle ou extracontractuelle. Par ailleurs, l'action en cessation ne serait plus pertinente dès lors que l'acte de divulgation a pris fin lorsque l'ordre de cessation intervient. Ce raisonnement ne peut plus être suivi maintenant que la directive prévoit explicitement la possibilité de prononcer un ordre de cessation d'utilisation ou de divulgation d'un secret d'affaires.

L'article 12, paragraphe 1er, a), de la directive (qui n'est pas visé parmi les dispositions d'harmonisation maximale à l'article 1er de la directive) mentionne uniquement la cessation ou l'interdiction de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires. Il n'est pas question de cessation ou d'interdiction de l'obtention du secret d'affaires. Dans le projet de loi, la possibilité a aussi été ajoutée pour le juge d'ordonner la cessation de l'obtention future ou imminente d'un secret d'affaires. Cela peut par exemple être utile quand il s'agit d'une obtention continue. En revanche, il n'a pas été jugé opportun de prévoir qu'une action en cessation puisse être introduite contre des intermédiaires, comme c'est le cas pour les droits de propriété intellectuelle. D'une part, la directive ne prévoit en effet pas cette possibilité et d'autre part, une telle disposition peut avoir des implications très importantes, puisqu'elle pourrait impliquer de manière injustifiable des tiers au litige. Il peut s'agir par exemple des intermédiaires dont les services de transport ou de publication (tels que des fournisseurs de services internet) sont utilisés pour porter atteinte à un secret d'affaires.

Les dispositions de l'article 12, paragraphes 2 et 3, de la directive ont été rassemblées dans un seul paragraphe. Cela permet une meilleure lisibilité de l'article concernant les mesures correctives. En revanche, l'article 12, paragraphe 4, de la directive, a été scindé en deux paragraphes distincts. Ainsi, il est clarifié qu'en plus de toutes les injonctions et mesures correctives, des dommages et intérêts peuvent être demandés et pas uniquement dans les cas mentionnés dans la première phrase du paragraphe 4 de l'article 12. En d'autres termes, une injonction de cessation ou une mesure

worden aangevuld met een vordering tot schadevergoeding omwille van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

Artikel 16

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 13 van de richtlijn. Het bevat de voorwaarden voor de toepassing van de bewarende maatregelen ten gronde, de waarborgen en de alternatieve maatregelen. Bij het oordelen over een maatregel ten gronde oordeelt de rechter steeds geval per geval, rekening houdend met hetgeen wordt bepaald in dit artikel.

De rechter bepaalt op hetzelfde moment welke maatregel(en) ten gronde hij oplegt overeenkomstig artikel 15 van het wetsontwerp, en of hij de looptijd van deze maatregel(en) al dan niet beperkt overeenkomstig artikel 13, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn (omgezet in dit artikel). De omstandigheden die in lid 1 van dit artikel vermeld worden, dienen bijgevolg eveneens in aanmerking te worden genomen bij de beslissing om de looptijd van de maatregel(en) al dan niet te beperken.

Het valt te noteren dat de rechter, op verzoek van de partij die geïnteresseerd wordt door de correctieve maatregelen en onder bepaalde voorwaarden, de overmaking van een geldelijke schadevergoeding aan de benadeelde partij kan bevelen in plaats van deze maatregelen.

In dit artikel werden de verwijzingen naar “eiser” en “verweerder” zoals deze in de richtlijn voorkomen, vervangen door algemenere formuleringen zoals bijvoorbeeld “de persoon jegens wie deze maatregelen kunnen worden bevolen”. Dit om geen verwarring te doen ontstaan in het geval de vordering betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim zou worden ingesteld als reconventionele vordering door de verweerder op de hoofdvordering.

Artikel 18

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 14 van de richtlijn wat de schadevergoeding betreft. Het betreft een herinnering inzake de toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Ook al lijkt het *a priori* overbodig om het principe van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid te herhalen, is het toch nuttig in een omzetting te voorzien van deze richtlijnbevestiging. Het ontwerp-artikel 18 bevat immers ook een bepaling in verband met de afgifte van de inbreukmakende goederen en de materialen en

d'interdiction peut être complétée par une demande de dommages-intérêts en raison de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.

Article 16

Cet article transpose l'article 13 de la directive. Il contient les conditions d'application des mesures quant au fond, les mesures de sauvegarde et les mesures de substitution. Lorsqu'il statue sur une mesure quant au fond, le juge le fait toujours au cas par cas, en tenant compte de ce qui est prévu dans cet article.

Le juge définit au même moment quelle(s) mesure(s) quant au fond il impose conformément à l'article 15 du projet de loi et s'il limite ou non, conformément à l'article 13, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive (transposé dans le présent article), la durée de cette/ces mesure(s). Les conditions visées au paragraphe 1er de cet article doivent par conséquent être prises en considération lors de la décision de limiter ou non la durée de la/des mesure(s).

Il est à noter que le juge peut, sur requête de la partie visée par les mesures correctives et sous certaines conditions, ordonner le versement d'une indemnisation financière à la partie lésée en lieu et place de l'application de ces mesures.

Dans cet article, les références au “demandeur” et au “défendeur” telles qu'elles apparaissent dans la directive ont été remplacées par des formulations plus générales, telles que par exemple “la personne passible de ces mesures” afin de ne pas créer de la confusion au cas où l'action relative à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires serait intentée par le défendeur comme demande reconventionnelle sur la demande principale.

Article 18

Cet article transpose l'article 14 de la directive relatif aux dommages-intérêts. Il s'agit d'un rappel de l'application de l'article 1382 du Code civil en cas d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires. Même si *a priori* il paraît superflu de répéter le principe de la responsabilité civile, il a paru utile de prévoir une transposition de cette disposition de la directive. En effet, l'article 18 en projet contient aussi une disposition concernant la délivrance des biens en infraction et des matériaux et instruments principalement utilisés lors de la création ou de la fabrication de ces

werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt. Het is dan ook logisch om eerst te herinneren aan het principe van het herstel van de schade die berokkend werd door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, hetgeen een fout is in de zin van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek.

Daarbij dient erop gewezen te worden dat artikel 14 van de richtlijn wordt omgezet op een manier die analoog is aan het overeenstemmende artikel uit de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten. Ook hier wordt namelijk het begrip gekwalificeerde fout zoals bepaald in de richtlijn niet opgenomen in de omzettingbepaling. In de richtlijn is immers bepaald dat de inbreukmaker die wist of had moeten weten dat hij bezig was met het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, een passende vergoeding dient te betalen aan de houder van dat bedrijfsgeheim. In het wetsontwerp wordt er algemeen aan herinnerd dat degene die een bedrijfsgeheim op onrechtmatige wijze verkrijgt, gebruikt of openbaar maakt de hierdoor veroorzaakte schade moet vergoeden, en in die zin is de tekst enkel een herinnering van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek zoals dat door het Hof van Cassatie wordt geïnterpreteerd, in het bijzonder wat het begrip “fout” betreft. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie houdt de materiële schending van een wettelijke of reglementaire bepaling op zich een fout in die de overtreders burgerrechtelijk aansprakelijk stelt, op voorwaarde dat deze schending vrijwillig en bewust werd begaan (Cass., 10 april 1970, Pas. 1970, I, 682 en referenties aangehaald door P. Van Ommeslaghe, op.cit., blz. 464; H. Vandenberghe, M. Van Quickenborne en M. Debaene, “Overzicht van rechtspraak – Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad (1994-1999)”, TPR 2000, (1551), 1563). Het behoud van dit voor de rechthebbenden gunstiger foutbegrip is in overeenstemming met de richtlijn omdat die in artikel 1 voorziet in een minimumharmonisatie en artikel 14 van de richtlijn niet is opgenomen in de lijst in artikel 1, lid 2, waarin de bepalingen worden opgesomd die waarborgen bevatten ter bescherming van de belangen van derden.

Wat het herstel van de schade betreft, veroorzaakt door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, dient eveneens te worden verwezen naar de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie volgens dewelke de rechter moet toezien op het herstel van alle schade die het slachtoffer daadwerkelijk heeft geleden. Het is dus niet de bedoeling van de Europese wetgever om te voorzien in bestraffende schadevergoedingen (zogenaamde “punitive damages”) in de richtlijn. Deze benadering strookt met

biens. Il est dès lors cohérent de rappeler préalablement le principe de la réparation du préjudice causé consécutivement à l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicites d’un secret d’affaires, lesquelles constituent une faute au sens des articles 1382 et 1383 du Code civil.

En outre, il convient d’indiquer que l’article 14 de la directive est transposé d’une manière analogue à l’article correspondant de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. En effet, le concept de faute qualifiée n’est pas repris ici tel que défini dans la disposition de la directive. Cette dernière prévoit en effet que le contrevenant qui savait ou aurait dû savoir qu’il se livrait à une obtention, une utilisation ou une divulgation illicite d’un secret d’affaires est tenu de verser des dommages et intérêts au détenteur du secret d’affaires. En rappelant de manière générale que celui qui obtient, utilise ou divulgue un secret d’affaires doit réparer le préjudice causé, le texte proposé ne constitue qu’un rappel de l’article 1382 du Code civil tel qu’il est interprété par la Cour de cassation, en particulier en ce qui concerne la notion de faute. Selon la jurisprudence constante de la Cour de cassation, la transgression matérielle d’une disposition légale ou réglementaire constitue en soi une faute qui entraîne la responsabilité civile de l’auteur, à condition que cette transgression soit commise librement et consciemment (Cass., 10 avril 1970, Pas., 1970, I, 682, et références citées par P. Van Ommeslaghe, Droit des obligations, op.cit., p. 464, H. Vandenberghe, M. Van Quickenborne et M. Debaene, “Overzicht van rechtspraak – Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad (1994-1999)”, TPR 2000, (1551), 1563). Le maintien de cette notion de faute plus favorable pour les ayants droit est conforme à la directive car l’article 1er de cette dernière prévoit une harmonisation minimale et l’article 14 de la directive n’est pas repris dans la liste de l’article 1er, paragraphe 2, qui énumère les dispositions contenant des garanties visant à protéger les intérêts des tiers.

En ce qui concerne la réparation du dommage causé par l’obtention, l’utilisation ou la divulgation d’un secret d’affaires, il convient de se référer à la jurisprudence constante de la Cour de cassation selon laquelle le juge doit veiller à réparer la totalité du dommage effectivement subi par la victime. L’objectif n’est donc pas de prévoir des dommages et intérêts punitifs (“punitive damages”). Cette approche correspond à celle du législateur européen. L’article 14, § 1er, alinéa 1er, de la directive prévoit en effet “des dommages et intérêts (...)

die van de richtlijn. In artikel 14, lid 1, eerste alinea, is immers sprake van “een passende vergoeding (...) tot herstel van de schade die is geleden als gevolg van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim”. In artikel 14, lid 2 wordt in dat verband het volgende bepaald:

“De bevoegde rechterlijke instanties houden bij het vaststellen van de in lid 1 bedoelde schadevergoeding rekening met alle passende factoren, zoals de negatieve economische gevolgen, waaronder winstderving, die de benadeelde partij heeft ondervonden, de onrechtmatige winst die de inbreukmaker heeft genoten en, in passende gevallen, andere elementen dan economische factoren, zoals de morele schade die de houder van het bedrijfsgeheim door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim heeft geleden.

De bevoegde rechterlijke instanties kunnen echter ook, in voorkomend geval, de schadevergoeding vaststellen als een forfaitair bedrag op basis van elementen, waaronder ten minste het bedrag aan royalty's of vergoedingen dat verschuldigd zou zijn geweest indien de inbreukmaker toestemming had gevraagd om het betrokken bedrijfsgeheim te gebruiken.”

Overigens wordt er in overweging 30 van de richtlijn op gewezen dat het niet de bedoeling is om een verplichting te introduceren om te voorzien in een niet-compensatoire schadevergoeding, maar om schadeloosstelling te verzekeren die op een objectieve grondslag berust, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de kosten van de houder van het bedrijfsgeheim, bijvoorbeeld voor opsporing en onderzoek.

Naar analogie met de omzetting van de richtlijn 2004/48 (EG) van het Europees Parlement en de Raad betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten, werd het niet nuttig geacht om de tekst van het hoger geciteerde artikel 14, lid 2, van de bovengenoemde richtlijn letterlijk over te nemen in de wet omdat de elementen die deze bepaling vermeldt reeds tot de discretionaire bevoegdheid van de rechter behoren. Verder zouden andere elementen dan die welke in de richtlijn worden beoogd, mogelijk in aanmerking kunnen komen om een forfaitair bedrag als schadevergoeding vast te stellen. Hoewel de Raad van State in zijn advies suggereerde om in dit verband een toevoeging te doen aan het ontworpen artikel XI.336/5, § 2, van het Wetboek van economisch recht, kan bijgevolg worden volstaan met een vermelding van de in de richtlijn opgesomde elementen in de Memorie van Toelichting.

en réparation du préjudice subi à la suite d'une obtention, d'une utilisation ou d'une divulgation illicites d'un secret d'affaires”. L'article 14, paragraphe 2, prévoit à cet égard:

“Lorsqu'elles fixent le montant des dommages et intérêts visés au paragraphe 1er, les autorités judiciaires compétentes prennent en considération tous les facteurs appropriés tels que les conséquences économiques négatives, y compris le manque à gagner, subies par la partie lésée, les bénéfices injustement réalisés par le contrevenant et, dans les cas appropriés, des éléments autres que des facteurs économiques, tel que le préjudice moral causé au détenteur de secrets d'affaires du fait de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.

Alternativement, les autorités judiciaires compétentes peuvent, dans les cas appropriés, fixer un montant forfaitaire de dommages et intérêts, sur la base d'éléments tels que, au moins, le montant des redevances ou droits qui auraient été dus si le contrevenant avait demandé l'autorisation d'utiliser le secret d'affaires en question.”

Le considérant 30 de la directive indique par ailleurs que le but de celle-ci n'est pas d'introduire une obligation de prévoir des dommages-intérêts punitifs mais de permettre une indemnisation fondée sur une base objective tout en tenant compte des frais encourus par le détenteur du secret d'affaires tels que les frais d'identification et de recherche.

Comme à l'occasion de la transposition de la directive 2004/48 (CE) du Parlement européen et du Conseil relative au respect des droits de propriété intellectuelle, il n'a pas été jugé utile de reprendre littéralement dans la loi le texte de l'article 14, paragraphe 2, de la directive susmentionnée, étant donné que les éléments que cette disposition mentionne relèvent déjà de la compétence discrétionnaire du juge. Par ailleurs, d'autres éléments que ceux visés dans la directive pourraient s'avérer appropriés pour fixer un montant forfaitaire à titre de dommages et intérêts. Bien que le Conseil d'État ait suggéré dans son avis de faire à ce sujet un ajout à l'article XI.336/5, § 2, en projet du Code de droit économique, il est possible par conséquent de se contenter de mentionner les éléments énumérés dans la directive dans l'exposé des motifs.

Naar analogie met artikel XI.335, § 2, tweede alinea, van het Wetboek van economisch recht, dat is voortgekomen uit de omzetting van richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten, wordt voorzien in de mogelijkheid van de afgifte van inbreukmakende goederen en van de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt. Dergelijke bepaling werd ook in de context van bedrijfsgeheimen nuttig geacht. Er werd echter niet voorzien in bepalingen betreffende de kwade trouw analoog aan deze voorzien in artikel XI.335, §§ 2 en 3, van het Wetboek van economisch recht voor intellectuele eigendomsrechten. Drie belangrijke redenen rechtvaardigen dit. Naast het feit dat dergelijke bepalingen niet voorzien zijn in de richtlijn, zou de uiteenzetting van een parallel met het regime van toepassing op de intellectuele eigendomsrechten hier niet op zijn plaats zijn. De bepalingen in verband met bedrijfsgeheimen zijn immers gedragsnormen en creëren geen exclusief recht. Deze mogelijkheden zijn niet voorzien voor andere gedragsnormen in het economisch recht, maar enkel voor de intellectuele eigendomsrechten.

Ten slotte kan nog vermeld worden dat de mogelijkheid waarin de richtlijn voorziet om de aansprakelijkheid voor schade van werknemers tegenover hun werkgevers voor het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim van de werkgever te beperken indien de werknemer zonder opzet handelt, reeds is voorzien in het Belgisch recht. Artikel 18 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten voorziet namelijk dat wanneer de werknemer bij de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst de werkgever of derden schade berokkent, hij enkel aansprakelijk is voor zijn bedrog en zijn zware schuld. Voor lichte schuld is hij enkel aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt. Er dient in het kader van de omzetting van de richtlijn dan ook niet te worden voorzien in een specifieke bepaling in dit verband.

Artikel 19

Overeenkomstig dit artikel wordt het opschrift van titel 10 gewijzigd in "Aspecten van gerechtelijk recht van de bescherming van intellectuele eigendomsrechten en bedrijfsgeheimen". Titel 10 van boek XI van het Wetboek van economisch recht was reeds ingedeeld in verschillende hoofdstukken zodat voor bedrijfsgeheimen een hoofdstuk kan worden toegevoegd, zonder dat verwarring ontstaat omtrent het onderscheid met de intellectuele eigendomsrechten. Op deze manier wordt opnieuw duidelijk gemaakt dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren. De nieuwe

Par analogie avec l'article XI.335, § 2, alinéa 2, du Code de droit économique qui est issu de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle, il est prévu la possibilité de délivrance de biens en infraction et de matériaux et d'instruments ayant principalement servi à la création ou à la fabrication de ces biens. Une telle disposition a aussi été jugée utile dans le contexte des secrets d'affaires. Toutefois, aucune disposition n'a été prévue concernant la mauvaise foi, de manière analogue à celles de l'article XI.335, §§ 2 et 3, du Code de droit économique pour les droits de propriété intellectuelle. Trois raisons importantes justifient cela. Au-delà du fait que de telles dispositions ne sont pas prévues dans la directive, l'établissement d'un parallèle avec le régime applicable aux droits de propriété intellectuelle serait inapproprié. En effet, les dispositions relatives aux secrets d'affaires sont des normes de conduite et ne créent pas de droit exclusif. Ces possibilités ne sont pas prévues pour d'autres normes de conduite en droit économique mais uniquement pour les droits de propriété intellectuelle.

Finalemment, il convient aussi de mentionner que le droit belge prévoit la faculté prévue par la directive de limiter la responsabilité des travailleurs envers leur employeur pour les dommages causés du fait de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires de l'employeur si l'employé n'agit pas intentionnellement. L'article 18 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail prévoit en effet que lorsqu'un employé cause des dommages à son employeur ou à des tiers, il ne répond que de son dol et de sa faute lourde. Il ne répond de sa faute légère que si celle-ci présente dans son chef un caractère habituel plutôt qu'accidentel. Par conséquent, il n'y a pas lieu de prévoir une disposition spécifique à cet égard dans le cadre de la transposition.

Article 19

Conformément à cet article, l'intitulé du titre 10 est adapté et devient "Aspects judiciaires de la protection des droits de propriété intellectuelle et des secrets d'affaires". Le titre 10 du livre XI du Code de droit économique était déjà divisé en différents chapitres, si bien qu'il est possible d'ajouter un chapitre pour les secrets d'affaires sans créer de confusion par rapport à la distinction avec les droits de propriété intellectuelle. De cette manière, il est à nouveau mis en évidence que les dispositions concernant les secrets d'affaires ne créent pas un nouveau droit de propriété intellectuelle exclusif. Les nouvelles dispositions reprises sous ce

bepalingen binnen deze titel betreffen de bevoegdheidsregeling, de verjaringsregeling en de regeling in verband met bekendmaking van rechterlijke beslissingen.

Artikel 21

Dit artikel regelt de jurisdictionele bevoegdheid inzake bedrijfsgeheimen en bepaalt dat de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn waar de vijf hoven van beroep hun zetel hebben, bevoegd zijn om kennis te nemen van alle vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, zelfs wanneer de partijen geen ondernemingen zijn en ongeacht het bedrag van de vordering. Deze centralisatie van de geschillenregeling op dit gebied, laat de rechtbanken toe, gelet op de specificiteit van de materie, om een zekere specialisatie te ontwikkelen met betrekking tot bedrijfsgeheimen. Het is echter niet de bedoeling om afbreuk te doen aan de specifieke bevoegdheden van de arbeidsrechtbanken. Deze blijven bijgevolg bevoegd, ook wanneer zij zich binnen het kader van hun bevoegdheden geconfronteerd zouden zien met een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Daarbij dient evenwel te worden opgemerkt dat artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek de arbeidsrechtbank bevoegd maakt voor “geschillen inzake arbeidsovereenkomsten met inbegrip van die welke betrekking hebben op schending van een bedrijfsgeheim gedurende die overeenkomst”. Wanneer dergelijke schendingen zich voordoen na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, zal de rechtbank van koophandel in principe bevoegd zijn.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat artikel 21 van het wetsontwerp de bevoegdheid van de rechtbank voor de hoofdvordering betreft. Wanneer het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt ingeroepen als verweer, geldt dat de rechter die bevoegd is voor de hoofdvordering, ook bevoegd is voor het verweer (overeenkomstig de regel “le juge de l’action est juge de l’exception”).

Artikel 22

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 8 van de richtlijn. Het voorziet in een verjaringstermijn van vijf jaar voor vorderingen die betrekking hebben op bedrijfsgeheimen, zonder afbreuk te doen aan artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, dat voor rechtsvorderingen uit een arbeidsovereenkomst voorziet in een verjaringstermijn van één jaar na het eindigen van deze arbeidsovereenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan,

titre concernent les règles de compétence, les règles de prescription et les règles relatives à la publication des décisions judiciaires.

Article 21

Cet article règle la compétence juridictionnelle en matière de secrets d’affaires et prévoit que les tribunaux de commerce établis au siège d’une cour d’appel sont compétents pour connaître de toutes les actions en matière d’obtention, d’utilisation ou de divulgation illicite d’un secret d’affaires, même lorsque les parties ne sont pas des entreprises et quel que soit le montant de la demande. Cette centralisation du contentieux en la matière, vu la spécificité de celle-ci, permet aux tribunaux de développer une certaine spécialisation par rapport aux secrets d’affaires. L’idée n’est cependant pas de porter atteinte aux compétences spécifiques des tribunaux du travail. Ces derniers restent par conséquent compétents, même s’ils sont confrontés dans le cadre de leurs compétences à une action en matière d’obtention, d’utilisation ou de divulgation d’un secret d’affaires. Néanmoins, il convient de rappeler que l’article 578, 1°, du Code judiciaire confère une compétence au tribunal du travail pour les “contestations relatives aux contrats de louage de travail y compris celles qui ont trait à la violation d’un secret d’affaires commise pendant la durée de ces contrats”. Lorsque de telles violations se produisent après la fin du contrat de louage de travail, c’est le tribunal du commerce qui devient en principe compétent.

Enfin, on peut aussi ajouter que l’article 21 du projet de loi concerne la compétence du tribunal pour l’action principale. Lorsque l’obtention, l’utilisation ou la divulgation d’un secret d’affaires est invoquée en défense, le juge compétent pour l’action principale est également compétent pour la défense (conformément à la règle selon laquelle “le juge de l’action est le juge de l’exception”).

Article 22

Cet article transpose l’article 8 de la directive. Il prévoit un délai de prescription de cinq ans pour des actions qui concernent des secrets d’affaires, sans préjudice de l’article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail qui prévoit que les actions nées d’un contrat de travail sont prescrites un an après la cessation de celui-ci ou cinq ans après le fait qui a donné naissance à l’action, sans que ce dernier délai puisse excéder un an après la cessation du contrat.

zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van de arbeidsovereenkomst mag overschrijden. Dit artikel doet evenmin afbreuk aan artikel XVII.5 van het Wetboek van economisch recht, dat voorziet in een verjaringstermijn van één jaar voor vorderingen tot staking zoals in kort geding.

De richtlijn laat het aan de lidstaten over om het ogenblik vast te stellen waarop de verjaringstermijn begint te lopen, de duur van de verjaringstermijn en de omstandigheden waaronder de verjaringstermijn wordt gestuit of geschorst. De duur van de verjaringstermijn en het beginpunt van de termijn zijn bepaald naar analogie met de bepalingen betreffende de verjaring van vorderingen op basis van de buitencontractuele aansprakelijkheid zoals bepaald in artikel 2262*bis*, § 1, tweede en derde lid, van het Burgerlijk Wetboek. Voor wat de schorsing en de stuiting van deze verjaringstermijn betreft, dient verwezen te worden naar de regels van het gemeene recht in dit verband, welke hier van toepassing zijn.

Artikel 23

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 15 van de richtlijn. Het betreft de openbaarmaking van rechterlijke uitspraken. De formulering in paragraaf 1 werd aangepast aan de formulering die gebruikt werd in het kader van de omzetting van richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten. Met betrekking tot de bekendmaking van de rechterlijke beslissing, dient onderlijnd te worden dat de rechter de bekendmaking van de beslissing of de samenvatting ervan kan bevelen op elke gepaste wijze, met inbegrip van de online kanalen van terbeschikkingstelling van de informatie vervat in de rechterlijke beslissing of in verband hiermee.

Afdeling 3

Wijzigingen aangebracht aan boek XVII van het Wetboek van economisch recht

Artikel 24

Overeenkomstig dit artikel wordt een afdeling 3 ingevoegd in boek XVII, titel 1, hoofdstuk 4, van het Wetboek van economisch recht. Dit hoofdstuk binnen titel 1 "Vordering tot staking" betreft de bijzondere bepalingen eigen aan Boek XI en was reeds ingedeeld in verschillende afdelingen, zodat voor bedrijfsgeheimen een afdeling kan worden toegevoegd, zonder dat verwarring ontstaat omtrent het onderscheid met de intellectuele eigendomsrechten. De nieuwe bepalingen binnen deze

Cet article ne porte pas non plus préjudice à l'article XVII.5 du Code de droit économique qui prévoit un délai de prescription d'un an pour les actions en cessation selon les formes du référé.

La directive laisse le soin aux États membres de déterminer le moment à partir duquel le délai de prescription commence à courir, la durée de ce délai et les circonstances dans lesquelles ce délai est interrompu ou suspendu. La durée du délai de prescription et le point de départ du délai sont définis par analogie avec les dispositions relatives à la prescription des actions sur la base d'une responsabilité extracontractuelle comme défini à l'article 2262*bis*, § 1er, alinéas 2 et 3, du Code civil. En ce qui concerne la suspension et l'interruption de la prescription, il convient de se référer aux règles de droit commun, qui sont d'application en l'occurrence.

Article 23

Cet article transpose l'article 15 de la directive. Il concerne la publication des décisions judiciaires. La formulation du paragraphe 1er a été adaptée à la formulation qui a été utilisée dans le cadre de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. Au regard de la publicité de la décision judiciaire, il convient de souligner que le juge peut ordonner la publication de la décision ou de son résumé de toute manière appropriée, en ce compris les canaux de mise à disposition en ligne de l'information contenue dans la décision judiciaire ou relative à celle-ci.

Section 3

Modifications apportées au livre XVII du Code de droit économique

Article 24

Conformément à cet article, une section 3 est insérée dans le livre XVII, titre 1er, chapitre 4, du Code de droit économique. Ce chapitre du titre 1er "Action en cessation", qui concerne les dispositions spéciales propres au Livre IX était déjà divisé en différentes sections, si bien qu'une section peut être ajoutée pour les secrets d'affaires, sans créer de confusion par rapport à la distinction avec les droits de propriété intellectuelle. Les nouvelles dispositions reprises sous cette section

afdeling betreffen de vordering tot staking zoals in kort geding in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen.

De invoeging van de vordering tot staking zoals in kort geding voor vorderingen inzake bedrijfsgeheimen is niet vereist voor de omzetting van de richtlijn maar dit rechtsmiddel bestaat voor inbreuken op intellectuele eigendomsrechten alsook voor andere inbreuken op de economische regelgevingen. Zoals de invoeging van deze procedure ook nuttig werd geacht bij de omzetting van richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten, ook al was dit strikt genomen niet noodzakelijk voor de omzetting van die richtlijn, zo ook wordt in het wetsontwerp in dergelijke procedure voorzien voor bedrijfsgeheimen. De vordering tot staking is immers een efficiënt rechtsmiddel waarvan de toepassing veralgemeend werd voor het hele Wetboek van economisch recht bij de codificatie ervan. De bepalingen zijn in zeer grote mate geïnspireerd op de vordering tot staking zoals ze georganiseerd is in Boek XVII van het Wetboek van economisch recht.

Ook hier geldt dat de hoger aangehaalde “geest uit de fles” redenering niet langer gevolgd kan worden. Voor de vordering tot staking zoals in kort geding dienen immers dezelfde uitgangspunten te gelden als voor het bevel tot staking dat ten gronde wordt uitgesproken. Een bevel tot staking in het kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim is inderdaad mogelijk en kan ook een nuttige maatregel zijn. In dit verband wordt verwezen naar de bespreking van artikel 15 van het wetsontwerp.

Artikel 25

Artikel 25 voert een vordering tot staking in bij de voorzitter van de rechtbank van koophandel voor het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Zoals het geval is voor de andere vorderingen tot staking zoals in kort geding, is deze vordering autonoom ten opzichte van de bevelen en correctieve maatregelen bedoeld in artikel 15 van het wetsontwerp, dat een nieuw artikel XI.336/3 invoegt in het Wetboek van economisch recht.

Zoals vermeld bij de bespreking van artikel 15 van het wetsontwerp, wordt ook hier melding gemaakt van de staking van of het verbod op zowel het verkrijgen als het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. In dit verband wordt verwezen naar de bespreking van artikel 15 van het wetsontwerp. Om redenen gelijk aan deze ingeroepen in de toelichting bij het ontworpen artikel 15, werd het niet nuttig geacht om te voorzien dat

concernent les actions en cessation selon les formes du référé en cas d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites de secrets d'affaires.

L'insertion de l'action en cessation selon les formes du référé pour les actions en matière de secret d'affaires n'est pas exigée aux fins de la transposition de la directive mais cette voie de droit existe pour les violations de droits de propriété intellectuelle ainsi que pour d'autres infractions aux législations en matière économique. De la même manière que l'insertion de cette procédure a été jugée utile pour la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle, bien que cela n'était pas strictement nécessaire pour la transposition de cette directive, une procédure similaire est prévue pour les secrets d'affaires dans ce projet de loi. En effet, l'action en cessation est une voie de recours efficace dont l'application a été généralisée pour la totalité du Code de droit économique lors de sa codification. Les dispositions s'inspirent dans une très large mesure de l'action en cessation telle qu'organisée dans le Livre XVII du Code de droit économique.

Le raisonnement cité auparavant de “l'esprit qui est déjà sorti de la bouteille” ne peut plus être suivi ici non plus. En effet, ce sont les mêmes points de départ qui doivent valoir pour l'action en cessation selon les formes du référé et pour l'ordre de cessation quant au fond qui est prononcé. Un ordre de cessation dans le cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires est en effet possible et peut aussi constituer une mesure utile. À cet égard, il est renvoyé au commentaire de l'article 15 du projet de loi.

Article 25

L'article 25 introduit une action en cessation auprès du président du tribunal de commerce visant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires. Comme c'est le cas pour les autres actions en cessation selon les formes du référé, cette action est autonome par rapport aux injonctions et mesures correctives visées à l'article 15 du projet de loi qui insère un nouvel article XI.336/3 dans le Code de droit économique.

Comme mentionné dans le commentaire de l'article 15 du projet de loi, il est ici également fait mention de la cessation ou de l'interdiction non seulement de l'obtention mais aussi de l'utilisation ou de la divulgation d'un secret d'affaires. À cet égard, il est renvoyé au commentaire de l'article 15 du projet de loi. Ainsi, il n'a pas été jugé utile, pour des raisons identiques à celles évoquées au commentaire de l'article 15 en projet, de

een vordering tot staking kan worden ingesteld tegen tussenpersonen, zoals dit bij de intellectuele eigendomsrechten het geval is.

Het artikel 25 bepaalt tevens dat de voorzitter van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn waar één van de de vijf hoven van beroep zijn zetel heeft, bevoegd zijn om kennis te nemen van deze vordering tot staking zoals in kort geding. Hierbij kan verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in artikel 21 van het wetsontwerp. Ook hier is het niet de bedoeling om afbreuk te doen aan de specifieke bevoegdheden van de arbeidsrechtbanken.

In het ontworpen artikel XVII.21/1, § 3, van het Wetboek van economisch recht is bepaald dat elke vordering tot staking voor het beëindigen van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, die ook de staking tot voorwerp heeft van een andere daad die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van het Wetboek van economisch recht, uitsluitend voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel bevoegd krachtens paragrafen 1 en 2 van het ontworpen artikel XVII.21/1, wordt gebracht. Zo wordt de specialisatie die beoogd wordt door deze paragrafen, niet in het gedrang gebracht.

Artikel 26

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel om, wanneer hij de staking beveelt, de bijkomende maatregelen te bevelen welke ook zijn voorzien voor de vorderingen ten gronde in het nieuwe artikel XI.336/3 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door het ontworpen artikel 15 van het wetsontwerp, voor zover deze maatregelen kunnen bijdragen tot de stopzetting van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van de gevolgen ervan. Rekening houdend met de aard zelf van de vordering tot staking, kunnen de door de rechter bevolen maatregelen niet worden aangewend voor het herstel van de schade die door dit onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken wordt berokkend. Ook artikel XI.336/4, §§ 1 en 2 van het Wetboek van economisch recht wordt van overeenkomstige toepassing verklaard. Deze paragrafen betreffen de voorwaarden en de waarborgen voor het toepassen van de maatregelen ten gronde. Artikel XI.336/4, § 3, van het Wetboek van economisch recht wordt niet van overeenkomstige toepassing verklaard nu het gaat om een bepaling betreffende de schade-loosstelling, en er binnen de vordering tot staking geen schadevergoeding kan worden gevorderd.

prévoir la possibilité d'engager une action en cessation contre des intermédiaires comme c'est le cas pour les droits de propriété intellectuelle.

L'article 25 prévoit également que le président des tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel est compétent pour connaître de cette action en cessation selon les formes du référé. À cet égard, il est renvoyé au commentaire des règles de compétence de l'article 21 en projet. Ici également, les compétences spécifiques des tribunaux du travail ne sont pas affectées.

Il est prévu dans l'article créé XVII.21/1, § 3, du Code de droit économique que toute action en cessation visant à mettre fin à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires et ayant aussi pour objet la cessation d'un autre acte qui constitue une infraction aux dispositions du Code de droit économique est portée exclusivement devant le juge du tribunal de commerce compétent en vertu des paragraphes 1 et 2 de l'article XVII.21/1 en projet. La spécialisation visée dans ces paragraphes n'est ainsi pas mise en péril.

Article 26

Cet article prévoit la possibilité pour le président du tribunal de commerce, lorsqu'il ordonne la cessation, d'ordonner des mesures supplémentaires, lesquelles sont aussi prévues pour les actions sur le fond dans le nouvel article XI.336/3 du Code de droit économique inséré par l'article 15 en projet, pour autant que ces mesures contribuent à la cessation de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ou des conséquences de celles-ci. Eu égard à la nature même de l'action en cessation, les mesures ordonnées par le juge ne peuvent pas être utilisées pour la réparation des dommages occasionnés par l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite. L'article XI.336/4, §§ 1er et 2, du Code de droit économique est aussi déclaré applicable par analogie. Ces paragraphes concernent les conditions et les garanties d'application des mesures quant au fond. L'article XI.336/4, § 3, du Code de droit économique n'est pas déclaré applicable par analogie car il s'agit à présent d'une disposition relative au dédommagement, or un dédommagement ne peut être réclamé dans le cadre d'une action en cessation.

Artikel 27

Dit artikel herhaalt de algemene kenmerken van de vordering tot staking zoals deze ook zijn opgenomen in artikel XVII.6 van het Wetboek van economisch recht. Gelet op het feit dat op basis van artikel 309 van het Strafwetboek in bepaalde situaties ook een strafrechtelijke vordering kan worden ingesteld voor het openbaar maken van een bedrijfsgeheim, dient echter ook een bepaling te worden voorzien in dit verband. Bijgevolg wordt het nieuwe artikel XVII.21/3 ingevoegd in het Wetboek van economisch recht, dat analoog is aan artikel XVII.18 van het Wetboek van economisch recht.

Artikel 28

Dit artikel bepaalt dat de personen die een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kunnen instellen overeenkomstig het nieuwe artikel XI.336/2 van het Wetboek van economisch recht, tevens een vordering tot staking kunnen instellen. Deze bepaling is analoog aan artikel XVII.19 van het Wetboek van economisch recht.

Artikel 29

Dit artikel voorziet in een precisering bij de toepassing van het nieuwe artikel XI.342/3 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de openbaarmaking van rechterlijke uitspraken, in het kader van de vordering tot staking. De bepaling is analoog aan artikel XVII.20, § 2, tweede en derde lid, van het Wetboek van economisch recht.

HOOFDSTUK 3

**Wijzigingen aangebracht aan het
Gerechtelijk Wetboek**

Artikel 30

Dit artikel voorziet in een wijziging van artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek. Het betreft een bepaling betreffende de bevoegdheid *ratione materiae* voor vorderingen ten gronde betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen en is de tegenhanger van het nieuwe artikel XI.342/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door het ontworpen artikel 21. Hierbij kan dan ook verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in artikel 21 van het wetsontwerp.

Article 27

Cet article répète les caractéristiques générales de l'action en cessation telles qu'elles sont reprises à l'article XVII.6 du Code de droit économique. Vu la possibilité d'intenter une action pénale dans certaines situations sur le fondement de l'article 309 du Code pénal pour fait de divulgation d'un secret d'affaires, il y a également lieu de prévoir une disposition à cet égard. En conséquence, un nouvel article XVII.21/3 est inséré dans le Code de droit économique, lequel est analogue à l'article XVII.18 du Code de droit économique.

Article 28

Cet article stipule que les personnes qui peuvent intenter une action en matière d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicite d'un secret d'affaires conformément au nouvel article XI.336/2 du Code de droit économique peuvent également intenter une action en cessation. Cette disposition est analogue à l'article XVII.19 du Code de droit économique.

Article 29

Cet article prévoit une précision pour l'application du nouvel article XI.342/3 du Code de droit économique qui porte sur la publicité des jugements dans le cadre de l'action en cessation. La disposition est analogue à l'article XVII.20, § 2, alinéas 2 et 3, du Code de droit économique.

CHAPITRE 3

**Modifications apportées au
Code judiciaire**

Article 30

Cet article prévoit une modification de l'article 574 du Code judiciaire. Il s'agit d'une disposition relative à la compétence *ratione materiae* pour les actions quant au fond concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de secrets d'affaires. Cette disposition est le pendant du nouvel article XI.342/1, § 1er, du Code de droit économique inséré par l'article 21 en projet. À cet égard, on peut aussi renvoyer au commentaire des règles de compétence dans l'article 21 du projet de loi.

Artikel 31

Dit artikel voorziet in een wijziging van artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij de bewoordingen van deze bepaling in overeenstemming worden gebracht met deze die gebruikt worden in de richtlijn. Voor een bespreking van de bevoegdheidsregeling kan verwezen worden naar de uiteenzetting in verband met artikel 21 van het wetsontwerp.

Artikel 32

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 10, lid 1, van de richtlijn, die de voorlopige en conservatoire maatregelen betreft die de rechter kan bevelen jegens een vermeende inbreukmaker. De rechter oordeelt in dit verband steeds geval per geval, en houdt daarbij rekening met de voorwaarden voor de toepassing van de maatregelen, de waarborgen en de alternatieve maatregelen die zijn opgenomen in de nieuwe afdeling 3 van hoofdstuk XIXbis van boek IV van deel 4 van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd door de artikelen 36 tot en met 41 van het wetsontwerp. Bij de omzetting van artikel 10 van de richtlijn werd een gelijkaardige methodologie gevolgd als deze die werd gehanteerd bij de omzetting van de overeenstemmende bepaling uit de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten. Deze zal hieronder worden uiteengezet.

Er dient benadrukt te worden dat, ondanks hetgeen waarin in artikel 10, lid 1, a), van de richtlijn is voorzien, voorlopige maatregelen, waaronder de voorlopige staking, ook bevolen kunnen worden in geval van het onrechtmatig verkrijgen van een bedrijfsgeheim en niet enkel ten opzichte van het gebruik of het openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Daarbij bevestigt de richtlijn met haar artikel 10 dat een bevel tot staking in het kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim mogelijk is en ook nuttig kan zijn. Zoals hoger aangegeven werd dit in de Belgische rechtsleer in twijfel getrokken in het verleden, op basis van de redenering dat eens een bedrijfsgeheim openbaar werd gemaakt, het zijn geheim karakter verloor en een bevel tot staking van het verder openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van het gebruik van het bedrijfsgeheim door een derde bijgevolg geen zin meer had. Deze redenering kan bijgevolg niet meer worden gevolgd, nu de richtlijn uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid om als voorlopige of conservatoire maatregel een bevel tot staking op te leggen van het gebruik of de openbaarmaking van een bedrijfsgeheim.

Article 31

Cet article prévoit une modification de l'article 578, 1°, du Code judiciaire selon laquelle les termes de cette disposition sont harmonisés avec ceux qui sont utilisés dans la directive. Pour ce qui est des règles de compétence, il y a lieu de se référer aux développements concernant l'article 21 du projet de loi.

Article 32

Cet article transpose l'article 10, paragraphe 1er, de la directive qui concerne les mesures provisoires et conservatoires que le juge peut ordonner à l'encontre d'un contrevenant supposé. Le juge statue à cet égard toujours au cas par cas, en tenant compte des conditions d'application des mesures, des garanties et des mesures alternatives qui sont reprises dans la section 3 du chapitre XIXbis du livre IV, quatrième partie, du Code judiciaire, insérée par les articles 36 à 41 du projet de loi. Pour la transposition de l'article 10 de la directive, une méthodologie similaire à celle adoptée pour la transposition de la disposition correspondante de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle a été appliquée. Elle sera exposée ci-dessous.

Il y a lieu de souligner que nonobstant ce qui est prévu à l'article 10, paragraphe 1er, a), de la directive, le projet de loi prévoit que des mesures provisoires, dont la cessation provisoire, peuvent également être ordonnées en cas d'obtention illicite d'un secret d'affaires et pas uniquement au regard de l'utilisation ou de la divulgation d'un secret d'affaires. En outre, la directive confirme dans son article 10 qu'un ordre de cessation dans le cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires est possible et peut aussi être utile. Comme mentionné plus haut, cela a été remis en cause par le passé dans la doctrine belge sur la base du raisonnement selon lequel une fois qu'un secret d'affaires a été divulgué, il a perdu son caractère secret et qu'un ordre de cessation de divulgation du secret d'affaires ou d'utilisation du secret d'affaires par un tiers n'a par conséquent pas de sens. Ce raisonnement ne peut par conséquent plus être suivi maintenant que la directive prévoit explicitement la possibilité de donner, à titre de mesure provisoire ou conservatoire, un ordre de cessation d'utilisation ou de divulgation d'un secret d'affaires.

Artikel 32 van het wetsontwerp voorziet enkel in de omzetting van artikel 10, lid 1, c), van de richtlijn. Het werd niet nodig geacht om de rest van artikel 10 van de richtlijn expliciet over te nemen in het Gerechtelijk Wetboek, omdat het Belgische gerechtelijke recht de rechters reeds in staat stelt om de in deze bepaling bedoelde maatregelen te nemen. Het betreft met name:

a) artikel 19, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgens hetwelk de rechter alvorens recht te doen, een voorafgaande maatregel kan bevelen om onder andere de toestand van de partijen te regelen, zelfs indien er geen spoedeisendheid ingeroepen is;

b) artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek dat aan de voorzitter van de rechtbank van koophandel die in kort geding zetelt, de bevoegdheid verleent om bij voorraad uitspraak te doen in de gevallen die hij spoedeisend acht en die tot de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel behoren. De lijst van voorlopige maatregelen, die de rechter die in kort geding zetelt, kan bevelen, is niet exhaustief. De beschikking in kort geding kan gepaard gaan met een dwangsom. Ze kan ook aan een partij voorschrijven om een waarborg te stellen (bijvoorbeeld door het storten van een som op een bankrekening) in afwachting van een uitspraak ten gronde waarbij beslist wordt over het geval in kwestie. De onder artikel 10, lid 1, a) en b) van de richtlijn gespecificeerde maatregelen dienen dan ook niet uitdrukkelijk vermeld te worden in het Gerechtelijk Wetboek.

Voor de maatregelen bepaald in artikel 10, lid 1, c), van de richtlijn werd het wel nuttig geacht om deze te vermelden in het Gerechtelijk Wetboek. Het beslag inzake namaak is immers niet van toepassing op bedrijfsgeheimen en wordt ook niet voorzien door het wetsontwerp. Door de maatregelen uit deze bepaling op te nemen in artikel 584, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek, is het duidelijk dat dergelijke maatregelen ook mogelijk zijn in het kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

Het werd evenmin nuttig geacht om artikel 11, lid 1, van de richtlijn om te zetten. Dit artikel bepaalt met name dat de rechter met betrekking tot de voorlopige en conservatoire maatregelen de bevoegdheid heeft om van de eiser te verlangen dat hij elk redelijkerwijs beschikbaar te achten bewijsmateriaal overlegt zodat hij zich ervan kan vergewissen dat een bedrijfsgeheim bestaat, de eiser de houder is van het bedrijfsgeheim en het bedrijfsgeheim onrechtmatig werd verkregen, wordt gebruikt of werd openbaar gemaakt, of dat dit nakend is. De algemene bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek en met name deze in verband met het bewijs en de rechtspraak met betrekking tot het onderzoek door de rechter in kort geding van de oenschijnlijkheid van de rechten

L'article 32 du projet de loi transpose uniquement l'article 10, paragraphe 1er, c), de la directive. Il n'a pas été jugé nécessaire de reprendre expressément dans le Code judiciaire le reste de l'article 10 de la directive au motif que le droit judiciaire belge permet déjà aux juges de prendre les mesures prévues par cette disposition. Il s'agit notamment:

a) de l'article 19, alinéa 2, du Code judiciaire qui permet au juge avant dire droit d'ordonner une mesure préalable destinée entre autres à régler provisoirement la situation des parties, même lorsque l'urgence n'est pas invoquée;

b) l'article 584 du Code judiciaire qui confère au président du tribunal de commerce siégeant en référé le pouvoir de statuer au provisoire dans les cas dont il reconnaît l'urgence et qui relèvent de la compétence du tribunal de commerce. La liste des mesures provisoires que le juge siégeant en référé peut ordonner n'est pas limitative. L'ordonnance de référé peut être assortie d'une astreinte. Elle peut aussi imposer à une partie de constituer une garantie (par exemple, par le versement d'une somme sur un compte en banque) dans l'attente du jugement au fond statuant sur le cas d'espèce. Les mesures spécifiées à l'article 10, paragraphe 1er, a) et b), de la directive ne doivent donc pas être expressément mentionnées dans le Code judiciaire.

En revanche, il a été jugé utile de mentionner dans le Code judiciaire les mesures prévues à l'article 10, paragraphe 1er, c), de la directive. La saisie en matière de contrefaçon n'est en effet pas d'application sur les secrets d'affaires et elle n'est pas prévue non plus dans le projet de loi. La reprise de cette disposition à l'article 584, 6°, du Code judiciaire indique clairement que de telles mesures sont aussi possibles dans le cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires.

Il n'a pas été jugé utile non plus de transposer l'article 11, paragraphe 1er, de la directive. Cet article prévoit en effet qu'au regard des mesures provisoires et conservatoires, le juge a la compétence d'exiger du demandeur qu'il fournisse tout élément de preuve qui puisse être raisonnablement considéré comme étant accessible afin de s'assurer qu'il existe un secret d'affaires, que le demandeur est le détenteur du secret d'affaires et que le secret d'affaires a été obtenu, utilisé ou divulgué de façon illicite, ou que ceci est imminent. Les dispositions générales du Code judiciaire, notamment celles relatives à la preuve, notamment la jurisprudence relative à l'examen par le juge des référés de l'apparence des droits des parties, paraissent suffisantes pour répondre

van de partijen, lijken voldoende te zijn om tegemoet te komen aan de voorschriften van artikel 11, lid 1, van de richtlijn. De rechter in kort geding kan de rechten van de partijen onderzoeken maar kan geen enkele maatregel bevelen die een definitieve en onherstelbare inbreuk kan maken op deze rechten. Hij kan onderzoeken of de ogenschijnlijkheid van het recht voldoende is om een beslissing tot voorlopige of conservatoire maatregelen te rechtvaardigen. Hij kan de gevraagde maatregelen ook weigeren als het ogenschijnlijke recht van de verzoeker of de schade die hij bij ontstentenis van een maatregel zou ondervinden, niet voldoende is aangetoond (Cass., 25 april 1996, Pas, I., 1996, I, p. 135).

Artikel 33

Dit artikel voorziet in een wijziging van artikel 589 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de rechtsprekende bevoegdheid *ratione materiae* voor vorderingen tot staking betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen en is de tegenhanger van het nieuwe artikel XVII.21/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door artikel 25 van het wetsontwerp. Hierbij kan dan ook verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in artikel 25 van het wetsontwerp.

Artikel 34

Dit artikel voorziet in de invoeging van een nieuw artikel 633*quinquies*/1 in het Gerechtelijk Wetboek. Het gaat om een bepaling betreffende de bevoegdheid *ratione loci* voor vorderingen ten gronde betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, en is de tegenhanger van het nieuwe artikel XI.342/1, § 2, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door artikel 21 van het wetsontwerp, en van het nieuwe artikel XVII.21/1, § 2, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door artikel 25 van het wetsontwerp. Hierbij kan dan ook verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in de artikelen 21 en 25 van het wetsontwerp. De bevoegdheid *ratione loci* van de rechtbank van koophandel laat eveneens de bevoegdheid *ratione loci* van de arbeidsrechtbank onverlet, wanneer deze laatste in toepassing van artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek dient op te treden.

Artikel 35

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 9 van de richtlijn en ook gedeeltelijk in de omzetting van artikel 16 van de richtlijn. Het voorziet in een verplichting

au prescrit de l'article 11, paragraphe 1er, de la directive. Le juge des référés peut examiner les droits des parties mais ne peut ordonner aucune mesure susceptible de porter irrémédiablement atteinte à ceux-ci. Il peut examiner s'il y a des apparences de droit suffisantes pour justifier une décision ordonnant des mesures provisoires ou conservatoires. Il peut également refuser la mesure demandée si le droit apparent du demandeur ou le dommage qu'il subirait à défaut de mesure, n'est pas suffisamment établi (Cass., 25 avril 1996, Pas, I., 1996, I, p. 135).

Article 33

Cet article prévoit une modification de l'article 589 du Code judiciaire relatif à la compétence juridictionnelle *ratione materiae* pour les actions en cessation concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicites de secrets d'affaires et cette disposition est le pendant du nouvel article XVII.21/1, § 1er, du Code de droit économique inséré par l'article 25 du projet de loi. À cet égard, il est renvoyé au commentaire des règles de compétence à l'article 25 du projet de loi.

Article 34

Cet article prévoit l'insertion d'un nouvel article 633*quinquies*/1 dans le Code judiciaire. Il s'agit d'une disposition relative à la compétence juridictionnelle *ratione loci* pour les actions quant au fond concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de secrets d'affaires et cette disposition est le pendant du nouvel article XI.342/1, § 2, du Code de droit économique inséré par l'article 21 du projet de loi, et du nouvel article XVII.21/1, § 2, du Code de droit économique inséré par l'article 25 du projet de loi. Il est renvoyé au commentaire des règles de compétence des articles 21 et 25 du projet de loi. La compétence *ratione loci* du tribunal de commerce est également sans préjudice de la compétence *ratione loci* du tribunal de travail, lorsque celui-ci est appelé à se prononcer en application de l'article 578, 1°, du Code Judiciaire.

Article 35

Cet article transpose l'article 9 de la directive et, partiellement, aussi l'article 16 de la directive. Il prévoit une obligation de conservation de la confidentialité des

tot het bewaren van de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen tijdens gerechtelijke procedures. De mogelijkheid om dergelijke verplichting tot bescherming van de vertrouwelijkheid op te leggen ontbreekt op dit moment in het Belgisch recht, en dit kan een belangrijke hindernis vormen voor een effectieve bescherming van bedrijfsgeheimen.

Artikel 9 van de richtlijn beperkt zich tot een vertrouwelijkheidsverplichting tijdens de gerechtelijke procedures betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen. Er werd ervoor gekozen het toepassingsgebied van de bepaling van de richtlijn uit te breiden naar alle gerechtelijke procedures waarin een bedrijfsgeheim wordt vermeld. Dit strookt met de benadering van de richtlijn om een effectieve bescherming van bedrijfsgeheimen te waarborgen in het kader van gerechtelijke procedures. Bovendien zou de beperking van de bepaling van de richtlijn tot procedures betreffende het echtelijk verkrijgen, gebruik en of openbaar maken van een bedrijfsgeheim het niet mogelijk maken om het doel van de richtlijn volledig te bereiken. Het is immers logisch dat de waarborg van de vertrouwelijkheid van het bedrijfsgeheim toepassing vindt telkens wanneer een bedrijfsgeheim aan bod komt in een gerechtelijke procedure, bijvoorbeeld wanneer het bedrijfsgeheim als verweer wordt ingeroepen. Gelet op het algemene karakter van de bepaling, wordt deze in het Gerechtelijk Wetboek geplaatst in de titel die betrekking heeft op tussengeschillen en bewijs.

In paragraaf 2 van het nieuwe artikel 871*bis* werd het opportuun geacht de formulering “een beperkt aantal personen” uit de richtlijn te vervangen door “de personen of categorieën van personen die de rechter uitdrukkelijk aanwijst”. Indien de rechter besluit om de toegang tot de documenten of tot de hoorzittingen te beperken, zal hij immers de personen dienen te identificeren welke toegang hebben tot deze documenten en/of hoorzittingen.

In paragraaf 4 van het nieuwe ontworpen artikel 871*bis* wordt voorzien in een gedeeltelijke omzetting van artikel 16 van de richtlijn. Dit artikel bepaalt dat de bevoegde rechterlijke instanties sancties moeten kunnen opleggen aan alle personen die niet voldoen of weigeren te voldoen aan de maatregelen die worden vastgesteld krachtens artikel 9 van de richtlijn. Gelet op het feit dat het bestaande wettelijke kader geen sancties bevat die tijdens de gerechtelijke procedure reeds kunnen worden opgelegd in het geval van het niet-naleven van deze maatregelen, wordt in paragraaf 4 voorzien in de mogelijkheid voor de rechter om aan de voormelde personen een boete op te leggen. Deze bepaling is geïnspireerd op de sanctie voorzien in artikel 780*bis* van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het tergend en roekeloos geding. Zij viseert de hypothese waarin de

secrets d'affaires au cours des procédures judiciaires. Actuellement, le droit belge n'offre pas la possibilité d'imposer une telle obligation de protection de la confidentialité. Cette lacune importante est susceptible de faire obstacle à une protection efficace des secrets d'affaires.

L'article 9 de la directive se limite à une obligation de confidentialité au cours des procédures judiciaires relatives à l'obtention, l'utilisation et la divulgation de secrets d'affaires. Le choix a été fait d'étendre le champ d'application de cette disposition de la directive à toute procédure judiciaire dans laquelle un secret d'affaires est utilisé ou mentionné. Cette approche est conforme à l'objectif de la directive d'assurer la protection effective du caractère confidentiel des secrets d'affaires dans le cadre des procédures judiciaires. En outre, une limitation de l'application de cette disposition de la directive aux procédures judiciaires relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires ne permettrait pas d'atteindre pleinement la finalité de la directive. En effet, il est logique que la garantie de confidentialité des secrets d'affaires trouve application chaque fois qu'un secret d'affaires est abordé dans une procédure judiciaire, par exemple lorsque le secret d'affaires est invoqué en défense. Compte tenu de son caractère général, la disposition est placée dans le Code Judiciaire dans le titre concernant les incidents et la preuve.

Dans le paragraphe 2 du nouvel article 871*bis* en projet, il a été jugé opportuun de remplacer la formulation “un nombre limité de personnes” de la directive par la formulation “les personnes ou catégories de personnes que le juge désigne expressément”. Si le juge décide de limiter l'accès aux documents ou aux audiences, il devra en effet identifier les personnes ayant accès à ces documents et/ou audiences.

Le paragraphe 4 du nouvel article 871*bis* en projet transpose en partie l'article 16 de la directive. Cet article prévoit que les instances judiciaires compétentes doivent pouvoir imposer des sanctions à toute personne qui ne respecte pas ou refuse de respecter une mesure adoptée, entre autres, en vertu de l'article 9 de la directive. Vu l'absence dans le cadre légal existant de sanctions susceptibles d'être prises pendant la procédure judiciaire en cas de non-respect de ces mesures, la possibilité pour le juge est prévue, au paragraphe 4, d'infliger une amende à la personne précitée. Cette disposition s'inspire de la sanction prévue à l'article 780*bis* du Code Judiciaire concernant le procès téméraire et vexatoire. Elle vise l'hypothèse où l'obligation de confidentialité ou les mesures imposées pendant la procédure judiciaire en cours sont violées. Le juge peut alors

vertrouwelijkheidsverplichting of de opgelegde maatregelen tijdens de lopende gerechtelijke procedure worden geschonden. De rechter kan dan tijdens diezelfde procedure een gerechtelijke boete opleggen. Doet de schending zich voor na de einduitspraak, dan kan deze bepaling geen toepassing meer vinden. In dit verband wordt ook verwezen naar artikel 42 van het wetsontwerp.

Artikel 36

Overeenkomstig dit artikel wordt de titel van hoofdstuk XIXbis van deel 4, boek IV, van het Gerechtelijk Wetboek gewijzigd in "Rechtsplegingen inzake intellectuele rechten en bedrijfsgeheimen". Dit hoofdstuk was reeds ingedeeld in verschillende afdelingen zodat voor bedrijfsgeheimen een afdeling kan worden toegevoegd, zonder dat verwarring ontstaat omtrent het onderscheid met de intellectuele eigendomsrechten. Op deze manier wordt opnieuw duidelijk gemaakt dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren. De nieuwe bepalingen binnen deze afdeling betreffen de voorlopige maatregelen toepasselijk op bedrijfsgeheimen.

Artikel 38

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 11, lid 2, van de richtlijn. Het bepaalt een aantal specifieke omstandigheden waarmee de rechter rekening dient te houden wanneer hij beslist over het inwilligen of verwerpen van de vordering tot voorlopige of conservatoire maatregelen, en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan.

Artikel 39

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 11, lid 3, van de richtlijn. De omzetting van dit artikel is noodzakelijk, nu het Gerechtelijk Wetboek de eiser in kort geding geen verplichting oplegt om ten gronde te dagvaarden binnen een bepaalde termijn. Ook het punt b) van het voormelde artikel 11, lid 3, dient te worden omgezet. De bewoordingen van deze bepaling werden in overeenstemming gebracht met deze die gebruikt worden in het kader van de omzetting van de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten.

infliger une amende au cours de cette même procédure judiciaire. Si la violation des mesures de confidentialité adoptées a lieu après la décision finale, cette disposition ne trouve plus à s'appliquer. À cet égard, il est renvoyé au commentaire de l'article 42 du projet de loi.

Article 36

Conformément à cet article, le titre du chapitre XIXbis de la quatrième partie, livre IV, du Code judiciaire est modifié et devient "Procédures en matières de droits de propriété intellectuelle et de secrets d'affaires". Ce chapitre était déjà divisé en différentes sections, si bien qu'il est possible d'ajouter une section pour les secrets d'affaires sans créer de confusion par rapport à la distinction avec les droits de propriété intellectuelle. De cette manière, il est à nouveau précisé que les dispositions concernant les secrets d'affaires ne créent pas de nouveau droit de propriété intellectuelle exclusif. Les nouvelles dispositions reprises sous cette section concernent les mesures provisoires applicables aux secrets d'affaires.

Article 38

Cet article transpose l'article 11, paragraphe 2, de la directive. Il définit une série de circonstances particulières de l'espèce dont le juge doit tenir compte lorsqu'il décide s'il est fait droit à la demande de mesures provisoires ou conservatoires ou si celle-ci est rejetée et qu'il évalue son caractère proportionné.

Article 39

Cet article transpose l'article 11, paragraphe 3, de la directive dans un nouvel article 1369quinquies. La transposition de cet article est nécessaire étant donné que le Code Judiciaire n'impose pas au demandeur en référé l'obligation d'assigner au fond dans un délai déterminé. Le point b) de l'article 11, paragraphe 3, précité est également transposé. Les termes de cette disposition ont été harmonisés avec ceux qui sont utilisés dans le cadre de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle.

Artikel 40

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 4, van de richtlijn. Het voorziet in de mogelijkheid voor de rechter om waarborgen te voorzien bij het al dan niet opleggen van voorlopige of conservatoire maatregelen, zowel voor de eiser als voor de verweerder.

Het artikel voorziet enerzijds in de mogelijkheid om het vermeende onrechtmatige gebruik van een bedrijfsgeheim te laten verder gaan op voorwaarde dat een zekerheid wordt gesteld door de vermeende inbreukmaker voor de schadeloosstelling van de houder van het bedrijfsgeheim. Het voorziet anderzijds in de mogelijkheid om de voorlopige of conservatoire maatregelen toe te kennen op voorwaarde dat een zekerheid of een gelijkwaardige garantie wordt gesteld door de eiser, houder van het bedrijfsgeheim, voor de eventuele schadeloosstelling van alle door de verweerder en in voorkomend geval door andere personen geleden schade voor wie de maatregelen gevolgen hebben. Artikel 10, lid 2, van de richtlijn kwam niet voor in richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten. Richtlijn 2004/48 bevat echter een bepaling die gelijkwaardig is aan artikel 11, lid 4, van de richtlijn, maar in artikel 11, lid 4, is ook sprake van "andere personen voor wie de maatregelen gevolgen hebben".

Artikel 41

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 11, lid 5, van de richtlijn, dat voorziet in een vergoeding van de verweerder of van de derde tot herstel van de schade veroorzaakt door de voorlopige of bewarende maatregel. De richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten bevat een gelijkaardige bepaling, maar in artikel 11, lid 5, van de richtlijn is ook sprake van "een benadeelde derde".

Artikel 42

Dit artikel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van artikel 16 van de richtlijn betreffende de sancties voor het niet-naleven van de richtlijn. Het voorziet in het bijzonder in de mogelijkheid voor de rechter om, op vordering van één van de partijen, de wederpartij te veroordelen tot het betalen van een dwangsom voor het geval de maatregelen in verband met de vertrouwelijkheidsverplichting tijdens een gerechtelijke procedure niet worden nageleefd. Deze toevoeging is nodig nu de dwangsom zoals deze is bepaald in het huidige artikel 1385*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, enkel kan worden opgelegd voor de hoofdvordering. Dankzij deze wijziging

Article 40

Cet article transpose l'article 10, paragraphe 2, et l'article 11, paragraphe 4, de la directive. Il prévoit la possibilité pour le juge de prévoir des garanties lors de l'imposition ou non de mesures provisoires ou conservatoires, tant pour le demandeur que pour le défendeur.

L'article prévoit, d'une part, la possibilité de permettre la poursuite de l'utilisation illicite alléguée à condition qu'un cautionnement soit constitué par le contrevenant présumé pour assurer l'indemnisation du détenteur du secret d'affaires. Il prévoit, d'autre part, la possibilité d'appliquer des mesures provisoires ou conservatoires à condition qu'un cautionnement ou qu'une garantie équivalente soit constitué(e) par le demandeur, détenteur du secret d'affaires, pour l'indemnisation éventuelle de tout dommage subi par le défendeur et le cas échéant par toute autre personne touchée par ces mesures. Une disposition analogue à l'article 10, paragraphe 2, de la directive ne figure pas dans la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. Toutefois, la directive 2004/48 contient une disposition similaire à l'article 11, paragraphe 4, de la directive, mais dans l'article 11, paragraphe 4, il est également fait mention de "toute autre personne touchée par les mesures".

Article 41

Cet article transpose l'article 11, paragraphe 5, de la directive qui prévoit une indemnisation du défendeur ou du tiers lésé en réparation du préjudice causé par les mesures provisoires et conservatoires. La directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle contient une disposition similaire, mais dans l'article 11, paragraphe 5, il est également fait mention de "le tiers lésé".

Article 42

Cet article transpose l'article 16 de la directive relatif aux sanctions en cas de non-respect de la directive. Il prévoit notamment la possibilité pour le juge de condamner la partie adverse, à la demande d'une des parties, au paiement d'une astreinte en cas de non-respect des mesures adoptées et relatives à l'obligation de confidentialité des secrets d'affaires au cours d'une procédure judiciaire. Cette insertion est requise dès lors que l'astreinte telle qu'elle est prévue à l'article 1385*bis* du Code Judiciaire peut uniquement être imposée pour l'action principale. A la suite de cette modification de l'article 1385*bis* du Code Judiciaire, l'astreinte pourra

van artikel 1385*bis* van het Gerechtelijk Wetboek zal de dwangsom ook kunnen worden opgelegd voor het naleven van de vertrouwelijkheidsverplichting en de in dit kader opgelegde maatregelen. Dit zal bijdragen tot de effectieve naleving van deze verplichting en de opgelegde maatregelen.

De dwangsom kan zowel worden opgelegd door de rechter in een tussenvonnis, waarbij de dwangsom reeds kan verbeuren wanneer de verplichting of de maatregelen voor het eindvonnis reeds geschonden worden, als in een eindvonnis, waarbij de dwangsom zal verbeuren wanneer de inbreuk op de vertrouwelijkheidsverplichting na het uitspreken van het eindvonnis plaatsvindt. Deze bepaling geldt onverminderd de mogelijkheid voor de benadeelde partij om een schadevergoeding te vorderen.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen aangebracht aan de wet van 3 juli 1978

Artikel 43

Dit artikel is bedoeld om de begrippen van artikel 17, 3°, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten in overeenstemming te brengen met de voorschriften van de richtlijn. Het voormelde artikel 17 bevat een opsomming van de verplichtingen van de werknemer. In zijn huidige lezing gebiedt de bepaling onder 3° van artikel 17 de werknemer die in het kader van de uitoefening van zijn functie geïnformeerd is over fabrieksgeheimen of zakengeheimen, zich ervan te onthouden om deze geheimen openbaar te maken. Deze verplichting geldt zowel tijdens het contract als bij de beëindiging ervan.

Op dit ogenblik definieert de voormelde wet van 3 juli 1978 de begrippen fabrieksgeheim en zakengeheim niet. Bij gebreke aan wettelijke definitie, komt het aan de rechter van het bodemgeschil toe te beoordelen of het element dat hem voorgelegd wordt, een fabrieksgeheim of een zakengeheim is. Dit is bevestigd door het Hof van Cassatie in een arrest van 26 juni 1975 dat betrekking had op het fabrieksgeheim. Volgens het Hof behoort het aan de bodemrechter toe te oordelen of het desbetreffende fabricageproces als een fabrieksgeheim in de normale en gebruikelijke betekenis van het woord te onderscheiden valt.

Zoals bepaald in de overweging 14 van de richtlijn strekt de richtlijn er in het bijzonder toe " *e e n* *homogene definitie van "bedrijfsgeheim" vast te stellen zonder het tegen onrechtmatig gebruik te beschermen*

aussi être imposée pour le respect de l'obligation de confidentialité et des mesures imposées dans ce cadre-ci. Cela contribuera au respect effectif de cette obligation et des mesures imposées.

L'astreinte peut aussi bien être imposée par le juge tant dans un jugement interlocutoire où l'astreinte peut déjà être encourue lorsque l'obligation ou les mesures ont déjà été violées, que dans un jugement définitif où l'astreinte sera due quand l'atteinte à l'obligation de confidentialité a lieu après le prononcé du jugement définitif. Cette disposition laisse entière la possibilité pour la partie lésée de réclamer une réparation.

CHAPITRE 4

Modifications apportées à la loi du 3 juillet 1978

Article 43

Cet article vise à mettre en conformité les notions de l'article 17, 3°, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail avec le prescrit de la directive. L'article 17 précité énumère les obligations du travailleur. Dans sa version actuelle, le point 3 de cet article 17 impose au travailleur qui, dans le cadre de l'exercice de sa fonction, est informé de secrets de fabrication ou d'affaires, de s'abstenir de divulguer de tels secrets. Cette obligation s'impose tant au cours du contrat qu'à l'expiration de celui-ci.

Actuellement, la loi du 3 juillet 1978 précitée ne définit pas les notions de secret de fabrication et d'affaires. A défaut de définition légale, il appartient au juge du fond d'apprécier si l'élément qui lui est soumis constitue un secret de fabrication ou un secret d'affaires. Cela a été confirmé par la Cour de Cassation dans son arrêt du 26 juin 1975 qui portait sur la notion de secret de fabrication. Selon la Cour, il appartient, à défaut de définition légale, au juge du fond d'apprécier si le procédé de fabrication qu'il constate constitue un secret de fabrication au sens normal et usuel du terme.

Comme le prévoit le considérant 14 de la directive, celle-ci a notamment pour objet "*d'établir une définition homogène du secret d'affaires sans imposer de restrictions quant à l'objet à protéger contre l'appropriation*

onderwerp te beperken. Deze definitie moet daarom betrekking hebben op knowhow, bedrijfsinformatie en technologische informatie, wanneer er zowel een legitiem belang is bij het vertrouwelijk houden ervan als een legitieme verwachting ten aanzien van het bewaren van deze vertrouwelijkheid. Die knowhow of informatie moet bovendien feitelijke dan wel potentiële handelswaarde hebben. Die knowhow of informatie moet worden geacht handelswaarde te bezitten (...)”.

Het ontworpen artikel streeft enkel na te beantwoorden aan de doelstellingen van de voormelde richtlijn. Het is niet de bedoeling om de draagwijdte van gerechtelijke uitspraken over dit onderwerp uit te breiden of te beperken. De keuze om in het gewijzigde artikel 17, 3°, gebruik te maken van het begrip bedrijfsgeheim bedoeld in de richtlijn, begrip dat in boek I, hoofdstuk 9, van het Wetboek van economisch recht omgezet is, en de keuze om geen beroep meer te doen op het begrip fabrieksgeheim, is niet bedoeld om dit laatste uit te sluiten. Het begrip fabrieksgeheim, dat volgens een vaste rechtspraak de knowhow en de technische handelwijzen omvat, die een technisch voordeel bezorgen en die op concurrenten een superioriteit opleveren die van aard is een economisch voordeel te bieden, valt nog onder het ontworpen artikel.

Voor het overige stelt de richtlijn regels vast om bedrijfsgeheimen tegen onrechtmatige verkrijging, gebruik en openbaarmaking te beschermen. Zij brengt meermaals expliciet de arbeidsrelatie ter sprake. De bepalingen van het Wetboek van economisch recht die uitdrukkelijk bedoeld zijn om de richtlijn om te zetten, en in het bijzonder de bepalingen over wat rechtmatig en onrechtmatig is, zijn dus van toepassing op de arbeidsrelatie, onverminderd het ontworpen artikel 17, 3°. Hieruit vloeit voort dat de werknemer ertoe gehouden is om alle bepalingen betreffende de bescherming van het bedrijfsgeheim die in het Wetboek van economisch recht voorkomen na te leven, met name deze die hem niet enkel verbieden om de bedrijfsgeheimen openbaar te maken, maar ook om ze op onrechtmatige wijze te verkrijgen. Om dit te verduidelijken, worden in het ontworpen artikel 17, 3°, ook het onrechtmatig verkrijgen en het onrechtmatig gebruiken van een bedrijfsgeheim vermeld. Doordat sprake is van een bedrijfsgeheim waarvan een werknemer in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan krijgen, is deze bepaling zowel van toepassing op bedrijfsgeheimen waarvan de werknemer reeds op rechtmatige wijze kennis heeft in de uitoefening van zijn beroepsarbeid, maar die hij op onrechtmatige wijze zou willen gebruiken of openbaar maken, als op bedrijfsgeheimen waarvan de werknemer door zijn beroepsarbeid het bestaan kent (zonder reeds kennis te hebben van het geheim zelf, omdat hij

illicite. Cette définition devrait dès lors être élaborée de façon à couvrir les savoir-faire, les informations commerciales et les informations technologiques lorsqu'il existe à la fois un intérêt légitime à les garder confidentiels et une attente légitime de protection de cette confidentialité. Par ailleurs, ces savoir-faire ou informations devraient avoir une valeur commerciale (...)”.

L'article en projet vise uniquement à répondre aux objectifs de la directive précitée. Il n'a nullement pour objet d'élargir ou de restreindre la portée des décisions de jurisprudence déjà rendues sur le sujet. Ainsi, le choix de faire usage dans l'article 17, 3°, tel que modifié, de la notion de secret d'affaires visée par la directive, notion transposée dans le livre Ier, chapitre 9, du Code de droit économique et, partant, le fait de ne plus évoquer le concept de secret de fabrication, n'a nullement pour objet d'exclure ce dernier. La notion de secret de fabrication qui, de jurisprudence constante, englobe les savoir-faire et les procédés techniques, procurant un avantage technique et assurant sur les concurrents une supériorité de nature à procurer un avantage économique, reste visée par l'article en projet.

Pour le surplus, la directive établit des règles protégeant les secrets d'affaires contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites. A diverses reprises elle évoque explicitement la relation de travail. Les dispositions du Code de droit économique ayant expressément vocation à la transposer, et notamment les dispositions relatives à ce qui est légitime et à ce qui est abusif, sont donc, sans préjudice de l'article 17, 3°, en projet, applicables à la relation de travail. Il en découle que le travailleur est obligé de respecter toutes les dispositions relatives à la protection des secrets d'affaires figurant dans le Code de droit économique, notamment celles qui lui interdisent non seulement de divulguer les secrets d'affaires mais également de les obtenir et de les utiliser de manière illicite. Afin de clarifier ceci, l'article 17, 3°, en projet mentionne également l'obtention et l'utilisation illicites de secrets d'affaires. Etant donné qu'il est question d'un secret d'affaires dont un travailleur peut avoir connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle, cette disposition s'applique à la fois aux secrets d'affaires dont le travailleur a déjà connaissance de manière licite dans l'exercice de son activité professionnelle mais qu'il voudrait utiliser ou divulguer de manière illicite, et aux secrets d'affaires dont le travailleur peut avoir connaissance par son activité professionnelle (sans avoir déjà connaissance du secret même, en raison du fait qu'il n'est pas autorisé à cet effet) et qu'il obtiendrait sur base de cette

hiertoe niet gemachtigd is) en welke hij op basis van deze kennis op onrechtmatige wijze zou verkrijgen en eventueel ook op onrechtmatige wijze zou gebruiken of openbaar maken.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat het loutere op de hoogte zijn van het bestaan van een bedrijfsgeheim door de uitoefening van de beroepsarbeid, zonder kennis te hebben van het geheim zelf omdat men hiertoe niet gemachtigd is, op zichzelf uiteraard geen schending vormt van het bedrijfsgeheim. Deze toevoeging doet op geen enkele wijze afbreuk aan de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank, zoals deze is bepaald in artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek.

HOOFDSTUK 5

Overgangsbepalingen

Artikel 44

Dit artikel voorziet in overgangsbepalingen. Volgens de algemene regels inzake de toepassing van de wet in de tijd, geldt als basisprincipe immers de onmiddellijke werking van de nieuwe wet. De nieuwe wet is dan van toepassing op rechtsfeiten die zich voordoen na haar inwerkingtreding, maar verbindt ook rechtsgevolgen aan rechtsfeiten die zich hebben voorgedaan onder de oude wet, maar nog voortduren onder de nieuwe wet. Rechtsgevolgen die zich hebben verwezenlijkt onder de oude wet, blijven echter onaangetast (T. REYNTJENS, "Toepassing van een nieuwe wet op een lopende overeenkomst", *Jura Falconis* Jg. 50, 2014-2015, 714 en Cass. 8 september 2011, Pas. 2011, 1905).

Voor deze wet wordt dit principe bevestigd in het eerste lid van artikel 44. De rechtsgevolgen die zich tot aan de inwerkingtreding van deze wet met toepassing van de vroegere wet hebben voorgedaan, blijven bijgevolg behouden. Dit is wat begrepen dient te worden onder de zinsnede "met behoud evenwel van de rechten die bij de inwerkingtreding ervan zijn verworven". In het tweede lid wordt een uitzondering voorzien voor de gerechtelijke procedures die op het moment van de inwerkingtreding van de wet reeds aanhangig werden gemaakt. Hiervoor geldt het principe van de eerbiedigende werking: deze procedures worden afgehandeld volgens de bepalingen

connaissance de manière illicite et éventuellement utiliserait ou divulguerait également de manière illicite.

Il convient de noter que la simple connaissance de l'existence d'un secret d'affaires par l'exercice d'une activité professionnelle, sans avoir connaissance du secret lui-même parce que la personne en question n'est pas autorisée à cet effet, ne constitue bien entendu pas en soi une violation du secret d'affaires. Cet ajout ne porte en rien atteinte à la compétence du tribunal du travail, telle que prévue à l'article 578, 1°, du Code judiciaire.

CHAPITRE 5

Dispositions transitoires

Article 44

Cet article prévoit des dispositions transitoires. En effet, le principe selon lequel la nouvelle loi prend cours immédiatement reste d'application, selon les règles générales d'application de la loi dans le temps. La nouvelle loi est dès lors d'application sur les faits juridiques qui se produisent après son entrée en vigueur mais elle lie aussi des conséquences juridiques à des faits juridiques qui se sont produits sous l'ancienne loi mais qui persistent sous la nouvelle loi. Les conséquences juridiques qui se sont matérialisées sous l'ancienne loi demeurent cependant intactes (T. REYNTJENS, "Toepassing van een nieuwe wet op een lopende overeenkomst", *Jura Falconis* Jg. 50, 2014-2015, 714 et Cass 8 septembre 2011, Pas. 2011, 1905).

Pour la présente loi, ce principe est confirmé au premier alinéa de l'article 44. Les effets juridiques qui se sont produits jusqu'à l'entrée en vigueur de cette loi, conformément à l'ancienne loi, restent maintenus. C'est ce qu'il faut comprendre par la partie de phrase "avec maintien toutefois des droits acquis au moment de son entrée en vigueur". Au second alinéa, une exception est prévue pour les procédures judiciaires qui, au moment de l'entrée en vigueur de la loi, étaient déjà pendantes. Le principe de survie de la loi ancienne vaut: ces procédures sont effectuées selon les dispositions qui

die ten tijde van het instellen van de procedure van toepassing waren. De onmiddellijke toepassing van de (procedurele) bepalingen zou voor dergelijke procedures voor teveel moeilijkheden zorgen en rechtsonzekerheid met zich meebrengen.

De minister van Economie,

Kris PEETERS

De minister van Justitie,

Koen GEENS

étaient d'application au moment de l'engagement de la procédure. L'application immédiate des dispositions (procédurales) entraînerait pour de telles procédures de trop nombreuses difficultés ainsi qu'une insécurité juridique.

Le ministre de l'Économie,

Kris PEETERS

Le ministre de la Justice,

Koen GEENS

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

**Voorontwerp van wet betreffende de bescherming van
bedrijfsgeheimen**

HOOFDSTUK 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Zij voorziet in de omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.

HOOFDSTUK 2

**Wijzigingen aangebracht aan het Wetboek van
economisch recht**

Afdeling 1

*Wijziging aangebracht aan Boek I van het Wetboek van
economisch recht*

Art. 2

In het Wetboek van economisch recht wordt in boek I, titel 2, hoofdstuk 9, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, een artikel 1.17/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 1.17/1. Voor de toepassing van boek XI, titels 8/1, 9/1 en 10, hoofdstuk 4/1, gelden de volgende definities:

1° bedrijfsgeheim: informatie die aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

a) ze is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;

b) ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is, en

c) ze is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden;

2° houder van het bedrijfsgeheim: iedere natuurlijke of rechtspersoon die rechtmatig over een bedrijfsgeheim beschikt;

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

**Avant-projet de loi relative à la protection des secrets
d'affaires**

CHAPITRE 1ER

Dispositions introductives

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Elle a pour objet la transposition de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.

CHAPITRE 2

**Modifications apportées au Code
de droit économique**

Section 1re

*Modification apportée au Livre Ier du Code de droit
économique*

Art. 2

Dans le livre Ier, titre 2, chapitre 9, du Code de droit économique, inséré par la loi du 19 avril 2014, il est inséré un article 1.17/1, rédigé comme suit:

“Art. 1.17/1. Les définitions suivantes sont applicables au livre XI, titres 8/1, 9/1 et 10, chapitre 4/1:

1° secret d'affaires: information qui répond à toutes les conditions suivantes:

a) elle est secrète en ce sens que, dans sa globalité ou dans la configuration et l'assemblage exacts de ses éléments, elle n'est pas généralement connue des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement du genre d'information en question, ou ne leur est pas aisément accessible;

b) elle a une valeur commerciale parce qu'elle est secrète; et

c) elle a fait l'objet, de la part de la personne qui en a le contrôle de façon licite, de dispositions raisonnables, compte tenu des circonstances, destinées à la garder secrète;

2° détenteur du secret d'affaires: toute personne physique ou morale qui a le contrôle d'un secret d'affaires de façon licite;

3° inbreukmaker: iedere natuurlijke of rechtspersoon die een bedrijfsgeheim onrechtmatig heeft verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt;

4° inbreukmakende goederen: goederen waarvan het ontwerp, de kenmerken, de werking, het productieproces of het in de handel brengen aanzienlijk baat hebben bij bedrijfsgeheimen die onrechtmatig zijn verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt.”

Afdeling 2

Wijzigingen aangebracht aan Boek XI van het Wetboek van economisch recht

Art. 3

In het Wetboek van economisch recht wordt het opschrift van boek XI, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 4

In hetzelfde boek XI wordt een titel 8/1 ingevoegd, luidende “Titel 8/1. Bedrijfsgeheimen”.

Art. 5

In titel 8/1, ingevoegd bij artikel 4, wordt een artikel XI.332/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.”

Art. 6

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/2. § 1. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen laten onverlet:

1° de uitoefening van de fundamentele rechten die zijn vervat in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in de Grondwet, in het bijzonder het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang, openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties;

3° contrevenant: toute personne physique ou morale qui a obtenu, utilisé ou divulgué un secret d'affaires de façon illicite;

4° biens en infraction: des biens dont le dessin ou modèle, les caractéristiques, le fonctionnement, le procédé de production ou la commercialisation bénéficient de manière significative de secrets d'affaires obtenus, utilisés ou divulgués de façon illicite.”

Section 2

Modifications apportées au Livre XI du Code de droit économique

Art. 3

Dans le Code de droit économique, l'intitulé du livre XI, inséré par la loi du 19 avril 2014, est complété par les mots “et secrets d'affaires”.

Art. 4

Dans le même livre XI, il est inséré un titre 8/1 intitulé “Titre 8/1. Secrets d'affaires”.

Art. 5

Dans le titre 8/1, inséré par l'article 4, il est inséré un article XI.332/1, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.”

Art. 6

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/2, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/2. § 1er. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne portent pas atteinte à:

1° l'exercice des droits fondamentaux consacrés par la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et la Constitution, notamment le droit à la liberté d'expression et d'information, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias;

2° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national exigeant des détenteurs de secrets d'affaires qu'ils révèlent, pour des motifs d'intérêt public, des informations, y compris des secrets d'affaires, au public ou aux autorités administratives ou judiciaires pour l'exercice des fonctions de ces autorités;

3° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die instellingen en organen van de Europese Unie of nationale overheidsinstanties voorschrijven of toestaan de door bedrijven ingediende informatie waarover deze instellingen, organen of instanties beschikken krachtens, en in overeenstemming met, in het recht van de Europese Unie of het nationale recht omschreven verplichtingen en prerogatieven, openbaar te maken;

4° de autonomie van de sociale partners en hun recht om collectieve overeenkomsten te sluiten in overeenstemming met het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken.

§ 2. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen mogen niet worden opgevat als een grond om de mobiliteit van werknemers te beperken. In het bijzonder bieden deze bepalingen, met betrekking tot de uitoefening van deze mobiliteit, geen enkele grond om:

1° werknemers te beperken in het gebruik van informatie die geen bedrijfsgeheim als omschreven in artikel I.17/1, 1°, vormt;

2° werknemers te beperken in het gebruik van ervaringen en vaardigheden die zij op eerlijke wijze tijdens de normale uitoefening van hun functie hebben opgedaan;

3° andere aanvullende beperkingen op te leggen aan werknemers in hun arbeidsovereenkomsten dan die welke zijn opgelegd in overeenstemming met het recht van de Europese Unie of het nationale recht.”.

Art. 7

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/3. § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd indien het bedrijfsgeheim wordt verkregen op een van de volgende manieren:

1° onafhankelijke ontdekking of onafhankelijk ontwerp;

2° observatie, onderzoek, demontage of testen van een product of voorwerp dat ter beschikking van het publiek is gesteld of dat op een rechtmatige manier in het bezit is van de persoon die de informatie verwerft en die niet gebonden is aan een rechtsgeldige verplichting de verkrijging van het bedrijfsgeheim te beperken;

3° uitoefening van het recht van werknemers of werknemersvertegenwoordigers op informatie en raadpleging overeenkomstig het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken;

4° iedere andere praktijk die, gezien de omstandigheden, in overeenstemming is met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd voor zover dit

3° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national obligeant ou autorisant les institutions et organes de l'Union européenne ou les autorités publiques nationales à divulguer des informations communiquées par des entreprises que ces institutions, organes ou autorités détiennent en vertu des obligations et prérogatives établies par le droit de l'Union européenne ou le droit national et conformément à celles-ci;

4° l'autonomie des partenaires sociaux et leur droit de conclure des conventions collectives, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales.

§ 2. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne peuvent pas être interprétées comme permettant de restreindre la mobilité des travailleurs. En particulier, en ce qui concerne l'exercice de cette mobilité, ces dispositions ne permettent aucunement:

1° de limiter l'utilisation par les travailleurs d'informations qui ne constituent pas un secret d'affaires tel que défini à l'article I.17/1, 1°;

2° de limiter l'utilisation par les travailleurs de l'expérience et des compétences acquises de manière honnête dans l'exercice normal de leurs fonctions;

3° d'imposer aux travailleurs dans leur contrat de travail des restrictions supplémentaires autres que celles imposées conformément au droit de l'Union européenne ou au droit national.”.

Art. 7

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/3, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/3. § 1er. L'obtention d'un secret d'affaires est considérée comme licite lorsque le secret d'affaires est obtenu par l'un ou l'autre des moyens suivants:

1° une découverte ou une création indépendante;

2° l'observation, l'étude, le démontage ou le test d'un produit ou d'un objet qui a été mis à la disposition du public ou qui est de façon licite en possession de la personne qui obtient l'information et qui n'est pas liée par une obligation juridiquement valide de limiter l'obtention du secret d'affaires;

3° l'exercice du droit des travailleurs ou des représentants des travailleurs à l'information et à la consultation, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales;

4° toute autre pratique qui, eu égard aux circonstances, est conforme aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme licite dans la mesure où elle

verkrijgen, gebruiken of openbaar maken door het recht van de Europese Unie of het nationale recht vereist of toegestaan is.”.

Art. 8

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/4 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/4. § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer de verkrijging gebeurde door middel van:

1° onbevoegde toegang tot of het zich onbevoegd toe-eigenen of kopiëren van documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden waarover de houder van het bedrijfsgeheim rechtmatig beschikt en die het bedrijfsgeheim bevatten of waaruit het bedrijfsgeheim kan worden afgeleid;

2° andere gedragingen die, gezien de omstandigheden, worden beschouwd als strijdig met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer dit, zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim, wordt verricht door een persoon die aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1° hij heeft het bedrijfsgeheim op onrechtmatige manier verkregen;

2° hij maakt een inbreuk op een geheimhoudingsovereenkomst of een andere verplichting tot het niet openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

3° hij maakt een inbreuk op een contractuele of andere verplichting tot beperking van het gebruik van het bedrijfsgeheim.

§ 3. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt ook als onrechtmatig beschouwd wanneer een persoon op het moment van het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim direct of indirect werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte in de zin van paragraaf 2.

§ 4. Het produceren, aanbieden of in de handel brengen van inbreukmakende goederen, of de invoer, uitvoer of opslag van inbreukmakende goederen voor die doeleinden, wordt ook als een onrechtmatig gebruik van een bedrijfsgeheim beschouwd wanneer de persoon die dergelijke activiteiten uitvoert, wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim onrechtmatig werd gebruikt in de zin van paragraaf 2.”.

est requise ou autorisée par le droit de l’Union européenne ou le droit national.”.

Art. 8

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/4, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/4. § 1er. L’obtention d’un secret d’affaires sans le consentement du détenteur du secret d’affaires est considérée comme illicite lorsqu’elle est réalisée par le biais:

1° d’un accès non autorisé à tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique ou d’une appropriation ou copie non autorisée de ces éléments, que le détenteur du secret d’affaires contrôle de façon licite et qui contiennent ledit secret d’affaires ou dont ledit secret d’affaires peut être déduit;

2° de tout autre comportement qui, eu égard aux circonstances, est considéré comme contraire aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L’utilisation ou la divulgation d’un secret d’affaires est considérée comme illicite lorsqu’elle est réalisée, sans le consentement du détenteur du secret d’affaires, par une personne dont il est constaté qu’elle répond à l’une ou l’autre des conditions suivantes:

1° elle a obtenu le secret d’affaires de façon illicite;

2° elle agit en violation d’un accord de confidentialité ou de toute autre obligation de ne pas divulguer le secret d’affaires;

3° elle agit en violation d’une obligation contractuelle ou de toute autre obligation limitant l’utilisation du secret d’affaires.

§ 3. L’obtention, l’utilisation ou la divulgation d’un secret d’affaires est aussi considérée comme illicite lorsque, au moment de l’obtention, de l’utilisation ou de la divulgation du secret d’affaires, une personne savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que ledit secret d’affaires avait été obtenu directement ou indirectement d’une autre personne qui l’utilisait ou le divulguait de façon illicite au sens du paragraphe 2.

§ 4. La production, l’offre ou la mise sur le marché, ou l’importation, l’exportation ou le stockage à ces fins de biens en infraction sont aussi considérés comme une utilisation illicite d’un secret d’affaires lorsque la personne qui exerce ces activités savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que le secret d’affaires était utilisé de façon illicite au sens du paragraphe 2.”.

Art. 9

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/5. Een verzoek om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, wordt afgewezen wanneer het vermeende verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim in een van de volgende gevallen plaatsvond:

1° het uitoefenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie zoals neergelegd in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in de Grondwet, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° het onthullen van wangedrag, fouten of illegale activiteiten, op voorwaarde dat de verweerder handelde met het oog op de bescherming van het algemeen openbaar belang;

3° het openbaar maken van het bedrijfsgeheim door werknemers aan hun vertegenwoordigers in het kader van de rechtmatige uitoefening van hun vertegenwoordigende functies overeenkomstig het recht van de Europese Unie of het nationale recht, op voorwaarde dat deze openbaarmaking noodzakelijk was voor deze uitoefening;

4° met het oog op de bescherming van een rechtmatig belang dat erkend is in het recht van de Europese Unie of het nationale recht.”.

Art. 10

In hetzelfde boek XI wordt een titel 9/1 ingevoegd, luidende: “Titel 9/1. Burgerrechtelijke aspecten van de bescherming van bedrijfsgeheimen”.

Art. 11

In titel 9/1, ingevoegd bij artikel 10, wordt een hoofdstuk 1 ingevoegd, luidende “Hoofdstuk 1. Algemeenheden”.

Art. 12

In hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel XI.336/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.”.

Art. 9

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/5, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/5. Une demande ayant pour objet l’application des mesures, procédures et réparations relatives à l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicite d’un secret d’affaires est rejetée lorsque l’obtention, l’utilisation ou la divulgation alléguée du secret d’affaires a eu lieu dans l’une ou l’autre des hypothèses suivantes:

1° pour exercer le droit à la liberté d’expression et d’information établi dans la Charte des droits fondamentaux de l’Union européenne et la Constitution, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias;

2° pour révéler une faute, un acte répréhensible ou une activité illégale, à condition que le défendeur ait agi dans le but de protéger l’intérêt public général;

3° la divulgation par des travailleurs à leurs représentants dans le cadre de l’exercice légitime par ces représentants de leur fonction conformément au droit de l’Union européenne ou au droit national, pour autant que cette divulgation ait été nécessaire à cet exercice;

4° aux fins de la protection d’un intérêt légitime reconnu par le droit de l’Union européenne ou le droit national.”.

Art. 10

Dans le même livre XI, il est inséré un titre 9/1 intitulé “Titre 9/1. Aspects civils de la protection des secrets d’affaires”.

Art. 11

Dans le titre 9/1, inséré par l’article 10, il est inséré un chapitre 1er intitulé “Chapitre 1er. Généralités”.

Art. 12

Dans le chapitre 1er, inséré par l’article 11, il est inséré un article XI.336/1, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d’affaires) contre l’obtention, l’utilisation et la divulgation illicites.”.

Art. 13

In dezelfde titel 9/1, ingevoegd bij artikel 10, wordt een hoofdstuk 2 ingevoegd, luidende: "Hoofdstuk 2. Staking van de onrechtmatige praktijk en andere maatregelen".

Art. 14

In hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 13, wordt een artikel XI.336/2 ingevoegd, luidende:

"Art. XI.336/2. De houder van het bedrijfsgeheim heeft het recht te verzoeken om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen voorzien door de wet ter voorkoming van, of om schadeloosstelling te verkrijgen voor, het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van zijn bedrijfsgeheim."

Art. 15

In hetzelfde hoofdstuk 2 wordt een artikel XI.336/3 ingevoegd, luidende:

"Art. XI.336/3. § 1. Wanneer de rechter vaststelt dat er sprake is van onrechtmatige verkrijging, onrechtmatig gebruik of onrechtmatige openbaarmaking van een bedrijfsgeheim, kan hij, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, een of meer van de volgende maatregelen bevelen:

1° de staking van, of, indien van toepassing, het verbod op de verkrijging, het gebruik of de openbaarmaking van het bedrijfsgeheim;

2° het verbod om inbreukmakende goederen te produceren, aan te bieden, in de handel te brengen of te gebruiken, of om inbreukmakende goederen voor deze doeleinden in te voeren, uit te voeren of op te slaan;

3° het terugroepen van de inbreukmakende goederen van de markt;

4° het ontdoen van de inbreukmakende goederen van hun inbreukmakende hoedanigheid;

5° de vernietiging van de inbreukmakende goederen of, indien van toepassing, het uit de handel nemen ervan, op voorwaarde dat het uit de handel nemen geen afbreuk doet aan de bescherming van het betrokken bedrijfsgeheim;

6° de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden die het bedrijfsgeheim bevatten of belichamen, of, indien van toepassing, de gehele of gedeeltelijke overhandiging aan de houder van het bedrijfsgeheim van die documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden.

§ 2. Wanneer de rechter beveelt de inbreukmakende goederen uit de handel te nemen, kan hij op verzoek van de

Art. 13

Dans le même titre 9/1, il est inséré un chapitre 2 intitulé "Chapitre 2. Cessation de la pratique illicite et autres mesures".

Art. 14

Dans le chapitre 2, inséré par l'article 13, il est inséré un article XI.336/2, rédigé comme suit:

"Art. XI.336/2. Le détenteur du secret d'affaires a le droit de demander l'application des mesures, procédures et réparations prévues par la loi afin d'empêcher, ou d'obtenir réparation pour, l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de son secret d'affaires."

Art. 15

Dans le même chapitre 2, il est inséré un article XI.336/3, rédigé comme suit:

"Art. XI.336/3. § 1er. Lorsque le juge constate une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires, il peut ordonner à l'encontre du contrevenant l'une ou plusieurs des mesures suivantes:

1° la cessation ou, selon le cas, l'interdiction de l'obtention, l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires;

2° l'interdiction de produire, d'offrir, de mettre sur le marché ou d'utiliser des produits en infraction, ou d'importer, d'exporter ou de stocker des produits en infraction à ces fins;

3° le rappel des biens en infraction se trouvant sur le marché;

4° la suppression du caractère infractionnel du bien en infraction;

5° la destruction des biens en infraction ou, selon le cas, leur retrait du marché, à condition que ce retrait ne nuise pas à la protection du secret d'affaires en question;

6° la destruction de tout ou partie de tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique qui contient ou matérialise le secret d'affaires ou, selon le cas, la remise au demandeur de tout ou partie de ces documents, objets, matériaux, substances ou fichiers électroniques.

§ 2. Lorsque le juge ordonne de retirer du marché des biens en infraction, il peut, à la demande du détenteur du

houder van het bedrijfsgeheim bevelen dat deze goederen aan de houder of aan een liefdadigheidsorganisatie worden overhandigd.

§ 3. De maatregelen bedoeld in paragraaf 1, 3° tot 6°, worden uitgevoerd op kosten van de inbreukmaker, tenzij bijzondere redenen dit beletten.

§ 4. De maatregelen bedoeld in dit artikel doen geen afbreuk aan enige schadevergoeding die aan de houder van het bedrijfsgeheim verschuldigd kan zijn vanwege het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.”.

Art. 16

In hetzelfde hoofdstuk 2 wordt een artikel XI.336/4 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/4. § 1. Bij het beslissen over een eis tot vaststelling van rechterlijke bevelen en corrigerende maatregelen als bedoeld in artikel XI.336/3 en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, houdt de rechter rekening met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:

1° de waarde of andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;

2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;

3° de handelwijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke gevolgen van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;

6° de rechtmatige belangen van derden;

7° het algemeen belang, en

8° de bescherming van grondrechten.

Wanneer de rechter de looptijd van de in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen beperkt, moet deze looptijd voldoende lang zijn om de handels- en economische voordelen teniet te doen die de inbreukmaker zou hebben kunnen halen uit het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.

§ 2. De in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen worden, op verzoek van de persoon jegens wie deze maatregelen kunnen worden bevolen, ingetrokken of hebben op een andere wijze niet langer uitwerking, indien de

secret d'affaires, ordonner que ces biens soient remis audit détenteur ou à des organisations caritatives.

§ 3. Les mesures visées au paragraphe 1er, 3° à 6°, sont mises en œuvre aux frais du contrevenant, à moins que des raisons particulières ne s'y opposent.

§ 4. Les mesures visées au présent article sont sans préjudice des éventuels dommages et intérêts dus au détenteur du secret d'affaires en raison de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.”.

Art. 16

Dans le même chapitre 2, il est inséré un article XI.336/4, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/4. § 1er. Lorsqu'il examine une demande ayant pour objet l'adoption des injonctions et mesures correctives prévues à l'article XI.336/3 et qu'il évalue leur caractère proportionné, le juge prend en considération les circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu:

1° la valeur ou d'autres caractéristiques du secret d'affaires;

2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires;

3° le comportement du contrevenant lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires;

4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires;

5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties;

6° les intérêts légitimes des tiers;

7° l'intérêt public; et

8° la sauvegarde des droits fondamentaux.

Lorsque le juge limite la durée des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, 1° et 2°, cette durée doit être suffisante pour éliminer tout avantage commercial ou économique que le contrevenant aurait pu tirer de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.

§ 2. Les mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, 1° et 2°, sont révoquées ou cessent autrement de produire leurs effets, à la demande du défendeur, si les informations en question ne répondent plus aux exigences de l'article l.17/1, 1°, pour des

desbetreffende informatie niet langer voldoet aan de vereisten van artikel I.17/1, 1°, op gronden die niet direct of indirect aan de verweerder kunnen worden toegerekend.

§ 3. Op verzoek van de persoon jegens wie de in artikel XI.336/3 bedoelde maatregelen kunnen worden bevolen, kan de rechter bevelen om in plaats van de toepassing van deze maatregelen een geldelijke schadeloosstelling te betalen aan de benadeelde partij, indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° op het moment van het gebruiken of openbaar maken wist de betrokkene niet of had hij gezien de omstandigheden niet hoeven weten dat het bedrijfsgeheim werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte;

2° de uitvoering van de betrokken maatregelen zou die persoon onevenredige schade toebrengen, en

3° de geldelijke schadeloosstelling aan de benadeelde partij lijkt redelijkerwijs bevredigend.

Wanneer geldelijke schadeloosstelling wordt bevolen in plaats van de in artikel XI.336/3, § 1, onder 1° en 2°, genoemde maatregelen, mag deze niet meer bedragen dan het bedrag van de royalty's of vergoedingen die verschuldigd waren geweest indien die persoon toestemming had gevraagd om het desbetreffende bedrijfsgeheim te gebruiken, voor de periode waarin het gebruik van het bedrijfsgeheim verboden had kunnen worden.”

Art. 17

In dezelfde titel 9/1 wordt een hoofdstuk 3 ingevoegd, luidende: “Hoofdstuk 3. Vergoeding van de schade geleden door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim”.

Art. 18

In hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 17, wordt een artikel XI.336/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/5. § 1. De houder van het bedrijfsgeheim heeft recht op de vergoeding van elke schade die hij door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim lijdt.

§ 2. Wanneer de omvang van de schade op geen andere wijze kan bepaald worden, kan de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid vaststellen op een forfaitair bedrag.

§ 3. De rechter kan, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, bij wijze van schadevergoeding, de afgifte bevelen aan de houder van het bedrijfsgeheim van de inbreukmakende goederen, alsmede, in passende gevallen, van de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt, en die nog

raisons qui ne dépendent pas directement ou indirectement du défendeur.

§ 3. A la requête de la personne passible des mesures prévues à l'article XI.336/3, le juge peut ordonner le versement d'une compensation financière à la partie lésée en lieu et place de l'application desdites mesures si l'ensemble des conditions suivantes sont remplies:

1° la personne concernée au moment de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ne savait pas ni, eu égard aux circonstances, n'aurait dû savoir que le secret d'affaires avait été obtenu d'une autre personne qui l'utilisait ou le divulguait de façon illicite;

2° l'exécution des mesures en question causerait à cette personne un dommage disproportionné; et

3° le versement d'une compensation financière à la partie lésée paraît raisonnablement satisfaisant.

Lorsqu'une compensation financière est ordonnée en lieu et place des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, sous 1° et 2°, cette compensation financière ne dépasse pas le montant des redevances ou droits qui auraient été dus si la personne concernée avait demandé l'autorisation d'utiliser ledit secret d'affaires pour la période pendant laquelle l'utilisation du secret d'affaires aurait pu être interdite.”

Art. 17

Dans le même titre 9/1, il est inséré un chapitre 3 intitulé “Chapitre 3. Réparation du préjudice subi du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires”.

Art. 18

Dans le chapitre 3, inséré par l'article 17, il est inséré un article XI.336/5, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/5. § 1er. Le détenteur du secret d'affaires a droit à la réparation de tout préjudice qu'il subit du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires.

§ 2. Lorsque l'étendue du préjudice ne peut être déterminée d'aucune autre manière, le juge peut, de manière raisonnable et équitable, fixer un montant forfaitaire à titre de dommages et intérêts.

§ 3. A la requête du détenteur du secret d'affaires, le juge peut, à titre de dommages et intérêts, ordonner la délivrance au détenteur du secret d'affaires des biens en infraction, ainsi que, dans les cas appropriés, des matériaux et instruments ayant principalement servi à la création ou à la fabrication de ces biens, et qui sont encore en possession du défendeur.

in het bezit van de verweerder zijn. Indien de waarde van die goederen, materialen en werktuigen de omvang van de werkelijke schade overschrijdt, bepaalt de rechter de door de houder van het bedrijfsgeheim te betalen opleg.”.

Art. 19

In hetzelfde boek XI wordt titel 10, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 20

In dezelfde titel 10 wordt een hoofdstuk 4/1 ingevoegd, luidende: “Hoofdstuk 4/1. Bevoegdheid en procedurele bepalingen inzake bedrijfsgeheimen”.

Art. 21

In hoofdstuk 4/1, ingevoegd bij artikel 20, wordt een artikel XI.342/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.342/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, neemt de rechtbank van koophandel, zelfs wanneer de partijen geen ondernemingen zijn, kennis van alle vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, ongeacht het bedrag van de vordering.

§ 2. Tot kennisneming van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd:

1° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerders zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Is van rechtswege nietig elke met de bepalingen van de paragraaf 2 strijdige overeenkomst.

De bepalingen van dit artikel staan nochtans niet in de weg dat de geschillen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, voor de scheidsrechters gebracht worden.”.

Art. 22

In hetzelfde hoofdstuk 4/1 wordt een artikel XI.342/2 ingevoegd, luidende:

Si la valeur de ces biens, matériaux et instruments dépasse l'étendue du dommage réel, le juge fixe la soule à payer par le demandeur.”.

Art. 19

Dans le même livre XI, l'intitulé du titre 10, inséré par la loi du 19 avril 2014, est complété par les mots “et des secrets d'affaires”.

Art. 20

Dans le même titre 10, il est inséré un chapitre 4/1, intitulé “Chapitre 4/1. Compétence et dispositions procédurales en matière de secrets d'affaires”.

Art. 21

Dans le chapitre 4/1, inséré par l'article 20, il est inséré un article XI.342/1, rédigé comme suit:

“Art. XI.342/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le tribunal de commerce connaît, même lorsque les parties ne sont pas des entreprises, de toutes les demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, quel que soit le montant de la demande.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er:

1° le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite a eu lieu ou, au choix du demandeur, le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence;

2° le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n'a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Est nulle de plein droit toute convention contraire aux dispositions du paragraphe 2.

Les dispositions du présent article ne font toutefois pas obstacle à ce que les litiges relatifs à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires soient portés devant les tribunaux arbitraux.”.

Art. 22

Dans le même chapitre 4/1 il est inséré un article XI.342/2, rédigé comme suit:

“Art. XI.342/2. Onverminderd artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en artikel XVII.5, verjaren vorderingen die betrekking hebben op bedrijfsgeheimen na verloop van 5 jaar.

Deze verjaringstermijn begint te lopen vanaf de dag die volgt op de dag waarop de eiser kennis heeft van:

1° de gedraging en het feit dat deze gedraging een onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim vormt; en

2° de identiteit van de inbreukmaker.

De in het eerste lid vermelde vorderingen verjaren in ieder geval door verloop van twintig jaar vanaf de dag volgend op die waarop het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken zich heeft voorgedaan.”

Art. 23

In hetzelfde hoofdstuk 4/1 wordt een artikel XI.342/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.342/3. § 1. De rechter kan in het kader van gerechtelijke procedures wegens het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, op verzoek van de eiser, bevelen dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt wordt aangeplakt tijdens de door hem bepaalde termijn, zowel buiten als binnen de inrichtingen van de inbreukmaker en dat zijn vonnis of de samenvatting ervan in kranten of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt, dit alles op kosten van de inbreukmaker.

De in het eerste lid bedoelde maatregelen nemen de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen in acht, zoals bepaald in artikel 871*bis* van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De rechter houdt, bij de beslissing over een bevel tot een in paragraaf 1 bedoelde maatregel en bij de beoordeling van de evenredigheid ervan, in voorkomend geval rekening met de waarde van het bedrijfsgeheim, de handelswijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, het gebruiken of het openbaar maken van het bedrijfsgeheim, de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim, alsmede met de kans dat de inbreukmaker het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier blijft gebruiken of openbaar maken.

De rechter houdt tevens rekening met de vraag of de informatie over de inbreukmaker kan leiden tot het identificeren van een natuurlijk persoon en, indien dit het geval is, of de bekendmaking van deze informatie gerechtvaardigd is, met name in het licht van de mogelijke schade die een dergelijke maatregel kan veroorzaken voor de persoonlijke levenssfeer en reputatie van de inbreukmaker.”

“Art. XI.342/2. Sans préjudice de l'article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail et de l'article XVII.5, les demandes concernant les secrets d'affaires se prescrivent par 5 ans.

Ce délai de prescription commence à courir à partir du jour qui suit celui où le demandeur a connaissance:

1° du comportement et du fait que ce comportement constitue une obtention, une utilisation ou une divulgation illicite d'un secret d'affaires; et

2° de l'identité du contrevenant.

Les demandes visées au premier alinéa se prescrivent en tout cas par vingt ans à partir du jour qui suit celui où s'est produite l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite.”

Art. 23

Dans le même chapitre 4/1 il est inséré un article XI.342/3, rédigé comme suit:

“Art. XI.342/3. § 1er. Dans le cadre de procédures judiciaires engagées en raison de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, le juge peut, sur requête du demandeur, prescrire l'affichage de sa décision ou du résumé qu'il en rédige, pendant le délai qu'il détermine, aussi bien à l'extérieur qu'à l'intérieur des établissements du contrevenant et ordonner la publication de son jugement ou du résumé par la voie de journaux ou de toute autre manière, le tout aux frais du contrevenant.

Les mesures visées au premier alinéa respectent les dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d'affaires, comme le prévoit l'article 871*bis* du Code Judiciaire.

§ 2. Lorsqu'il décide d'ordonner ou non une mesure visée au paragraphe 1er et qu'il évalue son caractère proportionné, le juge prend en considération, le cas échéant, la valeur du secret d'affaires, le comportement du contrevenant lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires, l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ainsi que la probabilité que le contrevenant continue à utiliser ou divulguer de façon illicite le secret d'affaires.

Le juge prend également en considération le fait que les informations relatives au contrevenant seraient ou non de nature à permettre l'identification d'une personne physique et, dans l'affirmative, le fait que la publication de ces informations serait ou non justifiée, notamment au regard du préjudice éventuel que cette mesure pourrait causer à la vie privée et la réputation du contrevenant.”

Afdeling 3

Wijzigingen aangebracht aan boek XVII van het Wetboek van economisch recht

Art. 24

In boek XVII, titel 1, hoofdstuk 4 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wetten van 26 december 2013 en 19 april 2014, wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende: "Afdeling 3. Vordering tot staking in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim".

Art. 25

In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 25, wordt een artikel XVII.21/1 ingevoegd, luidende:

"Art. XVII.21/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt hij de staking van elk onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim in de zin van titel 8/1 van boek XI, of, indien van toepassing, verbiedt het onrechtmatige gebruik of de onrechtmatige openbaarmaking van het bedrijfsgeheim in de zin van titel 8/1 van boek XI.

§ 2. Tot kennisneming van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd:

1° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerders zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Elke vordering tot staking voor het beëindigen van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, bedoeld in paragraaf 1, die ook de staking tot voorwerp heeft van een handeling bedoeld in artikel XVII.1 wordt uitsluitend voor de voorzitter van de krachtens paragrafen 1 en 2 bevoegde rechtbank gebracht."

Art. 26

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/2 ingevoegd, luidende:

"Art. XVII.21/2. De voorzitter kan, wanneer hij de staking beveelt, maatregelen bevelen zoals bepaald in artikel XI.336/3,

Section 3

Modifications apportées au livre XVII du Code de droit économique

Art. 24

Dans le livre XVII, titre 1er, chapitre 4, du Code de droit économique, inséré par les lois du 26 décembre 2013 et du 19 avril 2014, il est inséré une section 3 intitulée "Section 3. Action en cessation en cas d'obtention, d'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires".

Art. 25

Dans la section 3, insérée par l'article 25, il est inséré un article XVII.21/1, rédigé comme suit:

"Art. XVII.21/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le président du tribunal de commerce constate l'existence et ordonne la cessation de toute obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires au sens du titre 8/1 du livre XI, ou, le cas échéant, interdit l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires au sens du titre 8/1 du livre XI.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er:

1° le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires a eu lieu ou, au choix du demandeur, le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence;

2° le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n'a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Toute action en cessation de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, visée au paragraphe 1er, qui a également pour objet la cessation d'un acte visé à l'article XVII.1 est portée exclusivement devant le président du tribunal compétent en vertu des paragraphes 1er et 2°.

Art. 26

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/2, rédigé comme suit:

"Art. XVII.21/2. Lorsqu'il ordonne la cessation, le président peut ordonner les mesures prévues à l'article XI.336/3, § 1er,

§ 1, 2° tot 6°, §§ 2 en 3, voor zover deze maatregelen kunnen bijdragen tot de stopzetting van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van de gevolgen ervan, met uitzondering van de maatregelen tot herstel van de schade die door deze inbreuk wordt berokkend.

Artikel XI.336/4, §§ 1 en 2 is van overeenkomstige toepassing.”

Art. 27

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/3. De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding.

Op de vordering wordt uitspraak gedaan, niettegenstaande enige vervolging die voor de strafrechter wordt ingesteld wegens dezelfde feiten.

Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande voorziening en zonder borgstelling, tenzij de rechter heeft bevolen dat een borg moet worden gesteld.”

Art. 28

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/4 ingevoegd, luidende:

“XVII.21/4. De vordering op grond van artikel XVII.21/1, § 1, wordt ingesteld op verzoek van de personen die een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kunnen instellen overeenkomstig artikel XI.336/2.”

Art. 29

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/5. Onverminderd de toepassing van artikel XI.342/3, mogen de maatregelen van openbaarmaking evenwel slechts worden toegestaan indien zij er kunnen toe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

De voorzitter van de rechtbank stelt het bedrag vast dat de partij aan wie een publicatiemaatregel overeenkomstig het eerste lid werd toegekend en die de maatregel heeft uitgevoerd niettegenstaande tijdig beroep tegen het vonnis werd ingesteld, zal verschuldigd zijn aan de partij in wiens nadeel de publicatiemaatregel werd uitgesproken, indien deze in beroep ongedaan wordt gemaakt.”

2° à 6°, §§ 2 et 3, pour autant que ces mesures soient de nature à contribuer à la cessation de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ou de leurs effets, à l'exclusion des mesures de réparation du préjudice causé par cette atteinte.

L'article XI.336/4, § 1er, et 2 s'applique par analogie.”

Art. 27

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/3, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/3. L'action est formée et instruite selon les formes du référé.

Il est statué sur l'action nonobstant toute poursuite exercée en raison des mêmes faits devant une juridiction pénale.

Le jugement est exécutoire par provision, nonobstant tout recours et sans caution, sauf si le juge a ordonné qu'il en serait fourni une.”

Art. 28

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/4, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/4. L'action fondée sur l'article XVII.21/1, § 1er, est formée à la demande des personnes habilitées à agir contre l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, conformément à l'article XI.336/2.”

Art. 29

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/5, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/5. Sans préjudice de l'application de l'article XI.342/3, les mesures de publicité ne peuvent toutefois être autorisées que si elles sont de nature à contribuer à la cessation de l'acte incriminé ou de ses effets.

Le président du tribunal fixe le montant que la partie à qui une mesure de publicité a été accordée conformément au premier alinéa et qui a exécuté la mesure malgré un recours introduit à temps contre le jugement, devra payer à la partie au détriment de laquelle la mesure de publicité a été prononcée, si celle-ci est annulée en appel.”

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen aangebracht aan het Gerechtelijk Wetboek

Art. 30

Artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 maart 2014, wordt aangevuld met een bepaling onder 20°, luidende:

“20° van vorderingen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.”.

Art. 31

In artikel 578, 1°, van hetzelfde Wetboek worden de woorden “het fabrieksgeheim” vervangen door de woorden “een bedrijfsgeheim”.

Art. 32

Artikel 584, vijfde lid, van hetzelfde wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 mei 2015 wordt aangevuld met een bepaling onder 6°, luidende:

“6° bevelen, in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, en op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, om ten bewarende titel beslag te leggen op de inbreukmakende goederen, met inbegrip van ingevoerde goederen, of om ze af te geven, om te vermijden dat ze in de handel worden gebracht of zich in het handelsverkeer bevinden.”.

Art. 33

Artikel 589 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, wordt aangevuld met een bepaling onder 20°, luidende:

“20° in artikel XVII.21/1 van het Wetboek van economisch recht, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.”.

Art. 34

In deel 3, titel III, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 633quinquies/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 633quinquies/1. § 1. Enkel de rechtbanken van koop-handel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van de in artikel 574, 20°, bedoelde vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

§ 2. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koop-handel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep

CHAPITRE 3

Modifications apportées au Code judiciaire

Art. 30

L'article 574 du Code Judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 26 mars 2014, est complété par un 20°, rédigé comme suit:

“20° des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite des secrets d'affaires, sans préjudice des compétences du tribunal du travail.”.

Art. 31

Dans l'article 578, 1°, du même Code, les mots “des secrets de fabrication” sont remplacés par les mots “d'un secret d'affaires”.

Art. 32

L'article 584, alinéa 5, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 mai 2015, est complété par un 6°, rédigé comme suit:

“6° ordonner, dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, et à la demande du détenteur du secret d'affaires, la saisie à titre conservatoire des biens en infraction, y compris de produits importés, ou la remise de ces biens, de façon à empêcher leur entrée ou leur circulation sur le marché.”.

Art. 33

L'article 589 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 octobre 2015, est complété par un 20°, rédigé comme suit:

“20° à l'article XVII.21/1 du Code de droit économique, sans préjudice des compétences du tribunal du travail.”.

Art. 34

Dans la troisième partie, titre III du même Code il est inséré un article 633quinquies/1, rédigé comme suit:

“Art. 633quinquies/1. § 1er. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires visées à l'article 574, 20°, les tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.

§ 2. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite des

zijn bevoegd om kennis te nemen van vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim bedoeld in artikel 574, 20°, ingesteld op grond van artikel 584.

§ 3. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van een vordering bedoeld in artikel 589, 20°, die het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim beoogt te staken.”.

Art. 35

In deel 4, titel III, hoofdstuk VIII, afdeling 1, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 871*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 871*bis*. § 1. De partijen, hun advocaten of andere vertegenwoordigers, magistraten en gerechtelijk personeel, getuigen, deskundigen en alle andere personen die door hun deelname aan een gerechtelijke procedure, of door hun toegang tot de documenten die deel uitmaken van deze procedure, kennis hebben gekregen van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, dat de rechter, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, als vertrouwelijk heeft aangemerkt, mogen dit bedrijfsgeheim of vermeende bedrijfsgeheim niet gebruiken of openbaar maken.

De in het eerste lid genoemde verplichting tot het bewaren van de vertrouwelijkheid blijft van kracht na beëindiging van de gerechtelijke procedure. Deze verplichting houdt evenwel op te bestaan in elk van de volgende situaties:

1° wanneer bij definitieve beslissing is vastgesteld dat het vermeende bedrijfsgeheim niet voldoet aan de in artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht bepaalde voorwaarden, of

2° wanneer na verloop van tijd de desbetreffende informatie algemeen bekend wordt bij of gemakkelijk toegankelijk wordt voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie.

§ 2. De rechter kan bovendien, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, de volgende maatregelen nemen om de vertrouwelijkheid te bewaren van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim dat tijdens een gerechtelijke procedure wordt gebruikt of genoemd:

1° de toegang tot de documenten die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen bevatten die de partijen of derden hebben ingediend, volledig of gedeeltelijk beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

2° de toegang tot hoorzittingen waarin die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen openbaar kunnen worden

secrets d'affaires visées à l'article 574, 20°, introduites sur base de l'article 584, les présidents des tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.

§ 3. Sont seuls compétents pour connaître d'une action visée à l'article 589, 20°, tendant à la cessation de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires, les présidents des tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.”.

Art. 35

Dans la quatrième partie, livre II, titre III, chapitre VIII, section 1re, du même Code, il est inséré un article 871*bis*, rédigé comme suit:

“Art. 871*bis*. § 1er. Les parties, leurs avocats ou autres représentants, les magistrats et le personnel judiciaire, les témoins, les experts et toute autre personne participant à une procédure judiciaire dans laquelle un secret d'affaires est utilisé ou mentionné, ou ayant accès à des documents faisant partie d'une telle procédure judiciaire, ne sont pas autorisés à utiliser ou divulguer un secret d'affaires ou un secret d'affaires allégué au sens de l'article I.17/1, 1°, du Code de droit économique que le juge a, en réponse à la demande dûment motivée d'une partie intéressée ou d'office, qualifié de confidentiel et dont ils ont eu connaissance en raison de cette participation ou de cet accès.

L'obligation de confidentialité visée au premier alinéa perdure après la fin de la procédure judiciaire. Toutefois, elle cesse d'exister dans chacune des circonstances suivantes:

1° lorsqu'il est constaté, dans une décision définitive, que le secret d'affaires allégué ne remplit pas les conditions prévues à l'article I.17/1, 1°, du Code de droit économique; ou

2° lorsque les informations en cause sont devenues, au fil du temps, généralement connues des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement de ce genre d'informations, ou sont devenues aisément accessibles à ces personnes.

§ 2. Le juge peut en outre, à la demande dûment motivée d'une partie intéressée ou d'office, prendre les mesures particulières suivantes pour protéger le caractère confidentiel de tout secret d'affaires ou secret d'affaires allégué utilisé ou mentionné au cours d'une procédure judiciaire:

1° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès à tout ou partie des documents contenant des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués produits par les parties ou par des tiers;

2° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès aux audiences, lorsque

gemaakt, en tot de verslagen of afschriften van deze hoorzittingen, beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

3° een niet-vertrouwelijke versie van rechterlijke uitspraken ter beschikking stellen aan anderen dan degenen die tot de uitdrukkelijk aangewezen personen of categorieën van personen bedoeld onder de bepalingen 1° en 2°, behoren, waarin de delen die de bedrijfsgeheimen bevatten, zijn geschrapt of bewerkt.

De onder de bepalingen 1° en 2°, bedoelde uitdrukkelijk aangewezen personen of personen die behoren tot uitdrukkelijk aangewezen categorieën van personen mogen niet talrijker zijn dan nodig is om ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan het recht voor de partijen bij de gerechtelijke procedure op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijk proces, en onder die personen bevindt zich ten minste één natuurlijk persoon van elke partij alsmede de respectieve advocaten of andere vertegenwoordigers van deze partijen bij de gerechtelijke procedure.

§ 3. Bij zijn beslissing over de in paragraaf 2 bedoelde maatregelen beoordeelt de rechter de evenredigheid ervan. Hij neemt hierbij in het bijzonder het waarborgen van het recht op een doeltreffende voorziening en op een eerlijk proces in acht, alsmede de rechtmatige belangen van de partijen en, indien van toepassing, van derden, alsook de mogelijke schade voor een van de partijen en, indien van toepassing, voor derden, als gevolg van het bevelen of afwijzen van dergelijke maatregelen.

§ 4. De persoon die de in paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 genomen maatregel niet naleeft, kan worden veroordeeld tot een geldboete van 500 tot 25 000 euro, onverminderd de schadevergoeding die gevorderd zou worden.

In dat geval wordt in dezelfde beslissing daarover uitspraak gedaan voor zover schadevergoeding wordt gevorderd en toegekend wegens niet-naleving van de paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 bedoelde maatregel. Indien dit niet het geval is, worden de partijen verzocht toelichting te geven overeenkomstig artikel 775.

De Koning kan het minimum- en maximumbedrag om de vijf jaar aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud. De boete wordt geïnd door de administratie van de Registratie en Domeinen met aanwending van alle middelen van recht.

§ 5. Het verwerken van persoonsgegevens krachtens dit artikel vindt plaats in overeenstemming met de regelgeving betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.”

Art. 36

In deel 4, boek IV, van hetzelfde Wetboek, wordt het opschrift van de titel van Hoofdstuk XIXbis aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués sont susceptibles d'y être divulgués, ainsi qu'aux procès-verbaux ou notes d'audience;

3° mettre à la disposition de toute personne autre que celles faisant partie des personnes ou catégories de personnes visées aux 1° et 2°, une version non confidentielle de toute décision judiciaire dans laquelle les passages contenant des secrets d'affaires ont été supprimés ou biffés.

Le nombre de personnes expressément désignées ou appartenant aux catégories de personnes expressément désignées visées aux 1° et 2°, ne peut pas être supérieur à ce qui est nécessaire pour garantir aux parties à la procédure judiciaire le respect de leur droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial et il comprend, au moins, une personne physique pour chaque partie et l'avocat de chaque partie ou d'autres représentants de ces parties à la procédure judiciaire.

§ 3. Lorsqu'il se prononce sur les mesures visées au paragraphe 2, le juge évalue leur caractère proportionné. A cet effet, le juge prend en considération la nécessité de garantir le droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial, les intérêts légitimes des parties et, le cas échéant, des tiers, ainsi que tout dommage que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait causer à l'une ou l'autre des parties et, le cas échéant, à des tiers.

§ 4. La personne qui ne respecte pas l'obligation prévue au paragraphe 1er ou la mesure prise en vertu du paragraphe 2 peut être condamnée à une amende de 500 à 25 000 euros, sans préjudice des dommages et intérêts qui seraient réclamés.

En ce cas, il y sera statué par la même décision dans la mesure où il est fait droit à une demande de dommages et intérêts pour non-respect de l'obligation prévue au paragraphe 1er ou de la mesure prise en vertu du paragraphe 2. Si tel n'est pas le cas, les parties seront invitées à s'expliquer conformément à l'article 775.

Tous les cinq ans, le Roi peut adapter les sommes minimales et maximales au coût de la vie. Le recouvrement de l'amende est poursuivi par toutes voies de droit à la diligence de l'administration de l'Enregistrement et des Domaines.

§ 5. Tout traitement de données à caractère personnel en vertu de cet article est effectué conformément à la réglementation relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel.”

Art. 36

Dans la quatrième partie, livre IV, du même Code, l'intitulé du chapitre XIXbis, inséré par la loi du 10 mai 2007, est complété par les mots “et de secrets d'affaires”.

Art. 37

In deel 4, Boek IV, hoofdstuk XIXbis, van hetzelfde Wetboek wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende: "Afdeling 3. Voorlopige maatregelen toepasselijk op bedrijfsgeheimen".

Art. 38

In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 37, wordt een artikel 1369*quater* ingevoegd, luidende:

"Art. 1369*quater*. De voorzitter van de rechtbank van koophandel die bij voorraad uitspraak doet in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, houdt bij zijn beslissing over het inwilligen of verwerpen van de vordering, en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, rekening met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:

1° de waarde en andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;

2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;

3° de handelswijze van de verweerder bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke effecten van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;

6° de rechtmatige belangen van derden;

7° het algemeen belang;

8° de bescherming van grondrechten."

Art. 39

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*quinquies* ingevoegd, luidende:

"Art. 1369*quinquies*. Wanneer een persoon, die voor de rechtbank kan optreden om het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht te doen staken, het artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek toepast, worden de voorlopige maatregelen op verzoek van de verweerder herroepen of houden ze op gevolg te hebben, indien:

1° de eiser niet binnen een redelijke termijn een procedure instelt die leidt tot een beslissing ten gronde bij een

Art. 37

Dans la quatrième partie, livre IV, chapitre XIXbis, du même Code, inséré par la loi du 10 mai 2007, il est inséré une section 3, intitulée "Section 3. Des mesures provisoires appliquées aux secrets d'affaires".

Art. 38

Dans la section 3, insérée par l'article 37, il est inséré un article 1369*quater*, rédigé comme suit:

"Art. 1369*quater*. Le président du tribunal de commerce qui statue au provisoire dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite de secrets d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, prend en considération, lorsqu'il décide s'il est fait droit à la demande ou si celle-ci est rejetée, et qu'il évalue son caractère proportionné, les circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu:

1° la valeur ou d'autres caractéristiques du secret d'affaires;

2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires;

3° le comportement du défendeur lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires;

4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires;

5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties;

6° les intérêts légitimes des tiers;

7° l'intérêt public;

8° la sauvegarde des droits fondamentaux."

Art. 39

Dans la même section 3 il est inséré un article 1369*quinquies*, rédigé comme suit:

"Art. 1369*quinquies*. Dans le cas où il est fait application de l'article 584 du Code judiciaire par une personne pouvant agir en justice pour faire cesser l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires visée à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, les mesures provisoires seront révoquées ou cesseront de produire leurs effets, à la demande du défendeur, si:

1° le demandeur n'engage pas, dans un délai raisonnable, de procédure conduisant à une décision au fond devant une

bevoegde rechterlijke instantie; deze termijn wordt bepaald door de rechterlijke instantie die de maatregelen gelast of, bij gebreke daarvan, binnen een termijn van ten hoogste twintig werkdagen of eenendertig kalenderdagen, naar gelang van welke van beide termijnen de langste is vanaf de betekening van de beschikking;

2° de betreffende informatie niet langer voldoet aan de eisen om als bedrijfsgeheim gekwalificeerd te worden, bedoeld in artikel 1.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, op gronden die niet aan de verweerder kunnen worden toegerekend.”

Art. 40

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*sexies* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*sexies*. § 1. Als alternatief voor de in artikel 1369*quinquies* bedoelde maatregelen, kan de rechtbank aan de voortzetting van het vermeende onrechtmatige gebruik van een bedrijfsgeheim de voorwaarde verbinden dat een zekerheid wordt gesteld voor de schadeloosstelling van de houder van het bedrijfsgeheim. De rechtbank kan niet bevelen dat het bedrijfsgeheim openbaar gemaakt wordt in ruil voor het stellen van zekerheden.

§ 2. De rechtbank kan aan de in artikel 1369*quinquies* bedoelde maatregelen de voorwaarde verbinden dat de eiser een passende zekerheid of een gelijkwaardige garantie stelt voor de eventuele schadeloosstelling van alle door de verweerder en, indien van toepassing, door andere personen voor wie de maatregelen gevolgen hebben, geleden schade, zoals bepaald in artikel 1369*septies*.”

Art. 41

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*septies* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*septies*. Indien de voorlopige maatregelen worden herroepen of wanneer zij vervallen wegens enig handelen of nalaten van de eiser, of indien later wordt vastgesteld dat er geen sprake is van onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of dreiging van dergelijk gedrag, kan de rechtbank, op verzoek van de verweerder of een benadeelde derde, de eiser gelasten de verweerder of de benadeelde derde op passende wijze schadeloos te stellen voor de door deze maatregelen toegebrachte schade.”

Art. 42

In deel 4, boek IV, hoofdstuk XXIII, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 31 januari 1980, wordt artikel 1385*bis*, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. De rechter kan op vordering van één der partijen de wederpartij veroordelen tot betaling van een dwangsom, voor

jurisdiction compétente; ce délai sera déterminé par l'autorité judiciaire ordonnant les mesures ou, en l'absence d'une telle détermination, dans un délai ne dépassant pas vingt jours ouvrables ou trente et un jours calendrier, selon le délai le plus long à compter de la signification de l'ordonnance;

2° les informations en question ne répondent plus aux exigences, visées à l'article 1.17/1, 1°, du Code de droit économique, pour être qualifiées comme secret d'affaires pour des raisons qui ne dépendent pas du défendeur.”

Art. 40

Dans la même section 3 il est inséré un article 1369*sexies*, rédigé comme suit:

“Art. 1369*sexies*. § 1er. Le tribunal peut, en lieu et place des mesures visées à l'article 1369*quinquies*, subordonner la poursuite de l'utilisation illicite alléguée d'un secret d'affaires à la constitution d'une garantie destinée à assurer l'indemnisation du détenteur du secret d'affaires. Le tribunal ne peut pas ordonner la divulgation du secret d'affaires en échange de la constitution de garanties.

§ 2. Le tribunal peut subordonner les mesures visées à l'article 1369*quinquies* à la constitution par le demandeur d'un cautionnement convenable ou d'une garantie équivalente adéquate destinée à assurer l'indemnisation éventuelle de tout préjudice subi par le défendeur et, le cas échéant, par toute autre personne touchée par les mesures, conformément à l'article 1369*septies*.”

Art. 41

Dans la même section 3 il est inséré un article 1369*septies*, rédigé comme suit:

“Art. 1369*septies*. Dans les cas où les mesures provisoires sont révoquées ou cessent d'être applicables en raison de toute action ou omission du demandeur, ou dans les cas où il est constaté ultérieurement qu'il n'y a pas eu obtention, utilisation ou divulgation illicite du secret d'affaires ou menace d'un tel comportement, le tribunal peut ordonner au demandeur, sur demande du défendeur ou d'un tiers lésé, un dédommagement approprié en réparation de tout dommage causé par ces mesures.”

Art. 42

Dans la quatrième partie, livre IV, chapitre XXIII, du même Code, modifié par la loi du 31 janvier 1980, l'article 1385*bis*, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

“§ 2. Le juge peut, à la demande d'une partie, condamner l'autre partie, dans le cas où les dispositions relatives à la

het geval dat de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen, zoals bepaald in artikel 871*bis*, niet worden nageleefd.

De vordering is ontvankelijk ook wanneer zij voor het eerst in verzet of in hoger beroep wordt ingesteld.

De dwangsom kan niet worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.

De rechter kan bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren.”.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen aangebracht aan de wet van 3 juli 1978

Art. 43

In artikel 17 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° zowel gedurende de overeenkomst als na het beëindigen daarvan, zich ervan te onthouden:

a) een bedrijfsgeheim in de zin van artikel 1.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, op onrechtmatige wijze openbaar te maken in de zin van titel 8/1 van boek XI van hetzelfde Wetboek, alsook geheimen in verband met persoonlijke of vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken;

b) daden van oneerlijke concurrentie te verrichten of daaraan mede te werken;”.

HOOFDSTUK 5

Overgangsbepalingen

Art. 44

De bepalingen van deze wet zijn onmiddellijk van toepassing bij de inwerkingtreding, met behoud evenwel van de rechten die bij de inwerkingtreding ervan zijn verworven.

De gerechtelijke procedures die voor de inwerkingtreding van deze wet zijn ingesteld, worden afgehandeld volgens de bepalingen die ten tijde van het instellen van de procedure van toepassing waren.

confidentialité visées à l'article 871*bis* ne sont pas respectées, au paiement d'une astreinte.

La demande est recevable, même si elle est introduite pour la première fois sur opposition ou en degré d'appel.

L'astreinte ne peut être encourue avant la signification du jugement qui l'a prononcée.

Le juge peut accorder au condamné un délai pendant lequel l'astreinte ne peut être encourue.”.

CHAPITRE 4

Modifications apportées à la loi du 3 juillet 1978

Art. 43

Dans l'article 17 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, le 3°, est remplacé par ce qui suit:

“3° de s'abstenir, tant au cours du contrat qu'après la cessation de celui-ci:

a) de divulguer de manière illicite, au sens du titre 8/1 du livre XI du Code de droit économique, un secret d'affaires au sens de l'article 1.17/1, 1°, du même Code, dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle, ainsi que de divulguer le secret de toute affaire à caractère personnel ou confidentiel dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle;

b) de se livrer ou de coopérer à tout acte de concurrence déloyale;”.

CHAPITRE 5

Dispositions transitoires

Art. 44

Les dispositions de la présente loi s'appliquent immédiatement à partir de l'entrée en vigueur, avec maintien toutefois des droits acquis au moment de son entrée en vigueur.

Les procédures judiciaires entamées avant l'entrée en vigueur de la présente loi sont poursuivies conformément aux dispositions applicables au moment du début de la procédure.

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

- :: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
- :: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
- :: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.veroeenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	Kris PEETERS
Contactpersoon beleidscel (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	Anton DERYCKERE - Anton.Deryckere@peeters.fed.be - T : 02 233 50 14
Overheidsdienst	FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
Contactpersoon overheidsdienst (Naam, E-mail, Tel. Nr.)	Elke VAN RYSELBERGE – elke.vanrysselberge@economie.fgov.be – T: 02 277 82 43

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Wet betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.	Dit ontwerp van wet heeft de omzetting in het Belgisch recht tot doel van richtlijn 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan. Deze richtlijn strekt ertoe een harmonisatie tot stand te brengen van de bepalingen betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen, teneinde eenzelfde niveau van bescherming te voorzien in de hele Europese Unie. De richtlijn legt de lidstaten meer bepaald op om een toereikend en consistent niveau van civiele maatregelen te voorzien die kunnen worden toegepast in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Hiertoe wordt in het ontwerp van wet onder meer voorzien in een definitie van "bedrijfsgeheim" en van het rechtmatig én onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen, alsook de uitzonderingen hierop; in voorlopige en conservatoire maatregelen enerzijds, en rechterlijke bevelen en corrigerende maatregelen anderzijds met het oog op de handhaving van iemands bedrijfsgeheim (met onder meer ook de vordering tot staking zoals in kort geding); in een verjaringstermijn; en in waarborgen voor de vertrouwelijkheid van gerechtelijke procedures met betrekking tot bedrijfsgeheimen.
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: __ ☒ Nee

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen:	Raad voor de Intellectuele Eigendom
--	-------------------------------------

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en contactpersonen: --

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

29/11/2017

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's **3, 10, 11 en 21**, worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de [handleiding](#) of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen heeft.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

Positieve impact   Negatieve impact   Leg uit.   Geen impact

--

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

Positieve impact   Negatieve impact   Leg uit.   Geen impact

--

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

De ondernemingen die door het wetsontwerp worden geraakt betreffen die ondernemingen (grote, middelgrote of kleine) die gebruik maken van bedrijfsgeheimen of die geneigd zijn deze te gebruiken, alsook de natuurlijke of rechtspersonen die een bedrijfsgeheim op onrechtmatige wijze verkrijgen, gebruiken of openbaar maken of die op één of andere wijze betrokken zijn in gerechtelijke procedures rond bedrijfsgeheimen. Er zijn geen cijfers beschikbaar betreffende de verdeling man-vrouw binnen deze ondernemingen, natuurlijke personen en rechtspersonen aangezien mogelijk alle sectoren betrokken zijn. De wetsbepalingen hebben niet het effect of het doel om de seksuele samenstelling van een groep personen te treffen.

Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

--

Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [I/N] > Leg uit

--

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

--

↓ Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

Positieve impact

Negatieve impact

Leg uit.

Geen impact

--

Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

Positieve impact

Negatieve impact

Leg uit.

Geen impact

--

Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

Positieve impact

Negatieve impact

Leg uit.

Geen impact

--

Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

Positieve impact

Negatieve impact

Leg uit.

Geen impact

De wet beoogt een verbetering van de rechtszekerheid voor de ondernemingen en de gebruikers van bedrijfsgeheimen, wat een positief effect op de ontwikkeling van de economische operatoren heeft. Bedrijfsgeheimen spelen immers een belangrijke rol bij de bescherming van kennisuitwisseling tussen bedrijven, waaronder, in het bijzonder, kleine en middelgrote ondernemingen, en onderzoekinstellingen binnen en buiten de grenzen van de interne markt, en dit in het kader van onderzoek en ontwikkeling en innovatie. De huidige Belgische wetgeving bevat echter lacunes die een doeltreffende bescherming van bedrijfsgeheimen in de weg kunnen staan. Bovendien zorgen de verschillen in de rechtsbescherming van bedrijfsgeheimen in de lidstaten ervoor dat zij niet dezelfde mate van bescherming genieten in de Europese Unie. Door de harmonisering van deze rechtsbescherming wordt gezorgd voor rechtszekerheid en een doeltreffende rechtsbescherming, zodat het systeem aantrekkelijk wordt voor de betrokkenen, en de versnippering van de interne markt op dit gebied wordt tegengegaan. Doeltreffende rechtsinstrumenten om bedrijfsgeheimen in de hele Unie te beschermen, zorgen ervoor dat bedrijven meer geneigd zullen zijn om grensoverschrijdende innovatieactiviteiten binnen de interne markt uit te voeren. Zo wordt economische groei en de werkgelegenheid gestimuleerd, wat kan leiden tot het versterken van de Europese economie en de creatie van nieuwe jobs.

Investeringen .8.

Investeringen in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuren), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringcijfer in procent van het bbb.

Positieve impact

Negatieve impact

Leg uit.

Geen impact

Door rechtszekerheid te bieden ten aanzien van de bescherming van bedrijfsgeheimen, laat de wet de ondernemingen en onderzoekscentra toe om hun activiteiten beter af te bakenen en een betere juridische voorspelbaarheid te hebben binnen het kader van hun marktactiviteiten. Dit heeft een positieve impact op het vlak van investeringen in en het verzilveren van hun inspanningen, zowel binnen België als over de grenzen heen, binnen de interne markt.

Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

Positieve impact   Negatieve impact   Leg uit.

Geen impact

Door rechtszekerheid te bieden ten aanzien van de bescherming van bedrijfsgeheimen, laat de wet de ondernemingen en onderzoekscentra toe om hun activiteiten beter af te bakenen en een betere juridische voorspelbaarheid te hebben binnen het kader van hun onderzoeksactiviteiten. Dit heeft een positieve impact op het vlak van investeringen onderzoek en ontwikkeling.

Kmo's .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).

Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

Het voorzien in een doeltreffende rechtsbescherming voor bedrijfsgeheimen en het voorzien van de nodige waarborgen voor het bewaren van de vertrouwelijkheid van deze bedrijfsgeheimen komt ten goede aan alle ondernemingen en onderzoekscentra.

Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

Meer rechtszekere voorwaarden voor onderzoek en bedrijvigheid op de innovatiemarkt via een doeltreffendere rechtsbescherming van bedrijfsgeheimen. Dit creëert een gunstigere situatie voor onderzoek en ontwikkeling. Bedrijfsgeheimen spelen immers een belangrijke rol bij de bescherming van kennisuitwisseling tussen bedrijven, waaronder, in het bijzonder, kleine en middelgrote ondernemingen, en onderzoeksinstellingen binnen en buiten de grenzen van de interne markt, en dit in het kader van onderzoek en ontwikkeling en innovatie. Gelet op het feit dat bescherming van intellectuele eigendom aanzienlijke kosten met zich mee kan brengen, doen kmo's vaker een beroep op bescherming via een bedrijfsgeheim in vergelijking met de grote ondernemingen. Deze maatregelen komen dan ook kmo's in het bijzonder ten goede.

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

--

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

--

5. Welke maatregelen worden genomen om deze negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

a. De huidige regelgeving voorziet geen formaliteiten of verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Het betreft algemene wettelijke bepalingen zoals artikel 1382 Burgerlijk Wetboek, artikel 309 Strafwetboek, artikel VI.104 Wetboek economisch recht en artikel 17, 3° Wet Arbeidsovereenkomsten.

b. Het ontwerp van regelgeving voorziet geen formaliteiten of verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Het betreft hoofdzakelijk bepalingen die betrekking hebben op gerechtelijke procedures.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot 4a.

↓ Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a. --*

b. --**

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a. --*

b. --**

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

a. --*

b. --**

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Energie .12.

Energiemix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.

Positieve impact   Negatieve impact   ↓ Leg uit.

Geen impact

--

Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.

Positieve impact   Negatieve impact   ↓ Leg uit.

Geen impact

--

Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.

Positieve impact   Negatieve impact   ↓ Leg uit.

Geen impact

--

Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energie overgang, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.

Positieve impact   Negatieve impact   ↓ Leg uit.

Geen impact

--

Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recyclage, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.

Positieve impact Negatieve impact Leg uit.

Geen impact

--

Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtqualiteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SOX, NOX, NH3), fijn stof.

Positieve impact Negatieve impact Leg uit.

Geen impact

--

Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitatten, biotechnologieën, uitvindingsdoelstellingen in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.

Positieve impact Negatieve impact Leg uit.

Geen impact

--

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.

Positieve impact Negatieve impact Leg uit.

Geen impact

--

Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.

Positieve impact Negatieve impact Leg uit.

Geen impact

--

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van:

☐ voedselveiligheid	☐ inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie)
☐ gezondheid en toegang tot geneesmiddelen	☐ mobiliteit van personen
☐ waardig werk	☐ leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling)
☐ lokale en internationale handel	☐ vrede en veiligheid

Indien er geen enkelen ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom.

Het wetsontwerp heeft geen bijzondere impact op de ontwikkelingslanden, aangezien zij enkel van toepassing is op de bescherming van bedrijfsgeheimen in België.

Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2.

2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplist). Zie bijlage

--

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3.

RIA formulier - v2 - oct. 2014

3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

- :: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
- :: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
- :: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Kris PEETERS
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Anton DERYCKERE - Anton.Deryckere@peeters.fed.be - T : 02 233 50 14
Administration compétente	SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie
Contact administration (nom, email, tél.)	Elke VAN RYSELBERGE – elke.vanrysselberge@economie.fgov.be – T: 02 277 82 43

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Loi relative à la protection des secrets d'affaires
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	Le présent projet de loi a pour objectif de transposer la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites. Cette directive vise à harmoniser les dispositions relatives à la protection des secrets d'affaires, afin de garantir un même niveau de protection dans l'ensemble de l'Union européenne. La directive impose en particulier aux Etats membres de prévoir des possibilités de réparation au civil suffisantes et cohérentes dans le marché intérieur en cas d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires. A cet effet, le projet de loi prévoit notamment une définition du "secret d'affaires" et de l'obtention, l'utilisation et la divulgation licite ou illicite de secrets d'affaires, ainsi que des exceptions; des mesures provisoires et conservatoires d'une part, et des injonctions et des mesures correctives d'autre part, en vue de préserver un secret d'affaires (avec entre autres également l'action en cessation selon les formes du référé); un délai de prescription; et des garanties pour la confidentialité des procédures judiciaires relatives aux secrets d'affaires.
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : __ ☒ Non

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	Conseil de la Propriété intellectuelle
---	--

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence,	--
---------------------------------------	----

Formulaire AIR - v2 – oct. 2014

organisations et personnes de référence :

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

29/11/2017

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes. Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème. S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs**, **expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et **indiquez** les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs. Pour les thèmes **3, 10, 11 et 21**, des questions plus approfondies sont posées. Consultez le [manuel](#) ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

Impact positif   Impact négatif   Expliquez.

Pas d'impact

--

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

Impact positif   Impact négatif   Expliquez.

Pas d'impact

--

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

Les entreprises visées par le projet de loi sont des entreprises (grandes, moyennes ou petites) qui utilisent des secrets d'affaires ou qui ont tendance à les utiliser, ainsi que les personnes physiques ou morales qui obtiennent, utilisent et divulguent de manière illicite des secrets d'affaires ou qui sont concernées d'une manière ou l'autre dans des procédures judiciaires relatives aux secrets d'affaires. Il n'y a pas de statistiques disponibles sur la répartition homme-femme dans ces entreprises, personnes physiques ou morales puisque tous les secteurs peuvent être concernés. Les dispositions légales n'ont pas pour effet ou pour but de toucher à la composition sexuée d'un groupe de personnes.

Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

--

S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

--

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

--

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabète et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

 Impact positif Impact négatif

Expliquez.

 Pas d'impact

--

Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

 Impact positif Impact négatif

Expliquez.

 Pas d'impact

--

Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

 Impact positif Impact négatif

Expliquez.

 Pas d'impact

--

Développement économique .7.

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

 Impact positif Impact négatif

Expliquez.

 Pas d'impact

La loi vise à améliorer la sécurité juridique pour les entreprises et les utilisateurs de secrets d'affaires, ce qui a un effet positif sur le développement des opérateurs économiques. Les secrets d'affaires jouent en effet un rôle important pour ce qui est de la protection des échanges de connaissances entre les entreprises, y compris, en particulier, les PME, et les organismes de recherche, aussi bien à l'intérieur qu'au-delà des frontières du marché intérieur, dans le contexte de la recherche et du développement, et de l'innovation. La législation belge actuelle comporte cependant des lacunes susceptibles de faire obstacle à une protection efficace des secrets d'affaires. En outre, les différences existant entre Etats membres en matière de protection juridique des secrets d'affaires impliquent que ceux-ci ne bénéficient pas d'un niveau de protection équivalent dans toute l'Union. L'harmonisation de cette protection juridique apporte une sécurité juridique et une protection juridique efficace, de sorte que le système devient attractif pour les intéressés et que la fragmentation du marché intérieur dans ce domaine est jugulée. Des instruments juridiques efficaces afin de protéger les secrets d'affaires dans l'ensemble de l'Union inciteront les entreprises à s'engager dans des activités transfrontalières liées à l'innovation dans le marché intérieur. Ainsi, les secrets d'affaires deviennent vecteurs de croissance économique et d'emplois, ce qui peut renforcer l'économie européenne et la création de nouveaux emplois.

Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

 Impact positif Impact négatif

Expliquez.

 Pas d'impact

En offrant de la sécurité juridique à l'égard de la protection des secrets d'affaires, la loi permet aux entreprises et centres de recherche de mieux délimiter leurs activités et d'avoir une plus grande

prévisibilité dans le cadre de leurs activités sur les marchés. Cela a un impact positif au niveau des investissements et des résultats produits par les efforts consentis, tant en Belgique qu'au-delà des frontières, au sein du marché intérieur.

Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

Impact positif   Impact négatif   Expliquez.

Pas d'impact

En offrant de la sécurité juridique à l'égard de la protection des secrets d'affaires, la loi permet aux entreprises et centres de recherche de mieux délimiter leurs activités et d'avoir une plus grande prévisibilité dans le cadre de leurs activités de recherche. Cela a un effet positif au niveau des investissements en recherche et développement.

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?
 Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).
 Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

Une protection juridique efficace pour les secrets d'affaires et les garanties de conserver la confidentialité de ces secrets d'affaires profitent à toutes les entreprises et centres de recherche.

Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.
 N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Des conditions juridiques plus sûres pour la recherche et l'activité sur le marché de l'innovation via une protection juridique plus efficace des secrets d'affaires. Cela crée une situation plus favorable pour la recherche et le développement. Les secrets d'affaires jouent en effet un rôle important pour ce qui est de la protection des échanges de connaissances entre les entreprises, y compris, en particulier, les PME, et les organismes de recherche, aussi bien à l'intérieur qu'au-delà des frontières du marché intérieur, dans le contexte de la recherche et du développement, et de l'innovation. Comme la protection des droits de propriété intellectuelle peut entraîner des coûts très importants, les PME ont plus souvent recours à la protection via un secret d'affaires que les grandes entreprises. Ces mesures profitent dès lors en particulier aux PME.

S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez

--

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez

--

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.
 S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

a. La réglementation actuelle ne prévoit aucune

b. La réglementation en projet ne prévoit aucune

formalité ou obligation pour l'application de la législation. Il s'agit de dispositions légales générales, comme l'article 1382 du Code civil, l'article 309 du Code pénal, l'article VI.104 du Code de droit économique et l'article 17, 3° de la loi relative aux contrats de travail.

formalité ou obligation pour l'application de la législation. Il s'agit essentiellement de dispositions qui concernent les procédures judiciaires.

S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux questions 2a à 4a.

S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?
  - a. --*
  - b. --**
3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?
  - a. --*
  - b. --**
4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?
  - a. --*
  - b. --**
5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

--

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.

Impact positif

Impact négatif

Expliquez.

Pas d'impact

--

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.

Impact positif

Impact négatif

Expliquez.

Pas d'impact

--

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.

Impact positif

Impact négatif

Expliquez.

Pas d'impact

--

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.

Impact positif

Impact négatif

Expliquez.

Pas d'impact

--

Ressources naturelles .16.

Gestion efficace des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.

Impact positif Impact négatif Expliquez.

Pas d'impact

--

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.

Impact positif Impact négatif Expliquez.

Pas d'impact

--

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées), altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, ...), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.

Impact positif Impact négatif Expliquez.

Pas d'impact

--

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.

Impact positif Impact négatif Expliquez.

Pas d'impact

--

Autorités publiques .20.

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.

Impact positif Impact négatif Expliquez.

Pas d'impact

--

Cohérence des politiques en faveur du développement .21.

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants :

☐ sécurité alimentaire	☐ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)
☐ santé et accès aux médicaments	☐ mobilité des personnes
☐ travail décent	☐ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)
☐ commerce local et international	☐ paix et sécurité

Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné.

Le projet de loi n'a aucun impact particulier sur les pays en développement, puisqu'elle s'applique uniquement aux secrets d'affaires en Belgique.

S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2.

2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel

--

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3.

Formulaire AIR - v2 – oct. 2014

3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 62.875/1 VAN 14 MAART 2018**

Op 24 januari 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Economie en Consumenten verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 12 maart 2018, een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet “betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen”.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 1 maart 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Chantal Bamps en Wouter Pas, staatsraden, Michel Tison en Johan Put, assessoren, en Greet Verberckmoes, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’Kindt, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix Van Damme, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 maart 2018.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN WET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe wijzigingen aan te brengen in het Wetboek van economisch recht, het Gerechtelijk Wetboek en de wet van 3 juli 1978 “betreffende de arbeidsovereenkomsten” teneinde middels een aantal gedragsnormen te voorzien in een ruime materieel- en procesrechtelijke regeling voor de bescherming van bedrijfsgeheimen. Zoals er in de memorie van toelichting op wordt gewezen, wordt met het tot stand brengen van dergelijke gedragsnormen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of een nieuw exclusief verbodsrecht voor de houder van een bedrijfsgeheim in het leven geroepen.

De ontworpen regeling strekt in de eerste plaats tot het omzetten in de interne rechtsorde van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 “betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan” (hierna: richtlijn 2016/943). Die richtlijn verplicht

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van wet, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere normen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D’ÉTAT
N° 62.875/1 DU 14 MARS 2018**

Le 24 janvier 2018, le Conseil d’État, section de législation, a été invité par le ministre de l’Économie et des Consommateurs à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé jusqu’au 12 mars 2018, sur un avant-projet de loi “relative à la protection des secrets d’affaires”.

L’avant-projet a été examiné par la première chambre le 1er mars 2018. La chambre était composée de Marnix Van Damme, président de chambre, Chantal Bamps et Wouter Pas, conseillers d’État, Michel Tison et Johan Put, assesseurs, et Greet Verberckmoes, greffier.

Le rapport a été présenté par Pierrot T’Kindt, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l’avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix Van Damme, président de chambre.

L’avis, dont le texte suit, a été donné le 14 mars 2018.

*

1. En application de l’article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d’État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l’auteur de l’acte, le fondement juridique¹ et l’accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L’AVANT-PROJET DE LOI

2. L’avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet d’apporter des modifications au Code de droit économique, au Code judiciaire et à la loi du 3 juillet 1978 “relative aux contrats de travail” afin d’instaurer, au moyen d’un certain nombre de normes de conduite, des règles de droit matériel et de droit procédural étendues en vue de la protection des secrets d’affaires. Comme le relève l’exposé des motifs, la mise en place de ces normes de conduite ne crée pas de nouveau droit de propriété intellectuelle ni de droit exclusif d’interdiction pour le titulaire d’un secret d’affaires.

Le régime en projet vise avant toute chose à transposer en droit interne la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 “sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d’affaires) contre l’obtention, l’utilisation et la divulgation illicites” (ci-après: la directive 2016/943). Cette directive n’impose cependant qu’une harmonisation minimale et

¹ S’agissant d’un avant-projet de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité avec les normes supérieures.

evenwel slechts tot een minimumharmonisatie en biedt dus de mogelijkheid om te voorzien in een ruimere bescherming. In sommige bepalingen van het voorontwerp wordt effectief van die mogelijkheid gebruik gemaakt.²

De wijzigingen die het om advies voorgelegde voorontwerp beoogt aan te brengen in het Wetboek van economisch recht betreffen de boeken I, XI en XVII van dat wetboek. In boek I worden een aantal definities eigen aan bedrijfsgeheimen ingevoegd. In boek XI worden de inhoudelijke bepalingen inzake bedrijfsgeheimen opgenomen in titel 8/1, en een aantal procedurele bepalingen in titels 9/1 en 10. De wijzigingen in boek XVII hebben betrekking op de bepalingen in verband met de vordering tot staking zoals in kort geding.

De wijzigingen die in het Gerechtelijk Wetboek worden aangebracht, worden gekenmerkt door een algemeen of hoofdzakelijk procesrechtelijk karakter. Zij hebben betrekking op de bevoegdheid van gerechtelijke organen, zijn gelijklopend met sommige bepalingen die ook worden opgenomen in het Wetboek van economisch recht, of betreffen de voorlopige maatregelen of de vertrouwelijkheidsverplichting en de dwangsom die bij miskenning van die verplichting kan worden opgelegd.

Voorts wordt voorzien in een terminologische aanpassing van artikel 17, 3°, van de voornoemde wet van 3 juli 1978.

De ontworpen regeling is van onmiddellijke toepassing bij de inwerkingtreding ervan, met dien verstande dat bij die inwerkingtreding verworven rechten behouden blijven en voordien ingestelde gerechtelijke procedures worden afgehandeld volgens de bepalingen die van toepassing waren ten tijde van het instellen van de procedure.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikelen 6 en 9

3. In verband met het ontworpen artikel XI.332/2, § 1, 1°, van het Wetboek van economisch recht (artikel 6 van het voorontwerp), wordt in de memorie van toelichting het volgende vermeld:

² Voorbeelden daarvan zijn het ontworpen artikel XI.336/5, § 3, van het Wetboek van economisch recht (artikel 18 van het voorontwerp) en de ontworpen afdeling 3 (ontworpen artikelen XVII.21/1 tot en met XVII.21/5) van boek XVII, titel 1, hoofdstuk 4, van datzelfde wetboek (artikelen 24 tot en met 29 van het voorontwerp). Ook het ontworpen artikel 1385*bis*, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 42 van het voorontwerp) kan worden vermeld; anders dan aangegeven wordt bij de bespreking van die bepaling in de memorie van toelichting vormt deze immers geen gedeeltelijke omzetting van artikel 16 van richtlijn 2016/943, aangezien er mee een dwangsom wordt mogelijk gemaakt bij schending van de vertrouwelijkheidsverplichting die is vervat in het ontworpen artikel 871*bis* van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 35 van het voorontwerp) ter omzetting van artikel 9 van de richtlijn, terwijl artikel 16, tweede alinea, van deze laatste de mogelijkheid om een dwangsom op te leggen slechts verplicht stelt "indien niet wordt voldaan aan een maatregel die wordt vastgesteld krachtens de artikelen 10 en 12".

offre donc la possibilité de prévoir une protection plus large. Certaines dispositions de l'avant-projet font effectivement usage de cette possibilité².

Les modifications que l'avant-projet soumis pour avis entend apporter au Code de droit économique concernent les livres Ier, XI et XVII de ce code. Dans le livre Ier sont insérées un certain nombre de définitions propres aux secrets d'affaires. Dans le livre XI, les dispositions de fond relatives aux secrets d'affaires sont inscrites dans le titre 8/1, alors qu'un certain nombre de dispositions procédurales sont insérées dans les titres 9/1 et 10. Les modifications apportées au livre XVII concernent les dispositions relatives à l'action en cessation selon les formes du référé.

Les modifications apportées au Code judiciaire concernent d'une manière générale ou pour l'essentiel le droit procédural. Elles portent sur la compétence d'organes judiciaires, sont connexes à certaines dispositions figurant également dans le Code de droit économique, ou concernent les mesures provisoires ou l'obligation de confidentialité et l'astreinte pouvant être imposée en cas de non-respect de cette obligation.

L'avant-projet adapte en outre la terminologie de l'article 17, 3°, de la loi précitée du 3 juillet 1978.

Le régime en projet est d'application immédiate dès son entrée en vigueur, étant entendu que les droits acquis au moment de cette entrée en vigueur sont maintenus et que les procédures judiciaires en cours sont clôturées sur la base des dispositions en vigueur au moment où la procédure a été intentée.

EXAMEN DU TEXTE

Articles 6 et 9

3. En ce qui concerne l'article XI.332/2, § 1er, 1°, en projet, du Code de droit économique (article 6 de l'avant-projet), l'exposé des motifs mentionne ce qui suit:

² Citons, à titre d'exemple, l'article XI.336/5, § 3, en projet, du Code de droit économique (article 18 de l'avant-projet) et la section 3, en projet (articles XVII.21/1 à XVII.21/5 inclus en projet), du livre XVII, titre 1er, chapitre 4, du même code (articles 24 à 29 inclus de l'avant-projet). L'article 1385*bis*, § 2, en projet, du Code judiciaire (article 42 de l'avant-projet) peut également être mentionné; contrairement à ce qu'indique l'exposé des motifs dans le cadre de l'examen de cette disposition, celle-ci n'est pas une transposition partielle de l'article 16 de la directive 2016/943, étant donné qu'elle permet d'imposer une astreinte en cas de violation de l'obligation de confidentialité inscrite à l'article 871*bis*, en projet, du Code judiciaire (article 35 de l'avant-projet) en vue de la transposition de l'article 9 de la directive, tandis que l'article 16, deuxième alinéa, de cette dernière ne rend obligatoire la possibilité d'imposer une astreinte qu'"en cas de non-respect d'une mesure adoptée en vertu des articles 10 et 12".

“Onder paragraaf 1, 1°, wordt een algemenere formulering gebruikt dan in de richtlijn door te verwijzen naar de fundamentele rechten die zijn vervat in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in de Grondwet, en niet enkel naar het recht op de vrijheid van meningsuiting en van informatie. Dit om te vermijden dat uit de specifieke vermelding van deze laatste twee rechten zou worden afgeleid dat de vrijwaringsbepaling niet geldt voor andere fundamentele rechten.”

De aangehaalde motivering is evenzeer relevant voor het ontworpen artikel XI.332/5, 1°, van het voornoemde wetboek (artikel 9 van het voorontwerp). Niettemin wijkt de redactie van deze laatste bepaling af van die van het ontworpen artikel XI.332/2, § 1, 1°.

Tevens rijst de vraag of de beoogde bronnen van fundamentele rechten die buiten de interne rechtsorde zijn tot stand gekomen niet het best op een meer algemene wijze worden omschreven dan uitsluitend door middel van een verwijzing naar het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Afgezien van de vaststelling dat, gelet op de hiërarchie der rechtsnormen, dergelijke verwijzing strikt genomen niet noodzakelijk is, zijn er immers nog andere internationaal- en *supranationale* bronnen van fundamentele rechten dan het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Rekening houdend met wat voorafgaat, kan worden overwogen om voor zowel het ontworpen artikel XI.332/2, § 1, 1°, (artikel 6 van het voorontwerp), als het ontworpen artikel XI.332/5, 1°, van het Wetboek van economisch recht (artikel 9 van het voorontwerp), te opteren voor de volgende redactie:

“1° de uitoefening van fundamentele rechten die zijn vervat in de Grondwet en in regels van inter- en *supranationaal* recht, in het bijzonder het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;”

Artikel 10

4. Men late artikel 10 van het voorontwerp aanvangen als volgt: “In boek XI wordt ...” (niet: “In hetzelfde boek XI wordt ...”).

De redactie van andere artikelen van het voorontwerp dient, waar nodig, op dezelfde wijze te worden aangepast.³

Artikel 14

5. Naar analogie van de Nederlandse tekst van artikel 4, lid 1, van richtlijn 2016/943, vervange men in het ontworpen

³ Dit is het geval in artikel 19 van het voorontwerp, maar ook in bijvoorbeeld artikel 13 van het voorontwerp dient te worden geschreven “In titel 9/1, ...” (niet: “In dezelfde titel 9/1, ...”). In artikel 12 van het voorontwerp wordt trouwens geen melding gemaakt van “titel 9/1”. Ook artikel 17, en diverse andere bepalingen van het voorontwerp, moeten op dezelfde wijze worden aangepast.

“Dans le projet de loi, une formulation plus générale est utilisée au § 1er, 1°, en renvoyant aux droits fondamentaux figurant dans la Charte des droits fondamentaux de l’Union européenne et dans la Constitution et pas uniquement au droit à la liberté d’expression et d’information. Cette formulation générale vise à éviter qu’il soit déduit de la mention spécifique de ces deux derniers droits que la disposition de sauvegarde ne s’applique pas à d’autres droits fondamentaux”.

La motivation avancée est tout aussi pertinente pour l’article XI.332/5, 1°, en projet du code précité (article 9 de l’avant-projet). Néanmoins, la rédaction de cette dernière disposition s’écarte de celle de l’article XI.332/2, § 1er, 1°, en projet.

La question se pose par ailleurs de savoir s’il ne serait pas préférable que les sources de droits fondamentaux visées, qui ont été élaborées en dehors de l’ordre juridique interne, soient définies d’une manière plus générale plutôt que par la seule référence à la Charte des droits fondamentaux de l’Union européenne. Outre le fait que pareille référence n’est à proprement parler par nécessaire compte tenu de la hiérarchie des normes, il existe en effet d’autres sources internationales et *supranationales* de droits fondamentaux que la Charte des droits fondamentaux de l’Union européenne.

Eu égard aux observations formulées ci-dessus, on pourrait envisager de rédiger tant l’article XI.332/2, § 1er, 1°, en projet (article 6 de l’avant-projet) que l’article XI.332/5, 1°, en projet, du Code de droit économique (article 9 de l’avant-projet) comme suit:

“1° l’exercice des droits fondamentaux consacrés par la Constitution et les règles de droit international et *supranational*, notamment le droit à la liberté d’expression et d’information, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias;”

Article 10

4. On rédigera le début de l’article 10 de l’avant-projet comme suit: “Dans le livre XI, il est ...” (et non: “Dans le même livre XI, il est ...”).

La rédaction d’autres articles de l’avant-projet devra, si nécessaire, être adaptée de la même manière³.

Article 14

5. Par analogie avec le texte néerlandais de l’article 4, paragraphe 1er, de la directive 2016/943, il y a lieu de remplacer

³ Tel est le cas de l’article 19 de l’avant-projet, mais à l’article 13 de l’avant-projet, par exemple, il convient également d’écrire “Dans le titre 9/1, il est ...;” (et non: “Dans le même titre 9/1, il est ...”). Du reste, l’article 12 de l’avant-projet ne fait pas mention du “titre 9/1”. L’article 17 et diverses autres dispositions de l’avant-projet doivent également être adaptés de la même manière.

artikel XI.336/2, van het Wetboek van economisch recht, het woord “voorzien” door het – taalkundig meer correcte – woord “vastgesteld”.

Artikel 15

6. In de Franse tekst van de inleidende zin van het ontworpen artikel XI.336/3, § 1, van het Wetboek van economisch recht, dient de zinsnede “, à la demande du détenteur du secret d’affaires,” te worden ingevoegd tussen de woorden “il peut ordonner” en de woorden “à l’encontre du contrevenant”.⁴

In de Nederlandse tekst van dezelfde inleidende zin dienen de woorden “jegens de inbreukmaker” te worden ingevoegd tussen de zinsnede “, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim,” en de woorden “een of meer van de volgende maatregelen bevelen”.⁵

7. Ter wille van de eenvormigheid schrijve men in de Franse tekst van de bepaling onder 2° van het ontworpen artikel XI.336/3, § 1, van het Wetboek van economisch recht, tweemaal “des biens en infraction” (niet: “des produits en infraction”).⁶

8. Eveneens ter wille van de eenvormigheid en de duidelijkheid vervange men in de Franse tekst van het ontworpen artikel XI.336/3, § 1, 6°, van het Wetboek van economisch recht, de woorden “la remise au demandeur” door de woorden “la remise au détenteur du secret d’affaires” (overhandiging aan de houder van het bedrijfsgeheim).⁷

Artikel 16

9. In de Franse tekst van het ontworpen artikel XI.336/4, § 1, eerste lid, 1°, van het Wetboek van economisch recht voege men, naar analogie van de Nederlandse tekst, het woord “spécifiques” in tussen de woorden “d’autres caractéristiques” en de woorden “du secret d’affaires”.

De Franse tekst van het ontworpen artikel 1369*quater*, 1°, van het Gerechtig Wetboek (artikel 38 van het voorontwerp) moet op dezelfde wijze worden aangevuld.

10. In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel XI.336/4, § 2, van het Wetboek van economisch recht,

⁴ Zie de Nederlandse tekst van de ontworpen bepaling en de inleidende zin van artikel 12, lid 1, van richtlijn 2016/943.

⁵ Zie de Franse tekst van de ontworpen bepaling en de inleidende zin van artikel 12, lid 1, van richtlijn 2016/943.

⁶ Zie de Nederlandse tekst van de ontworpen bepaling en, mede in de Franse tekst, het ontworpen artikel XI.336/3, § 1, 3° tot en met 5°, en § 2; zie ook het ontworpen artikel I.17/1, 4°, van het Wetboek van economisch recht (artikel 2 van het voorontwerp).

⁷ Ook in nog andere bepalingen van het voorontwerp stemt de term “demandeur”, in de Franse tekst, overeen met de woorden “houder van het bedrijfsgeheim”, in de Nederlandse tekst (zie onder meer het ontworpen artikel XI.336/5, § 3, van het Wetboek van economisch recht; artikel 18 van het voorontwerp). Een meer eenvormige terminologie tussen de Nederlandse en de Franse teksten onderling zou ieder risico voor het ontstaan van rechtsonzekerheid op dat punt kunnen tegengaan.

le mot “voorzien” par le mot “vastgesteld” – linguïstiquement plus correct – à l’article XI.336/2, en projet, du Code de droit économique.

Article 15

6. Dans le texte français de la phrase introductive de l’article XI.336/3, § 1er, en projet du Code de droit économique, le membre de phrase “, à la demande du détenteur du secret d’affaires,” sera inséré entre les mots “il peut ordonner” et les mots “à l’encontre du contrevenant”⁴.

Dans le texte néerlandais de la même phrase introductive, les mots “jegens de inbreukmaker” seront insérés entre le membre de phrase “, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim,” et les mots “een of meer van de volgende maatregelen bevelen”⁵.

7. Dans un souci d’uniformité, on écrira à deux reprises “des biens en infraction” (et non: “des produits en infraction”) dans le texte français de la disposition inscrite au 2° de l’article XI.336/3, § 1er, en projet, du Code de droit économique⁶.

8. Toujours dans un souci d’uniformité et de clarté, on remplacera dans le texte français de l’article XI.336/3, § 1er, 6°, en projet, du Code de droit économique les mots “la remise au demandeur” par les mots “la remise au détenteur du secret d’affaires” (overhandiging aan de houder van het bedrijfsgeheim)⁷.

Article 16

9. Dans le texte français de l’article XI.336/4, § 1er, alinéa 1er, 1°, en projet, du Code de droit économique, on ajoutera, par analogie avec le texte néerlandais, le mot “spécifiques” entre les mots “d’autres caractéristiques” et les mots “du secret d’affaires”.

Il y a lieu de compléter l’article 1369*quater*, 1°, en projet, du Code judiciaire (article 38 de l’avant-projet) de la même manière.

10. Dans le texte néerlandais de l’article XI.336/4, § 2, en projet, du Code de droit économique, on remplacera le

⁴ Voir le texte néerlandais de la disposition en projet et la phrase introductive de l’article 12, paragraphe 1, de la directive 2016/943.

⁵ Voir le texte français de la disposition en projet et la phrase introductive de l’article 12, paragraphe 1, de la directive 2016/943.

⁶ Voir le texte néerlandais de la disposition en projet et, aussi dans le texte français, l’article XI.336/3, § 1er, 3° à 5°, et § 2, en projet; voir également l’article I.17/1, 4°, en projet, du Code de droit économique (article 2 de l’avant-projet).

⁷ Dans d’autres dispositions de l’avant-projet aussi, le terme “demandeur”, dans le texte français, correspond aux mots “houder van het bedrijfsgeheim”, dans le texte néerlandais (voir entre autres l’article XI.336/5, § 3, en projet du Code de droit économique; article 18 de l’avant-projet). L’utilisation d’une terminologie plus uniforme entre les textes français et néerlandais permettrait de prévenir tout risque d’insécurité juridique sur ce point.

vervange men de zinsnede “worden, op verzoek van de persoon jegens wie deze maatregelen kunnen worden bevolen, ingetrokken” door de zinsnede “worden, op verzoek van de verweerder, herroepen”.⁸

Vraag is trouwens of ook niet in het ontworpen artikel XI.336/4, § 3, van het voornoemde wetboek, ter wille van de eenvormigheid en op een consequente wijze, niet het best verder de termen “eiser” en “verweerder” worden gebruikt aangezien ook die paragraaf betrekking heeft op een mogelijke rechterlijke beslissing.

Artikel 18

11. Met het oog op een meer volledige omzetting van artikel 14, lid 2, tweede alinea, van richtlijn 2016/943 zouden aan het einde van het ontworpen artikel XI.336/5, § 2, van het Wetboek van economisch recht de elementen moeten worden vermeld waarop het door de rechter vast te stellen forfaitair bedrag ten minste betrekking moet hebben. Dit betekent dat de ontworpen paragraaf moet worden aangevuld met de zinsnede “, waaronder ten minste het bedrag aan royalty’s of vergoedingen dat verschuldigd zou zijn geweest indien de inbreukmaker toestemming had gevraagd om het desbetreffende bedrijfsgeheim te gebruiken”.

Artikel 21

12. Het ontworpen artikel XI.342/1, § 3, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht, luidt:

“Is van rechtswege nietig elke met de bepalingen van de paragraaf 2 strijdige overeenkomst.”

Anders dan wat het geval is in het bestaande artikel XI.342, § 3, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht, wordt in de aangehaalde bepaling uitsluitend verwezen naar overeenkomsten die in strijd zijn met de bepalingen “van ... paragraaf 2”. Dit zou impliceren dat afwijkingen van bepalingen van paragraaf 1 van het ontworpen artikel XI.342/1, niet tot de nietigheid van rechtswege van de overeenkomst zouden leiden en dat een contractuele afwijking mogelijk is van de materiële bevoegdheidsregeling in de laatstgenoemde paragraaf. Indien dat de bedoeling is, zou die bedoeling het best op een meer expliciete en duidelijke wijze tot uitdrukking worden gebracht in het ontworpen artikel XI.342/1, § 3, van het Wetboek van

⁸ Zie vooreerst het gebruik van de woorden “de verweerder” verder in de Nederlandse tekst van de genoemde paragraaf. Zie voorts het dubbele gebruik van die woorden in artikel 13, lid 2, van richtlijn 2016/943 en van hun Franse equivalent. Zie ten slotte het gebruik van het woord “herroepen” als tegenhanger van het woord “révoquées” in de ontworpen artikelen 1369quinquies, inleidende zin, en 1369septies van het Gerechtelijk Wetboek (artikelen 39 en 41 van het voorontwerp). In verband met het laatste valt er overigens nog op te wijzen dat het begrip “intrekken” in het Belgische recht in beginsel de betekenis heeft dat een beslissing met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwijnt en wordt geacht nooit uitwerking te hebben gehad, terwijl die betekenis in de hierboven bedoelde paragraaf duidelijk niet wordt beoogd (zie daarin immers de woorden “of hebben op een andere wijze niet langer uitwerking”).

membre de phrase “worden, op verzoek van de persoon jegens wie deze maatregelen kunnen worden bevolen, ingetrokken” par le membre de phrase “worden, op verzoek van de verweerder, herroepen”⁸.

La question se pose du reste de savoir s’il ne serait pas préférable, dans un souci d’uniformité et de cohérence, de continuer également à utiliser les termes “demandeur” et “défendeur” à l’article XI.336/4, § 3, en projet, du code précité, étant donné que ce paragraphe concerne également une éventuelle décision de justice.

Article 18

11. Afin d’assurer une transposition plus complète de l’article 14, paragraphe 2, deuxième alinéa, de la directive 2016/943, il conviendrait de mentionner, à la fin de l’article XI.336/5, § 2, en projet, du Code de droit économique, les éléments sur lesquels doit au moins porter le montant forfaitaire fixé par le juge. Il s’ensuit que le paragraphe en projet doit être complété par le membre de phrase “tel que, au moins, le montant des redevances ou droits qui auraient été dus si le contrevenant avait demandé l’autorisation d’utiliser le secret d’affaires en question”.

Article 21

12. L’article XI.342/1, § 3, alinéa 1er, en projet, du Code de droit économique, dispose:

“Est nulle de plein droit toute convention contraire aux dispositions du paragraphe 2”.

Contrairement à l’article XI.342, § 3, alinéa 1er, actuel du Code de droit économique, la disposition citée renvoie uniquement aux conventions contraires aux dispositions “du paragraphe 2”. Cela impliquerait que les dérogations aux dispositions du paragraphe 1er de l’article XI.342/1 en projet n’entraîneraient pas la nullité de plein droit de la convention et qu’une dérogation contractuelle à l’ordonnancement des compétences matérielles figurant dans le paragraphe cité en dernier est possible. Si telle est l’intention, il y a lieu de l’exprimer d’une manière plus explicite et précise à l’article XI.342/1, § 3, en projet, du Code de droit économique. Cette intention devrait à tout le moins être précisée dans le commentaire

⁸ Voir en premier lieu l’emploi des mots “de verweerder” dans la suite du texte néerlandais du paragraphe visé. Voir ensuite le double emploi de ces mots à l’article 13, paragraphe 2, de la directive 2016/943 et de leur équivalent français. Voir enfin l’emploi du mot “herroepen” comme équivalent du mot “révoquées” dans les articles 1369quinquies, phrase introductive, et 1369septies, en projet, du Code judiciaire (articles 39 et 41 de l’avant-projet). S’agissant de ce dernier point, il convient au demeurant de souligner que la notion “intrekken” en droit belge signifie en principe qu’une décision disparaît de l’ordonnancement juridique avec effet rétroactif et est réputée ne jamais avoir produit ses effets, alors que de toute évidence ce n’est pas cette signification que le paragraphe visé ci-dessus entend lui donner (voir en effet les mots “of hebben op een andere wijze niet langer uitwerking”).

economisch recht. Minstens zou die bedoeling nader moeten worden geduid in de commentaar die in de memorie van toelichting bij artikel 21 van het voorontwerp wordt gegeven. Indien geen dergelijke bedoeling voorligt aan de ontworpen bepaling, dienen in het ontworpen artikel XI.342/1, § 3, eerste lid, de woorden “van de paragraaf 2” te worden vervangen door de woorden “van de paragrafen 1 en 2”.

Artikel 25

13. In de inleidende zin van artikel 25 van het voorontwerp moet worden geschreven “In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 24, wordt ...” (niet: “In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 25, wordt ...”).

14. In het ontworpen artikel XVII.21/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht, schrijve men “... beveelt hij de staking van elk onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim in de zin van artikel XI.332/4 of, indien van toepassing, verbiedt hij het onrechtmatige gebruik of de onrechtmatige openbaarmaking van het bedrijfsgeheim in de zin van dat artikel” (niet telkens: “in de zin van titel 8/1 van boek XI”).⁹

15. In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel XVII.21/1, § 3, van het Wetboek van economisch recht, zijn de woorden “voor het beëindigen” overbodig. Het volstaat dus om de ontworpen paragraaf te laten aanvangen als volgt: “Elke vordering tot staking van het onrechtmatig verkrijgen, ...”.

Artikel 26

16. Naar analogie van de Franse tekst worden aan het einde van de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel XVII.21/2, eerste lid, van het Wetboek van economisch recht, de woorden “met uitzondering van” het best vervangen door de woorden “met uitsluiting van”.

Artikelen 27 en 29

17. Zoals in het ontworpen artikel XVII.21/2 (artikel 26 van het voorontwerp) schrijve men ook in de ontworpen artikelen XVII.21/3, derde lid, en XVII.21/5, tweede lid, van het Wetboek van economisch recht (respectievelijk artikelen 27 en 29 van het voorontwerp), telkens “de voorzitter” (niet respectievelijk “de rechter” en “de voorzitter van de rechtbank”).

18. In het ontworpen artikel XVII.21/5, tweede lid, van het Wetboek van economisch recht (artikel 29 van het

⁹ Binnen de ontworpen titel 8/1 van boek XI van het Wetboek van economisch recht (artikelen 4 tot en met 9 van het voorontwerp) bevat immers uitsluitend het ontworpen artikel XI.332/4 (artikel 8 van het voorontwerp) een opgave van de gedragingen die de vermelde onrechtmatigheden uitmaken. Zie trouwens ook de verwijzing in die zin in het ontworpen artikel 584, vijfde lid, 6°, en de inleidende zinnen van de ontworpen artikelen 1369*quater* en 1369*quinquies* van het Gerechtelijk Wetboek (artikelen 32, 38 en 39 van het voorontwerp).

formulé dans l'exposé des motifs à propos de l'article 21 de l'avant-projet. Si telle n'est pas l'intention qui sous-tend la disposition en projet, on remplacera les mots “du paragraphe 2” par les mots “des paragraphes 1er et 2” dans l'article XI.342/1, § 3, alinéa 1er, en projet.

Article 25

13. Dans la phrase liminaire de l'article 25 de l'avant-projet, il convient d'écrire “Dans la section 3, insérée par l'article 24, il est inséré ...” (et non: “Dans la section 3, insérée par l'article 25, il est inséré ...”).

14. À l'article XVII.21/1, § 1er, en projet, du Code de droit économique, on écrira “... ordonne la cessation de toute obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires au sens de l'article XI.332/4, ou, le cas échéant, interdit l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires au sens de cet article” (et non: “au sens du titre 8/1 du livre XI”).⁹

15. Les mots “voor het beëindigen” sont superflus dans le texte néerlandais de l'article XVII.21/1, § 3, en projet du Code de droit économique. Il suffit dès lors de rédiger le début du paragraphe en projet comme suit: “Elke vordering tot staking van het onrechtmatig verkrijgen, ...”.

Article 26

16. Par analogie avec le texte français, à la fin du texte néerlandais de l'article XVII.21/2, alinéa 1er, en projet, du Code de droit économique, mieux vaudrait remplacer les mots “met uitzondering van” par les mots “met uitsluiting van”.

Articles 27 et 29

17. À l'instar de l'article XVII.21/2, en projet (article 26 de l'avant-projet), on écrira aussi chaque fois “le président” dans les articles XVII.21/3, alinéa 3, en projet, et XVII.21/5, alinéa 2, en projet, du Code de droit économique (les articles 27 et 29, respectivement, de l'avant-projet) (et non, respectivement, “le juge” et “le président du tribunal”).

18. Dans le texte néerlandais de l'article XVII.21/5, alinéa 2, en projet, du Code de droit économique (article 29 de

⁹ En effet, dans le titre 8/1, en projet, du livre XI du Code de droit économique (articles 4 à 9 inclus de l'avant-projet), seul l'article XI.332/4 en projet (article 8 de l'avant-projet) énumère les comportements qui constituent les irrégularités mentionnées. Par ailleurs, voir aussi la référence en ce sens dans l'article 584, alinéa 5, 6°, en projet et les phrases introductives des articles 1369*quater* et 1369*quinquies*, en projet, du Code judiciaire (articles 32, 38 et 39 de l'avant-projet).

voorstel), verving men de woorden “beroep” en “in beroep” door respectievelijk de woorden “een rechtsmiddel” of “een voorziening” en de woorden “als gevolg van dat rechtsmiddel” of “als gevolg van die voorziening”.¹⁰

Artikel 34

19. In de inleidende zin van artikel 34 van het voorontwerp moet melding worden gemaakt van de laatste in werking getreden wijziging van deel 3, titel III, van het Gerechtelijk Wetboek.¹¹

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 36 van het voorontwerp, maar dan met betrekking tot deel 4, boek IV, van het Gerechtelijk Wetboek.

20. Gelet op de redactie van het ontworpen artikel XVII.21/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht (artikel 25 van het voorontwerp) schrijft men in het ontworpen artikel 633quinquies/1, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek, “een vordering als bedoeld in artikel 589, 20°, die het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim beoogt te staken of te verbieden” (niet enkel: “beoogt te staken”).

Artikel 35

21. Naar analogie van de Franse tekst moet de inleidende zin van artikel 35 van het voorontwerp in de Nederlandse tekst aanvangen als volgt: “In deel 4, boek II, titel III, hoofdstuk VIII, afdeling 1, van ...”.

22. In de Franse tekst van het ontworpen artikel 871bis, § 1, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, hebben de woorden “dans laquelle un secret d'affaires est utilisé ou mentionné” geen equivalent in de Nederlandse tekst. Zij sporen ook niet met de woorden “un secret d'affaires ou un secret d'affaires allégué” (“een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim”) die verder in het lid voorkomen.¹² De tekst van de ontworpen bepaling dient op dit punt aan een bijkomend nazicht te worden onderworpen.

23. In het ontworpen artikel 871bis, tweede lid, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, wordt melding gemaakt van een

l'avant-projet), on remplacera les mots “beroep” et “in beroep”, respectivement, par les mots “een rechtsmiddel” ou “een voorziening” et les mots “als gevolg van dat rechtsmiddel” ou “als gevolg van die voorziening”.¹⁰

Article 34

19. La phrase liminaire de l'article 34 de l'avant-projet doit mentionner la dernière modification entrée en vigueur du titre III de la troisième partie du Code judiciaire.¹¹

La même observation peut être formulée à l'égard de l'article 36 de l'avant-projet, mais concernant la quatrième partie, livre IV, du Code judiciaire.

20. Compte tenu de la rédaction de l'article XVII.21/1, § 1er, en projet, du Code de droit économique (article 25 de l'avant-projet), on écrira à l'article 633quinquies/1, § 3, en projet, du Code judiciaire “d'une action visée à l'article 589, 20°, tendant à la cessation ou à l'interdiction de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires” (et pas seulement: “tendant à la cessation”).

Article 35

21. Par analogie avec le texte français, il y a lieu de rédiger le début de la phrase liminaire dans le texte néerlandais de l'article 35 de l'avant-projet comme suit: “In deel 4, boek II, titel III, hoofdstuk VIII, afdeling 1, van ...”.

22. Dans le texte français de l'article 871bis, § 1er, alinéa 1er, en projet, du Code judiciaire, les mots “dans laquelle un secret d'affaires est utilisé ou mentionné” n'ont pas d'équivalent dans le texte néerlandais. Ils ne concordent pas non plus avec les mots “un secret d'affaires ou un secret d'affaires allégué” (“een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim”), qui apparaissent plus loin dans l'alinéa¹². Il convient de réexaminer le texte de la disposition en projet sur ce point.

23. L'article 871bis, alinéa 2, 1°, en projet, du Code judiciaire fait état d'une “décision définitive” (“definitieve beslissing”).

¹⁰ Voor de Franse tekst van die bepaling brengt dat met zich mee dat respectievelijk het woord “recours” kan worden behouden (vgl. het ontworpen artikel XVII.21/3, derde lid, van het Wetboek van economisch recht) en dat aan het einde van dezelfde bepaling moet worden geschreven “à la suite de ce recours” (niet: “en appel”). Met de woorden “appel” en “[hoger] beroep” wordt immers een specifiek rechtsmiddel aangeduid, onderscheiden van andere rechtsmiddelen zoals het verzet dat kan volgen op een bij verstek gewezen vonnis.

¹¹ Op de datum waarop de Raad van State, afdeling Wetgeving, dit advies uitbrengt, is dat de wijziging bij de wet van 25 december 2017.

¹² Ook aan het einde van de inleidende zin van het ontworpen artikel 871bis, § 2, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, wordt melding gemaakt van “een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim dat tijdens een gerechtelijke procedure wordt gebruikt of genoemd”.

¹⁰ Cela implique que dans le texte français de cette disposition, on peut garder le mot “recours” (comp. avec l'article XVII.21/3, alinéa 3, en projet, du Code de droit économique) et qu'il faut écrire, à la fin de la même disposition, “à la suite de ce recours” (et non: “en appel”). En effet, les mots “appel” et “[hoger] beroep” désignent une voie de recours spécifique, distincte d'autres voies de recours telles que l'opposition qui peut faire suite à un jugement rendu par défaut.

¹¹ À la date où le Conseil d'État, section de législation, rend le présent avis, il s'agit de la modification par la loi du 25 décembre 2017.

¹² À la fin de la phrase introductive de l'article 871bis, § 2, alinéa 1er, en projet, du Code judiciaire, il est aussi fait mention de “tout secret d'affaires ou secret d'affaires allégué utilisé ou mentionné au cours d'une procédure judiciaire”.

“definitieve beslissing” (“décision définitive”). Deze terminologie is die welke ook voorkomt in artikel 9, lid 1, tweede alinea, a), van richtlijn 2016/943.

De woorden “definitieve beslissing” geven evenwel aan dat het gezag van gewijsde van een rechterlijke beslissing aan het einde van een bepaalde aanleg van een gerechtelijke procedure kan volstaan om een einde te stellen aan de vertrouwelijkheidsverplichting.¹³ Zo dat niet de bedoeling is en integendeel wordt beoogd dat slechts een rechterlijke beslissing met kracht van gewijsde¹⁴ de betrokkenen van die verplichting kan bevrijden, moet het ontworpen artikel 871bis, § 1, tweede lid, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, uitdrukkelijk in die zin worden geredigeerd.

24. Naar analogie van de Franse tekst, schrijve men in de Nederlandse tekst van de inleidende zin van het ontworpen artikel 871bis, § 2, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, “de volgende specifieke maatregelen” (les mesures particulières suivantes).

25. Men late het ontworpen artikel 871bis, § 2, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, aanvangen als volgt: “De in het eerste lid, 1° en 2°, bedoelde uitdrukkelijk aangewezen personen of ...”.

26. Het zou meer in overeenstemming zijn met de principes die in het publiek recht gelden op het vlak van de onderlinge verhouding tussen de staatsorganen indien de delegatiebepaling van het ontworpen artikel 871bis, § 4, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, zou worden verruimd tot een machtiging aan de Koning om niet enkel het minimum- en maximumbedrag van de geldboete bepaald in het eerste lid van die paragraaf om de vijf jaar aan te passen, maar ook om het bestuursorgaan aan te wijzen dat instaat voor de inning van die geldboete met alle middelen van recht.

Het staat immers niet aan de wetgever om te bepalen welke dienst binnen de uitvoerende macht met een bepaalde taak wordt belast. Krachtens artikel 37 van de Grondwet is de organisatie van de uitvoerende macht een uitsluitende bevoegdheid van de Koning.

Overigens beantwoordt de aanwijzing van “de administratie van de Registratie en Domeinen” in het ontworpen artikel 871bis, § 4, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, niet meer aan de actuele organisatie van de Federale Overheidsdienst Financiën.¹⁵

¹³ Iedere eindbeslissing (in het Frans: “décision définitive”) heeft gezag van gewijsde vanaf de uitspraak en het gezag van het rechterlijk gewijsde blijft bestaan zolang de beslissing niet ongedaan is gemaakt (artikelen 24 respectievelijk 26 van het Gerechtelijk Wetboek).

¹⁴ Een dergelijke beslissing bestaat “zodra zij niet meer voor verzet of hoger beroep vatbaar is, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt en onverminderd de gevolgen van de buitengewone rechtsmiddelen” (artikel 28 van het Gerechtelijk Wetboek).

¹⁵ Zie de artikelen 1, 4°, en 4, 9°, van het koninklijk besluit van 3 december 2009 “houdende regeling van de operationele diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën”.

C'est également la terminologie utilisée à l'article 9, paragraphe 1er, deuxième alinéa, a), de la directive 2016/943.

Les mots “décision définitive” indiquent cependant que l'autorité de la chose jugée d'une décision judiciaire au terme d'un certain degré d'une procédure judiciaire peut suffire pour mettre fin à l'obligation de confidentialité¹³. Si telle n'est pas l'intention et que celle-ci est, au contraire, que seule une décision judiciaire passée en force de chose jugée¹⁴ peut libérer les personnes concernées de cette obligation, l'article 871bis, § 1er, alinéa 2, 1°, en projet, du Code judiciaire devra être rédigé expressément en ce sens.

24. Par analogie avec le texte français, on écrira dans le texte néerlandais de la phrase introductive de l'article 871bis, § 2, alinéa 1er, en projet, du Code judiciaire, “de volgende specifieke maatregelen” (“les mesures particulières suivantes”).

25. On rédigera le début de l'article 871bis, § 2, alinéa 2, en projet, du Code judiciaire comme suit: “Le nombre de personnes expressément désignées ou appartenant aux catégories de personnes expressément désignées, visées à l'alinéa 1er, 1° et 2°,...”.

26. Il serait davantage conforme aux principes en vigueur en droit public concernant le rapport entre les organes de l'État d'élargir la délégation au Roi prévue à l'article 871bis, § 4, alinéa 3, en projet, du Code judiciaire afin que celui-ci puisse non seulement adapter tous les cinq ans les sommes minimales et maximales de l'amende fixée à l'alinéa 1er de ce paragraphe, mais aussi désigner l'organe administratif responsable de la perception de cette amende par tous moyens de droit.

En effet, il ne revient pas au législateur de déterminer quel service du pouvoir exécutif est chargé d'une mission donnée. En vertu de l'article 37 de la Constitution, l'organisation du pouvoir exécutif est une compétence exclusive du Roi.

D'ailleurs, la désignation de “l'administration de l'Enregistrement et des Domaines” à l'article 871bis, § 4, alinéa 3, en projet, du Code judiciaire, ne répond plus à l'organisation actuelle du Service public fédéral Finances¹⁵.

¹³ Toute décision définitive (en néerlandais: “eindbeslissing”) a, dès son prononcé, autorité de chose jugée et l'autorité de la chose jugée subsiste tant que la décision n'a pas été infirmée (articles 24 et 26, respectivement, du Code judiciaire).

¹⁴ Pareille décision existe “dès qu'elle n'est plus susceptible d'opposition ou d'appel, sauf les exceptions prévues par la loi et sans préjudice des effets des recours extraordinaires” (article 28 du Code judiciaire).

¹⁵ Voir les articles 1er, 4°, et 4, 9°, de l'arrêté royal “organique des services opérationnels du Service public fédéral Finances” du 3 décembre 2009.

Artikel 37

27. De volgende redactie wordt voor artikel 37 van het voorontwerp ter overweging gegeven:

“In deel 4, boek IV, hoofdstuk XIXbis, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 mei 2007 en gewijzigd bij de wet van 8 juni 2017 en bij artikel 36, wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende: “Afdeling 3. Voorlopige maatregelen van toepassing op bedrijfsgeheimen.”

Artikel 40

28. In het ontworpen artikel 1369*sexies*, §§ 1 en 2, van het Gerechtelijk Wetboek, kunnen de woorden “de in artikel 1369*quinquies* bedoelde maatregelen” worden vervangen door de woorden “de voorlopige maatregelen” waardoor de ontworpen bepaling gemakkelijker leesbaar wordt gemaakt.¹⁶

Artikel 41

29. Ter wille van een grotere overeenstemming met het bepaalde in artikel 11, lid 5, van richtlijn 2016/943, late men het ontworpen artikel 1369*septies* van het Gerechtelijk Wetboek aanvangen als volgt: “Indien de voorlopige maatregelen worden herroepen op grond van artikel 1369*quinquies*, 1°, of wanneer zij ...”.

30. Naar analogie van hetgeen in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 1369*septies* van het Gerechtelijk Wetboek het geval is, zou ook in de Franse tekst van die bepaling moeten worden geëxpliciteerd dat het de verweerder of de benadeelde derde is die zal worden schadeloos gesteld door de eiser.

Artikel 42

31. De bepalingen die zijn opgenomen in het ontworpen artikel 1385*bis*, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, zijn in zeer ruime mate identiek aan het bestaande artikel 1385*bis*, zij het dat zij het specifieke geval beogen waarin een dwangsom wordt gevorderd bij schending van de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen, bedoeld in artikel 871*bis* van het Gerechtelijk Wetboek.

Er wordt daarom beter volstaan met het invoegen in het eerste lid van het bestaande artikel 1385*bis*, van de zinsnede “of als de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen, bedoeld in artikel 871*bis*, niet worden nageleefd” tussen de woorden “voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan” en de zinsnede “, onverminderd het recht op schadevergoeding”. De redactie van artikel 42 van het voorontwerp kan op die manier grondig worden vereenvoudigd.

¹⁶ Artikel 1369*sexies* wordt ingevoegd in een afdeling die uitsluitend betrekking heeft op voorlopige maatregelen. Ook in de artikelen 37 en 41 van het voorontwerp wordt rechtstreeks verwezen naar de voorlopige maatregelen.

Article 37

27. Il est suggéré de rédiger l'article 37 de l'avant-projet comme suit:

“Dans la quatrième partie, livre IV, chapitre XIXbis, du même Code, inséré par la loi du 10 mai 2007 et modifié par la loi du 8 juin 2017 et par l'article 36, il est inséré une section 3, intitulée “Section 3. Des mesures provisoires applicables aux secrets d'affaires””.

Article 40

28. À l'article 1369*sexies*, §§ 1er et 2, en projet, du Code judiciaire, on pourrait remplacer les mots “mesures visées à l'article 1369*quinquies*” par les mots “mesures provisoires”, afin d'améliorer la lisibilité de la disposition en projet¹⁶.

Article 41

29. Dans le souci d'une meilleure conformité avec la disposition de l'article 11, paragraphe 5, de la directive 2016/943, on rédigera le début de l'article 1369*septies*, en projet, du Code judiciaire comme suit: “Lorsque les mesures provisoires sont révoquées sur la base de l'article 1369*quinquies*, 1°, ou lorsqu'elles...”.

30. Par analogie avec le texte néerlandais de l'article 1369*septies*, en projet, du Code judiciaire, le texte français de cette disposition devrait, lui aussi, préciser que c'est le défendeur ou le tiers lésé qui sera dédommagé par le demandeur.

Article 42

31. Les dispositions inscrites à l'article 1385*bis*, § 2, en projet, du Code judiciaire sont en très grande partie identiques à celles de l'article 1385*bis* actuel, si ce n'est qu'elles visent le cas spécifique dans lequel une astreinte est requise en cas de violation des dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d'affaires au sens de l'article 871*bis* du Code judiciaire.

Par conséquent, mieux vaudrait se limiter à insérer, dans l'alinéa 1er de l'article 1385*bis* actuel, le segment de phrase “ou si les dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d'affaires au sens de l'article 871*bis* ne sont pas respectées” entre les mots “pour le cas où il ne serait pas satisfait à la condamnation principale” et le segment de phrase “, au paiement d'une somme d'argent”. Cela simplifierait grandement la rédaction de l'article 42 de l'avant-projet.

¹⁶ L'article 1369*sexies* est inséré dans une section exclusivement dédiée aux mesures provisoires. Les articles 37 et 41 de l'avant-projet visent également directement les mesures provisoires.

Artikel 43

32. Mede rekening houdend met de verduidelijking die aan het einde van de bespreking van artikel 43 van het voorontwerp in de memorie van toelichting wordt verstrekt, wordt ter overweging gegeven om het ontworpen artikel 17, 3°, a), van de wet van 3 juli 1978 “betreffende de arbeidsovereenkomsten” te laten aanvragen als volgt:

“een bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan krijgen, op onrechtmatige wijze te verkrijgen, te gebruiken of openbaar te maken in de zin van artikel XI.332/4 van hetzelfde wetboek, alsook geheimen in verband ...”;

Artikel 44

33. In artikel 44, eerste lid, van het voorontwerp, wordt bepaald dat de ontworpen wetsbepalingen onmiddellijk van toepassing zijn bij de inwerkingtreding ervan “met behoud evenwel van de rechten die bij de inwerkingtreding ervan zijn verworven”.

De commentaar die in de memorie van toelichting wordt gegeven bij artikel 44, eerste lid, van het voorontwerp, doet ervan blijken dat de stellers van het voorontwerp hiermee een gangbare regel inzake de temporele werking van de wet beogen te bevestigen. In zoverre dergelijke bevestiging nodig wordt geacht ter wille van de duidelijkheid van de regelgeving en de toepassing ervan, verdient het aanbeveling om die bedoeling zo duidelijk mogelijk te verwoorden in de tekst van het voorontwerp. Nu zou het gebruik van het begrip “verworven rechten” in artikel 44, eerste lid, van het voorontwerp, de indruk kunnen wekken dat ermee wordt bedoeld op het behoud van bepaalde, niet nader omschreven concrete rechtssituaties en niet dat ermee een algemeen principe inzake de werking van de wet in de tijd wordt bevestigd. Daarom zou kunnen worden overwogen om aan het einde van artikel 44, eerste lid, van het voorontwerp te schrijven “, met behoud evenwel van de rechtsgevolgen die zich tot aan de inwerkingtreding van deze wet met toepassing van de vroegere wet hebben voorgedaan” (in plaats van: “, met behoud evenwel van de rechten die bij de inwerkingtreding ervan zijn verworven”).

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Marnix VAN DAMME

Article 43

32. Compte tenu notamment de la précision apportée à la fin du commentaire de l'article 43 de l'avant-projet dans l'exposé des motifs, il est suggéré de rédiger le début de l'article 17, 3°, a), en projet, de la loi du 3 juillet 1978 “relative aux contrats de travail” comme suit:

“d’obtenir, d’utiliser ou de divulguer de manière illicite, au sens de l’article XI.332/4 du Code de droit économique, un secret d’affaires au sens de l’article I.17/1, 1°, du même code, dont il aurait eu connaissance dans l’exercice de son activité professionnelle, ainsi que de divulguer...”;

Article 44

33. L'article 44, alinéa 1er, de l'avant-projet prévoit que les dispositions de la loi en projet s'appliquent immédiatement à partir de leur entrée en vigueur, “avec maintien toutefois des droits acquis au moment de [leur] entrée en vigueur”.

Il ressort du commentaire que donne l'exposé des motifs à propos de l'article 44, alinéa 1er, de l'avant-projet que ses auteurs entendent ainsi confirmer une règle usuelle concernant l'effet de la loi dans le temps. Dans la mesure où pareille confirmation est jugée nécessaire dans un souci de clarté de la réglementation et de son application, il est recommandé de formuler cette intention le plus clairement possible dans le texte de l'avant-projet. Or, l'utilisation, à l'article 44, alinéa 1er, de l'avant-projet, de la notion de “droits acquis” pourrait donner l'impression que l'on entend maintenir certaines situations de droit concrètes qui ne sont pas définies plus avant, et non que l'on confirme ainsi un principe général concernant l'effet de la loi dans le temps. Il pourrait dès lors être envisagé d'écrire, à la fin de l'article 44, alinéa 1er, de l'avant-projet, “, avec maintien toutefois des effets juridiques qui se sont produits jusqu'à l'entrée en vigueur de la présente loi en application de la loi précédente” (au lieu de: “, avec maintien toutefois des droits acquis au moment de son entrée en vigueur”).

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Marnix VAN DAMME

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Economie en
Consumenten en van de minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Economie en Consumenten en de
minister van Justitie zijn ermee belast in onze naam bij
de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van
wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Inleidende bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in
artikel 74 van de Grondwet.

Zij voorziet in de omzetting van richtlijn (EU)
2016/943 van het Europees Parlement en de Raad
van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-
openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie
(bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen,
gebruiken en openbaar maken daarvan.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen aangebracht aan het Wetboek van
economisch recht****Afdeling 1**

*Wijziging aangebracht aan Boek I van het Wetboek van
economisch recht*

Art. 2

In het Wetboek van economisch recht wordt in
boek I, titel 2, hoofdstuk 9, ingevoegd bij de wet van
19 april 2014, een artikel 1.17/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 1.17/1. Voor de toepassing van boek XI, titels 8/1,
9/1 en 10, hoofdstuk 4/1, gelden de volgende definities:

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre de l'Économie et des
Consommateurs et du ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre de l'Économie et des Consommateurs et
le ministre de la Justice sont chargés de présenter en
notre nom à la Chambre des représentants le projet de
loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions introductives****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'ar-
ticle 74 de la Constitution.

Elle a pour objet la transposition de la directive (UE)
2016/943 du Parlement européen et du Conseil du
8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des infor-
mations commerciales non divulgués (secrets d'affaires)
contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.

CHAPITRE 2**Modifications apportées au Code de droit
économique****Section 1re**

*Modification apportée au Livre Ier du Code de droit
économique*

Art. 2

Dans le livre Ier, titre 2, chapitre 9, du Code de droit
économique, inséré par la loi du 19 avril 2014, il est
inséré un article 1.17/1, rédigé comme suit:

“Art. 1.17/1. Les définitions suivantes sont applicables
au livre XI, titres 8/1, 9/1 et 10, chapitre 4/1:

1° bedrijfsgeheim: informatie die aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

a) ze is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;

b) ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is, en

c) ze is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden;

2° houder van het bedrijfsgeheim: iedere natuurlijke of rechtspersoon die rechtmatig over een bedrijfsgeheim beschikt;

3° inbreukmaker: iedere natuurlijke of rechtspersoon die een bedrijfsgeheim onrechtmatig heeft verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt;

4° inbreukmakende goederen: goederen waarvan het ontwerp, de kenmerken, de werking, het productieproces of het in de handel brengen aanzienlijk baat hebben bij bedrijfsgeheimen die onrechtmatig zijn verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt.”

Afdeling 2

Wijzigingen aangebracht aan Boek XI van het Wetboek van economisch recht

Art. 3

In het Wetboek van economisch recht wordt het opschrift van boek XI, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 4

In hetzelfde boek XI wordt een titel 8/1 ingevoegd, luidende “Titel 8/1.-Bedrijfsgeheimen”.

Art. 5

In titel 8/1, ingevoegd bij artikel 4, wordt een artikel XI.332/1 ingevoegd, luidende:

1° secret d'affaires: information qui répond à toutes les conditions suivantes:

a) elle est secrète en ce sens que, dans sa globalité ou dans la configuration et l'assemblage exacts de ses éléments, elle n'est pas généralement connue des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement du genre d'information en question, ou ne leur est pas aisément accessible;

b) elle a une valeur commerciale parce qu'elle est secrète; et

c) elle a fait l'objet, de la part de la personne qui en a le contrôle de façon licite, de dispositions raisonnables, compte tenu des circonstances, destinées à la garder secrète;

2° détenteur du secret d'affaires: toute personne physique ou morale qui a le contrôle d'un secret d'affaires de façon licite;

3° contrevenant: toute personne physique ou morale qui a obtenu, utilisé ou divulgué un secret d'affaires de façon illicite;

4° biens en infraction: des biens dont le dessin ou modèle, les caractéristiques, le fonctionnement, le procédé de production ou la commercialisation bénéficient de manière significative de secrets d'affaires obtenus, utilisés ou divulgués de façon illicite.”

Section 2

Modifications apportées au Livre XI du Code de droit économique

Art. 3

Dans le Code de droit économique, l'intitulé du livre XI, inséré par la loi du 19 avril 2014, est complété par les mots “et secrets d'affaires”.

Art. 4

Dans le même livre XI, il est inséré un titre 8/1 intitulé “Titre 8/1.-Secrets d'affaires”.

Art. 5

Dans le titre 8/1, inséré par l'article 4, il est inséré un article XI.332/1, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.”

Art. 6

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/2. § 1. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen laten onverlet:

1° de uitoefening van de fundamentele rechten die zijn vervat in regels van inter- en supranationaal recht en in de Grondwet, in het bijzonder het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang, openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties;

3° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die instellingen en organen van de Europese Unie of nationale overheidsinstanties voorschrijven of toestaan de door bedrijven ingediende informatie waarover deze instellingen, organen of instanties beschikken krachtens, en in overeenstemming met, in het recht van de Europese Unie of het nationale recht omschreven verplichtingen en prerogatieven, openbaar te maken;

4° de autonomie van de sociale partners en hun recht om collectieve overeenkomsten te sluiten in overeenstemming met het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken.

§ 2. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen mogen niet worden opgevat als een grond om de mobiliteit van werknemers te beperken. In het bijzonder bieden deze bepalingen, met betrekking tot de uitoefening van deze mobiliteit, geen enkele grond om:

1° werknemers te beperken in het gebruik van informatie die geen bedrijfsgeheim als omschreven in artikel I.17/1, 1°, vormt;

“Art. XI.332/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.”

Art. 6

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/2, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/2. § 1er. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne portent pas atteinte à:

1° l'exercice des droits fondamentaux consacrés par les règles de droit international et supranational et la Constitution, notamment le droit à la liberté d'expression et d'information, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias;

2° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national exigeant des détenteurs de secrets d'affaires qu'ils révèlent, pour des motifs d'intérêt public, des informations, y compris des secrets d'affaires, au public ou aux autorités administratives ou judiciaires pour l'exercice des fonctions de ces autorités;

3° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national obligeant ou autorisant les institutions et organes de l'Union européenne ou les autorités publiques nationales à divulguer des informations communiquées par des entreprises que ces institutions, organes ou autorités détiennent en vertu des obligations et prérogatives établies par le droit de l'Union européenne ou le droit national et conformément à celles-ci;

4° l'autonomie des partenaires sociaux et leur droit de conclure des conventions collectives, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales.

§ 2. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne peuvent pas être interprétées comme permettant de restreindre la mobilité des travailleurs. En particulier, en ce qui concerne l'exercice de cette mobilité, ces dispositions ne permettent aucunement:

1° de limiter l'utilisation par les travailleurs d'informations qui ne constituent pas un secret d'affaires tel que défini à l'article I.17/1, 1°;

2° werknemers te beperken in het gebruik van ervaringen en vaardigheden die zij op eerlijke wijze tijdens de normale uitoefening van hun functie hebben opgedaan;

3° andere aanvullende beperkingen op te leggen aan werknemers in hun arbeidsovereenkomsten dan die welke zijn opgelegd in overeenstemming met het recht van de Europese Unie of het nationale recht.”

Art. 7

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/3. § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd indien het bedrijfsgeheim wordt verkregen op een van de volgende manieren:

1° onafhankelijke ontdekking of onafhankelijk ontwerp;

2° observatie, onderzoek, demontage of testen van een product of voorwerp dat ter beschikking van het publiek is gesteld of dat op een rechtmatige manier in het bezit is van de persoon die de informatie verwerft en die niet gebonden is aan een rechtsgeldige verplichting de verkrijging van het bedrijfsgeheim te beperken;

3° uitoefening van het recht van werknemers of werknemersvertegenwoordigers op informatie en raadpleging overeenkomstig het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken;

4° iedere andere praktijk die, gezien de omstandigheden, in overeenstemming is met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd voor zover dit verkrijgen, gebruiken of openbaar maken door het recht van de Europese Unie of het nationale recht vereist of toegestaan is.”

Art. 8

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/4 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/4. § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer de verkrijging gebeurde door middel van:

2° de limiter l'utilisation par les travailleurs de l'expérience et des compétences acquises de manière honnête dans l'exercice normal de leurs fonctions;

3° d'imposer aux travailleurs dans leur contrat de travail des restrictions supplémentaires autres que celles imposées conformément au droit de l'Union européenne ou au droit national.”

Art. 7

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/3, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/3. § 1er. L'obtention d'un secret d'affaires est considérée comme licite lorsque le secret d'affaires est obtenu par l'un ou l'autre des moyens suivants:

1° une découverte ou une création indépendante;

2° l'observation, l'étude, le démontage ou le test d'un produit ou d'un objet qui a été mis à la disposition du public ou qui est de façon licite en possession de la personne qui obtient l'information et qui n'est pas liée par une obligation juridiquement valide de limiter l'obtention du secret d'affaires;

3° l'exercice du droit des travailleurs ou des représentants des travailleurs à l'information et à la consultation, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales;

4° toute autre pratique qui, eu égard aux circonstances, est conforme aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme licite dans la mesure où elle est requise ou autorisée par le droit de l'Union européenne ou le droit national.”

Art. 8

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/4, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/4. § 1er. L'obtention d'un secret d'affaires sans le consentement du détenteur du secret d'affaires est considérée comme illicite lorsqu'elle est réalisée par le biais:

1° onbevoegde toegang tot of het zich onbevoegd toe-eigenen of kopiëren van documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden waarover de houder van het bedrijfsgeheim rechtmatig beschikt en die het bedrijfsgeheim bevatten of waaruit het bedrijfsgeheim kan worden afgeleid;

2° andere gedragingen die, gezien de omstandigheden, worden beschouwd als strijdig met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer dit, zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim, wordt verricht door een persoon die aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1° hij heeft het bedrijfsgeheim op onrechtmatige manier verkregen;

2° hij maakt een inbreuk op een geheimhoudingsovereenkomst of een andere verplichting tot het niet openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

3° hij maakt een inbreuk op een contractuele of andere verplichting tot beperking van het gebruik van het bedrijfsgeheim.

§ 3. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt ook als onrechtmatig beschouwd wanneer een persoon op het moment van het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim direct of indirect werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte in de zin van paragraaf 2.

§ 4. Het produceren, aanbieden of in de handel brengen van inbreukmakende goederen, of de invoer, uitvoer of opslag van inbreukmakende goederen voor die doeleinden, wordt ook als een onrechtmatig gebruik van een bedrijfsgeheim beschouwd wanneer de persoon die dergelijke activiteiten uitvoert, wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim onrechtmatig werd gebruikt in de zin van paragraaf 2.”

Art. 9

In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/5. Een verzoek om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken

1° d'un accès non autorisé à tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique ou d'une appropriation ou copie non autorisée de ces éléments, que le détenteur du secret d'affaires contrôle de façon licite et qui contiennent ledit secret d'affaires ou dont ledit secret d'affaires peut être déduit;

2° de tout autre comportement qui, eu égard aux circonstances, est considéré comme contraire aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme illicite lorsqu'elle est réalisée, sans le consentement du détenteur du secret d'affaires, par une personne dont il est constaté qu'elle répond à l'une ou l'autre des conditions suivantes:

1° elle a obtenu le secret d'affaires de façon illicite;

2° elle agit en violation d'un accord de confidentialité ou de toute autre obligation de ne pas divulguer le secret d'affaires;

3° elle agit en violation d'une obligation contractuelle ou de toute autre obligation limitant l'utilisation du secret d'affaires.

§ 3. L'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est aussi considérée comme illicite lorsque, au moment de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires, une personne savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que ledit secret d'affaires avait été obtenu directement ou indirectement d'une autre personne qui l'utilisait ou le divulguait de façon illicite au sens du paragraphe 2.

§ 4. La production, l'offre ou la mise sur le marché, ou l'importation, l'exportation ou le stockage à ces fins de biens en infraction sont aussi considérés comme une utilisation illicite d'un secret d'affaires lorsque la personne qui exerce ces activités savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que le secret d'affaires était utilisé de façon illicite au sens du paragraphe 2.”

Art. 9

Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/5, rédigé comme suit:

“Art. XI.332/5. Une demande ayant pour objet l'application des mesures, procédures et réparations relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un

van een bedrijfsgeheim, wordt afgewezen wanneer het vermeende verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim in een van de volgende gevallen plaatsvond:

1° het uitoefenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie zoals neergelegd in de regels van inter- en supranationaal recht en in de Grondwet, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° het onthullen van wangedrag, fouten of illegale activiteiten, op voorwaarde dat de verweerder handelde met het oog op de bescherming van het algemeen openbaar belang;

3° het openbaar maken van het bedrijfsgeheim door werknemers aan hun vertegenwoordigers in het kader van de rechtmatige uitoefening van hun vertegenwoordigende functies overeenkomstig het recht van de Europese Unie of het nationale recht, op voorwaarde dat deze openbaarmaking noodzakelijk was voor deze uitoefening;

4° met het oog op de bescherming van een rechtmatig belang dat erkend is in het recht van de Europese Unie of het nationale recht.”.

Art. 10

In boek XI van het Wetboek van economisch recht wordt een titel 9/1 ingevoegd, luidende: “Titel 9/1.-Burgerrechtelijke aspecten van de bescherming van bedrijfsgeheimen”.

Art. 11

In titel 9/1, ingevoegd bij artikel 10, wordt een hoofdstuk 1 ingevoegd, luidende “Hoofdstuk 1.-Algemeenheden”.

Art. 12

In hoofdstuk 1, ingevoegd bij artikel 11, wordt een artikel XI.336/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.”.

secret d'affaires est rejetée lorsque l'obtention, l'utilisation ou la divulgation alléguée du secret d'affaires a eu lieu dans l'une ou l'autre des hypothèses suivantes:

1° pour exercer le droit à la liberté d'expression et d'information établi dans les règles de droit international et supranational et la Constitution, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias;

2° pour révéler une faute, un acte répréhensible ou une activité illégale, à condition que le défendeur ait agi dans le but de protéger l'intérêt public général;

3° la divulgation par des travailleurs à leurs représentants dans le cadre de l'exercice légitime par ces représentants de leur fonction conformément au droit de l'Union européenne ou au droit national, pour autant que cette divulgation ait été nécessaire à cet exercice;

4° aux fins de la protection d'un intérêt légitime reconnu par le droit de l'Union européenne ou le droit national.”.

Art. 10

Dans le livre XI du Code de droit économique, il est inséré un titre 9/1 intitulé “Titre 9/1.-Aspects civils de la protection des secrets d'affaires”.

Art. 11

Dans le titre 9/1, inséré par l'article 10, il est inséré un chapitre 1er intitulé “Chapitre 1er.-Généralités”.

Art. 12

Dans le chapitre 1er, inséré par l'article 11, il est inséré un article XI.336/1, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.”.

Art. 13

In titel 9/1, ingevoegd bij artikel 10, wordt een hoofdstuk 2 ingevoegd, luidende: “Hoofdstuk 2. – Staking van de onrechtmatige praktijk en andere maatregelen”.

Art. 14

In hoofdstuk 2, ingevoegd bij artikel 13, wordt een artikel XI.336/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/2. De houder van het bedrijfsgeheim heeft het recht te verzoeken om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen vastgesteld door de wet ter voorkoming van, of om schadeloosstelling te verkrijgen voor, het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van zijn bedrijfsgeheim.” .

Art. 15

In hetzelfde hoofdstuk 2 wordt een artikel XI.336/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/3. § 1. Wanneer de rechter vaststelt dat er sprake is van onrechtmatige verkrijging, onrechtmatig gebruik of onrechtmatige openbaarmaking van een bedrijfsgeheim, kan hij, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, jegens de inbreukmaker een of meer van de volgende maatregelen bevelen:

1° de staking van, of, indien van toepassing, het verbod op de verkrijging, het gebruik of de openbaarmaking van het bedrijfsgeheim;

2° het verbod om inbreukmakende goederen te produceren, aan te bieden, in de handel te brengen of te gebruiken, of om inbreukmakende goederen voor deze doeleinden in te voeren, uit te voeren of op te slaan;

3° het terugroepen van de inbreukmakende goederen van de markt;

4° het ontdoen van de inbreukmakende goederen van hun inbreukmakende hoedanigheid;

5° de vernietiging van de inbreukmakende goederen of, indien van toepassing, het uit de handel nemen ervan, op voorwaarde dat het uit de handel nemen geen afbreuk doet aan de bescherming van het betrokken bedrijfsgeheim;

6° de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden die het bedrijfsgeheim

Art. 13

Dans le titre 9/1, inséré par l'article 10, il est inséré un chapitre 2 intitulé “Chapitre 2. – Cessation de la pratique illicite et autres mesures”.

Art. 14

Dans le chapitre 2, inséré par l'article 13, il est inséré un article XI.336/2, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/2. Le détenteur du secret d'affaires a le droit de demander l'application des mesures, procédures et réparations prévues par la loi afin d'empêcher, ou d'obtenir réparation pour l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de son secret d'affaires .”.

Art. 15

Dans le même chapitre 2, il est inséré un article XI.336/3, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/3. § 1er. Lorsque le juge constate une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires, il peut ordonner, à la demande du détenteur du secret d'affaires, à l'encontre du contrevenant l'une ou plusieurs des mesures suivantes:

1° la cessation ou, selon le cas, l'interdiction de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation du secret d'affaires;

2° l'interdiction de produire, d'offrir, de mettre sur le marché ou d'utiliser des produits en infraction, ou d'importer, d'exporter ou de stocker des biens en infraction à ces fins;

3° le rappel des biens en infraction se trouvant sur le marché;

4° la suppression du caractère infractionnel du bien en infraction;

5° la destruction des biens en infraction ou, selon le cas, leur retrait du marché, à condition que ce retrait ne nuise pas à la protection du secret d'affaires en question;

6° la destruction de tout ou partie de tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique qui contient ou matérialise le secret d'affaires ou, selon le

bevatten of belichamen, of, indien van toepassing, de gehele of gedeeltelijke overhandiging aan de houder van het bedrijfsgeheim van die documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden.

§ 2. Wanneer de rechter beveelt de inbreukmakende goederen uit de handel te nemen, kan hij op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim bevelen dat deze goederen aan de houder of aan een liefdadigheidsorganisatie worden overhandigd.

§ 3. De maatregelen bedoeld in paragraaf 1, 3° tot 6°, worden uitgevoerd op kosten van de inbreukmaker, tenzij bijzondere redenen dit beletten.

§ 4. De maatregelen bedoeld in dit artikel doen geen afbreuk aan enige schadevergoeding die aan de houder van het bedrijfsgeheim verschuldigd kan zijn vanwege het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.”

Art. 16

In hetzelfde hoofdstuk 2 wordt een artikel XI.336/4 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/4. § 1. Bij het beslissen over een eis tot vaststelling van rechterlijke bevelen en corrigerende maatregelen als bedoeld in artikel XI.336/3 en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, houdt de rechter rekening met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:

1° de waarde of andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;

2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;

3° de handelwijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke gevolgen van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;

6° de rechtmatige belangen van derden;

7° het algemeen belang, en

8° de bescherming van grondrechten.

cas, la remise au détenteur du secret d'affaires de tout ou partie de ces documents, objets, matériaux, substances ou fichiers électroniques.

§ 2. Lorsque le juge ordonne de retirer du marché des biens en infraction, il peut, à la demande du détenteur du secret d'affaires, ordonner que ces biens soient remis audit détenteur ou à des organisations caritatives.

§ 3. Les mesures visées au paragraphe 1er, 3° à 6°, sont mises en œuvre aux frais du contrevenant, à moins que des raisons particulières ne s'y opposent.

§ 4. Les mesures visées au présent article sont sans préjudice des éventuels dommages et intérêts dus au détenteur du secret d'affaires en raison de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.”

Art. 16

Dans le même chapitre 2, il est inséré un article XI.336/4, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/4. § 1er. Lorsqu'il examine une demande ayant pour objet l'adoption des injonctions et mesures correctives prévues à l'article XI.336/3 et qu'il évalue leur caractère proportionné, le juge prend en considération les circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu:

1° la valeur ou d'autres caractéristiques spécifiques du secret d'affaires;

2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires;

3° le comportement du contrevenant lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires;

4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires;

5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties;

6° les intérêts légitimes des tiers;

7° l'intérêt public; et

8° la sauvegarde des droits fondamentaux.

Wanneer de rechter de looptijd van de in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen beperkt, moet deze looptijd voldoende lang zijn om de handels- en economische voordelen teniet te doen die de inbreukmaker zou hebben kunnen halen uit het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.

§ 2. De in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen worden, op verzoek van de persoon jegens wie deze maatregelen kunnen worden bevolen, herroepen of hebben op een andere wijze niet langer uitwerking, indien de desbetreffende informatie niet langer voldoet aan de vereisten van artikel I.17/1, 1°, op gronden die niet direct of indirect aan deze persoon kunnen worden toegerekend.

§ 3. Op verzoek van de persoon jegens wie de in artikel XI.336/3 bedoelde maatregelen kunnen worden bevolen, kan de rechter bevelen om in plaats van de toepassing van deze maatregelen een geldelijke schadeloosstelling te betalen aan de benadeelde partij, indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° op het moment van het gebruiken of openbaar maken wist de betrokkene niet of had hij gezien de omstandigheden niet hoeven weten dat het bedrijfsgeheim werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte;

2° de uitvoering van de betrokken maatregelen zou die persoon onevenredige schade toebrengen, en

3° de geldelijke schadeloosstelling aan de benadeelde partij lijkt redelijkerwijs bevredigend.

Wanneer geldelijke schadeloosstelling wordt bevolen in plaats van de in artikel XI.336/3, § 1, onder 1° en 2°, genoemde maatregelen, mag deze niet meer bedragen dan het bedrag van de royalty's of vergoedingen die verschuldigd waren geweest indien die persoon toestemming had gevraagd om het desbetreffende bedrijfsgeheim te gebruiken, voor de periode waarin het gebruik van het bedrijfsgeheim verboden had kunnen worden.”

Art. 17

In titel 9/1, ingevoegd bij artikel 10, wordt een hoofdstuk 3 ingevoegd, luidende: “Hoofdstuk 3. – Vergoeding van de schade geleden door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim”.

Lorsque le juge limite la durée des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, 1° et 2°, cette durée doit être suffisante pour éliminer tout avantage commercial ou économique que le contrevenant aurait pu tirer de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.

§ 2. Les mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, 1° et 2°, sont révoquées ou cessent autrement de produire leurs effets, à la demande de la personne passible de ces mesures, si les informations en question ne répondent plus aux exigences de l'article I.17/1, 1°, pour des raisons qui ne dépendent pas directement ou indirectement de cette personne.

§ 3. A la requête de la personne passible des mesures prévues à l'article XI.336/3, le juge peut ordonner le versement d'une compensation financière à la partie lésée en lieu et place de l'application desdites mesures si l'ensemble des conditions suivantes sont remplies:

1° la personne concernée au moment de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ne savait pas ni, eu égard aux circonstances, n'aurait dû savoir que le secret d'affaires avait été obtenu d'une autre personne qui l'utilisait ou le divulguait de façon illicite;

2° l'exécution des mesures en question causerait à cette personne un dommage disproportionné; et

3° le versement d'une compensation financière à la partie lésée paraît raisonnablement satisfaisant.

Lorsqu'une compensation financière est ordonnée en lieu et place des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, sous 1° et 2°, cette compensation financière ne dépasse pas le montant des redevances ou droits qui auraient été dus si la personne concernée avait demandé l'autorisation d'utiliser ledit secret d'affaires pour la période pendant laquelle l'utilisation du secret d'affaires aurait pu être interdite.”

Art. 17

Dans le titre 9/1, inséré par l'article 10, il est inséré un chapitre 3 intitulé “Chapitre 3. – Réparation du préjudice subi du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires”.

Art. 18

In hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 17, wordt een artikel XI.336/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/5. § 1. De houder van het bedrijfsgeheim heeft recht op de vergoeding van elke schade die hij door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim lijdt.

§ 2. Wanneer de omvang van de schade op geen andere wijze kan bepaald worden, kan de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid vaststellen op een forfaitair bedrag.

§ 3. De rechter kan, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, bij wijze van schadevergoeding, de afgifte bevelen aan de houder van het bedrijfsgeheim van de inbreukmakende goederen, alsmede, in passende gevallen, van de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt, en die nog in het bezit van de verweerder zijn. Indien de waarde van die goederen, materialen en werktuigen de omvang van de werkelijke schade overschrijdt, bepaalt de rechter de door de houder van het bedrijfsgeheim te betalen opleg.”

Art. 19

In boek XI van het Wetboek van economisch recht wordt titel 10, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 20

In dezelfde titel 10 wordt een hoofdstuk 4/1 ingevoegd, luidende: “Hoofdstuk 4/1. – Bevoegdheid en procedurele bepalingen inzake bedrijfsgeheimen”.

Art. 21

In hoofdstuk 4/1, ingevoegd bij artikel 20, wordt een artikel XI.342/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.342/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, neemt de rechtbank van koophandel, zelfs wanneer de partijen geen ondernemingen zijn, kennis van alle vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, ongeacht het bedrag van de vordering.

§ 2. Tot kennisneming van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd:

Art. 18

Dans le chapitre 3, inséré par l'article 17, il est inséré un article XI.336/5, rédigé comme suit:

“Art. XI.336/5. § 1er. Le détenteur du secret d'affaires a droit à la réparation de tout préjudice qu'il subit du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires.

§ 2. Lorsque l'étendue du préjudice ne peut être déterminée d'aucune autre manière, le juge peut, de manière raisonnable et équitable, fixer un montant forfaitaire à titre de dommages et intérêts.

§ 3. A la requête du détenteur du secret d'affaires, le juge peut, à titre de dommages et intérêts, ordonner la délivrance au détenteur du secret d'affaires des biens en infraction, ainsi que, dans les cas appropriés, des matériaux et instruments ayant principalement servi à la création ou à la fabrication de ces biens, et qui sont encore en possession du défendeur. Si la valeur de ces biens, matériaux et instruments dépasse l'étendue du dommage réel, le juge fixe la somme à payer par le détenteur du secret d'affaires.”

Art. 19

Dans le livre XI du Code de droit économique, l'intitulé du titre 10, inséré par la loi du 19 avril 2014, est complété par les mots “et des secrets d'affaires”.

Art. 20

Dans le même titre 10, il est inséré un chapitre 4/1, intitulé “Chapitre 4/1. – Compétence et dispositions procédurales en matière de secrets d'affaires”.

Art. 21

Dans le chapitre 4/1, inséré par l'article 20, il est inséré un article XI.342/1, rédigé comme suit:

“Art. XI.342/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le tribunal de commerce connaît, même lorsque les parties ne sont pas des entreprises, de toutes les demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, quel que soit le montant de la demande.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er:

1° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerders zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Is van rechtswege nietig elke met de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 strijdige overeenkomst.

De bepalingen van dit artikel staan nochtans niet in de weg dat de geschillen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, voor de scheidsgerichten gebracht worden.”

Art. 22

In hetzelfde hoofdstuk 4/1 wordt een artikel XI.342/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.342/2. Onverminderd artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en artikel XVII.5, verjaren vorderingen die betrekking hebben op bedrijfsgeheimen na verloop van 5 jaar.

Deze verjaringstermijn begint te lopen vanaf de dag die volgt op de dag waarop de eiser kennis heeft van:

1° de gedraging en het feit dat deze gedraging een onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim vormt; en

2° de identiteit van de inbreukmaker.

De in het eerste lid vermelde vorderingen verjaren in ieder geval door verloop van twintig jaar vanaf de dag volgend op die waarop het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken zich heeft voorgedaan.”

Art. 23

In hetzelfde hoofdstuk 4/1 wordt een artikel XI.342/3 ingevoegd, luidende:

1° le tribunal établi au siège de la cour d’appel dans le ressort de laquelle l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicite a eu lieu ou, au choix du demandeur, le tribunal établi au siège de la cour d’appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence;

2° le tribunal établi au siège de la cour d’appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n’a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Est nulle de plein droit toute convention contraire aux dispositions des paragraphes 1er et 2.

Les dispositions du présent article ne font toutefois pas obstacle à ce que les litiges relatifs à l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicite d’un secret d’affaires soient portés devant les tribunaux arbitraux.”

Art. 22

Dans le même chapitre 4/1, il est inséré un article XI.342/2, rédigé comme suit:

“Art. XI.342/2. Sans préjudice de l’article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail et de l’article XVII.5, les demandes concernant les secrets d’affaires se prescrivent par 5 ans.

Ce délai de prescription commence à courir à partir du jour qui suit celui où le demandeur a connaissance:

1° du comportement et du fait que ce comportement constitue une obtention, une utilisation ou une divulgation illicite d’un secret d’affaires; et

2° de l’identité du contrevenant.

Les demandes visées au premier alinéa se prescrivent en tout cas par vingt ans à partir du jour qui suit celui où s’est produite l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicite.”

Art. 23

Dans le même chapitre 4/1, il est inséré un article XI.342/3, rédigé comme suit:

“Art. XI.342/3. § 1. De rechter kan in het kader van gerechtelijke procedures wegens het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, op verzoek van de eiser, bevelen dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt wordt aangeplakt tijdens de door hem bepaalde termijn, zowel buiten als binnen de inrichtingen van de inbreukmaker en dat zijn vonnis of de samenvatting ervan in kranten of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt, dit alles op kosten van de inbreukmaker.

De in het eerste lid bedoelde maatregelen nemen de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen in acht, zoals bepaald in artikel 871bis van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De rechter houdt, bij de beslissing over een bevel tot een in paragraaf 1 bedoelde maatregel en bij de beoordeling van de evenredigheid ervan, in voorkomend geval rekening met de waarde van het bedrijfsgeheim, de handelswijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, het gebruiken of het openbaar maken van het bedrijfsgeheim, de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim, alsmede met de kans dat de inbreukmaker het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier blijft gebruiken of openbaar maken.

De rechter houdt tevens rekening met de vraag of de informatie over de inbreukmaker kan leiden tot het identificeren van een natuurlijk persoon en, indien dit het geval is, of de bekendmaking van deze informatie gerechtvaardigd is, met name in het licht van de mogelijke schade die een dergelijke maatregel kan veroorzaken voor de persoonlijke levenssfeer en reputatie van de inbreukmaker.”

Afdeling 3

Wijzigingen aangebracht aan boek XVII van het Wetboek van economisch recht

Art. 24

In boek XVII, titel 1, hoofdstuk 4 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wetten van 26 december 2013 en 19 april 2014, wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende: “Afdeling 3.-Vordering tot staking in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim”.

“Art. XI.342/3. § 1er. Dans le cadre de procédures judiciaires engagées en raison de l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicite d’un secret d’affaires, le juge peut, sur requête du demandeur, prescrire l’affichage de sa décision ou du résumé qu’il en rédige, pendant le délai qu’il détermine, aussi bien à l’extérieur qu’à l’intérieur des établissements du contrevenant et ordonner la publication de son jugement ou du résumé par la voie de journaux ou de toute autre manière, le tout aux frais du contrevenant.

Les mesures visées au premier alinéa respectent les dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d’affaires, comme le prévoit l’article 871bis du Code judiciaire.

§ 2. Lorsqu’il décide d’ordonner ou non une mesure visée au paragraphe 1er et qu’il évalue son caractère proportionné, le juge prend en considération, le cas échéant, la valeur du secret d’affaires, le comportement du contrevenant lors de l’obtention, de l’utilisation ou de la divulgation du secret d’affaires, l’incidence de l’utilisation ou de la divulgation illicite du secret d’affaires ainsi que la probabilité que le contrevenant continue à utiliser ou divulguer de façon illicite le secret d’affaires.

Le juge prend également en considération le fait que les informations relatives au contrevenant seraient ou non de nature à permettre l’identification d’une personne physique et, dans l’affirmative, le fait que la publication de ces informations serait ou non justifiée, notamment au regard du préjudice éventuel que cette mesure pourrait causer à la vie privée et la réputation du contrevenant.”

Section 3

Modifications apportées au livre XVII du Code de droit économique

Art. 24

Dans le livre XVII, titre 1er, chapitre 4, du Code de droit économique, inséré par les lois du 26 décembre 2013 et du 19 avril 2014, il est inséré une section 3 intitulée “Section 3.-Action en cessation en cas d’obtention, d’utilisation ou de la divulgation illicite d’un secret d’affaires”.

Art. 25

In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 24, wordt een artikel XVII.21/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt hij de staking van elk onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim in de zin van artikel XI.332/4, of, indien van toepassing, verbiedt hij het onrechtmatige gebruik of de onrechtmatige openbaarmaking van het bedrijfsgeheim in de zin van dat artikel.

§ 2. Tot kennisneming van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd:

1° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerders zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Elke vordering tot staking van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, bedoeld in paragraaf 1, die ook de staking tot voorwerp heeft van een handeling bedoeld in artikel XVII.1 wordt uitsluitend voor de voorzitter van de krachtens paragrafen 1 en 2 bevoegde rechtbank gebracht.”

Art. 26

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/2. De voorzitter kan, wanneer hij de staking beveelt, maatregelen bevelen zoals bepaald in artikel XI.336/3, § 1, 2° tot 6°, §§ 2 en 3, voor zover deze maatregelen kunnen bijdragen tot de stopzetting van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van de gevolgen ervan, met uitsluiting van de maatregelen tot herstel van de schade die door deze inbreuk wordt berokkend.

Art. 25

Dans la section 3, insérée par l'article 24, il est inséré un article XVII.21/1, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le président du tribunal de commerce constate l'existence et ordonne la cessation de toute obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires au sens de l'article XI.332/4, ou, le cas échéant, il interdit l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires au sens de cet article.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er:

1° le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires a eu lieu ou, au choix du demandeur, le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence;

2° le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n'a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Toute action en cessation de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, visée au paragraphe 1er, qui a également pour objet la cessation d'un acte visé à l'article XVII.1 est portée exclusivement devant le président du tribunal compétent en vertu des paragraphes 1er et 2 .”

Art. 26

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/2, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/2. Lorsqu'il ordonne la cessation, le président peut ordonner les mesures prévues à l'article XI.336/3, § 1er, 2° à 6°, §§ 2 et 3, pour autant que ces mesures soient de nature à contribuer à la cessation de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ou de leurs effets, à l'exclusion des mesures de réparation du préjudice causé par cette atteinte.

Artikel XI.336/4, §§ 1 en 2 is van overeenkomstige toepassing.”.

Art. 27

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/3. De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding.

Op de vordering wordt uitspraak gedaan, niettegenstaande enige vervolging die voor de strafrechter wordt ingesteld wegens dezelfde feiten.

Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande voorziening en zonder borgstelling, tenzij de voorzitter heeft bevolen dat een borg moet worden gesteld.”.

Art. 28

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/4 ingevoegd, luidende:

“XVII.21/4. De vordering op grond van artikel XVII.21/1, § 1, wordt ingesteld op verzoek van de personen die een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kunnen instellen overeenkomstig artikel XI.336/2.”.

Art. 29

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/5. Onverminderd de toepassing van artikel XI.342/3, mogen de maatregelen van openbaarmaking evenwel slechts worden toegestaan indien zij er kunnen toe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

De voorzitter stelt het bedrag vast dat de partij aan wie een publicatiemaatregel overeenkomstig het eerste lid werd toegekend en die de maatregel heeft uitgevoerd niettegenstaande tijdig een rechtsmiddel tegen het vonnis werd ingesteld, zal verschuldigd zijn aan de partij in wiens nadeel de publicatiemaatregel werd uitgesproken, indien deze als gevolg van dat rechtsmiddel ongedaan wordt gemaakt.”.

L'article XI.336/4, § 1er et 2 s'applique par analogie.”.

Art. 27

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/3, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/3. L'action est formée et instruite selon les formes du référé.

Il est statué sur l'action nonobstant toute poursuite exercée en raison des mêmes faits devant une juridiction pénale.

Le jugement est exécutoire par provision, nonobstant tout recours et sans caution, sauf si le président a ordonné qu'il en serait fourni une.”.

Art. 28

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/4, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/4. L'action fondée sur l'article XVII.21/1, § 1er, est formée à la demande des personnes habilitées à agir contre l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, conformément à l'article XI.336/2.”.

Art. 29

Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/5, rédigé comme suit:

“Art. XVII.21/5. Sans préjudice de l'application de l'article XI.342/3, les mesures de publicité ne peuvent toutefois être autorisées que si elles sont de nature à contribuer à la cessation de l'acte incriminé ou de ses effets.

Le président fixe le montant que la partie à qui une mesure de publicité a été accordée conformément au premier alinéa et qui a exécuté la mesure malgré un recours introduit à temps contre le jugement, devra payer à la partie au détriment de laquelle la mesure de publicité a été prononcée, si celle-ci est annulée suite à ce recours.”.

HOOFDSTUK 3

**Wijzigingen aangebracht aan het
Gerechtelijk Wetboek**

Art. 30

Artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 26 maart 2014, wordt aangevuld met een bepaling onder 20°, luidende:

“20° van vorderingen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.”.

Art. 31

In artikel 578, 1°, van hetzelfde Wetboek worden de woorden “het fabrieksgeheim” vervangen door de woorden “een bedrijfsgeheim”.

Art. 32

Artikel 584, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 21 mei 2015 wordt aangevuld met een bepaling onder 6°, luidende:

“6° bevelen, in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, en op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, om ten bewarende titel beslag te leggen op de inbreukmakende goederen, met inbegrip van ingevoerde goederen, of om ze af te geven, om te vermijden dat ze in de handel worden gebracht of zich in het handelsverkeer bevinden.”.

Art. 33

Artikel 589 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, wordt aangevuld met een bepaling onder 20°, luidende:

“20° in artikel XVII.21/1 van het Wetboek van economisch recht, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.”.

CHAPITRE 3

**Modifications apportées
au Code judiciaire**

Art. 30

L'article 574 du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 26 mars 2014, est complété par un 20°, rédigé comme suit:

“20° des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite des secrets d'affaires, sans préjudice des compétences du tribunal du travail.”.

Art. 31

Dans l'article 578, 1°, du même Code, les mots “des secrets de fabrication” sont remplacés par les mots “d'un secret d'affaires”.

Art. 32

L'article 584, alinéa 5, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 mai 2015, est complété par un 6°, rédigé comme suit:

“6° ordonner, dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, et à la demande du détenteur du secret d'affaires, la saisie à titre conservatoire des biens en infraction, y compris de produits importés, ou la remise de ces biens, de façon à empêcher leur entrée ou leur circulation sur le marché.”.

Art. 33

L'article 589 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 octobre 2015, est complété par un 20°, rédigé comme suit:

“20° à l'article XVII.21/1 du Code de droit économique, sans préjudice des compétences du tribunal du travail.”.

Art. 34

In deel 3, titel III, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, wordt een artikel 633*quinquies*/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 633*quinquies*/1. § 1. Enkel de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van de in artikel 574, 20°, bedoelde vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

§ 2. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim bedoeld in artikel 574, 20°, ingesteld op grond van artikel 584.

§ 3. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van een vordering als bedoeld in artikel 589, 20°, die het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim beoogt te staken of te verbieden.”

Art. 35

In deel 4, boek II, titel III, hoofdstuk VIII, afdeling 1, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 871*bis* ingevoegd, luidende:

“Art. 871*bis*. § 1. De partijen, hun advocaten of andere vertegenwoordigers, magistraten en gerechtelijk personeel, getuigen, deskundigen en alle andere personen die door hun deelname aan een gerechtelijke procedure, of door hun toegang tot de documenten die deel uitmaken van deze procedure, kennis hebben gekregen van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, dat de rechter, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, als vertrouwelijk heeft aangemerkt, mogen dit bedrijfsgeheim of vermeende bedrijfsgeheim niet gebruiken of openbaar maken.

De in het eerste lid genoemde verplichting tot het bewaren van de vertrouwelijkheid blijft van kracht na beëindiging van de gerechtelijke procedure. Deze verplichting houdt evenwel op te bestaan in elk van de volgende situaties:

1° wanneer bij beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, is vastgesteld dat het vermeende

Art. 34

Dans la troisième partie, titre III du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, il est inséré un article 633*quinquies*/1, rédigé comme suit:

“Art. 633*quinquies*/1. § 1er. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicite d’un secret d’affaires visées à l’article 574, 20°, les tribunaux de commerce établis au siège d’une cour d’appel.

§ 2. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l’obtention, l’utilisation ou la divulgation illicite des secrets d’affaires visées à l’article 574, 20°, introduites sur base de l’article 584, les présidents des tribunaux de commerce établis au siège d’une cour d’appel.

§ 3. Sont seuls compétents pour connaître d’une action visée à l’article 589, 20°, tendant à la cessation ou l’interdiction de l’obtention, de l’utilisation ou de la divulgation illicite d’un secret d’affaires, les présidents des tribunaux de commerce établis au siège d’une cour d’appel.”

Art. 35

Dans la quatrième partie, livre II, titre III, chapitre VIII, section 1re, du même Code, il est inséré un article 871*bis*, rédigé comme suit:

“Art. 871*bis*. § 1er. Les parties, leurs avocats ou autres représentants, les magistrats et le personnel judiciaire, les témoins, les experts et toute autre personne qui ont eu, en raison de leur participation à une procédure judiciaire, ou de leur accès à des documents faisant partie d’une telle procédure judiciaire, connaissance d’un secret d’affaires ou d’un secret d’affaires allégué au sens de l’article I.17/1, 1°, du Code de droit économique, que le juge a, en réponse à la demande dûment motivée d’une partie intéressée ou d’office, qualifié de confidentiel, ne sont pas autorisés à utiliser ou divulguer ce secret d’affaires ou secret d’affaires allégué .

L’obligation de confidentialité visée au premier alinéa perdure après la fin de la procédure judiciaire. Toutefois, elle cesse d’exister dans chacune des circonstances suivantes:

1° lorsqu’il est constaté, dans une décision qui est coulée en force de chose jugée, que le secret d’affaires

bedrijfsgeheim niet voldoet aan de in artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht bepaalde voorwaarden, of

2° wanneer na verloop van tijd de desbetreffende informatie algemeen bekend wordt bij of gemakkelijk toegankelijk wordt voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie.

§ 2. De rechter kan bovendien, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, de volgende specifieke maatregelen nemen om de vertrouwelijkheid te bewaren van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim dat tijdens een gerechtelijke procedure wordt gebruikt of genoemd:

1° de toegang tot de documenten die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen bevatten die de partijen of derden hebben ingediend, volledig of gedeeltelijk beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

2° de toegang tot hoorzittingen waarin die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen openbaar kunnen worden gemaakt, en tot de verslagen of afschriften van deze hoorzittingen, beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

3° een niet-vertrouwelijke versie van rechterlijke uitspraken ter beschikking stellen aan anderen dan degenen die tot de uitdrukkelijk aangewezen personen of categorieën van personen bedoeld onder de bepalingen 1° en 2° behoren, waarin de delen die de bedrijfsgeheimen bevatten, zijn geschrapt of bewerkt.

De in het eerste lid, 1° en 2°, bedoelde uitdrukkelijk aangewezen personen of personen die behoren tot uitdrukkelijk aangewezen categorieën van personen mogen niet talrijker zijn dan nodig is om ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan het recht voor de partijen bij de gerechtelijke procedure op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijk proces, en onder die personen bevindt zich ten minste één natuurlijk persoon van elke partij alsmede de respectieve advocaten of andere vertegenwoordigers van deze partijen bij de gerechtelijke procedure.

§ 3. Bij zijn beslissing over de in paragraaf 2 bedoelde maatregelen beoordeelt de rechter de evenredigheid ervan. Hij neemt hierbij in het bijzonder het waarborgen van het recht op een doeltreffende voorziening en op een eerlijk proces in acht, alsmede de rechtmatige belangen van de partijen en, indien van toepassing, van derden, alsook de mogelijke schade voor een van

allégué ne remplit pas les conditions prévues à l'article I.17/1, 1°, du Code de droit économique; ou

2° lorsque les informations en cause sont devenues, au fil du temps, généralement connues des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement de ce genre d'informations, ou sont devenues aisément accessibles à ces personnes.

§ 2. Le juge peut en outre, à la demande dûment motivée d'une partie intéressée ou d'office, prendre les mesures particulières suivantes pour protéger le caractère confidentiel de tout secret d'affaires ou secret d'affaires allégué utilisé ou mentionné au cours d'une procédure judiciaire:

1° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès à tout ou partie des documents contenant des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués produits par les parties ou par des tiers;

2° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès aux audiences, lorsque des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués sont susceptibles d'y être divulgués, ainsi qu'aux procès-verbaux ou notes d'audience;

3° mettre à la disposition de toute personne autre que celles faisant partie des personnes ou catégories de personnes visées aux 1° et 2°, une version non confidentielle de toute décision judiciaire dans laquelle les passages contenant des secrets d'affaires ont été supprimés ou biffés.

Le nombre de personnes expressément désignées ou appartenant aux catégories de personnes expressément désignées visées à l'alinéa 1er, 1° et 2°, ne peut pas être supérieur à ce qui est nécessaire pour garantir aux parties à la procédure judiciaire le respect de leur droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial et il comprend, au moins, une personne physique pour chaque partie et l'avocat de chaque partie ou d'autres représentants de ces parties à la procédure judiciaire.

§ 3. Lorsqu'il se prononce sur les mesures visées au paragraphe 2, le juge évalue leur caractère proportionné. A cet effet, le juge prend en considération la nécessité de garantir le droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial, les intérêts légitimes des parties et, le cas échéant, des tiers, ainsi que tout dommage que l'octroi ou le refus de ces mesures

de partijen en, indien van toepassing, voor derden, als gevolg van het bevelen of afwijzen van dergelijke maatregelen.

§ 4. De persoon die de in paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 genomen maatregel niet naleeft, kan worden veroordeeld tot een geldboete van 500 tot 25 000 euro, onverminderd de schadevergoeding die gevorderd zou worden.

In dat geval wordt in dezelfde beslissing daarover uitspraak gedaan voor zover schadevergoeding wordt gevorderd en toegekend wegens niet-naleving van de paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 bedoelde maatregel. Indien dit niet het geval is, worden de partijen verzocht toelichting te geven overeenkomstig artikel 775.

De Koning duidt het bestuursorgaan aan dat instaat voor de inning van de boete met aanwending van alle middelen van recht. De Koning kan het minimum- en maximumbedrag van de boete om de vijf jaar aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud.

§ 5. Het verwerken van persoonsgegevens krachtens dit artikel vindt plaats in overeenstemming met de regelgeving betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.”

Art. 36

In deel 4, boek IV, van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, wordt het opschrift van de titel van Hoofdstuk XIXbis aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 37

In deel 4, Boek IV, hoofdstuk XIXbis, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 mei 2007 en gewijzigd bij de wet van 8 juni 2017 en bij artikel 36, wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende: “Afdeling 3.-Voorlopige maatregelen toepasselijk op bedrijfsgeheimen”.

Art. 38

In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 37, wordt een artikel 1369*quater* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*quater*. De voorzitter van de rechtbank van koophandel die bij voorraad uitspraak doet in het geval

pourrait causer à l’une ou l’autre des parties et, le cas échéant, à des tiers.

§ 4. La personne qui ne respecte pas l’obligation prévue au paragraphe 1er ou la mesure prise en vertu du paragraphe 2 peut être condamnée à une amende de 500 à 25 000 euros, sans préjudice des dommages et intérêts qui seraient réclamés.

En ce cas, il y sera statué par la même décision dans la mesure où il est fait droit à une demande de dommages et intérêts pour non-respect de l’obligation prévue au paragraphe 1er ou de la mesure prise en vertu du paragraphe 2. Si tel n’est pas le cas, les parties seront invitées à s’expliquer conformément à l’article 775.

Le Roi désigne l’organe administratif chargé du recouvrement de l’amende poursuivi par toutes voies de droit. Tous les cinq ans, le Roi peut adapter les sommes minimales et maximales de l’amende au coût de la vie.

§ 5. Tout traitement de données à caractère personnel en vertu de cet article est effectué conformément à la réglementation relative à la protection des personnes physiques à l’égard du traitement des données à caractère personnel.”

Art. 36

Dans la quatrième partie, livre IV, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, l’intitulé du chapitre XIXbis, inséré par la loi du 10 mai 2007, est complété par les mots “et de secrets d’affaires”.

Art. 37

Dans la quatrième partie, livre IV, chapitre XIXbis, du même Code, inséré par la loi du 10 mai 2007 et modifié par la loi du 8 juin 2017 et par l’article 36, il est inséré une section 3, intitulée “Section 3.-Des mesures provisoires appliquées aux secrets d’affaires”.

Art. 38

Dans la section 3, insérée par l’article 37, il est inséré un article 1369*quater*, rédigé comme suit:

“Art. 1369*quater*. Le président du tribunal de commerce qui statue au provisoire dans le cas d’une

van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, houdt bij zijn beslissing over het inwilligen of verwerpen van de vordering, en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, rekening met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:

1° de waarde en andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;

2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;

3° de handelswijze van de verweerder bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke effecten van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;

6° de rechtmatige belangen van derden;

7° het algemeen belang;

8° de bescherming van grondrechten.”

Art. 39

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*quinquies* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*quinquies*. Wanneer een persoon, die voor de rechtbank kan optreden om het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht te doen staken, het artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek toepast, worden de voorlopige maatregelen op verzoek van de verweerder herroepen of houden ze op gevolg te hebben, indien:

1° de eiser niet binnen een redelijke termijn een procedure instelt die leidt tot een beslissing ten gronde bij een bevoegde rechterlijke instantie; deze termijn wordt bepaald door de rechterlijke instantie die de maatregelen gelast of, bij gebreke daarvan, binnen een termijn van ten hoogste twintig werkdagen of eenendertig kalenderdagen, naar gelang van welke van beide termijnen de langste is vanaf de betekening van de beschikking;

obtention, utilisation ou divulgation illicite de secrets d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, prend en considération, lorsqu'il décide s'il est fait droit à la demande ou si celle-ci est rejetée, et qu'il évalue son caractère proportionné, les circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu:

1° la valeur ou d'autres caractéristiques spécifiques du secret d'affaires;

2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires;

3° le comportement du défendeur lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires;

4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires;

5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties;

6° les intérêts légitimes des tiers;

7° l'intérêt public;

8° la sauvegarde des droits fondamentaux.”

Art. 39

Dans la même section 3, il est inséré un article 1369*quinquies*, rédigé comme suit:

“Art. 1369*quinquies*. Dans le cas où il est fait application de l'article 584 du Code judiciaire par une personne pouvant agir en justice pour faire cesser l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires visée à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, les mesures provisoires seront révoquées ou cesseront de produire leurs effets, à la demande du défendeur, si:

1° le demandeur n'engage pas, dans un délai raisonnable, de procédure conduisant à une décision au fond devant une juridiction compétente; ce délai sera déterminé par l'autorité judiciaire ordonnant les mesures ou, en l'absence d'une telle détermination, dans un délai ne dépassant pas vingt jours ouvrables ou trente et un jours calendrier, selon le délai le plus long à compter de la signification de l'ordonnance;

2° de betreffende informatie niet langer voldoet aan de eisen om als bedrijfsgeheim gekwalificeerd te worden, bedoeld in artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, op gronden die niet aan de verweerder kunnen worden toegerekend.”

Art. 40

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*sexies* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*sexies*. § 1. Als alternatief voor de voorlopige maatregelen, kan de rechtbank aan de voortzetting van het vermeende onrechtmatige gebruik van een bedrijfsgeheim de voorwaarde verbinden dat een zekerheid wordt gesteld voor de schadeloosstelling van de houder van het bedrijfsgeheim. De rechtbank kan niet bevelen dat het bedrijfsgeheim openbaar gemaakt wordt in ruil voor het stellen van zekerheden.

§ 2. De rechtbank kan aan de voorlopige maatregelen de voorwaarde verbinden dat de eiser een passende zekerheid of een gelijkwaardige garantie stelt voor de eventuele schadeloosstelling van alle door de verweerder en, indien van toepassing, door andere personen voor wie de maatregelen gevolgen hebben, geleden schade, zoals bepaald in artikel 1369*septies*.”

Art. 41

In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*septies* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*septies*. Indien de voorlopige maatregelen worden herroepen op grond van artikel 1369*quinquies*, 1°, of wanneer zij vervallen wegens enig handelen of nalaten van de eiser, of indien later wordt vastgesteld dat er geen sprake is van onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of dreiging van dergelijk gedrag, kan de rechtbank, op verzoek van de verweerder of een benadeelde derde, de eiser gelasten de verweerder of de benadeelde derde op passende wijze schadeloos te stellen voor de door deze maatregelen toegebrachte schade.”

Art. 42

In artikel 1385*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd bij de wet van 31 januari 1980, worden de woorden “of als de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen, bedoeld in artikel 871*bis*, niet worden nageleefd” ingevoegd tussen de woorden

2° les informations en question ne répondent plus aux exigences, visées à l'article I.17/1, 1°, du Code de droit économique, pour être qualifiées comme secret d'affaires pour des raisons qui ne dépendent pas du défendeur.”

Art. 40

Dans la même section 3, il est inséré un article 1369*sexies*, rédigé comme suit:

“Art. 1369*sexies*. § 1er. Le tribunal peut, en lieu et place des mesures provisoires, subordonner la poursuite de l'utilisation illicite alléguée d'un secret d'affaires à la constitution d'une garantie destinée à assurer l'indemnisation du détenteur du secret d'affaires. Le tribunal ne peut pas ordonner la divulgation du secret d'affaires en échange de la constitution de garanties.

§ 2. Le tribunal peut subordonner les mesures provisoires à la constitution par le demandeur d'un cautionnement convenable ou d'une garantie équivalente adéquate destiné à assurer l'indemnisation éventuelle de tout préjudice subi par le défendeur et, le cas échéant, par toute autre personne touchée par les mesures, conformément à l'article 1369*septies*.”

Art. 41

Dans la même section 3, il est inséré un article 1369*septies*, rédigé comme suit:

“Art. 1369*septies*. Dans les cas où les mesures provisoires sont révoquées sur base de l'article 1369*quinquies*, 1°, ou cessent d'être applicables en raison de toute action ou omission du demandeur, ou dans les cas où il est constaté ultérieurement qu'il n'y a pas eu obtention, utilisation ou divulgation illicite du secret d'affaires ou menace d'un tel comportement, le tribunal peut ordonner au demandeur, sur demande du défendeur ou d'un tiers lésé, de verser un dédommagement approprié au défendeur ou au tiers lésé en réparation de tout dommage causé par ces mesures.”

Art. 42

Dans l'article 1385*bis* du Code judiciaire, modifié par la loi du 31 janvier 1980, les mots “ou si les dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d'affaires au sens de l'article 871*bis* ne sont pas respectées” sont insérés entre les mots “pour le cas où il ne serait pas

“voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan” en de woorden “, onverminderd het recht op schadevergoeding”.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen aangebracht aan de wet van 3 juli 1978

Art. 43

In artikel 17 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° zowel gedurende de overeenkomst als na het beëindigen daarvan, zich ervan te onthouden:

a) een bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan krijgen, op onrechtmatige wijze te verkrijgen, te gebruiken of openbaar te maken in de zin van artikel XI.332/4 van hetzelfde Wetboek, alsook geheimen in verband met persoonlijke of vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken;

b) daden van oneerlijke concurrentie te verrichten of daaraan mede te werken;”.

satisfait à la condamnation principale” et les mots “, au paiement d’une somme d’argent”.

CHAPITRE 4

Modifications apportées à la loi du 3 juillet 1978

Art. 43

Dans l’article 17 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, le 3° est remplacé par ce qui suit:

“3° de s’abstenir, tant au cours du contrat qu’après la cessation de celui-ci:

a) d’obtenir, d’utiliser ou de divulguer de manière illicite, au sens de l’article XI.332/4 du Code de droit économique, un secret d’affaires au sens de l’article I.17/1, 1°, du même Code, dont il peut avoir connaissance dans l’exercice de son activité professionnelle, ainsi que de divulguer le secret de toute affaire à caractère personnel ou confidentiel dont il aurait eu connaissance dans l’exercice de son activité professionnelle;

b) de se livrer ou de coopérer à tout acte de concurrence déloyale;”.

HOOFDSTUK 5

Overgangsbepalingen

Art. 44

De bepalingen van deze wet zijn onmiddellijk van toepassing bij de inwerkingtreding, met behoud evenwel van de rechten die bij de inwerkingtreding ervan zijn verworven.

De gerechtelijke procedures die voor de inwerkingtreding van deze wet zijn ingesteld, worden afgehandeld volgens de bepalingen die ten tijde van het instellen van de procedure van toepassing waren.

Gegeven te Brussel, 6 juni 2018

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Economie,

Kris PEETERS

De minister van Justitie,

Koen GEENS

CHAPITRE 5

Dispositions transitoires

Art. 44

Les dispositions de la présente loi s'appliquent immédiatement à partir de l'entrée en vigueur, avec maintien toutefois des droits acquis au moment de son entrée en vigueur.

Les procédures judiciaires entamées avant l'entrée en vigueur de la présente loi sont poursuivies conformément aux dispositions applicables au moment du début de la procédure.

Donné à Bruxelles, le 6 juin 2018

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre de l'Économie,

Kris PEETERS

Le ministre de la Justice,

Koen GEENS

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan	Ontwerp van wet betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen	Belgische wetgeving
Artikel 1, 1	/	/
Artikel 1, 2	Artikel 6	Artikel XI.332/2 WER
Artikel 2	Artikel 2	Artikel I.17/1 WER
Artikel 3	Artikel 7	Artikel XI.332/3 WER
Artikel 4, 1	Artikel 14	Artikel XI.336/2 WER
Artikel 4, 2-5	Artikel 8	Artikel XI.332/4 WER
Artikel 5	Artikel 9	Artikel XI.332/5 WER
Artikel 6	/	/
Artikel 7	Memorie van toelichting	De in artikel 7, 2 van de richtlijn bedoelde maatregelen kunnen worden teruggevonden in het bestaande wettelijk kader zoals bijvoorbeeld artikel 1382 BW, artikel 780bis Ger. W. en artikel 1017 Ger. W.
Artikel 8	Artikel 22	Artikel XI.342/2 WER
Artikel 9	Artikel 35	Artikel 871bis Ger. W.

Artikel 10, 1, a-b	Memorie van toelichting	De in artikel 10, 1, a-b van de richtlijn beoogde maatregelen kunnen door de rechter genomen worden op basis van artikel 19, lid 2 Ger. W. en artikel 584 Ger. W.
Artikel 10, 1, c	Artikel 32	Artikel 584, lid 4, 6° Ger. W.
Artikel 10, 2	Artikel 40	Artikel 1369sexies Ger. W.
Artikel 11, 1	Memorie van toelichting	De algemene bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek en met name deze in verband met het bewijs en de rechtspraak met betrekking tot het onderzoek door de rechter in kort geding van de ogenschijnlijkheid van de rechten van de partijen, komen tegemoet aan dit artikel van de richtlijn.
Artikel 11, 2	Artikel 38	Artikel 1369quater Ger. W.
Artikel 11, 3	Artikel 39	Artikel 1369quinquies Ger. W.
Artikel 11, 4	Artikel 40	Artikel 1369sexies Ger. W.
Artikel 11, 5	Artikel 41	Artikel 1369septies Ger. W.
Artikel 12	Artikel 15	Artikel XI.336/3 WER
Artikel 13	Artikel 16	Artikel XI.336/4 WER
Artikel 14	Artikel 18 en Memorie van toelichting (voor wat betreft artikel 14, 2 van de richtlijn)	Artikel XI.336/5 WER
Artikel 15	Artikel 23	Artikel XI.342/3 WER
Artikel 16	Artikel 42	Artikel 1385bis Ger. W.

Artikel 17	/	/
Artikel 18	/	/
Artikel 19, 1, lid 1	/	/
Artikel 19, 1, lid 2	Artikel 1, 5, 12	Artikel XI.332/1 WER en artikel XI.336/1 WER
Artikel 19, 2	/	/
Artikel 20	/	/
Artikel 21	/	/

Tableau de correspondance

DIRECTIVE (UE) 2016/943 DU PARLEMENT EUROPEEN ET DU CONSEIL du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites	Projet de loi transposant en droit belge de la directive 2016/943/UE	Droit belge
Article 1, 1	/	/
Article 1, 2	Article 6	Article XI.332/2 CDE
Article 2	Article 2	Article I.17/1 CDE
Article 3	Article 7	Article XI.332/3 CDE
Article 4, 1	Article 14	Article XI.336/2 CDE
Article 4, 2-5	Article 8	Article XI.332/4 CDE
Article 5	Article 9	Article XI.332/5 CDE
Article 6	/	/
Article 7	Exposé des motifs	Les mesures visées à l'Article 7, 2 de la directive peuvent être retrouvées dans le cadre légal existant comme p.ex. l'Article 1382 CC, l'Article 780bis C. jud. et l'Article 1017 C. jud.
Article 8	Article 22	Article XI.342/2 CDE
Article 9	Article 35	Article 871bis C. jud.

Article 10, 1, a-b	Exposé des motifs	Les mesures visées à l'Article 10, 1, a-b de la directive peuvent être prises par le juge sur la base de l'Article 19, alinéa 2 C. jud. et l'Article 584 C. jud.
Article 10, 1, c	Article 32	Article 584, alinéa 4, 6° C. jud.
Article 10, 2	Article 40	Article 1369sexies C. jud.
Article 11, 1	Exposé des motifs	Les dispositions générales du Code judiciaire et notamment celles relatives à la preuve et à la jurisprudence relative à l'examen par le juge des référés de l'apparence des droits des parties répondent à cet Article de la directive.
Article 11, 2	Article 38	Article 1369quater C. jud.
Article 11, 3	Article 39	Article 1369quinquies C. jud.
Article 11, 4	Article 40	Article 1369sexies C. jud.
Article 11, 5	Article 41	Article 1369septies C. jud.
Article 12	Article 15	Article XI.336/3 CDE
Article 13	Article 16	Article XI.336/4 CDE
Article 14	Article 18 et exposé des motifs (en ce qui concerne l'Article 14, 2 de la directive)	Article XI.336/5 CDE
Article 15	Article 23	Article XI.342/3 CDE
Article 16	Article 42	Article 1385bis C. jud.
Article 17	/	/

Article 18	/	/
Article 19, 1, alinéa 1 ^{er}	/	/
Article 19, 1, alinéa 2	Article 1, 5, 12	Article XI.332/1 CDE et Article XI.336/1 CDE
Article 19, 2	/	/
Article 20	/	/
Article 21	/	/

Coördinatie van de artikelen

BASISTEKST

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET ONTWERP

Wijzigingen aangebracht aan Boek I van het Wetboek van economisch recht

(onbestaande bepaling)

Art. I.17/1. Voor de toepassing van boek XI, titels 8/1, 9/1 en 10, hoofdstuk 4/1, gelden de volgende definities:

1° bedrijfsgeheim: informatie die aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

a) ze is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;

b) ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is, en

c) ze is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden;

2° houder van het bedrijfsgeheim: iedere natuurlijke of rechtspersoon die rechtmatig over een bedrijfsgeheim beschikt;

3° inbreukmaker: iedere natuurlijke of rechtspersoon die een bedrijfsgeheim onrechtmatig heeft verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt;

4° inbreukmakende goederen: goederen waarvan het ontwerp, de kenmerken, de werking, het productieproces of het in de handel brengen aanzienlijk baat hebben bij bedrijfsgeheimen die onrechtmatig zijn verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt.

Wijzigingen aangebracht aan Boek XI van het Wetboek van economisch recht

Boek XI. – Intellectuele eigendom

Boek XI. – Intellectuele eigendom en
bedrijfsgeheimen

(onbestaande bepaling)

Titel 8/1. – Bedrijfsgeheimen

(onbestaande bepaling)

Art. XI.332/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.

(onbestaande bepaling)

Art. XI.332/2. § 1. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen laten onverlet:

1° de uitoefening van de fundamentele rechten die zijn vervat in regels van inter- en supranationaal recht en in de Grondwet, in het bijzonder het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang, openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties;

3° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die instellingen en organen van de Europese Unie of nationale overheidsinstanties voorschrijven of toestaan de door bedrijven ingediende informatie waarover deze instellingen, organen of instanties beschikken krachtens, en in overeenstemming met, in het recht van de Europese Unie of het nationale recht omschreven verplichtingen en prerogatieven, openbaar te maken;

4° de autonomie van de sociale partners en hun recht om collectieve overeenkomsten te sluiten in overeenstemming met het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken.

3

§ 2. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen mogen niet worden opgevat als een grond om de mobiliteit van werknemers te beperken. In het bijzonder bieden deze bepalingen, met betrekking tot de uitoefening van deze mobiliteit, geen enkele grond om:

1° werknemers te beperken in het gebruik van informatie die geen bedrijfsgeheim als omschreven in artikel I.17/1, 1°, vormt;

2° werknemers te beperken in het gebruik van ervaringen en vaardigheden die zij op eerlijke wijze tijdens de normale uitoefening van hun functie hebben opgedaan;

3° andere aanvullende beperkingen op te leggen aan werknemers in hun arbeidsovereenkomsten dan die welke zijn opgelegd in overeenstemming met het recht van de Europese Unie of het nationale recht.

(onbestaande bepaling)

Art. XI.332/3. § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd indien het bedrijfsgeheim wordt verkregen op een van de volgende manieren:

1° onafhankelijke ontdekking of onafhankelijk ontwerp;

2° observatie, onderzoek, demontage of testen van een product of voorwerp dat ter beschikking van het publiek is gesteld of dat op een rechtmatige manier in het bezit is van de persoon die de informatie verwerft en die niet gebonden is aan een rechtsgeldige verplichting de verkrijging van het bedrijfsgeheim te beperken;

3° uitoefening van het recht van werknemers of werknemersvertegenwoordigers op informatie en raadpleging overeenkomstig het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken;

4° iedere andere praktijk die, gezien de omstandigheden, in overeenstemming is met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd voor zover dit verkrijgen, gebruiken of openbaar maken door het recht van de Europese Unie of het nationale recht vereist of toegestaan is.

4

(onbestaande bepaling)

Art. XI.332/4. §1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer de verkrijging gebeurde door middel van:

1° onbevoegde toegang tot of het zich onbevoegd toe-eigenen of kopiëren van documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden waarover de houder van het bedrijfsgeheim rechtmatig beschikt en die het bedrijfsgeheim bevatten of waaruit het bedrijfsgeheim kan worden afgeleid;

2° andere gedragingen die, gezien de omstandigheden, worden beschouwd als strijdig met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer dit, zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim, wordt verricht door een persoon die aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1° hij heeft het bedrijfsgeheim op onrechtmatige manier verkregen;

2° hij maakt een inbreuk op een geheimhoudingsovereenkomst of een andere verplichting tot het niet openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

3° hij maakt een inbreuk op een contractuele of andere verplichting tot beperking van het gebruik van het bedrijfsgeheim.

§ 3. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt ook als onrechtmatig beschouwd wanneer een persoon op het moment van het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim direct of indirect werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte in de zin van paragraaf 2.

§ 4. Het produceren, aanbieden of in de handel brengen van inbreukmakende goederen, of de invoer, uitvoer of opslag van inbreukmakende goederen voor die doeleinden, wordt ook als een onrechtmatig gebruik van een bedrijfsgeheim beschouwd wanneer de persoon die dergelijke activiteiten uitvoert, wist of,

5

gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim onrechtmatig werd gebruikt in de zin van paragraaf 2.

(onbestaande bepaling)

Art. XI.332/5. Een verzoek om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, wordt afgewezen wanneer het vermeende verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim in een van de volgende gevallen plaatsvond:

1° het uitoefenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie zoals neergelegd in de regels van inter- en supranationaal recht en in de Grondwet, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° het onthullen van wangedrag, fouten of illegale activiteiten, op voorwaarde dat de verweerder handelde met het oog op de bescherming van het algemeen openbaar belang;

3° het openbaar maken van het bedrijfsgeheim door werknemers aan hun vertegenwoordigers in het kader van de rechtmatige uitoefening van hun vertegenwoordigende functies overeenkomstig het recht van de Europese Unie of het nationale recht, op voorwaarde dat deze openbaarmaking noodzakelijk was voor deze uitoefening;

4° met het oog op de bescherming van een rechtmatig belang dat erkend is in het recht van de Europese Unie of het nationale recht.

(onbestaande bepaling)

Titel 9/1, – Burgerrechtelijke aspecten van de bescherming van bedrijfsgeheimen

(onbestaande bepaling)

Hoofdstuk 1. – Algemeenheden

(onbestaande bepaling)

Art. XI.336/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.

(onbestaande bepaling)

Hoofdstuk 2. – Staking van de onrechtmatige praktijk en andere maatregelen

(onbestaande bepaling)

Art. XI.336/2. De houder van het bedrijfsgeheim heeft het recht te verzoeken om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen vastgesteld door de wet ter voorkoming van, of om schadeloosstelling te verkrijgen voor, het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van zijn bedrijfsgeheim.

(onbestaande bepaling)

Art. XI.336/3. § 1. Wanneer de rechter vaststelt dat er sprake is van onrechtmatige verkrijging, onrechtmatig gebruik of onrechtmatige openbaarmaking van een bedrijfsgeheim, kan hij, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, jegens de inbreukmaker een of meer van de volgende maatregelen bevelen:

1° de staking van, of, indien van toepassing, het verbod op de verkrijging, het gebruik of de openbaarmaking van het bedrijfsgeheim;

2° het verbod om inbreukmakende goederen te produceren, aan te bieden, in de handel te brengen of te gebruiken, of om inbreukmakende goederen voor deze doeleinden in te voeren, uit te voeren of op te slaan;

3° het terugroepen van de inbreukmakende goederen van de markt;

4° het ontdoen van de inbreukmakende goederen van hun inbreukmakende hoedanigheid;

5° de vernietiging van de inbreukmakende goederen of, indien van toepassing, het uit de handel nemen ervan, op voorwaarde dat het uit de handel nemen geen afbreuk doet aan de bescherming van het betrokken bedrijfsgeheim;

6° de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden die het bedrijfsgeheim bevatten of belichamen, of, indien van toepassing, de gehele of gedeeltelijke overhandiging aan de houder van het bedrijfsgeheim van die documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden.

7

§ 2. Wanneer de rechter beveelt de inbreukmakende goederen uit de handel te nemen, kan hij op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim bevelen dat deze goederen aan de houder of aan een liefdadigheidsorganisatie worden overhandigd.

§ 3. De maatregelen bedoeld in paragraaf 1, 3° tot 6°, worden uitgevoerd op kosten van de inbreukmaker, tenzij bijzondere redenen dit beletten.

§ 4. De maatregelen bedoeld in dit artikel doen geen afbreuk aan enige schadevergoeding die aan de houder van het bedrijfsgeheim verschuldigd kan zijn vanwege het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.

(onbestaande bepaling)

Art. XI.336/4. §1. Bij het beslissen over een eis tot vaststelling van rechterlijke bevelen en corrigerende maatregelen als bedoeld in artikel XI.336/3 en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, houdt de rechter rekening met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:

1° de waarde of andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;

2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;

3° de handelwijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke gevolgen van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;

6° de rechtmatige belangen van derden;

7° het algemeen belang, en

8° de bescherming van grondrechten.

Wanneer de rechter de looptijd van de in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen beperkt, moet deze looptijd voldoende lang zijn om de handels-

8

en economische voordelen teniet te doen die de inbreukmaker zou hebben kunnen halen uit het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.

§ 2. De in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen worden, op verzoek van de persoon jegens wie deze maatregelen kunnen worden bevolen, herroepen of hebben op een andere wijze niet langer uitwerking, indien de desbetreffende informatie niet langer voldoet aan de vereisten van artikel I.17/1, 1°, op gronden die niet direct of indirect aan deze persoon kunnen worden toegerekend.

§ 3. Op verzoek van de persoon jegens wie de in artikel XI.336/3 bedoelde maatregelen kunnen worden bevolen, kan de rechter bevelen om in plaats van de toepassing van deze maatregelen een geldelijke schadeloosstelling te betalen aan de benadeelde partij, indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° op het moment van het gebruiken of openbaar maken wist de betrokkene niet of had hij gezien de omstandigheden niet hoeven weten dat het bedrijfsgeheim werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte;

2° de uitvoering van de betrokken maatregelen zou die persoon onevenredige schade toebrengen, en

3° de geldelijke schadeloosstelling aan de benadeelde partij lijkt redelijkerwijs bevredigend.

Wanneer geldelijke schadeloosstelling wordt bevolen in plaats van de in artikel XI.336/3, §1, onder 1° en 2°, genoemde maatregelen, mag deze niet meer bedragen dan het bedrag van de royalty's of vergoedingen die verschuldigd waren geweest indien die persoon toestemming had gevraagd om het desbetreffende bedrijfsgeheim te gebruiken, voor de periode waarin het gebruik van het bedrijfsgeheim verboden had kunnen worden.

(onbestaande bepaling)

Hoofdstuk 3. – Vergoeding van de schade geleden door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim

(onbestaande bepaling)

Art. XI.336/5. § 1. De houder van het bedrijfsgeheim

9

heeft recht op de vergoeding van elke schade die hij door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim lijdt.

§ 2. Wanneer de omvang van de schade op geen andere wijze kan bepaald worden, kan de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid vaststellen op een forfaitair bedrag.

§ 3. De rechter kan, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, bij wijze van schadevergoeding, de afgifte bevelen aan de houder van het bedrijfsgeheim van de inbreukmakende goederen, alsmede, in passende gevallen, van de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt, en die nog in het bezit van de verweerder zijn. Indien de waarde van die goederen, materialen en werktuigen de omvang van de werkelijke schade overschrijdt, bepaalt de rechter de door de houder van het bedrijfsgeheim te betalen opleg.

Titel 10. – Aspecten van gerechtelijk recht van de bescherming van intellectuele eigendomsrechten

(onbestaande bepaling)

(onbestaande bepaling)

Titel 10. – Aspecten van gerechtelijk recht van de bescherming van intellectuele eigendomsrechten en bedrijfsgeheimen

Hoofdstuk 4/1. – Bevoegdheid en procedurele bepalingen inzake bedrijfsgeheimen

Art. XI.342/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, neemt de rechtbank van koophandel, zelfs wanneer de partijen geen ondernemingen zijn, kennis van alle vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, ongeacht het bedrag van de vordering.

§ 2. Tot kennisneming van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd:

1° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerders zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van

10

beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Is van rechtswege nietig elke met de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 strijdige overeenkomst.

De bepalingen van dit artikel staan nochtans niet in de weg dat de geschillen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, voor de scheidsgerechten gebracht worden.

(onbestaande bepaling)

Art. XI.342/2. Onverminderd artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en artikel XVII.5, verjaren vorderingen die betrekking hebben op bedrijfsgeheimen na verloop van 5 jaar.

Deze verjaringstermijn begint te lopen vanaf de dag die volgt op de dag waarop de eiser kennis heeft van:

1° de gedraging en het feit dat deze gedraging een onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim vormt; en

2° de identiteit van de inbreukmaker.

De in het eerste lid vermelde vorderingen verjaren in ieder geval door verloop van twintig jaar vanaf de dag volgend op die waarop het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken zich heeft voorgedaan.

(onbestaande bepaling)

Art. XI.342/3. § 1. De rechter kan in het kader van gerechtelijke procedures wegens het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, op verzoek van de eiser, bevelen dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt wordt aangeplakt tijdens de door hem bepaalde termijn, zowel buiten als binnen de inrichtingen van de inbreukmaker en dat zijn vonnis of de samenvatting ervan in kranten of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt, dit alles op kosten van de inbreukmaker.

De in het eerste lid bedoelde maatregelen nemen de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen in acht, zoals bepaald in artikel 871bis van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De rechter houdt, bij de beslissing over een bevel tot een in paragraaf 1 bedoelde maatregel en bij de

beoordeling van de evenredigheid ervan, in voorkomend geval rekening met de waarde van het bedrijfsgeheim, de handelswijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, het gebruiken of het openbaar maken van het bedrijfsgeheim, de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim, alsmede met de kans dat de inbreukmaker het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier blijft gebruiken of openbaar maken.

De rechter houdt tevens rekening met de vraag of de informatie over de inbreukmaker kan leiden tot het identificeren van een natuurlijk persoon en, indien dit het geval is, of de bekendmaking van deze informatie gerechtvaardigd is, met name in het licht van de mogelijke schade die een dergelijke maatregel kan veroorzaken voor de persoonlijke levenssfeer en reputatie van de inbreukmaker.

Wijzigingen aangebracht aan Boek XVII van het Wetboek van economisch recht

(onbestaande bepaling)

Afdeling 3. – Vordering tot staking in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim

(onbestaande bepaling)

Art. XVII.21/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt hij de staking van elk onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim in de zin van artikel XI.332/4, of, indien van toepassing, verbiedt hij het onrechtmatige gebruik of de onrechtmatige openbaarmaking van het bedrijfsgeheim in de zin van dat artikel.

§ 2. Tot kennismening van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd :

1° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerdere zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar

12

het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Elke vordering tot staking van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, bedoeld in paragraaf 1, die ook de staking tot voorwerp heeft van een handeling bedoeld in artikel XVII.1 wordt uitsluitend voor de voorzitter van de krachtens paragrafen 1 en 2 bevoegde rechtbank gebracht.

(onbestaande bepaling)

Art. XVII.21/2. De voorzitter kan, wanneer hij de staking beveelt, maatregelen bevelen zoals bepaald in artikel XI.336/3, § 1, 2° tot 6°, §§ 2 en 3, voor zover deze maatregelen kunnen bijdragen tot de stopzetting van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van de gevolgen ervan, met uitsluiting van de maatregelen tot herstel van de schade die door deze inbreuk wordt berokkend.

Artikel XI.336/4, §§1 en 2 is van overeenkomstige toepassing.

(onbestaande bepaling)

Art. XVII.21/3. De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding.

Op de vordering wordt uitspraak gedaan, niettegenstaande enige vervolging die voor de strafrechter wordt ingesteld wegens dezelfde feiten.

Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande voorziening en zonder borgstelling, tenzij de voorzitter heeft bevolen dat een borg moet worden gesteld.

(onbestaande bepaling)

Art. XVII.21/4. De vordering op grond van artikel XVII.21/1, § 1, wordt ingesteld op verzoek van de personen die een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kunnen instellen overeenkomstig artikel XI.336/2.

(onbestaande bepaling)

Art. XVII.21/5. Onverminderd de toepassing van artikel XI.342/3, mogen de maatregelen van openbaarmaking evenwel slechts worden toegestaan

13

indien zij er kunnen toe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

De voorzitter stelt het bedrag vast dat de partij aan wie een publicatiemaatregel overeenkomstig het eerste lid werd toegekend en die de maatregel heeft uitgevoerd niettegenstaande tijdig een rechtsmiddel tegen het vonnis werd ingesteld, zal verschuldigd zijn aan de partij in wiens nadeel de publicatiemaatregel werd uitgesproken, indien deze als gevolg van dat rechtsmiddel ongedaan wordt gemaakt.

Wijzigingen aangebracht aan het Gerechtelijk Wetboek

Art. 574. De rechtbank van koophandel neemt kennis:

1° van geschillen ter zake van een vennootschap die beheerst wordt door het Wetboek van vennootschappen, evenals van geschillen die ontstaan tussen de vennoten van een dergelijke vennootschap, met uitzondering van de geschillen waarbij een van de partijen een vennootschap is die werd opgericht met het oog op de uitoefening van het beroep van advocaat, notaris of gerechtsdeurwaarder;

2° van vorderingen en geschillen rechtstreeks ontstaan uit het faillissement en procedures van gerechtelijke reorganisatie overeenkomstig de voorschriften van de faillissementswet van 8 augustus 1997 en de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, en waarvan de gegevens voor de oplossing zich bevinden in het bijzonder recht dat van toepassing is op het stelsel van het faillissement en de procedures van gerechtelijke reorganisatie.

3° van vorderingen betreffende de benamingen van oorsprong en de geografische aanduidingen;

4° van vorderingen betreffende de aan de post toevertrouwde diensten;

5° van vorderingen tot verbetering en doorhaling van inschrijvingen van ondernemingen in de zin van artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot

Art. 574. De rechtbank van koophandel neemt kennis:

1° van geschillen ter zake van een vennootschap die beheerst wordt door het Wetboek van vennootschappen, evenals van geschillen die ontstaan tussen de vennoten van een dergelijke vennootschap, met uitzondering van de geschillen waarbij een van de partijen een vennootschap is die werd opgericht met het oog op de uitoefening van het beroep van advocaat, notaris of gerechtsdeurwaarder;

2° van vorderingen en geschillen rechtstreeks ontstaan uit het faillissement en procedures van gerechtelijke reorganisatie overeenkomstig de voorschriften van de faillissementswet van 8 augustus 1997 en de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen, en waarvan de gegevens voor de oplossing zich bevinden in het bijzonder recht dat van toepassing is op het stelsel van het faillissement en de procedures van gerechtelijke reorganisatie.

3° van vorderingen betreffende de benamingen van oorsprong en de geografische aanduidingen;

4° van vorderingen betreffende de aan de post toevertrouwde diensten;

5° van vorderingen tot verbetering en doorhaling van inschrijvingen van ondernemingen in de zin van artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot

modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen, in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

6° van vorderingen met het oog op de benoeming van commissarissen voor het nazien van boeken en rekeningen van handelsvennootschappen;

7° van vorderingen inzake zee- en binnenvaart, en inzonderheid van het onderzoek van de schuldvorderingen bij verdeling van de gelden voortkomend van de toewijzing van een in beslag genomen vaartuig.

[8° opgeheven]

9° van geschillen inzake de handelingen van de Nationale Loterij;

10° van aanvragen tot homologatie van beslissingen tot verplaatsing van de zetel van een vennootschap in vereffening bedoeld in artikel 183, § 3, van het Wetboek van vennootschappen, van de vorderingen tot ontbinding van een vennootschap bedoeld in artikel 182, § 1, van hetzelfde Wetboek en van de aanvragen tot goedkeuring van het verdelingsplan van artikel 190, § 1, van hetzelfde Wetboek

11° de vorderingen bedoeld in artikel 92 van Verordening nr. 40/94 van de Raad van de Europese Unie van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk.

12° van geschillen tussen emittenten en houders, of tussen houders, van certificaten die betrekking hebben op effecten en zijn uitgegeven overeenkomstig de artikelen 43bis en 124ter van de wetten op de handelsvennootschappen, gecoördineerd op 30 november 1935.

13° van de vorderingen bedoeld in de artikelen 92, § 7, 159, § 7 en 197, § 8, van de wet van... betreffende bepaalde vormen van collectief beheer van beleggingsportefeuilles.

14° van de vorderingen bedoeld in artikel 81 van Verordening (EG) Nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen.

15° van de in artikel 73 van de wet van 28 maart

modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen, in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

6° van vorderingen met het oog op de benoeming van commissarissen voor het nazien van boeken en rekeningen van handelsvennootschappen;

7° van vorderingen inzake zee- en binnenvaart, en inzonderheid van het onderzoek van de schuldvorderingen bij verdeling van de gelden voortkomend van de toewijzing van een in beslag genomen vaartuig.

[8° opgeheven]

9° van geschillen inzake de handelingen van de Nationale Loterij;

10° van aanvragen tot homologatie van beslissingen tot verplaatsing van de zetel van een vennootschap in vereffening bedoeld in artikel 183, § 3, van het Wetboek van vennootschappen, van de vorderingen tot ontbinding van een vennootschap bedoeld in artikel 182, § 1, van hetzelfde Wetboek en van de aanvragen tot goedkeuring van het verdelingsplan van artikel 190, § 1, van hetzelfde Wetboek

11° de vorderingen bedoeld in artikel 92 van Verordening nr. 40/94 van de Raad van de Europese Unie van 20 december 1993 inzake het Gemeenschapsmerk.

12° van geschillen tussen emittenten en houders, of tussen houders, van certificaten die betrekking hebben op effecten en zijn uitgegeven overeenkomstig de artikelen 43bis en 124ter van de wetten op de handelsvennootschappen, gecoördineerd op 30 november 1935.

13° van de vorderingen bedoeld in de artikelen 92, § 7, 159, § 7 en 197, § 8, van de wet van... betreffende bepaalde vormen van collectief beheer van beleggingsportefeuilles.

14° van de vorderingen bedoeld in artikel 81 van Verordening (EG) Nr. 6/2002 van de Raad van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen.

15° van de in artikel 73 van de wet van 28 maart

1984 op de uitvindingsoctrooien bedoelde vorderingen;

16° van vorderingen bedoeld in artikel 38 van de wet van 20 mei 1975 tot bescherming van kweekproducten

17° van vorderingen bedoeld in artikel 16 van de wet van 10 januari 1990 betreffende de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderproducten;

18° van vorderingen betreffende merken, met inbegrip van vorderingen betreffende de doorhaling van een collectief merk, en van vorderingen betreffende tekeningen of modellen, bedoeld door het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom merken en tekeningen of modellen van 25 februari 2005 goedgekeurd door de wet van 22 maart 2006, behalve deze die door dit verdrag worden voorbehouden aan de bevoegdheid van een ander rechtscollege.

19° de vordering om te laten vaststellen dat er een cumulatie is van verworven beschermingen voor éénzelfde uitvinding door het Belgische octrooi en door het Europese octrooi, ingesteld bij toepassing van artikel 5 van de wet van 21 april 2007 houdende diverse bepalingen betreffende de procedure voor het indienen van Europese octrooiaanvragen en de gevolgen van deze aanvragen en van de Europese octrooien in België.

Art. 578 De arbeidsrechtbank neemt kennis:

1° van geschillen inzake arbeidsovereenkomsten met inbegrip van die welke betrekking hebben op schending van het fabrieksgeheim gedurende die overeenkomst;

2° van geschillen inzake leerovereenkomsten;

3° (van de individuele geschillen betreffende de toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomsten;)

4° van geschillen tussen werknemers naar aanleiding van het werk;

1984 op de uitvindingsoctrooien bedoelde vorderingen;

16° van vorderingen bedoeld in artikel 38 van de wet van 20 mei 1975 tot bescherming van kweekproducten

17° van vorderingen bedoeld in artikel 16 van de wet van 10 januari 1990 betreffende de rechtsbescherming van topografieën van halfgeleiderproducten;

18° van vorderingen betreffende merken, met inbegrip van vorderingen betreffende de doorhaling van een collectief merk, en van vorderingen betreffende tekeningen of modellen, bedoeld door het Benelux-Verdrag inzake de intellectuele eigendom merken en tekeningen of modellen van 25 februari 2005 goedgekeurd door de wet van 22 maart 2006, behalve deze die door dit verdrag worden voorbehouden aan de bevoegdheid van een ander rechtscollege.

19° de vordering om te laten vaststellen dat er een cumulatie is van verworven beschermingen voor éénzelfde uitvinding door het Belgische octrooi en door het Europese octrooi, ingesteld bij toepassing van artikel 5 van de wet van 21 april 2007 houdende diverse bepalingen betreffende de procedure voor het indienen van Europese octrooiaanvragen en de gevolgen van deze aanvragen en van de Europese octrooien in België.

20° van vorderingen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.

Art. 578 De arbeidsrechtbank neemt kennis:

1° van geschillen inzake arbeidsovereenkomsten met inbegrip van die welke betrekking hebben op schending van een bedrijfsgeheim gedurende die overeenkomst;

2° van geschillen inzake leerovereenkomsten;

3° (van de individuele geschillen betreffende de toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomsten;)

4° van geschillen tussen werknemers naar aanleiding van het werk;

5° van geschillen betreffende de overeenkomst voor versnelde beroepsopleiding;

6° van geschillen tussen de personen die samen een beroep uitoefenen waarbij hoofdzakelijk handenarbeid wordt verricht, en inzonderheid tussen een schipper ter visserij en de schepelingen die zijn vennoten zijn;

7° van geschillen van burgerlijke aard die het gevolg zijn van een overtreding van de wetten en besluiten betreffende de arbeidsreglementering en de aangelegenheden onder de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank, onverminderd de toepassing van de wetsbepalingen die deze bevoegdheid verlenen aan de strafrechten wanneer een strafvordering voor hen aanhangig is.

8° (de geschillen die hun oorzaak vinden :

a) in titel V betreffende gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van arbeidsvoorwaarden en de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de toegang tot een zelfstandig beroep van de wet van 4 augustus 1978 tot economisch heroriëntering en in haar uitvoeringsbesluiten, met uitzondering van die bedoeld in artikel 581, 3°, a), en van die welke betrekking hebben op de toegang tot het onderwijs in de beroepsopleiding verstrekt door het openbaar of privaat onderwijs;

b) in het decreet van 8 mei 2002 van het Vlaams Parlement houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt en zijn uitvoeringsbesluiten, met uitzondering van die bedoeld in artikel 581, 3°, b).)

(9° van de geschillen betreffende de hoedanigheid van de werknemers en het behoud van hun rechten ingevolge de overdracht van de onderneming of van een gedeelte ervan, (bedoeld in de artikelen 59 tot 70 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen).

10° (van de geschillen op basis van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van de discriminatie tussen mannen en vrouwen en die betrekking hebben op de arbeidsbetrekkingen en de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid, in de zin van artikel 6, § 1, 4° en 5°, van voormelde wet, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 9°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op

5° van geschillen betreffende de overeenkomst voor versnelde beroepsopleiding;

6° van geschillen tussen de personen die samen een beroep uitoefenen waarbij hoofdzakelijk handenarbeid wordt verricht, en inzonderheid tussen een schipper ter visserij en de schepelingen die zijn vennoten zijn;

7° van geschillen van burgerlijke aard die het gevolg zijn van een overtreding van de wetten en besluiten betreffende de arbeidsreglementering en de aangelegenheden onder de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank, onverminderd de toepassing van de wetsbepalingen die deze bevoegdheid verlenen aan de strafrechten wanneer een strafvordering voor hen aanhangig is.

8° (de geschillen die hun oorzaak vinden :

a) in titel V betreffende gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van arbeidsvoorwaarden en de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de toegang tot een zelfstandig beroep van de wet van 4 augustus 1978 tot economisch heroriëntering en in haar uitvoeringsbesluiten, met uitzondering van die bedoeld in artikel 581, 3°, a), en van die welke betrekking hebben op de toegang tot het onderwijs in de beroepsopleiding verstrekt door het openbaar of privaat onderwijs;

b) in het decreet van 8 mei 2002 van het Vlaams Parlement houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt en zijn uitvoeringsbesluiten, met uitzondering van die bedoeld in artikel 581, 3°, b).)

(9° van de geschillen betreffende de hoedanigheid van de werknemers en het behoud van hun rechten ingevolge de overdracht van de onderneming of van een gedeelte ervan, (bedoeld in de artikelen 59 tot 70 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen).

10° (van de geschillen op basis van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van de discriminatie tussen mannen en vrouwen en die betrekking hebben op de arbeidsbetrekkingen en de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid, in de zin van artikel 6, § 1, 4° en 5°, van voormelde wet, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 9°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op

de Raad van State;)

(11° van de geschillen betreffende psychosociale risico's op het werk, waaronder geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, die hun oorzaak vinden in hoofdstuk Vbis van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk..)

(12° van de geschillen die hun oorzaak vinden in de wet van... betreffende de bescherming van de preventieadviseurs en die betrekking hebben op :

- a) werknemers;
- b) zelfstandigen.)

13° (van de geschillen op basis van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie en die betrekking hebben op de arbeidsbetrekkingen en de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid, in de zin van artikel 5, § 1, 4° en 5° van voormelde wet, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 10°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State.)

(14° van vorderingen betreffende de collectieve schuldenregeling;)

15° (van de geschillen op basis van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en die betrekking hebben op de arbeidsbetrekkingen en de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid, in de zin van artikel 5, § 1, 4° en 5°, van voormelde wet, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 11°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State;)

((16°) (oude tweede 10°) van betwistingen op grond van de wet van 28 januari 2003 betreffende de medische onderzoeken die binnen het kader van de arbeidsverhoudingen worden uitgevoerd.)

(17° van de in artikel 138bis, § 2, eerste lid, bedoelde rechtsvordering.)

18° [...]

19° van de verzoeken tot homologatie zoals bedoeld

de Raad van State;)

(11° van de geschillen betreffende psychosociale risico's op het werk, waaronder geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk, die hun oorzaak vinden in hoofdstuk Vbis van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk..)

(12° van de geschillen die hun oorzaak vinden in de wet van... betreffende de bescherming van de preventieadviseurs en die betrekking hebben op :

- a) werknemers;
- b) zelfstandigen.)

13° (van de geschillen op basis van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie en die betrekking hebben op de arbeidsbetrekkingen en de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid, in de zin van artikel 5, § 1, 4° en 5° van voormelde wet, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 10°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State.)

(14° van vorderingen betreffende de collectieve schuldenregeling;)

15° (van de geschillen op basis van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en die betrekking hebben op de arbeidsbetrekkingen en de aanvullende regelingen voor sociale zekerheid, in de zin van artikel 5, § 1, 4° en 5°, van voormelde wet, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 11°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State;)

((16°) (oude tweede 10°) van betwistingen op grond van de wet van 28 januari 2003 betreffende de medische onderzoeken die binnen het kader van de arbeidsverhoudingen worden uitgevoerd.)

(17° van de in artikel 138bis, § 2, eerste lid, bedoelde rechtsvordering.)

18° [...]

19° van de verzoeken tot homologatie zoals bedoeld

in artikel 61, § 5, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen.)

21° van de geschillen tussen de werknemer en degene die hoofdelijk aansprakelijk is voor de betaling van het loon met toepassing van hoofdstuk VI/1 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

22° van de geschillen tussen een werknemer, een aangeslotene of een begunstigde, enerzijds, en een inrichter en/of een pensioeninstelling, anderzijds, inzake aanvullende pensioenen in de zin van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid;

23° van de geschillen tussen een werknemer, een aangeslotene of een begunstigde, enerzijds, en een inrichter en/of een pensioeninstelling, anderzijds, inzake aanvullende pensioenen die niet bedoeld zijn in de bepaling onder 22° ;

24° van de geschillen tussen een werknemer of een begunstigde, enerzijds, en een werkgever en/of een verzekeringsonderneming of een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening, anderzijds, inzake een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid die niet bedoeld zijn in de bepalingen onder 22° en 23°;

25° van de geschillen betreffende vergelding, discriminatie of andere soorten van onbillijke behandeling of nadelige maatregel ten gevolge van of in verband met de melding van een inbreuk in de zin van artikel 69bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 14°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, voor wat betreft de statutaire personeelsleden.

Art. 584. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg doet, in gevallen die hij spoedeisend acht, bij voorraad uitspraak in alle zaken, behalve die welke de wet aan de rechterlijke macht onttrekt.

Als de zaak behoort tot de bevoegdheid van de

in artikel 61, § 5, van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen.)

21° van de geschillen tussen de werknemer en degene die hoofdelijk aansprakelijk is voor de betaling van het loon met toepassing van hoofdstuk VI/1 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers.

22° van de geschillen tussen een werknemer, een aangeslotene of een begunstigde, enerzijds, en een inrichter en/of een pensioeninstelling, anderzijds, inzake aanvullende pensioenen in de zin van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid;

23° van de geschillen tussen een werknemer, een aangeslotene of een begunstigde, enerzijds, en een inrichter en/of een pensioeninstelling, anderzijds, inzake aanvullende pensioenen die niet bedoeld zijn in de bepaling onder 22° ;

24° van de geschillen tussen een werknemer of een begunstigde, enerzijds, en een werkgever en/of een verzekeringsonderneming of een instelling voor bedrijfspensioenvoorziening, anderzijds, inzake een aanvulling van de voordelen toegekend voor de verschillende takken van de sociale zekerheid die niet bedoeld zijn in de bepalingen onder 22° en 23°;

25° van de geschillen betreffende vergelding, discriminatie of andere soorten van onbillijke behandeling of nadelige maatregel ten gevolge van of in verband met de melding van een inbreuk in de zin van artikel 69bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, met uitzondering van de geschillen bedoeld in artikel 581, 14°, en onder voorbehoud van de bevoegdheden van de Raad van State, zoals bepaald door de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, voor wat betreft de statutaire personeelsleden.

Art. 584. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg doet, in gevallen die hij spoedeisend acht, bij voorraad uitspraak in alle zaken, behalve die welke de wet aan de rechterlijke macht onttrekt.

Als de zaak behoort tot de bevoegdheid van de

familierechtbank, wordt deze enkel in geval van volstreekte noodzakelijkheid bij de voorzitter aanhangig gemaakt.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank en de voorzitter van de rechtbank van koophandel kunnen bij voorraad uitspraak doen in gevallen die zij spoedeisend achten, in aangelegenheden die tot de respectieve bevoegdheid van die rechtbanken behoren.

De zaak wordt vóór de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of, in geval van volstreekte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

De voorzitter kan onder meer:

1° sekwesters aanstellen;

2° om het even welke vaststellingen of deskundige onderzoeken bevelen, zelfs met raming van de schade en opsporing van de oorzaken ervan;

3° alle nodige maatregelen bevelen tot vrijwaring van de rechten van hen die de nodige voorzieningen niet kunnen treffen, met inbegrip van de verkoop van roerende goederen die heerloos of verlaten zijn;

4° bevelen dat een of meer getuigen worden gehoord wanneer een partij van een kennelijk belang doet blijken, zelfs met het oog op een toekomstig geschil, indien vaststaat dat het bij enige vertraging van dat verhoor te vrezen is dat het getuigenis niet meer zal kunnen worden afgenomen.

(5° bevelen, in geval van een inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht bepaald bij artikel 1369bis /1, begaan op commerciële schaal, en op verzoek van de houder van het recht die omstandigheden aantoont die de schadevergoeding in gevaar dreigen te brengen, om ten bewarende titel beslag te laten leggen op de roerende en onroerende goederen van de vermeende inbreukmaker, met inbegrip van het blokkeren van zijn bankrekeningen en andere tegoeden. De voorzitter, die uitspraak doet over deze vordering, gaat na :

1) of het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming wordt ingeroepen, ogenschijnlijk geldig is;

2) of de inbreuk op het betrokken intellectueel recht niet redelijkerwijze betwist kan worden;

3) of, na de betrokken belangen, waaronder het algemeen belang, te hebben afgewogen, de feiten en, in voorkomend geval, de stukken waarop de eiser zich baseert van dien aard zijn dat ze het beslag - dat tot de

familierechtbank, wordt deze enkel in geval van volstreekte noodzakelijkheid bij de voorzitter aanhangig gemaakt.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank en de voorzitter van de rechtbank van koophandel kunnen bij voorraad uitspraak doen in gevallen die zij spoedeisend achten, in aangelegenheden die tot de respectieve bevoegdheid van die rechtbanken behoren.

De zaak wordt vóór de voorzitter aanhangig gemaakt in kort geding of, in geval van volstreekte noodzakelijkheid, bij verzoekschrift.

De voorzitter kan onder meer:

1° sekwesters aanstellen;

2° om het even welke vaststellingen of deskundige onderzoeken bevelen, zelfs met raming van de schade en opsporing van de oorzaken ervan;

3° alle nodige maatregelen bevelen tot vrijwaring van de rechten van hen die de nodige voorzieningen niet kunnen treffen, met inbegrip van de verkoop van roerende goederen die heerloos of verlaten zijn;

4° bevelen dat een of meer getuigen worden gehoord wanneer een partij van een kennelijk belang doet blijken, zelfs met het oog op een toekomstig geschil, indien vaststaat dat het bij enige vertraging van dat verhoor te vrezen is dat het getuigenis niet meer zal kunnen worden afgenomen.

(5° bevelen, in geval van een inbreuk op een intellectueel eigendomsrecht bepaald bij artikel 1369bis /1, begaan op commerciële schaal, en op verzoek van de houder van het recht die omstandigheden aantoont die de schadevergoeding in gevaar dreigen te brengen, om ten bewarende titel beslag te laten leggen op de roerende en onroerende goederen van de vermeende inbreukmaker, met inbegrip van het blokkeren van zijn bankrekeningen en andere tegoeden. De voorzitter, die uitspraak doet over deze vordering, gaat na :

1) of het intellectueel eigendomsrecht waarvan de bescherming wordt ingeroepen, ogenschijnlijk geldig is;

2) of de inbreuk op het betrokken intellectueel recht niet redelijkerwijze betwist kan worden;

3) of, na de betrokken belangen, waaronder het algemeen belang, te hebben afgewogen, de feiten en, in voorkomend geval, de stukken waarop de eiser zich baseert van dien aard zijn dat ze het beslag - dat tot de

bescherming strekt van het ingeroepen recht - redelijkerwijze verantwoord(en).)

bescherming strekt van het ingeroepen recht - redelijkerwijze verantwoord(en).)

6° bevelen, in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, en op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, om ten bewarende titel beslag te leggen op de inbreukmakende goederen, met inbegrip van ingevoerde goederen, of om ze af te geven, om te vermijden dat ze in de handel worden gebracht of zich in het handelsverkeer bevinden.

Art. 589. De voorzitter van de rechtbank van koophandel doet uitspraak over de vorderingen als bedoeld:

Art. 589. De voorzitter van de rechtbank van koophandel doet uitspraak over de vorderingen als bedoeld:

1° in de artikelen 2 tot 4 van de wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming

1° in de artikelen 2 tot 4 van de wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming

2° in artikel 125 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

2° in artikel 125 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;

3° [...]

3° [...]

4° in artikel 31 van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling;

4° in artikel 31 van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling;

5° in artikel 20 van de wet van 28 augustus 2011 betreffende de bescherming van de consumenten inzake overeenkomsten betreffende het gebruik van goederen in deeltijd, vakantieproducten van lange duur, doorverkoop en uitwisseling;

5° in artikel 20 van de wet van 28 augustus 2011 betreffende de bescherming van de consumenten inzake overeenkomsten betreffende het gebruik van goederen in deeltijd, vakantieproducten van lange duur, doorverkoop en uitwisseling;

(6° in artikel 2 van de wet van 11 april 1999 aangaande de vordering tot staking van de inbreuken op de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren;)

(6° in artikel 2 van de wet van 11 april 1999 aangaande de vordering tot staking van de inbreuken op de wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren;)

(7° bedoeld in artikel 8 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties die worden ingesteld tegen ondernemingen als bedoeld in artikel 573, eerste lid, 1°, of hun beroepsverenigingen of interprofessionele verenigingen;

(7° bedoeld in artikel 8 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties die worden ingesteld tegen ondernemingen als bedoeld in artikel 573, eerste lid, 1°, of hun beroepsverenigingen of interprofessionele verenigingen;

(8° in artikel 16 van de wet van 17 juli 2002 betreffende de transacties uitgevoerd met instrumenten voor de elektronische overmaking van geldmiddelen;)

9° [...]

10 over de vorderingen ingesteld overeenkomstig artikel XVII. 23 van het Wetboek van economisch recht;

(11° in artikel 9 van de wet van (20 december 2002) betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument;)

12° in artikel XVII. 23 van het Wetboek van economisch recht;

13° [...]

(14° in artikel 4, eerste lid, 1°, en in artikel 4, tweede lid, 1°, van de wet van 1 september 2004 houdende aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake verkoop teneinde de consumenten te beschermen;)

15° (vroegere 14°) in de artikelen 207, § 6, en 271/12, § 2, vierde lid, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;

15° /1 in artikel 321, § 6, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders;

(16° in artikel 17 van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen;)

17° [...]

[18°] in artikel 2 van de dienstenwet van 26 maart 2010 betreffende bepaalde juridische aspecten bedoeld in artikel 77 van de Grondwet;

19° in artikel 14 van de wet van 30 juli 2013, betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen.

(8° in artikel 16 van de wet van 17 juli 2002 betreffende de transacties uitgevoerd met instrumenten voor de elektronische overmaking van geldmiddelen;)

9° [...]

10 over de vorderingen ingesteld overeenkomstig artikel XVII. 23 van het Wetboek van economisch recht;

(11° in artikel 9 van de wet van (20 december 2002) betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument;)

12° in artikel XVII. 23 van het Wetboek van economisch recht;

13° [...]

(14° in artikel 4, eerste lid, 1°, en in artikel 4, tweede lid, 1°, van de wet van 1 september 2004 houdende aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake verkoop teneinde de consumenten te beschermen;)

15° (vroegere 14°) in de artikelen 207, § 6, en 271/12, § 2, vierde lid, van de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;

15° /1 in artikel 321, § 6, van de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders;

(16° in artikel 17 van de wet van 13 augustus 2004 betreffende de vergunning van handelsvestigingen;)

17° [...]

[18°] in artikel 2 van de dienstenwet van 26 maart 2010 betreffende bepaalde juridische aspecten bedoeld in artikel 77 van de Grondwet;

19° in artikel 14 van de wet van 30 juli 2013, betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen.

20° in artikel XVII.21/1 van het Wetboek van

22

economisch recht, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.

(onbestaande bepaling)

Art. 633quinquies/1. §1. Enkel de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van de in artikel 574, 20° bedoelde vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

§ 2. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim bedoeld in artikel 574, 20°, ingesteld op grond van artikel 584.

§ 3. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van een vordering als bedoeld in artikel 589, 20°, die het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim beoogt te staken of te verbieden.

(onbestaande bepaling)

Art. 871bis. § 1. De partijen, hun advocaten of andere vertegenwoordigers, magistraten en gerechtelijk personeel, getuigen, deskundigen en alle andere personen die door hun deelname aan een gerechtelijke procedure, of door hun toegang tot de documenten die deel uitmaken van deze procedure, kennis hebben gekregen van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1° van het Wetboek van economisch recht, dat de rechter, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, als vertrouwelijk heeft aangemerkt, mogen dit bedrijfsgeheim of vermeende bedrijfsgeheim niet gebruiken of openbaar maken.

De in het eerste lid genoemde verplichting tot het bewaren van de vertrouwelijkheid blijft van kracht na beëindiging van de gerechtelijke procedure. Deze verplichting houdt evenwel op te bestaan in elk van de volgende situaties:

1° wanneer bij beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, is vastgesteld dat het vermeende bedrijfsgeheim niet voldoet aan de in artikel I.17/1, 1°,

23

van het Wetboek van economisch recht bepaalde voorwaarden, of

2° wanneer na verloop van tijd de desbetreffende informatie algemeen bekend wordt bij of gemakkelijk toegankelijk wordt voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie.

§ 2. De rechter kan bovendien, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, de volgende specifieke maatregelen nemen om de vertrouwelijkheid te bewaren van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim dat tijdens een gerechtelijke procedure wordt gebruikt of genoemd:

1° de toegang tot de documenten die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen bevatten die de partijen of derden hebben ingediend, volledig of gedeeltelijk beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

2° de toegang tot hoorzittingen waarin die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen openbaar kunnen worden gemaakt, en tot de verslagen of afschriften van deze hoorzittingen, beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

3° een niet-vertrouwelijke versie van rechterlijke uitspraken ter beschikking stellen aan anderen dan degenen die tot de uitdrukkelijk aangewezen personen of categorieën van personen bedoeld onder de bepalingen 1° en 2° behoren, waarin de delen die de bedrijfsgeheimen bevatten, zijn geschrapt of bewerkt.

De in het eerste lid, 1° en 2°, bedoelde uitdrukkelijk aangewezen personen of personen die behoren tot uitdrukkelijk aangewezen categorieën van personen mogen niet talrijker zijn dan nodig is om ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan het recht voor de partijen bij de gerechtelijke procedure op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijk proces, en onder die personen bevindt zich ten minste één natuurlijk persoon van elke partij alsmede de respectieve advocaten of andere vertegenwoordigers van deze partijen bij de gerechtelijke procedure.

§ 3. Bij zijn beslissing over de in paragraaf 2 bedoelde maatregelen beoordeelt de rechter de

evenredigheid ervan. Hij neemt hierbij in het bijzonder het waarborgen van het recht op een doeltreffende voorziening en op een eerlijk proces in acht, alsmede de rechtmatige belangen van de partijen en, indien van toepassing, van derden, alsook de mogelijke schade voor een van de partijen en, indien van toepassing, voor derden, als gevolg van het bevelen of afwijzen van dergelijke maatregelen.

§ 4. De persoon die de in paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 genomen maatregel niet naleeft, kan worden veroordeeld tot een geldboete van 500 tot 25.000 euro, onverminderd de schadevergoeding die gevorderd zou worden.

In dat geval wordt in dezelfde beslissing daarover uitspraak gedaan voor zover schadevergoeding wordt gevorderd en toegekend wegens niet-naleving van de paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 bedoelde maatregel. Indien dit niet het geval is, worden de partijen verzocht toelichting te geven overeenkomstig artikel 775.

De Koning duidt het bestuursorgaan aan dat instaat voor de inning van de boete met aanwending van alle middelen van recht. De Koning kan het minimum- en maximumbedrag van de boete om de vijf jaar aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud.

§ 5. Het verwerken van persoonsgegevens krachtens dit artikel vindt plaats in overeenstemming met de regelgeving betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

Hoofdstuk XIXbis. - Rechtsplegingen inzake intellectuele rechten

(onbestaande bepaling)

(onbestaande bepaling)

Hoofdstuk XIXbis. - Rechtsplegingen inzake intellectuele rechten en bedrijfsgeheimen

Afdeling 3. Voorlopige maatregelen toepasselijk op bedrijfsgeheimen

Art. 1369quater. De voorzitter van de rechtbank van koophandel die bij voorraad uitspraak doet in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, houdt bij zijn beslissing over het inwilligen of

25

verwerpen van de vordering, en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, rekening met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:

1° de waarde en andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;

2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;

3° de handelswijze van de verweerder bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke effecten van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;

6° de rechtmatige belangen van derden;

7° het algemeen belang;

8° de bescherming van grondrechten.

(onbestaande bepaling)

Art. 1369quinquies. Wanneer een persoon, die voor de rechtbank kan optreden om het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht te doen staken, het artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek toepast, worden de voorlopige maatregelen op verzoek van de verweerder herroepen of houden ze op gevolg te hebben, indien:

1° de eiser niet binnen een redelijke termijn een procedure instelt die leidt tot een beslissing ten gronde bij een bevoegde rechterlijke instantie; deze termijn wordt bepaald door de rechterlijke instantie die de maatregelen gelast of, bij gebreke daarvan, binnen een termijn van ten hoogste twintig werkdagen of eenendertig kalenderdagen, naar gelang van welke van beide termijnen de langste is vanaf de betekening van de beschikking;

2° de betreffende informatie niet langer voldoet aan de eisen om als bedrijfsgeheim gekwalificeerd te

worden, bedoeld in artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, op gronden die niet aan de verweerder kunnen worden toegerekend.

(onbestaande bepaling)

Art. 1369sexies. § 1. Als alternatief voor de voorlopige maatregelen, kan de rechtbank aan de voortzetting van het vermeende onrechtmatige gebruik van een bedrijfsgeheim de voorwaarde verbinden dat een zekerheid wordt gesteld voor de schadeloosstelling van de houder van het bedrijfsgeheim. De rechtbank kan niet bevelen dat het bedrijfsgeheim openbaar gemaakt wordt in ruil voor het stellen van zekerheden.

§ 2. De rechtbank kan aan de voorlopige maatregelen de voorwaarde verbinden dat de eiser een passende zekerheid of een gelijkwaardige garantie stelt voor de eventuele schadeloosstelling van alle door de verweerder en, indien van toepassing, door andere personen voor wie de maatregelen gevolgen hebben, geleden schade, zoals bepaald in artikel 1369septies.

(onbestaande bepaling)

Art. 1369septies. Indien de voorlopige maatregelen worden herroepen op grond van artikel 1369quinquies, 1°, of wanneer zij vervallen wegens enig handelen of nalaten van de eiser, of indien later wordt vastgesteld dat er geen sprake is van onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of dreiging van dergelijk gedrag, kan de rechtbank, op verzoek van de verweerder of een benadeelde derde, de eiser gelasten de verweerder of de benadeelde derde op passende wijze schadeloos te stellen voor de door deze maatregelen toegebrachte schade.

Art. 1385bis. De rechter kan op vordering van een der partijen de wederpartij veroordelen tot betaling van een geldsom, dwangsom genaamd, voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan, onverminderd het recht op schadevergoeding indien daartoe gronden zijn. Een dwangsom kan echter niet worden opgelegd in geval van een veroordeling tot betaling van een geldsom, noch ten aanzien van de vorderingen ter zake van de nakoming van arbeidsovereenkomsten.

De dwangsom kan ook voor het eerst in verzet of in hoger beroep worden gevorderd.

De dwangsom kan niet worden verbeurd vóór de

Art. 1385bis. De rechter kan op vordering van een der partijen de wederpartij veroordelen tot betaling van een geldsom, dwangsom genaamd, voor het geval dat aan de hoofdveroordeling niet wordt voldaan of als de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen, bedoeld in artikel 871bis, niet worden nageleefd, onverminderd het recht op schadevergoeding indien daartoe gronden zijn. Een dwangsom kan echter niet worden opgelegd in geval van een veroordeling tot betaling van een geldsom, noch ten aanzien van de vorderingen ter zake van de nakoming van arbeidsovereenkomsten.

De dwangsom kan ook voor het eerst in verzet of in hoger beroep worden gevorderd.

betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.

De rechter kan bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren

De dwangsom kan niet worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.

De rechter kan bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren

Wijzigingen aangebracht aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Art. 17. De werknemer is verplicht :

1° zijn werk zorgvuldig, eerlijk en nauwkeurig te verrichten, op tijd, plaats en wijze zoals is overeengekomen;

2° te handelen volgens de bevelen en de instructies die hem worden gegeven door de werkgever, zijn lasthebbers of zijn aangestelden met het oog op de uitvoering van de overeenkomst;

3° zowel gedurende de overeenkomst als na het beëindigen daarvan, zich ervan te onthouden :

a) fabrieksgeheimen, zakengeheimen of geheimen in verband met persoonlijke of vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken;

b) daden van oneerlijke concurrentie te verrichten of daaraan mede te werken;

4° zich te onthouden van al wat schade kan berokkenen hetzij aan zijn eigen veiligheid, hetzij aan die van zijn medewerkers, van zijn werkgever, of van derden;

5° het hem toevertrouwde gereedschap en de ongebruikte grondstoffen in goede staat aan de werkgever terug te geven.

Art. 17. De werknemer is verplicht :

1° zijn werk zorgvuldig, eerlijk en nauwkeurig te verrichten, op tijd, plaats en wijze zoals is overeengekomen;

2° te handelen volgens de bevelen en de instructies die hem worden gegeven door de werkgever, zijn lasthebbers of zijn aangestelden met het oog op de uitvoering van de overeenkomst;

3° zowel gedurende de overeenkomst als na het beëindigen daarvan, zich ervan te onthouden :

a) een bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1° van het Wetboek van economisch recht, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan krijgen, op onrechtmatige wijze te verkrijgen, te gebruiken of openbaar te maken in de zin van artikel XI.332/4 van hetzelfde Wetboek, alsook geheimen in verband met persoonlijke of vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken;

b) daden van oneerlijke concurrentie te verrichten of daaraan mede te werken;

4° zich te onthouden van al wat schade kan berokkenen hetzij aan zijn eigen veiligheid, hetzij aan die van zijn medewerkers, van zijn werkgever, of van derden;

5° het hem toevertrouwde gereedschap en de ongebruikte grondstoffen in goede staat aan de werkgever terug te geven.

Coordination des articles

TEXTE DE BASE

TEXTE DE BASE ADAPTE AU PROJET

Modifications apportées au Livre Ier du Code de droit économique

(disposition inexistante)

Art. I.17/1. Les définitions suivantes sont applicables au livre XI, titres 8/1, 9/1 et 10, chapitre 4/1:

1° secret d'affaires : information qui répond à toutes les conditions suivantes:

- a) elle est secrète en ce sens que, dans sa globalité ou dans la configuration et l'assemblage exacts de ses éléments, elle n'est pas généralement connue des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement du genre d'information en question, ou ne leur est pas aisément accessible;
- b) elle a une valeur commerciale parce qu'elle est secrète ; et
- c) elle a fait l'objet, de la part de la personne qui en a le contrôle de façon licite, de dispositions raisonnables, compte tenu des circonstances, destinées à la garder secrète;

2° détenteur du secret d'affaires : toute personne physique ou morale qui a le contrôle d'un secret d'affaires de façon licite;

3° contrevenant : toute personne physique ou morale qui a obtenu, utilisé ou divulgué un secret d'affaires de façon illicite;

4° biens en infraction : des biens dont le dessin ou modèle, les caractéristiques, le fonctionnement, le procédé de production ou la commercialisation bénéficient de manière significative de secrets d'affaires obtenus, utilisés ou divulgués de façon illicite.

Modifications apportées au Livre XI du Code de droit économique

Livre XI. – Propriété intellectuelle

Livre XI. – Propriété intellectuelle et secrets d'affaires

2

(disposition inexistante)

Titre 8/1. – Secrets d'affaires

(disposition inexistante)

Art. XI.332/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.

(disposition inexistante)

Art. XI.332/2. § 1er. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne portent pas atteinte à:

1° l'exercice des droits fondamentaux consacrés par les règles de droit international et supranational et la Constitution, notamment le droit à la liberté d'expression et d'information, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias;

2° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national exigeant des détenteurs de secrets d'affaires qu'ils révèlent, pour des motifs d'intérêt public, des informations, y compris des secrets d'affaires, au public ou aux autorités administratives ou judiciaires pour l'exercice des fonctions de ces autorités;

3° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national obligeant ou autorisant les institutions et organes de l'Union européenne ou les autorités publiques nationales à divulguer des informations communiquées par des entreprises que ces institutions, organes ou autorités détiennent en vertu des obligations et prérogatives établies par le droit de l'Union européenne ou le droit national et conformément à celles-ci;

4° l'autonomie des partenaires sociaux et leur droit de conclure des conventions collectives, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales.

§ 2. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne peuvent pas être interprétées comme permettant de restreindre la mobilité des travailleurs. En particulier, en ce qui concerne l'exercice de cette mobilité, ces dispositions ne permettent aucunement:

1° de limiter l'utilisation par les travailleurs d'informations qui ne constituent pas un secret

3

d'affaires tel que défini à l'article I.17/1, 1°;
 2° de limiter l'utilisation par les travailleurs de l'expérience et des compétences acquises de manière honnête dans l'exercice normal de leurs fonctions;
 3° d'imposer aux travailleurs dans leur contrat de travail des restrictions supplémentaires autres que celles imposées conformément au droit de l'Union européenne ou au droit national.

(disposition inexistante)

Art. XI.332/3. § 1er. L'obtention d'un secret d'affaires est considérée comme licite lorsque le secret d'affaires est obtenu par l'un ou l'autre des moyens suivants:

1° une découverte ou une création indépendante ;

2° l'observation, l'étude, le démontage ou le test d'un produit ou d'un objet qui a été mis à la disposition du public ou qui est de façon licite en possession de la personne qui obtient l'information et qui n'est pas liée par une obligation juridiquement valide de limiter l'obtention du secret d'affaires;

3° l'exercice du droit des travailleurs ou des représentants des travailleurs à l'information et à la consultation, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales ;

4° toute autre pratique qui, eu égard aux circonstances, est conforme aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme licite dans la mesure où elle est requise ou autorisée par le droit de l'Union européenne ou le droit national.

(disposition inexistante)

Art. XI.332/4. § 1er. L'obtention d'un secret d'affaires sans le consentement du détenteur du secret d'affaires est considérée comme illicite lorsqu'elle est réalisée par le biais :

1° d'un accès non autorisé à tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique ou d'une appropriation ou copie non autorisée de ces éléments, que le détenteur du secret d'affaires contrôle de façon licite et qui contiennent ledit secret d'affaires ou dont ledit secret d'affaires peut être déduit;

4

2° de tout autre comportement qui, eu égard aux circonstances, est considéré comme contraire aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme illicite lorsqu'elle est réalisée, sans le consentement du détenteur du secret d'affaires, par une personne dont il est constaté qu'elle répond à l'une ou l'autre des conditions suivantes:

1° elle a obtenu le secret d'affaires de façon illicite ;

2° elle agit en violation d'un accord de confidentialité ou de toute autre obligation de ne pas divulguer le secret d'affaires;

3° elle agit en violation d'une obligation contractuelle ou de toute autre obligation limitant l'utilisation du secret d'affaires.

§ 3. L'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est aussi considérée comme illicite lorsque, au moment de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires, une personne savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que ledit secret d'affaires avait été obtenu directement ou indirectement d'une autre personne qui l'utilisait ou le divulguait de façon illicite au sens du paragraphe 2.

§ 4. La production, l'offre ou la mise sur le marché, ou l'importation, l'exportation ou le stockage à ces fins de biens en infraction sont aussi considérés comme une utilisation illicite d'un secret d'affaires lorsque la personne qui exerce ces activités savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que le secret d'affaires était utilisé de façon illicite au sens du paragraphe 2.

(disposition inexistante)

Art. XI.332/5. Une demande ayant pour objet l'application des mesures, procédures et réparations relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires est rejetée lorsque l'obtention, l'utilisation ou la divulgation alléguée du secret d'affaires a eu lieu dans l'une ou l'autre des hypothèses suivantes:

1° pour exercer le droit à la liberté d'expression et d'information établi dans les règles de droit

5

international et supranational et la Constitution, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias;

2° pour révéler une faute, un acte répréhensible ou une activité illégale, à condition que le défendeur ait agi dans le but de protéger l'intérêt public général;

3° la divulgation par des travailleurs à leurs représentants dans le cadre de l'exercice légitime par ces représentants de leur fonction conformément au droit de l'Union européenne ou au droit national, pour autant que cette divulgation ait été nécessaire à cet exercice ;

4° aux fins de la protection d'un intérêt légitime reconnu par le droit de l'Union européenne ou le droit national.

(disposition inexistante)

Titre 9/1, – Aspects civils de la protection des secrets d'affaires

(disposition inexistante)

Chapitre 1er. – Généralités

(disposition inexistante)

Art. XI.336/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.

(disposition inexistante)

Chapitre 2. – Cessation de la pratique illicite et autres mesures

(disposition inexistante)

Art. XI.336/2. Le détenteur du secret d'affaires a le droit de demander l'application des mesures, procédures et réparations prévues par la loi afin d'empêcher, ou d'obtenir réparation pour, l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de son secret d'affaires.

(disposition inexistante)

Art. XI.336/3. § 1er. Lorsque le juge constate une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires, il peut ordonner, à la demande du détenteur

6

du secret d'affaires, à l'encontre du contrevenant l'une ou plusieurs des mesures suivantes:

1° la cessation ou, selon le cas, l'interdiction de l'obtention, l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires;

2° l'interdiction de produire, d'offrir, de mettre sur le marché ou d'utiliser des produits en infraction, ou d'importer, d'exporter ou de stocker des biens en infraction à ces fins;

3° le rappel des biens en infraction se trouvant sur le marché ;

4° la suppression du caractère infractionnel du bien en infraction ;

5° la destruction des biens en infraction ou, selon le cas, leur retrait du marché, à condition que ce retrait ne nuise pas à la protection du secret d'affaires en question;

6° la destruction de tout ou partie de tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique qui contient ou matérialise le secret d'affaires ou, selon le cas, la remise au détenteur du secret d'affaires de tout ou partie de ces documents, objets, matériaux, substances ou fichiers électroniques.

§ 2. Lorsque le juge ordonne de retirer du marché des biens en infraction, il peut, à la demande du détenteur du secret d'affaires, ordonner que ces biens soient remis audit détenteur ou à des organisations caritatives.

§ 3. Les mesures visées au paragraphe 1er, 3° à 6°, sont mises en œuvre aux frais du contrevenant, à moins que des raisons particulières ne s'y opposent.

§ 4. Les mesures visées au présent article sont sans préjudice des éventuels dommages et intérêts dus au détenteur du secret d'affaires en raison de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.

(disposition inexistante)

Art. XI.336/4. §1er. Lorsqu'il examine une demande ayant pour objet l'adoption des injonctions et mesures correctives prévues à l'article XI.336/3 et qu'il évalue leur caractère proportionné, le juge prend en

7

considération les circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu:

1° la valeur ou d'autres caractéristiques spécifiques du secret d'affaires;

2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires ;

3° le comportement du contrevenant lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ;

4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ;

5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties ;

6° les intérêts légitimes des tiers ;

7° l'intérêt public ; et

8° la sauvegarde des droits fondamentaux.

Lorsque le juge limite la durée des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, 1° et 2°, cette durée doit être suffisante pour éliminer tout avantage commercial ou économique que le contrevenant aurait pu tirer de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.

§ 2. Les mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, 1° et 2°, sont révoquées ou cessent autrement de produire leurs effets, à la demande de la personne passible de ces mesures, si les informations en question ne répondent plus aux exigences de l'article I.17/1, 1°, pour des raisons qui ne dépendent pas directement ou indirectement de cette personne.

§ 3. A la requête de la personne passible des mesures prévues à l'article XI.336/3, le juge peut ordonner le versement d'une compensation financière à la partie lésée en lieu et place de l'application desdites mesures si l'ensemble des conditions suivantes sont remplies:

1° la personne concernée au moment de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ne savait pas ni, eu égard aux circonstances, n'aurait dû savoir que le secret d'affaires avait été obtenu d'une autre personne qui l'utilisait ou le divulguait de façon illicite;

8

2° l'exécution des mesures en question causerait à cette personne un dommage disproportionné ; et

3° le versement d'une compensation financière à la partie lésée paraît raisonnablement satisfaisant.

Lorsqu'une compensation financière est ordonnée en lieu et place des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, sous 1° et 2°, cette compensation financière ne dépasse pas le montant des redevances ou droits qui auraient été dus si la personne concernée avait demandé l'autorisation d'utiliser ledit secret d'affaires pour la période pendant laquelle l'utilisation du secret d'affaires aurait pu être interdite.

(disposition inexistante)

Chapitre 3. – Réparation du préjudice subi du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires

(disposition inexistante)

Art. XI.336/5. § 1er. Le détenteur du secret d'affaires a droit à la réparation de tout préjudice qu'il subit du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires.

§ 2. Lorsque l'étendue du préjudice ne peut être déterminée d'aucune autre manière, le juge peut, de manière raisonnable et équitable, fixer un montant forfaitaire à titre de dommages et intérêts.

§ 3. A la requête du détenteur du secret d'affaires, le juge peut, à titre de dommages et intérêts, ordonner la délivrance au détenteur du secret d'affaires des biens en infraction, ainsi que, dans les cas appropriés, des matériaux et instruments ayant principalement servi à la création ou à la fabrication de ces biens, et qui sont encore en possession du défendeur. Si la valeur de ces biens, matériaux et instruments dépasse l'étendue du dommage réel, le juge fixe la soulte à payer par le détenteur du secret d'affaires.

Titre 10. – Aspects judiciaires de la protection des droits de propriété intellectuelle

Titre 10. – Aspects judiciaires de la protection des droits de propriété intellectuelle et des secrets d'affaires

(disposition inexistante)

Chapitre 4/1. – Compétence et dispositions

9

procédurales en matière de secrets d'affaires

(disposition inexistante)

Art. XI.342/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le tribunal de commerce connaît, même lorsque les parties ne sont pas des entreprises, de toutes les demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, quel que soit le montant de la demande.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er :

1° le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite a eu lieu ou, au choix du demandeur, le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence;

2° le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n'a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Est nulle de plein droit toute convention contraire aux dispositions des paragraphes 1er et 2.

Les dispositions du présent article ne font toutefois pas obstacle à ce que les litiges relatifs à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires soient portés devant les tribunaux arbitraux.

(disposition inexistante)

Art. XI.342/2. Sans préjudice de l'article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail et de l'article XVII.5, les demandes concernant les secrets d'affaires se prescrivent par 5 ans.

Ce délai de prescription commence à courir à partir du jour qui suit celui où le demandeur a connaissance:

1° du comportement et du fait que ce comportement constitue une obtention, une utilisation ou une divulgation illicite d'un secret d'affaires ; et

2° de l'identité du contrevenant.

Les demandes visées au premier alinéa se prescrivent en tout cas par vingt ans à partir du jour qui suit celui où s'est produite l'obtention, l'utilisation ou la

10

divulgateur illicite.

(disposition inexistante)

Art. XI.342/3. § 1er. Dans le cadre de procédures judiciaires engagées en raison de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, le juge peut, sur requête du demandeur, prescrire l'affichage de sa décision ou du résumé qu'il en rédige, pendant le délai qu'il détermine, aussi bien à l'extérieur qu'à l'intérieur des établissements du contrevenant et ordonner la publication de son jugement ou du résumé par la voie de journaux ou de toute autre manière, le tout aux frais du contrevenant. Les mesures visées au premier alinéa respectent les dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d'affaires, comme le prévoit l'article 871bis du Code Judiciaire.

§ 2. Lorsqu'il décide d'ordonner ou non une mesure visée au paragraphe 1er et qu'il évalue son caractère proportionné, le juge prend en considération, le cas échéant, la valeur du secret d'affaires, le comportement du contrevenant lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires, l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ainsi que la probabilité que le contrevenant continue à utiliser ou divulguer de façon illicite le secret d'affaires.

Le juge prend également en considération le fait que les informations relatives au contrevenant seraient ou non de nature à permettre l'identification d'une personne physique et, dans l'affirmative, le fait que la publication de ces informations serait ou non justifiée, notamment au regard du préjudice éventuel que cette mesure pourrait causer à la vie privée et la réputation du contrevenant.

Modifications apportées au Livre XVII du Code de droit économique

(disposition inexistante)

Section 3. – Action en cessation en cas d'obtention, d'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires

(disposition inexistante)

Art. XVII.21/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le président du tribunal de commerce constate l'existence et ordonne

11

la cessation de toute obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires au sens de l'article XI.332/4, ou, le cas échéant, il interdit l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires au sens de cet article.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er :

1° le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires a eu lieu ou, au choix du demandeur, le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence;

2° le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n'a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Toute action en cessation de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, visée au paragraphe 1er, qui a également pour objet la cessation d'un acte visé à l'article XVII.1 est portée exclusivement devant le président du tribunal compétent en vertu des paragraphes 1er et 2.

(disposition inexistante)

Art. XVII.21/2. Lorsqu'il ordonne la cessation, le président peut ordonner les mesures prévues à l'article XI.336/3, § 1er, 2° à 6°, §§ 2 et 3, pour autant que ces mesures soient de nature à contribuer à la cessation de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ou de leurs effets, à l'exclusion des mesures de réparation du préjudice causé par cette atteinte.

L'article XI.336/4, § 1er et 2 s'applique par analogie.

(disposition inexistante)

Art. XVII.21/3. L'action est formée et instruite selon les formes du référé.

Il est statué sur l'action nonobstant toute poursuite exercée en raison des mêmes faits devant une juridiction pénale.

12

Le jugement est exécutoire par provision, nonobstant tout recours et sans caution, sauf si le président a ordonné qu'il en serait fourni une.

(disposition inexistante)

Art. XVII.21/4. L'action fondée sur l'article XVII.21/1, § 1er, est formée à la demande des personnes habilitées à agir contre l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, conformément à l'article XI.336/2.

(disposition inexistante)

Art. XVII.21/5. Sans préjudice de l'application de l'article XI.342/3, les mesures de publicité ne peuvent toutefois être autorisées que si elles sont de nature à contribuer à la cessation de l'acte incriminé ou de ses effets.

Le président fixe le montant que la partie à qui une mesure de publicité a été accordée conformément au premier alinéa et qui a exécuté la mesure malgré un recours introduit à temps contre le jugement, devra payer à la partie au détriment de laquelle la mesure de publicité a été prononcée, si celle-ci est annulée suite à ce recours.

Modifications apportées au Code judiciaire

Art. 574. Le tribunal de commerce connaît

1° des contestations pour raison d'une société régie par le Code des sociétés, ainsi que des contestations survenant entre associés d'une telle société, à l'exception des contestations dans lesquelles l'une des parties est une société constituée en vue de l'exercice de la profession d'avocat, de notaire ou d'huissier de justice ;

2° des actions et contestations qui découlent directement des faillites et des procédures en réorganisation judiciaire, conformément à ce qui est prescrit par la loi sur les faillites du 8 août 1997 et par la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, et dont les éléments de solution résident dans le droit particulier qui concerne le régime des faillites et des procédures de

Art. 574. Le tribunal de commerce connaît

1° des contestations pour raison d'une société régie par le Code des sociétés, ainsi que des contestations survenant entre associés d'une telle société, à l'exception des contestations dans lesquelles l'une des parties est une société constituée en vue de l'exercice de la profession d'avocat, de notaire ou d'huissier de justice ;

2° des actions et contestations qui découlent directement des faillites et des procédures en réorganisation judiciaire, conformément à ce qui est prescrit par la loi sur les faillites du 8 août 1997 et par la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises, et dont les éléments de solution résident dans le droit particulier qui concerne le régime des faillites et des procédures de

réorganisation judiciaire ;

3° des demandes relatives aux appellations d'origine et aux indications géographiques ;

4° des demandes relatives aux services confiés à la poste ;

5° des actions en rectification et en radiation des inscriptions à la Banque-carrefour des entreprises, des entreprises au sens de l'article 2, 3°, de la loi du 16 janvier 2003 portant création d'une Banque-carrefour des entreprises, modernisation du registre de commerce, création de guichets-entreprises agréés et portant diverses dispositions ;

6° des demandes aux fins de nomination de commissaires ayant pour mission de vérifier les livres et les comptes des sociétés commerciales ;

7° des demandes en matières maritime et fluviale et notamment de l'examen des créances à l'occasion d'une répartition des derniers provenant de l'adjudication d'un bâtiment saisi ;

8° [abrogé] ;

9° des contestations relatives aux actes de la Loterie nationale ;

10° des demandes d'homologation de décisions tendant au déplacement du siège d'une société en liquidation visées à l'article 183, § 3, du Code des sociétés, des demandes de dissolution d'une société visées à l'article 182, § 1er, du même Code et des demandes d'approbation du plan de répartition visées à l'article 190, § 1er, du même Code ;

11° des demandes visées à l'article 92 du Règlement n° 40/94 du Conseil de l'Union européenne du 20 décembre 1993 sur la marque communautaire ;

12° des contestations entre émetteurs et titulaires, ou entre titulaires, de certificats se rapportant à des titres et émis conformément aux articles 43bis et 124ter des lois sur les sociétés commerciales, coordonnées le 30 novembre 1935 ;

13° des actions visées aux articles 92, § 7, 159, § 7, et 197, § 8, de la loi du... relative à certaines formes

13

réorganisation judiciaire ;

3° des demandes relatives aux appellations d'origine et aux indications géographiques ;

4° des demandes relatives aux services confiés à la poste ;

5° des actions en rectification et en radiation des inscriptions à la Banque-carrefour des entreprises, des entreprises au sens de l'article 2, 3°, de la loi du 16 janvier 2003 portant création d'une Banque-carrefour des entreprises, modernisation du registre de commerce, création de guichets-entreprises agréés et portant diverses dispositions ;

6° des demandes aux fins de nomination de commissaires ayant pour mission de vérifier les livres et les comptes des sociétés commerciales ;

7° des demandes en matières maritime et fluviale et notamment de l'examen des créances à l'occasion d'une répartition des derniers provenant de l'adjudication d'un bâtiment saisi ;

8° [abrogé] ;

9° des contestations relatives aux actes de la Loterie nationale ;

10° des demandes d'homologation de décisions tendant au déplacement du siège d'une société en liquidation visées à l'article 183, § 3, du Code des sociétés, des demandes de dissolution d'une société visées à l'article 182, § 1er, du même Code et des demandes d'approbation du plan de répartition visées à l'article 190, § 1er, du même Code ;

11° des demandes visées à l'article 92 du Règlement n° 40/94 du Conseil de l'Union européenne du 20 décembre 1993 sur la marque communautaire ;

12° des contestations entre émetteurs et titulaires, ou entre titulaires, de certificats se rapportant à des titres et émis conformément aux articles 43bis et 124ter des lois sur les sociétés commerciales, coordonnées le 30 novembre 1935 ;

13° des actions visées aux articles 92, § 7, 159, § 7, et 197, § 8, de la loi du... relative à certaines formes

14

de gestion collective de portefeuilles d'investissement ;

14° des demandes visées à l'article 81 du règlement (CE) N° 6/2002 du Conseil du 12 décembre 2001 sur les dessins ou modèles communautaires ;

15° des demandes visées à l'article 73 de la loi du 28 mars 1984 sur les brevets d'invention ;

16° des demandes visées à l'article 38 de la loi du 20 mai 1975 sur la protection des obtentions végétales ;

17° des demandes visées à l'article 16 de la loi du 10 janvier 1990 concernant la protection juridique des topographies de produits semi-conducteurs ;

18° des demandes relatives aux marques, en ce compris des demandes relatives à la radiation d'une marque collective, et des demandes relatives aux dessins ou modèles, visées par la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle marques et dessins ou modèles du 25 février 2005 approuvée par la loi du 22 mars 2006, sauf celles que cette convention réserve à la compétence d'une autre juridiction ;

19° de l'action visant à faire constater le cumul des protections acquises, pour une même invention, par le brevet belge et par le brevet européen et formée en application de l'article 5 de la loi du 21 avril 2007 portant diverses dispositions relatives à la procédure de dépôt des demandes de brevet européen et aux effets de ces demandes et des brevets européens en Belgique.

Art 578. Le tribunal du travail connaît:

1° des contestations relatives aux contrats de louage de travail y compris celles qui ont trait à la violation des secrets de fabrication commise pendant la durée de ces contrats ;

2° des contestations relatives aux contrats

de gestion collective de portefeuilles d'investissement ;

14° des demandes visées à l'article 81 du règlement (CE) N° 6/2002 du Conseil du 12 décembre 2001 sur les dessins ou modèles communautaires ;

15° des demandes visées à l'article 73 de la loi du 28 mars 1984 sur les brevets d'invention ;

16° des demandes visées à l'article 38 de la loi du 20 mai 1975 sur la protection des obtentions végétales ;

17° des demandes visées à l'article 16 de la loi du 10 janvier 1990 concernant la protection juridique des topographies de produits semi-conducteurs ;

18° des demandes relatives aux marques, en ce compris des demandes relatives à la radiation d'une marque collective, et des demandes relatives aux dessins ou modèles, visées par la Convention Benelux en matière de propriété intellectuelle marques et dessins ou modèles du 25 février 2005 approuvée par la loi du 22 mars 2006, sauf celles que cette convention réserve à la compétence d'une autre juridiction ;

19° de l'action visant à faire constater le cumul des protections acquises, pour une même invention, par le brevet belge et par le brevet européen et formée en application de l'article 5 de la loi du 21 avril 2007 portant diverses dispositions relatives à la procédure de dépôt des demandes de brevet européen et aux effets de ces demandes et des brevets européens en Belgique ;

20° des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite des secrets d'affaires, sans préjudice des compétences du tribunal du travail.

Art 578. Le tribunal du travail connaît:

1° des contestations relatives aux contrats de louage de travail y compris celles qui ont trait à la violation d'un secret d'affaires commise pendant la durée de ces contrats ;

2° des contestations relatives aux contrats

d'apprentissage ;

3° (des contestations d'ordre individuel relatives à l'application des conventions collectives du travail ;)

4° des contestations nées entre travailleurs salariés à l'occasion du travail;

5° des contestations relatives au contrat de formation professionnelle accélérée;

6° des contestations entre les personnes qui exercent en commun une profession à caractère principalement manuel, et notamment entre un patron pêcheur et les membres de son équipage avec qui il est associé;

7° des contestations civiles résultant d'une infraction aux lois et arrêtés relatifs à la réglementation du travail et aux matières qui relèvent de la compétence du tribunal du travail, sans préjudice de l'application des dispositions qui attribuent cette compétence aux juridictions répressives lorsqu'elles sont saisies de l'action publique.

8° (des contestations fondées :

a) sur le titre V relatif à l'égalité de traitement entre les hommes et les femmes en ce qui concerne les conditions de travail et l'accès à l'emploi, à la formation et à la promotion professionnelles ainsi que l'accès à une profession indépendante de la loi du 4 août 1978 de réorientation économique et sur ses arrêtés d'exécution, à l'exception de celles visées à l'article 581, 3°, a), et de celles qui concernent l'accès à l'enseignement de formation professionnelle dispensé par l'enseignement public ou l'enseignement privé;

b) sur le décret du 8 mai 2002 du Parlement flamand relatif à la participation proportionnelle sur le marché de l'emploi et sur ses arrêtés d'exécution, à l'exception de celles visées à l'article 581, 3°, b).)

(9° des contestations concernant la qualité des travailleurs et le maintien de leurs droits du fait du transfert de l'entreprise ou d'une partie de celle-ci, (visées aux articles 59 à 70 de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises).

10° (des contestations qui sont fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination

15

d'apprentissage ;

3° (des contestations d'ordre individuel relatives à l'application des conventions collectives du travail ;)

4° des contestations nées entre travailleurs salariés à l'occasion du travail;

5° des contestations relatives au contrat de formation professionnelle accélérée;

6° des contestations entre les personnes qui exercent en commun une profession à caractère principalement manuel, et notamment entre un patron pêcheur et les membres de son équipage avec qui il est associé;

7° des contestations civiles résultant d'une infraction aux lois et arrêtés relatifs à la réglementation du travail et aux matières qui relèvent de la compétence du tribunal du travail, sans préjudice de l'application des dispositions qui attribuent cette compétence aux juridictions répressives lorsqu'elles sont saisies de l'action publique.

8° (des contestations fondées :

a) sur le titre V relatif à l'égalité de traitement entre les hommes et les femmes en ce qui concerne les conditions de travail et l'accès à l'emploi, à la formation et à la promotion professionnelles ainsi que l'accès à une profession indépendante de la loi du 4 août 1978 de réorientation économique et sur ses arrêtés d'exécution, à l'exception de celles visées à l'article 581, 3°, a), et de celles qui concernent l'accès à l'enseignement de formation professionnelle dispensé par l'enseignement public ou l'enseignement privé;

b) sur le décret du 8 mai 2002 du Parlement flamand relatif à la participation proportionnelle sur le marché de l'emploi et sur ses arrêtés d'exécution, à l'exception de celles visées à l'article 581, 3°, b).)

(9° des contestations concernant la qualité des travailleurs et le maintien de leurs droits du fait du transfert de l'entreprise ou d'une partie de celle-ci, (visées aux articles 59 à 70 de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises).

10° (des contestations qui sont fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre la discrimination

entre les femmes et les hommes et qui sont relatives aux relations de travail et aux régimes complémentaires de sécurité sociale, au sens de l'article 6, § 1er, 4° et 5°, de ladite loi, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 9°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat;)

(11° des contestations relatives [3 aux risques psychosociaux au travail, dont la violence et le harcèlement moral ou sexuel au travail]3, qui sont fondées sur le chapitre Vbis de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail.)

(12° des contestations qui trouvent leur origine dans la loi du... portant protection des conseillers en prévention et qui concernent :

- a) les travailleurs;
- b) les travailleurs indépendants.)

13° (des contestations qui sont fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination et qui sont relatives aux relations de travail et aux régimes complémentaires de sécurité sociale, au sens de l'article 5, § 1er, 4° et 5° de ladite loi, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 10°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat.)

(14° des demandes relatives au règlement collectif de dettes ;)

15° (des contestations fondées sur la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme et la xénophobie et qui sont relatives aux relations de travail et aux régimes complémentaires de sécurité sociale, au sens de l'article 5, § 1er, 4° et 5°, de ladite loi, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 11°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat ;)

((16°) (anc. deuxième 10°) des contestations fondées sur la loi du 28 janvier 2003 relative aux examens médicaux dans le cadre des relations de travail.)

entre les femmes et les hommes et qui sont relatives aux relations de travail et aux régimes complémentaires de sécurité sociale, au sens de l'article 6, § 1er, 4° et 5°, de ladite loi, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 9°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat;)

(11° des contestations relatives [3 aux risques psychosociaux au travail, dont la violence et le harcèlement moral ou sexuel au travail]3, qui sont fondées sur le chapitre Vbis de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail.)

(12° des contestations qui trouvent leur origine dans la loi du... portant protection des conseillers en prévention et qui concernent :

- a) les travailleurs;
- b) les travailleurs indépendants.)

13° (des contestations qui sont fondées sur la loi du 10 mai 2007 tendant à lutter contre certaines formes de discrimination et qui sont relatives aux relations de travail et aux régimes complémentaires de sécurité sociale, au sens de l'article 5, § 1er, 4° et 5° de ladite loi, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 10°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat.)

(14° des demandes relatives au règlement collectif de dettes ;)

15° (des contestations fondées sur la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme et la xénophobie et qui sont relatives aux relations de travail et aux régimes complémentaires de sécurité sociale, au sens de l'article 5, § 1er, 4° et 5°, de ladite loi, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 11°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat ;)

((16°) (anc. deuxième 10°) des contestations fondées sur la loi du 28 janvier 2003 relative aux examens médicaux dans le cadre des relations de travail.)

17

(17° de l'action visée à l'article 138bis, § 2, alinéa 1er.)

(17° de l'action visée à l'article 138bis, § 2, alinéa 1er.)

(18° [...])

(18° [...])

19° les demandes d'homologation visées à l'article 61, § 5, de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises.)

19° les demandes d'homologation visées à l'article 61, § 5, de la loi du 31 janvier 2009 relative à la continuité des entreprises.)

21° des différends entre le travailleur et la personne qui est solidairement responsable du paiement de la rémunération en application du chapitre VI/1 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

21° des différends entre le travailleur et la personne qui est solidairement responsable du paiement de la rémunération en application du chapitre VI/1 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs.

22° des contestations entre un travailleur, un affilié ou un bénéficiaire, d'une part, et un organisateur et/ou un organisme de pension, d'autre part, relatives aux pensions complémentaires au sens de l'article 3, § 1er, 1°, de la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale ;

22° des contestations entre un travailleur, un affilié ou un bénéficiaire, d'une part, et un organisateur et/ou un organisme de pension, d'autre part, relatives aux pensions complémentaires au sens de l'article 3, § 1er, 1°, de la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale ;

23° des contestations entre un travailleur, un affilié ou un bénéficiaire, d'une part, et un organisateur et/ou un organisme de pension, d'autre part, relatives aux pensions complémentaires non visées au 22° ;

23° des contestations entre un travailleur, un affilié ou un bénéficiaire, d'une part, et un organisateur et/ou un organisme de pension, d'autre part, relatives aux pensions complémentaires non visées au 22° ;

24° des contestations entre un travailleur ou un bénéficiaire, d'une part, et un employeur et/ou une entreprise d'assurances ou une institution de retraite professionnelle, d'autre part, relatives à un complément aux avantages accordés pour les diverses branches de la sécurité sociale non visés aux 22° et 23° ;

24° des contestations entre un travailleur ou un bénéficiaire, d'une part, et un employeur et/ou une entreprise d'assurances ou une institution de retraite professionnelle, d'autre part, relatives à un complément aux avantages accordés pour les diverses branches de la sécurité sociale non visés aux 22° et 23° ;

25° des contestations concernant des représailles, une discrimination ou d'autres types de traitement inéquitable ou de mesure préjudiciable consécutifs ou liés au signalement d'une infraction au sens de l'article 69bis de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 14°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat, en ce qui concerne les membres du personnel statutaire.

25° des contestations concernant des représailles, une discrimination ou d'autres types de traitement inéquitable ou de mesure préjudiciable consécutifs ou liés au signalement d'une infraction au sens de l'article 69bis de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, à l'exception des contestations visées à l'article 581, 14°, et sous réserve des compétences du Conseil d'Etat, telles que définies par les lois coordonnées du 12 janvier 1973 sur le Conseil d'Etat, en ce qui concerne les membres du personnel statutaire.

Art. 584. Le président du tribunal de première instance statue au provisoire dans les cas dont il reconnaît l'urgence, en toutes matières, sauf celles que la loi soustrait au pouvoir judiciaire.

Si l'affaire est de la compétence du tribunal de la famille, le président n'est saisi qu'en cas d'absolue nécessité.

Le président du tribunal du travail et le président du tribunal de commerce peuvent statuer au provisoire dans les cas dont ils reconnaissent l'urgence, dans les matières qui sont respectivement de la compétence de ces tribunaux.

Le président est saisi par voie de référé ou, en cas d'absolue nécessité, par requête.
Il peut notamment :

- 1° désigner des séquestres;
- 2° prescrire à toutes fins des constats ou des expertises, même en y comprenant l'estimation du dommage et la recherche de ses causes;
- 3° ordonner toutes mesures nécessaires à la sauvegarde des droits de ceux qui ne peuvent y pourvoir, y compris la vente des meubles délaissés ou abandonnés;
- 4° ordonner l'audition d'un ou de plusieurs témoins lorsqu'une partie justifie d'un intérêt apparent, même en vue d'une contestation future, s'il est constant que tout retard apporté à cette audition doit faire craindre que le témoignage ne puisse plus être recueilli ultérieurement.
- (5° ordonner, dans le cas d'une atteinte à un droit de propriété intellectuelle visé à l'article 1369bis /1, commise à l'échelle commerciale, et à la demande du titulaire de ce droit qui justifie de circonstances susceptibles de compromettre le recouvrement des dommages et intérêts, la saisie à titre conservatoire des biens mobiliers et immobiliers du contrefacteur supposé, et le cas échéant le blocage des comptes bancaires et des autres avoirs de ce dernier. Le président, statuant sur cette demande, vérifie :

Art. 584. Le président du tribunal de première instance statue au provisoire dans les cas dont il reconnaît l'urgence, en toutes matières, sauf celles que la loi soustrait au pouvoir judiciaire.

Si l'affaire est de la compétence du tribunal de la famille, le président n'est saisi qu'en cas d'absolue nécessité.

Le président du tribunal du travail et le président du tribunal de commerce peuvent statuer au provisoire dans les cas dont ils reconnaissent l'urgence, dans les matières qui sont respectivement de la compétence de ces tribunaux.

Le président est saisi par voie de référé ou, en cas d'absolue nécessité, par requête.
Il peut notamment :

- 1° désigner des séquestres;
- 2° prescrire à toutes fins des constats ou des expertises, même en y comprenant l'estimation du dommage et la recherche de ses causes;
- 3° ordonner toutes mesures nécessaires à la sauvegarde des droits de ceux qui ne peuvent y pourvoir, y compris la vente des meubles délaissés ou abandonnés;
- 4° ordonner l'audition d'un ou de plusieurs témoins lorsqu'une partie justifie d'un intérêt apparent, même en vue d'une contestation future, s'il est constant que tout retard apporté à cette audition doit faire craindre que le témoignage ne puisse plus être recueilli ultérieurement.
- (5° ordonner, dans le cas d'une atteinte à un droit de propriété intellectuelle visé à l'article 1369bis /1, commise à l'échelle commerciale, et à la demande du titulaire de ce droit qui justifie de circonstances susceptibles de compromettre le recouvrement des dommages et intérêts, la saisie à titre conservatoire des biens mobiliers et immobiliers du contrefacteur supposé, et le cas échéant le blocage des comptes bancaires et des autres avoirs de ce dernier. Le président, statuant sur cette demande, vérifie :

19

1) si le droit de propriété intellectuelle dont la protection est invoquée est, selon toutes apparences, valable;

2) si l'atteinte au droit de propriété intellectuelle en cause ne peut être raisonnablement contestée;

3) si, après avoir fait une pondération des intérêts en présence, dont l'intérêt général, les faits et, le cas échéant, les pièces sur lesquelles le demandeur se fonde sont de nature à justifier raisonnablement la saisie tendant à la protection du droit de propriété intellectuelle invoqué.)

Art. 589. Le président du tribunal de commerce statue sur les demandes prévues :

1° aux articles 2 à 4 de la loi du 6 avril 2010 concernant le règlement de certaines procédures dans le cadre de la loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur ;

2° à l'article 125 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

3° [...]

4° à l'article 31 de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages;

5° à l'article 20 de la loi du 28 août 2011 relative à la protection des consommateurs en matière de contrats d'utilisation de biens à temps partagé, de produits de vacances à long terme, de revente et d'échange;

(6° à l'article 2 de la loi du 11 avril 1999 relative à l'action en cessation des infractions à la loi du 9

1) si le droit de propriété intellectuelle dont la protection est invoquée est, selon toutes apparences, valable;

2) si l'atteinte au droit de propriété intellectuelle en cause ne peut être raisonnablement contestée;

3) si, après avoir fait une pondération des intérêts en présence, dont l'intérêt général, les faits et, le cas échéant, les pièces sur lesquelles le demandeur se fonde sont de nature à justifier raisonnablement la saisie tendant à la protection du droit de propriété intellectuelle invoqué.)

6° ordonner, dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, et à la demande du détenteur du secret d'affaires, la saisie à titre conservatoire des biens en infraction, y compris de produits importés, ou la remise de ces biens, de façon à empêcher leur entrée ou leur circulation sur le marché.

Art. 589. Le président du tribunal de commerce statue sur les demandes prévues :

1° aux articles 2 à 4 de la loi du 6 avril 2010 concernant le règlement de certaines procédures dans le cadre de la loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur ;

2° à l'article 125 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers;

3° [...]

4° à l'article 31 de la loi du 16 février 1994 régissant le contrat d'organisation de voyages et le contrat d'intermédiaire de voyages;

5° à l'article 20 de la loi du 28 août 2011 relative à la protection des consommateurs en matière de contrats d'utilisation de biens à temps partagé, de produits de vacances à long terme, de revente et d'échange;

(6° à l'article 2 de la loi du 11 avril 1999 relative à l'action en cessation des infractions à la loi du 9

mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des entreprises de courtage matrimonial;)

(7° à l'article 8 de la loi du 2 août 2002 concernant la lutte contre le retard de paiement dans les transactions commerciales, qui sont dirigées contre des entreprises visées à l'article 573, alinéa 1er, 1°, ou contre leurs groupements professionnels ou interprofessionnels;)

(8° à l'article 16 de la loi du 17 juillet 2002 relative aux opérations effectuées au moyen d'instruments de transfert électronique de fonds;)

9° [...]

10° à l'article XVII. 27 du Code de droit économique;

(11° à l'article 9 de la loi du (20 décembre 2002) relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur;)

12° à l'article XVII. 23 du Code de droit économique;

13° [...]

(14° à l'article 4, alinéa 1er, 1° et à l'article 4, alinéa 2, 1°, de la loi du 1er septembre 2004 complétant les dispositions du Code civil relatives à la vente en vue de protéger les consommateurs;)

15° (anc. 14°) aux articles 207, § 6, et 271/12, § 2, alinéa 4, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances;

15° /1 à l'article 321, § 6, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires;

(16° à l'article 17 de la loi du 13 août 2004 relative à l'autorisation des implantations commerciales;)

17° [...]

18° à l'article 2 de la loi du 26 mars 2010 sur les services concernant certains aspects juridiques visés

mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des entreprises de courtage matrimonial;)

(7° à l'article 8 de la loi du 2 août 2002 concernant la lutte contre le retard de paiement dans les transactions commerciales, qui sont dirigées contre des entreprises visées à l'article 573, alinéa 1er, 1°, ou contre leurs groupements professionnels ou interprofessionnels;)

(8° à l'article 16 de la loi du 17 juillet 2002 relative aux opérations effectuées au moyen d'instruments de transfert électronique de fonds;)

9° [...]

10° à l'article XVII. 27 du Code de droit économique;

(11° à l'article 9 de la loi du (20 décembre 2002) relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur;)

12° à l'article XVII. 23 du Code de droit économique;

13° [...]

(14° à l'article 4, alinéa 1er, 1° et à l'article 4, alinéa 2, 1°, de la loi du 1er septembre 2004 complétant les dispositions du Code civil relatives à la vente en vue de protéger les consommateurs;)

15° (anc. 14°) aux articles 207, § 6, et 271/12, § 2, alinéa 4, de la loi du 3 août 2012 relative aux organismes de placement collectif qui répondent aux conditions de la Directive 2009/65/CE et aux organismes de placement en créances;

15° /1 à l'article 321, § 6, de la loi du 19 avril 2014 relative aux organismes de placement collectif alternatifs et à leurs gestionnaires;

(16° à l'article 17 de la loi du 13 août 2004 relative à l'autorisation des implantations commerciales;)

17° [...]

18° à l'article 2 de la loi du 26 mars 2010 sur les services concernant certains aspects juridiques visés

21

à l'article 77 de la Constitution ;

19° à l'article 14 de la loi du 30 juillet 2013 relative à la vente de titres d'accès à des événements.

(disposition inexistante)

(disposition inexistante)

à l'article 77 de la Constitution ;

19° à l'article 14 de la loi du 30 juillet 2013 relative à la vente de titres d'accès à des événements ;

20° à l'article XVII.21/1 du Code de droit économique, sans préjudice des compétences du tribunal du travail.

Art. 633quinquies/1. §1er. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires visées à l'article 574, 20°, les tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.

§ 2. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite des secrets d'affaires visées à l'article 574, 20°, introduites sur base de l'article 584, les présidents des tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.

§ 3. Sont seuls compétents pour connaître d'une action visée à l'article 589, 20°, tendant à la cessation ou l'interdiction de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires, les présidents des tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.

Art. 871bis. § 1er. Les parties, leurs avocats ou autres représentants, les magistrats et le personnel judiciaire, les témoins, les experts et toute autre personne qui ont eu, en raison de leur participation à une procédure judiciaire, ou de leur accès à des documents faisant partie d'une telle procédure judiciaire, connaissance d'un secret d'affaires ou d'un secret d'affaires allégué au sens de l'article I.17/1, 1°, du Code de droit économique, que le juge a, en réponse à la demande dûment motivée d'une partie intéressée ou d'office, qualifié de confidentiel, ne sont pas autorisés à utiliser ou divulguer ce secret d'affaires ou secret d'affaires allégué.

L'obligation de confidentialité visée au premier alinéa perdure après la fin de la procédure judiciaire. Toutefois, elle cesse d'exister dans chacune des circonstances suivantes:

22

1° lorsqu'il est constaté, dans une décision qui est coulée en force de chose jugée, que le secret d'affaires allégué ne remplit pas les conditions prévues à l'article I.17/1, 1° du Code de droit économique ; ou

2° lorsque les informations en cause sont devenues, au fil du temps, généralement connues des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement de ce genre d'informations, ou sont devenues aisément accessibles à ces personnes.

§ 2. Le juge peut en outre, à la demande dûment motivée d'une partie intéressée ou d'office, prendre les mesures particulières suivantes pour protéger le caractère confidentiel de tout secret d'affaires ou secret d'affaires allégué utilisé ou mentionné au cours d'une procédure judiciaire:

1° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès à tout ou partie des documents contenant des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués produits par les parties ou par des tiers;

2° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès aux audiences, lorsque des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués sont susceptibles d'y être divulgués, ainsi qu'aux procès-verbaux ou notes d'audience;

3° mettre à la disposition de toute personne autre que celles faisant partie des personnes ou catégories de personnes visées aux 1° et 2° une version non confidentielle de toute décision judiciaire dans laquelle les passages contenant des secrets d'affaires ont été supprimés ou biffés.

Le nombre de personnes expressément désignées ou appartenant aux catégories de personnes expressément désignées visées à l'alinéa 1er, 1° et 2°, ne peut pas être supérieur à ce qui est nécessaire pour garantir aux parties à la procédure judiciaire le respect de leur droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial et il comprend, au moins, une personne physique pour chaque partie et l'avocat de chaque partie ou d'autres représentants de ces parties à la procédure judiciaire.

§ 3. Lorsqu'il se prononce sur les mesures visées au

23

paragraphe 2, le juge évalue leur caractère proportionné. A cet effet, le juge prend en considération la nécessité de garantir le droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial, les intérêts légitimes des parties et, le cas échéant, des tiers, ainsi que tout dommage que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait causer à l'une ou l'autre des parties et, le cas échéant, à des tiers.

§ 4. La personne qui ne respecte pas l'obligation prévue au paragraphe 1er ou la mesure prise en vertu du paragraphe 2 peut être condamnée à une amende de 500 à 25.000 euros, sans préjudice des dommages et intérêts qui seraient réclamés.

En ce cas, il y sera statué par la même décision dans la mesure où il est fait droit à une demande de dommages et intérêts pour non-respect de l'obligation prévue au paragraphe 1er ou de la mesure prise en vertu du paragraphe 2. Si tel n'est pas le cas, les parties seront invitées à s'expliquer conformément à l'article 775.

Le Roi désigne l'organe administratif chargé du recouvrement de l'amende poursuivi par toutes voies de droit. Tous les cinq ans, le Roi peut adapter les sommes minimales et maximales de l'amende au coût de la vie.

§ 5. Tout traitement de données à caractère personnel en vertu de cet article est effectué conformément à la réglementation relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel.

CHAPITRE XIXbis. – Procédures en matière de droits intellectuels

(disposition inexistante)

(disposition inexistante)

CHAPITRE XIXbis. – Procédures en matière de droits intellectuels et de secrets d'affaires

Section 3. Des mesures provisoires appliquées aux secrets d'affaires

Art. 1369quater. Le président du tribunal de commerce qui statue au provisoire dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite de secrets d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code

24

de droit économique, prend en considération, lorsqu'il décide s'il est fait droit à la demande ou si celle-ci est rejetée, et qu'il évalue son caractère proportionné, les circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu:

1° la valeur ou d'autres caractéristiques spécifiques du secret d'affaires;

2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires ;

3° le comportement du défendeur lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ;

4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ;

5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties ;

6° les intérêts légitimes des tiers ;

7° l'intérêt public ;

8° la sauvegarde des droits fondamentaux.

(disposition inexistante)

Art. 1369quinquies. Dans le cas où il est fait application de l'article 584 du Code judiciaire par une personne pouvant agir en justice pour faire cesser l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires visée à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, les mesures provisoires seront révoquées ou cesseront de produire leurs effets, à la demande du défendeur, si:

1° le demandeur n'engage pas, dans un délai raisonnable, de procédure conduisant à une décision au fond devant une juridiction compétente ; ce délai sera déterminé par l'autorité judiciaire ordonnant les mesures ou, en l'absence d'une telle détermination, dans un délai ne dépassant pas vingt jours ouvrables ou trente et un jours calendrier, selon le délai le plus long à compter de la signification de l'ordonnance;

2° les informations en question ne répondent plus aux exigences, visées à l'article I.17/1, 1°, du Code

de droit économique, pour être qualifiées comme secret d'affaires pour des raisons qui ne dépendent pas du défendeur.

(disposition inexistante)

Art. 1369sexies. § 1er. Le tribunal peut, en lieu et place des mesures provisoires, subordonner la poursuite de l'utilisation illicite alléguée d'un secret d'affaires à la constitution d'une garantie destinée à assurer l'indemnisation du détenteur du secret d'affaires. Le tribunal ne peut pas ordonner la divulgation du secret d'affaires en échange de la constitution de garanties.

§ 2. Le tribunal peut subordonner les mesures provisoires à la constitution par le demandeur d'un cautionnement convenable ou d'une garantie équivalente adéquate destiné à assurer l'indemnisation éventuelle de tout préjudice subi par le défendeur et, le cas échéant, par toute autre personne touchée par les mesures, conformément à l'article 1369septies.

(disposition inexistante)

Art. 1369septies. Dans les cas où les mesures provisoires sont révoquées sur base de l'article 1369quinquies, 1°, ou cessent d'être applicables en raison de toute action ou omission du demandeur, ou dans les cas où il est constaté ultérieurement qu'il n'y a pas eu obtention, utilisation ou divulgation illicite du secret d'affaires ou menace d'un tel comportement, le tribunal peut ordonner au demandeur, sur demande du défendeur ou d'un tiers lésé, de verser un dédommagement approprié au défendeur ou au tiers lésé en réparation de tout dommage causé par ces mesures.

Art. 1385bis. Le juge peut, à la demande d'une partie, condamner l'autre partie, pour le cas où il ne serait pas satisfait à la condamnation principale, au paiement d'une somme d'argent, dénommée astreinte, le tout sans préjudice des dommages-intérêts, s'il y a lieu. Toutefois, l'astreinte ne peut être prononcée en cas de condamnation au paiement d'une somme d'argent, ni en ce qui concerne les actions en exécution de contrats de travail.

Art. 1385bis. Le juge peut, à la demande d'une partie, condamner l'autre partie, pour le cas où il ne serait pas satisfait à la condamnation principale ou si les dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d'affaires au sens de l'article 871bis ne sont pas respectés, au paiement d'une somme d'argent, dénommée astreinte, le tout sans préjudice des dommages-intérêts, s'il y a lieu. Toutefois, l'astreinte ne peut être prononcée en cas de condamnation au paiement d'une somme d'argent, ni en ce qui concerne les actions en exécution de contrats de travail.

La demande est recevable, même si elle est formée pour la première fois sur opposition ou en degré d'appel.

L'astreinte ne peut être encourue avant la signification du jugement qui l'a prononcée.

Le juge peut accorder au condamné un délai pendant lequel l'astreinte ne peut être encourue.

La demande est recevable, même si elle est formée pour la première fois sur opposition ou en degré d'appel.

L'astreinte ne peut être encourue avant la signification du jugement qui l'a prononcée.

Le juge peut accorder au condamné un délai pendant lequel l'astreinte ne peut être encourue.

Modifications apportées à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

Art. 17. Le travailleur a l'obligation :

1° d'exécuter son travail avec soin, probité et conscience, au temps, au lieu et dans les conditions convenus;

2° d'agir conformément aux ordres et aux instructions qui lui sont données par l'employeur, ses mandataires ou ses préposés, en vue de l'exécution du contrat;

3° de s'abstenir, tant au cours du contrat qu'après la cessation de celui-ci :

a) de divulguer les secrets de fabrication, ou d'affaires, ainsi que le secret de toute affaire à caractère personnel ou confidentiel dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle;

b) de se livrer ou de coopérer à tout acte de concurrence déloyale;

4° de s'abstenir de tout ce qui pourrait nuire, soit à sa propre sécurité, soit à celle de ses compagnons, de l'employeur ou de tiers;

5° de restituer en bon état à l'employeur les instruments de travail et les matières premières restées sans emploi qui lui ont été confiés.

Art. 17. Le travailleur a l'obligation :

1° d'exécuter son travail avec soin, probité et conscience, au temps, au lieu et dans les conditions convenus;

2° d'agir conformément aux ordres et aux instructions qui lui sont données par l'employeur, ses mandataires ou ses préposés, en vue de l'exécution du contrat;

3° de s'abstenir, tant au cours du contrat qu'après la cessation de celui-ci :

a) d'obtenir, d'utiliser ou de divulguer de manière illicite, au sens de l'article XI.332/4 du Code de droit économique, un secret d'affaires au sens de l'article I.17/1, 1° du même Code, dont il peut avoir connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle, ainsi que de divulguer le secret de toute affaire à caractère personnel ou confidentiel dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle;

b) de se livrer ou de coopérer à tout acte de concurrence déloyale ;

4° de s'abstenir de tout ce qui pourrait nuire, soit à sa propre sécurité, soit à celle de ses compagnons, de l'employeur ou de tiers;

5° de restituer en bon état à l'employeur les instruments de travail et les matières premières restées sans emploi qui lui ont été confiés.